Nepůvodní dřeviny

v památkách zahradního umění

Miloš Pejchal, Jiří Sádlo a Lukáš Štefl

BOTANICKÝ ÚSTAV AV ČR v. v. i.

Nepůvodní dřeviny

v památkách zahradního umění

Miloš Pejchal, Jiří Sádlo a Lukáš Štefl

BOTANICKÝ ÚSTAV AV ČR v. v. i.

BÚ AV ČR, v. v. i.

2021

Publikace vznikla v rámci projektu
Biotické ohrožení památek zahradního umění: řasy, sinice a invazní rostliny
(DG16P02M041)

Program NAKI II, MK ČR

Autoři
prof. Ing. Miloš Pejchal, CSc., RNDr. Jiří Sádlo, CSc. a Ing. Lukáš Štefl, Ph.D.

Oponent
doc. Ing. Ivo Tábor, CSc.

Autorem fotografií, není-li uvedeno jinak, je Miloš Pejchal.

Doporučená citace
Pejchal M., Sádlo J. & L. Štefl (2021) Nepůvodní dřeviny v památkách zahradního umění. BÚ AV ČR, pp 204.

Grafická úprava a sazba
Jiří Kaláček (kalacek.cz)

© BÚ AV ČR, v. v. i., 2021

ISBN: 978-80-86188-71-3

Obsah

Souhrn 5

Summary 5

Úvod 7
Miloš Pejchal

Prameny 11

Památková hodnota dřevinných prvků v objektech zahradního umění
Miloš Pejchal

Východiska 13
Památková hodnota objektů zahradního umění 17
Specifické vlastnosti dřevinných prvků 20
Památková hodnota dřevinných prvků 24
Uplatnění poznatků o autenticitě dřevin v praxi 28
Stanovení autenticity taxonomické skladby dřevinných prvků 28
Aplikace poznatků o autenticitě taxonomické skladby dřevinných prvků 29
Prameny 34

Zavádění nepůvodních dřevin do kultury na území České republiky
Miloš Pejchal a Lukáš Štefl

Východiska 39
Informace uváděné o dřevinách památek zahradního umění 40
Prameny 45

Ohrožení památek zahradního umění nepůvodními dřevinami
Jiří Sádlo, Lukáš Štefl a Miloš Pejchal

Východiska 51
Posuzování negativních vlivů nepůvodních dřevin v památkách zahradního umění 55
Prameny 63

Tabulka 1: Přehled nepůvodních dřevin – původ, četnost a zavádění do kultury 65
Tabulka 2: Přehled vlastností nepůvodních dřevin pro posouzení jejich negativních vlivů při zplaňování 157

Poděkování

Autoři knihy by rádi poděkovali manželům Ireně a Janu Perglovým z Botanického ústavu AV ČR v Průhonicích za korektury knihy a soustavnou pomoc při jejím zpracování i finalizaci. Dále děkujeme Janu Perglovi za vedení celého projektu, v rámci kterého tato kniha vznikla.

Zvláštní poděkování patří Ivo Táborovi za jeho cenné připomínky a nezištné poskytnutí údajů z doposud nepublikovaných výzkumů.

Za pomoc při terénních průzkumech památek zahradního umění a následném zpracování dat autoři děkují kolegům Pavlu Bulířovi, Kláře Hovancové, Dávidu Hovancovi, Lukáši Lattenbergovi, Michalu Richterovi, Filipu Zpurnému a Pavlu Vaidovi.

Poděkování patří také Ministerstvu kultury ČR za financování výzkumu, díky němuž tato kniha mohla vzniknout.

Souhrn

Dřeviny nepůvodní v květeně České republiky (včetně kultivarů odvozených od druhů původních) hrají významnou roli v památkách zahradního umění. První část publikace se zabývá specifiky památkové hodnoty dřevin, vyplývajícími z toho, že se jedná o živé organismy. Hlavní pozornost je zaměřena na uplatňování autenticity dřevin v praxi. Ve druhé části publikace jsou podány současné poznatky o době a místě zavedení 1017 nepůvodních dřevin do kultury na území České republiky (471 z nich je původu přírodního a 546 vzniklo v kultuře; v poznámkách jsou údaje o dalších cca 200 dřevinách). Třetí část publikace je věnována možnému ohrožení památek zahradního umění a jejich okolí samovolným šířením nepůvodních dřevin, a to jak generativním, tak vegetativním způsobem. 958 nepůvodních dřevin (448 z nich je původu přírodního a 510 vzniklo v kultuře) bylo dle jejich potenciální nebezpečnosti rozděleno do 9 skupin s rozdílným managementem. Tyto údaje jsou doplněny o přehled samovolného šíření, detailně zaznamenaného v 51 objektech.

Klíčová slova: *autenticita, nepůvodní dřeviny, památková hodnota, památky zahradního umění, samovolné šíření, zavádění do kultury*

Summary

Non-native woody plants in the monuments of garden art

Non-native woody plants in the flora of the Czech Republic (including cultivars derived from native species) play an important role in monuments of garden art. The first part of the publication deals with the specifics of the heritage value of woody plants, resulting from the fact that they are living organisms. The main attention is focused on the application of woody plant authenticity in practice. The second part of the publication presents current knowledge of the time and place of introduction of 1017 non-native woody plants into culture in the area of the Czech Republic (471 of them are of natural origin and 546 originated in culture; the notes contain data on another 200 woody plants). The third part of the publication is devoted to the possible threat to the monuments of garden art and their surroundings by the spontaneous spread of non-native woody plants, both in a generative and vegetative way. 958 non-native woody plant species (448 of them are of natural origin and 510 originated in culture) were divided into 9 groups with different management according to their potential danger. These data are supplemented by an overview of spontaneous spread, recorded in detail in 51 objects.

Keywords: *authenticity, heritage value, introduction into culture, monuments of garden art, non-native woody plants, spontaneous spread*

Úvod

Miloš Pejchal

Rostliny jsou diagnostickým prvkem památek zahradního umění, který je odlišuje od památek dalších oborů, též organizujících a ztvárňujících prostor. **Největší význam mezi rostlinami mají obvykle dřeviny**[1], schopné pro svou mohutnost, dlouhověkost a vytrvalost nadzemní části nejvýrazněji formovat prostor. **Podstatnou roli** – vedle původních dřevin – **mají dřeviny v naší květeně nepůvodní**[2]**, na které je tato publikace zaměřena.**

Význam nepůvodních dřevin v památkách zahradního umění je výsledkem spolupůsobení řady dále zmíněných **faktorů**:

(a) Naše památky zahradního umění jsou více či méně věrným **odrazem cizích vzorů**, především zahrady italské, francouzské a anglické krajinářské zahrady. Rostliny z těchto zemí byla snaha uplatňovat i v našich podmínkách. Choulostivé se pěstovaly (či jen přezimovaly) ve speciálních stavbách, jako byly fíkovny, později oranžérie a palmové skleníky.

(b) Významnou součástí životního stylu elit bylo sběratelství, zahrnující i rostliny. Jako projev ducha doby se rozvinulo *v renesanci* a bylo základním programem tehdejších zahrad. První dobové knihy o zahradách se objevily kolem poloviny 16. století a až na výjimky pojednávají o rostlinách, ne o ztvárnění zahrad. Všechny tehdejší zahrady elit byly v určité míře zahradami botanickými. Oproti následujícímu baroknímu období se tzv. okrasné, léčivé a užitkové rostliny ještě přísně nerozlišovaly a pěstovaly pospolu. Mezi stromy měly zásadní význam ovocné druhy. Rostliny pocházely především z Evropy, Blízkého východu a severní Afriky (Wimmer, 2001, 2014).

Ze sběratelské vášně se zahrady vymaňovaly jen pozvolna a nikdy ne zcela. *Barokní zahrady* zahrnovaly, i přes záměrné potlačování individuality jednotlivých rostlin, bohaté sortimenty. Jejich základ tvořily rostliny pěstované v předchozím období, doplněné o introdukce z východu Severní Ameriky, v oranžériích se pěstovaly (přezimovaly) i rostliny z jihu Afriky a vzácně i z Číny. Ovocné dřeviny se již uplatňovaly mimo tzv. okrasné zahrady, zformovaly se i další typy zahrad, jako květinové, kuchyňské atd., ve kterých se pěstovaly speciální sortimenty rostlin. Odklon od absolutismu v důsledku osvícenectví měl za důsledek – vedle diferenciace kompozice – i zvětšení sortimentu rostlin *v rokokových zahradách*, u dřevin především výrazně kvetoucích keřů a kultivarů s panašovaným listem. Bylo zčásti upuštěno od přísného oddělení jednotlivých typů zahrad, např. užitkové rostliny byly opět přípustné v tzv. okrasné zahradě (Wimmer, 2001, 2014).

Krajinářská zahrada (především 18. až počátek 19. století) využívala v průběhu svého vývoje rozdílně bohaté sortimenty rostlin.

1 Předmětem zájmu jsou dřeviny dlouhodobě pěstovatelné ve venkovní kultuře.

2 Označení *původní, nepůvodní* je používáno ve vztahu ke květeně ČR; podrobnější vysvětlení viz kapitola *Zavádění nepůvodních dřevin do kultury na území České republiky*. Vztah dřevin k historické kompozici je vyjadřován – dle kontextu – pojmy *originální* či *autentický* a jejich zápornými ekvivalenty.

Bohatý sortiment nepůvodních dřevin je jedním z významných aspektů autenticity mnoha památek zahradního umění. V zámeckém parku v Lednici (na snímku) tvoří 4/5 všech druhů a odrůd. Velký význam tohoto objektu i z pohledu ochrany přírody je dán – mimo jiné – tím, že poměr biomasy původních a nepůvodních dřevin je přibližně opačný a nepůvodní dřeviny „nabídku" původních vhodně doplňují a rozšiřují.

Použití nepůvodních dřevin se obvykle koncentruje v kompozičně, programově i provozně nejdůležitějších částech památek zahradního umění.

S vědomím určitého zjednodušení je možné konstatovat, že v klasickém období, které se u nás prakticky neuplatnilo (W. Kent, L. Brown, G. Mason), se používal obvykle jen velmi omezený sortiment dřevin, uspořádaných do skupin a porostů s málo propracovanou „vnitřní" kompozicí. Racionalismus tohoto prvního období nahradil následně vyhraněný senzualismus (především na kontinentě) a důraz na malebno (picturesque), což dalo vznik sentimentální a přírodně-expresivní variantě krajinářské zahrady, jejichž specifika se mnohdy vzájemně v jednom objektu kombinovaly (W. Chambers, U. Price, W. Mason, R.-L. Marquis de Giraldin, F. L. v. Sckell aj.) (Wimmer, 2001, 2014). Sortiment dřevin byl bohatší a z nich vytvářené vegetační prvky rozmanitější a se sofistikovanější kompozicí. Z cizích dřevin udávaly tón druhy z východu Severní Ameriky, začaly se uplatňovat menší kvetoucí dřeviny z ruských provincií Sibiře a Střední Asie. Východoasijské druhy se v 18. století pěstovaly jen výjimečně. Stejně tak měly velmi omezený význam i kultivary (Wimmer, 2001, 2014; Pejchal a Krejčiřík, 2015; Pejchal a Štefl, 2019a,b).

V 19. století dominovaly tzv. *eklektické zahrady* (Wimmer, 2001, 2014), jež opustily myšlenku jednotného ztvárnění

Některé mimořádné exempláře cizích dřevin se staly symbolem daného objektu. *Styphnolobium japonicum* 'Pendulum' (*Sophora japonica* 'Pendula') v zámeckém parku ve Valticích patří k nejpůsobivějším ve středoevropském prostoru jak svou velikostí, tak zakořenělými větvemi. Zaujme i kvetením až v plném létě.

Významnou roli mezi nepůvodními dřevinami mají v památkách zahradního umění i kultivary odvozené od našich původních stromů. *Fagus sylvatica* 'Atropunicea' a *F. s.* 'Zlatia' v zámeckém parku v Průhonicích.

dle přírodních vzorů a kombinovaly různé styly (H. Repton, J. C. Loudon, P. J. Lenné, H. Fürst v. Pückler-Muskau, E. Petzold, G. Meyer). Ve středu pozornosti byla rostlina jako individuum, jehož vztah k větším jednotkám (klima, půda, krajina, prostor, kompozice) stál někdy v pozadí. Bouřlivý nárůst sortimentů byl dán jak introdukcí nových dřevin (obzvláště ze západu Severní Ameriky a z Východní Asie), tak rozvojem šlechtění (rododendrony, šeříky, růže, konifery aj.). Vznikaly specializované sbírky dřevin (arboreta, pineta, rozária).

(c) Sortiment středoevropských dřevin je velmi omezený, např. ve srovnání s obdobnými klimatickými oblastmi Severní Ameriky a východní Asie. *Chybí nebo jsou nedostatečně zastoupeny domácí dřeviny atraktivních kompozičních vlastností***,** např. liány, pokryvné dřeviny, stálezelené listnáče, druhy kvetoucí nápadně v předjaří, v létě a na podzim (90% kvete od dubna do poloviny června), s červenými, oranžovými, modrými a fialovými květy, s bílými, žlutými, oranžovými, modrými, fialovými a růžovými plody, s výrazným sivým až stříbřitým olistěním, s vonnými květy a aromatickými listy, s velmi hrubou nebo velmi jemnou texturou,

Významným důvodem pro použití nepůvodních dřevin byla mnohdy i jejich neobvyklost. *Cercis canadensis* je druh nápadný kauliflorií, tedy schopností kvést na kmenu či silných větvích.

Sběratelské aktivity realizované v památkách zahradního umění mohou mít svůj význam i pro vědeckou oblast. *Pinus heldreichii* v zámeckém parku v Lednici je pravděpodobně nejstarším jedincem tohoto druhu v kultuře; jediným, který se dochoval z rostlin namnožených roku 1864 v botanické zahradě ve Vídni.

nápadnou kůrou či borkou, strohých tvarů atd. (Kiermeier, 1990; Pejchal, 2018). Kultivary druhů majících svůj přirozený areál i na našem území nabídku vzhledových vlastností do určité míry rozšiřují. Nelze je však označit za původní, protože jsou kulturního původu. Až na výjimky též vznikly mimo naše území.

(d) Nezanedbatelnou roli hrály i **důvody hospodářské, vědecké a vzdělávací**, u nejmladších památek též **odolnost** některých cizích dřevin **vůči antropogenním stresovým faktorům.**

Problematice vegetačních prvků v památkách zahradního umění nebyla dlouho věnována adekvátní pozornost; viz např. Novák (1988). Projevovalo se to – a do určité míry stále projevuje – jak v mezinárodních dokumentech o ochraně kulturního dědictví a teorii památkové péče, tak i její praxi. Významným krokem v nahlížení na vegetační prvky se stal článek 11 Florentské charty: „*Kontinuální údržba historických zahrad je prvořadou činností, a to nezbytně kontinuálního charakteru. Vzhledem k tomu, že hlavním materiálem jsou rostliny, je možné udržovat dílo v dobrém stavu dílčími náhradami a – v dlouhodobém výhledu – cyklickou obnovou (holosečí a novou výsadbou, respektive umístěním již vyzrálých rostlinných jedinců).*“ (Poláková, 2007, s. 130).

Praktická aplikace teoretických úvah a obecných proklamací je však **zdlouhavá** a s mnoha úskalími. V plné míře to platí pro oblast péče o památky zahradního umění, která má tradičně určité zpoždění oproti ostatním specializacím památkové péče. Jedním z důvodů tohoto stavu, ne však jediným, jsou *specifika rostlinných prvků* (viz kapitola *Autenticita dřevinných prvků v památkách zahradního umění*). V čele nových myšlenkových proudů v památkové péči jsou obvykle kunsthistorikové, kteří (z pochopitelných důvodů) nevěnují rostlinným prvkům větší pozornost. Jednou z výjimek rychlé praktické aplikace některých myšlenek výše zmíněného článku Florentské charty ve středoevropském prostoru představují práce německých autorů (Jordan, 1985; Jordan a Meyer, 1991).

Použití nepůvodních dřevin v památkách zahradního umění má mnoho aspektů, pozornost bude dále věnována:

- **památkové hodnotě** dřevinných prvků v **objektech zahradního umění,**
- **zavádění nepůvodních dřevin do kultury na území České republiky,**
- **ohrožení památek zahradního umění nepůvodními dřevinami.**

Prameny

JORDAN, P. Zur Behandlung von Gehölzbeständen in historischen Freiräumen. In HENNEBO, D. *Gartendenkmalpflege*. Stuttgart: E. Ulmer, 1985, s. 254–281.

JORDAN, P. a C. MEYER. Methoden der Baumbestandsentwicklung, dargestellt am Beispiel von Parkpflegewerken. In *Osnabrücker Baumpflegetage 1991*. Osnabrück: NWA, 1991, s. 3.1–3.31.

KIERMEIER, P. Über den Natur- und Gartenwert von Pflanzen. *Gartenpraxis*, 1990, sv. 16, č. 9, s. 13–19.

NOVÁK, Z. Slohová období a sortiment rostlin. *Acta Průhoniciana*, 1988, sv. 54, s. 105–116.

PEJCHAL, M. *Dendrologie – teze přednášek*. Lednice: MENDELU, Ústav biotechniky zeleně, 2018.

PEJCHAL, M. a P. KREJČIŘÍK. *Historie pěstování dřevin v Lednicko-valtickém areálu do první světové války*. Brno: Mendelova univerzita v Brně, 2015. 99 s. ISBN 978-80-7509-388-2.

PEJCHAL, M. a L. ŠTEFL. An Assortment of Woody Plants Produced in the Manor of Nové Dvory at the Turn of the 18th and 19th Centuries: North American Taxa. *Acta*

Universitatis Agriculturae et Silviculturae Mendelianae Brunensis, 2019a, sv. 67, č. 4, s. 981–992. ISSN 1211-8516. Dostupné z: https://acta.mendelu.cz/67/4/0981/.

PEJCHAL, M. a L. ŠTEFL. An Assortment of Woody Plants Produced in the Manor of Nové Dvory at the Turn of the 18th and 19th Centuries: European, Asian and North African taxa. *Acta Universitatis Agriculturae et Silviculturae Mendelianae Brunensis*, 2019b, sv. 67, č. 5, s. 1195–1212. ISSN 1211-8516. Dostupné z: https://acta.mendelu.cz/media/pdf/actaun_2019067051195.pdf.

POLÁKOVÁ, J. (Ed.). *Mezinárodní dokumenty o ochraně kulturního dědictví.* Praha: Národní památkový ústav, ústřední pracoviště, 2007. 235 s. ISBN 978-80-87104-14-9.

WIMMER, C. A. *Bäume und Sträucher in historischen Gärten: Gehölzverwendung in Geschichte und Denkmalpflege*. Dresden: Verlag der Kunst, 2001. 256 s. ISBN 90-5705-148-6.

WIMMER, C. A. *Lustwald, Beet und Rosenhügel: Geschichte der Pflanzenverwendung in der Gartenkunst*. Weimar: VDG, Verlag und Datenbank für Geisteswissenschaften, 2014. 431 s. ISBN 978-3-89739-749-1.

Památková hodnota dřevinných prvků v objektech zahradního umění

Miloš Pejchal

Východiska

Úkolem památkové péče je – obecně vyjádřeno – zachovat našimi předky vytvořená cenná díla v co nejautentičtější podobě pro následující generace. Pro svoji obecnost je tato formulace jistě i obecně přijatelná. Shoda mizí, jakmile se začne uvažovat o obsahu pojmu *památka* a *autenticita*. Od vzniku praktické památkové péče v dnešním slova smyslu na konci 18. století se v praxi i v teoretických úvahách střetávají diametrálně odlišné koncepce (Kroupa, 2004, s. 431). Tato kontinuální diskuse dostala novou, možno říci celosvětovou dimenzi na sklonku 80. let, když se do ní nově zapojili i památkáři z kultur, které jsou vývojem a tradicemi odlišné od evropské – z Asie, subsaharské Afriky a Oceánie (Štulc, 2001, s. 246). Diskuse není ukončena a (což nikoho nepřekvapí) praktická aplikace teoretických úvah a obecných proklamací je zdlouhavá a s mnoha úskalími. V plné míře to platí pro oblast péče o památky zahradního umění, která – jak již bylo zmíněno – má určité zpoždění oproti ostatním specializacím památkové péče. Naznačené zpoždění má ovšem v různých zemích rozdílnou podobu. Zatímco např. v Německu a dalších státech německé jazykové oblasti specialisté na památky zahradního umění o nových podnětech (někdy bouřlivě) diskutují (např. Hajós, 2006, 2007; Jong a kol., 2006; Schmidt, 2008), v České republice je veřejná diskuse spíše výjimkou. Ovšem i tam, kde diskuse o památkách zahradního umění v současnosti intenzivně probíhá, je problematika jejich rostlinných prvků zmiňována jen v obecné rovině. Vzácnou výjimkou je např. Panning (2006).

Již před čtvrt tisíciletím definoval *památku* (v kontextu evropského myšlení) německý historik J. M. Chladenius jako *„každé dílo (věc), které je schopno poučit lidi o minulosti“* (Kroupa, 2001, s. 301). Co má být obsahem tohoto poučení je předmětem sporů již od vzniku památkové péče a lze v této souvislosti vymezit dva základní postoje (Kroupa, 2004, s. 434):

(a) památka má odkazovat především k času svého vzniku, tzn. omezit nebo vyloučit z jejího dnešního vzhledu degenerující nebo znevažující dodatky a stopy a současnou obnovu směřovat především k času vzniku památky;
(b) památka má manifestovat stopy prožitého času a čas přítomný se má přiřadit k její historické existenci, tzn. zachovat stopy času a současnou obnovu směřovat především k přítomnosti.

První postoj, projevující se v puristických přístupech památkové péče v 19. století, nejlépe reprezentoval velký francouzský architekt a historik

architektury Eugène Emanuel Viollet-le-Duc (1814–1879), který shrnul své názory na obnovu památek následovně: „*Restaurovat* (pozn. autora: v dnešní terminologii rekonstruovat) *budovu neznamená udržovat ji, opravit nebo předělat, znamená to obnovit ji do celistvého stavu, který možná nikdy neexistoval v jednom daném okamžiku*“ (Štulc, 2005, s. 6, 2007, s. 37). Představitelem druhého přístupu byl v počátcích vlivný britský estetik a výtvarný kritik John Ruskin (1819–1900). Opět můžeme citovat: „*Jako nemůžeme probudit mrtvé, tak nemůžeme probudit znovu to, co bylo velké a krásné v architektuře… Více možno se naučiti ze zřícenin Ninive než z restaurovaného dómu milánského*“ (Štulc, tamtéž). Lze říci, že prvně uvedený („rekonstrukční“) přístup puristických architektů ve 2. polovině 19. století v péči o památky jednoznačně zvítězil. Chvíle dominance historiků umění, tedy druhého („konzervačního“) proudu, přišla až s přelomem 19. a 20. století. Doktrinářský přístup ke „konzervační“ metodě se začal v praxi uplatňovat formou materiálové a tvarové analýzy (*metoda analytická*), jež ošetřené budovy měnila ve vzorníky použitého materiálu a prožité minulosti, rušící celkové působení uměleckého díla. V reakci na to byla ve 30. letech 20. století u nás koncipována *metoda syntetická*, jejímž nejvyšším principem byl princip celosti s jeho manifestacemi řádu, harmonie a rytmu. Byla rehabilitována možnost rekonstrukce historických forem památky, jež byla chápána jako nejpřirozenější prostředek k uchování integrity památky jako výtvarného díla. V této souvislosti je třeba poznamenat, že – ve srovnání s výše zmíněnými puristickými rekonstrukcemi – byla daleko více respektována původní substance a vývoj objektu. Analytická a syntetická metoda jsou v naší památkářské praxi přítomny až do současnosti; podrobné informace o naznačených přístupech památkové péče v historickém vývoji viz např. Kroupa (2001, 2004) a Štulc (2001, 2005, 2007). Za nejtěžší a nejzodpovědnější úkol považuje Štulc (2001, s. 245) „*hledání optimální cesty mezi na jedné straně mírou analytické prezentace historického vývoje památky, včetně rozlišitelnosti originálu od jeho doplňků, a na druhé straně úsilím o architektonickou a výtvarnou syntézu – tedy o jakési znovuvzkříšení díla nejen v jeho hmotné, ale i umělecké původnosti*“.

Důležitým faktorem pro volbu postupů je i typ památky. „Rekonstrukční“ princip má potenciál uplatnění především u památek architektonických (ve srovnání s památkami výtvarného umění). Zdůvodněním je odlišná funkce architektury a z ní vyplývající odlišné požadavky na péči o tento druh památek (Kroupa, 2004, s. 440). Horyna (2007, s. 7) k tomu ještě přidává odlišnou povahu vzniku a autorství architektury oproti výtvarnému umění: „*Malba a socha je většinou v plném rozsahu dílem mistra … Architektura je autorsky dovršena v projektu, tedy formulací ideje, kterou realizují stavební síly …*“.

Kroupa (2004, s. 433) zmiňuje, že *autenticita památek*, tento pro památkovou péči klíčový pojem, prošel delším vývojem se změnami významu a dnes postrádá jednoznačnost. Připomíná též, že v češtině není přesný význam tohoto mezinárodního slova kodifikován. Doporučuje v našem odborném památkářském slovníku zúžit pojem autenticita, autentický na ekvivalenty hodnověrný, důvěryhodný, věrohodný, věrojatný, pravdivý a ponechat výrazům původní, pravý pouze ekvivalent originální. Zdůvodňuje to tím, že zvláště v případě architektury je zřejmé, že autentický obsah nebo autentická hmota nemusí být vždy původní, originální.

Vývojem věcného obsahu tohoto pojmu od užšího k daleko širšímu, komplexnějšímu a univerzálnějšímu pojetí se zabývá též Štulc (2001, s. 246–247, 2007, s. 39); vedle autenticity dochované hmotné substance, autenticity výtvarné formy a vedle již všeobecně přijímané autenticity místa a prostředí došlo celosvětového uznání i kritérium autenticity tradičního výtvarného či výrobního postupu. Tento posun je vyjádřen v závěrečném dokumentu generálního shromáždění ICOMOS v Sofii v roce 1996 názvem příslušného oddílu: *Autenticita – od produktu k procesu* (Cantacuzino, 1997, s. 19–20). Podrobně strukturovaný výklad autenticity podává Kroupa (2004,

s. 432). Uvádí 14 dílčích kategorií, uspořádaných do tří základních okruhů: *autenticita vzniku* (kategorie vážící se ke vzniku díla), *autenticita života díla* (kategorie spojené s časem uplynulým od vzniku díla) a *uchování autenticity* (kategorie spojené s novým zásahem při aktualizaci díla). Vymezení dílčích kategorií autenticity považuje za podnětné z následujících důvodů: umožňuje pochopit problematiku, upozorňuje na různé úhly pohledu a především na skutečnost, že při novém zásahu do díla budeme vyhodnocovat některé kategorie autenticity jako vzájemně se vylučující (z hlediska zachování).

Komplexnější chápání obsahu autenticity je dáváno do souvislosti jednak s rozšířením pojmu kulturní dědictví na technické památky, současná díla, fotografii, oblast etnografie aj. (Kroupa, 2004, s. 431–432), jednak s globalizací problematiky ochrany kulturního dědictví (Kroupa, tamtéž; Štulc, 2001, s. 246–247). Pro etnika a kultury nevycházející z evropské tradice je naše vazba autenticity památky na její dochovanou hmotnou substanci (v Evropě zpravidla trvanlivé materiály) nepochopitelná, nepřijatelná a vlastně diskriminující. Nebere v úvahu výtvory pro tyto kultury charakteristické: vždy v novém materiálu vytvářené, avšak prastarou, nejednou přímo sakrální tradicí posvěcenou technikou k nejvyšší dokonalosti svého řemeslného provedení dovedené „efemérní" stavby či výrobky z netrvanlivých, a proto ani k dlouhodobému uchování nezamýšlených materiálů (Štulc, 2001, s. 246). Tomaszewski (2004) v této souvislosti poznamenává, že důraz na substanci je výlučně evropským jevem a vychází přímo ze středověkého kultu ostatků svatých. Připomíná, že obzvláště Konference o autenticitě ve vztahu k Úmluvě o světovém dědictví, konaná v Nara v Japonsku v roce 1994 ve spolupráci UNESCO, ICCROM a ICOMOS, přinesla do povědomí dálně východní koncept založený výlučně na autenticitě formy, funkce a tradice, jež koření ve víře v reinkarnaci. Účastníky konference koncipovaný Dokument o autenticitě z Nara (Poláková, 2007) v článku 13 uvádí: *„V závislosti na povaze kulturního dědictví, jeho kulturním kontextu a vývoji v čase, může posouzení jeho autenticity souviset s hodnotou nejrozmanitějších informačních zdrojů. Aspekty těchto zdrojů mohou zahrnovat formu a design, materiály a hmotnou podstatu, využití a funkci, tradice a techniky, umístění a prostředí, ducha a cítění a další vnitřní i vnější faktory. Využití těchto zdrojů umožňuje stanovit specifické umělecké, historické, sociální a vědecké rozměry zkoumaného kulturního dědictví."* Tento dokument trpí jistou vágností, rezignuje na stanovení jednotných kritérií (vzhledem k rozmanitosti kultur) a v závěru vyzývá k vypracování konkrétních kritérií pro jednotlivé kulturní okruhy (Kroupa, 2004, s. 432; Štulc, 2007, s. 39). Dá se předpokládat, že v našem kulturním okruhu bude hrát význam originální substance i v budoucnu zásadní roli. Jistou výjimkou jsou rostlinné prvky, které i doposud – vzhledem k potřebě cyklické obnovy (viz dále) – měly specifické postavení. Lze jen doufat, že toto jejich specifikum – připomínající do určité míry výše zmíněné aspekty kultur s mimoevropskými kořeny – najde větší pochopení i u striktních zastánců významu originální substance.

Již bylo naznačeno, že péče o památky zahradního umění obvykle aplikuje myšlenky a přístupy památkářů jiných specializací. Nejčastěji se inspiruje – ať už vědomě či podvědomě – postupy uplatňovanými u (jednotlivých) stavebních památek. U větších zahrad a parků však lze považovat za přinejmenším stejně významný zdroj poučení péči o urbanistické celky. *Urbanistická autenticita* není totožná s autenticitou jednotlivých památek, z nichž se historické jádro města skládá. Rozhodující je především celkový zjev daného souboru, nikoliv jeho stavební materiál a jednotlivé architektonické prvky (Líbal, 1996, s. 5; Solař, 2007, s. 5).

Z výše uvedeného vyplývá, že interpretovat autenticitu v plné komplexnosti je složité. Pokouší se o to následující definice (Jokilehto, 1995 z Jesenský, 2015): *„Autenticita v procesu péče o kulturní dědictví může být definována jako míra pravdivosti vnitřní jednoty tvůrčího procesu a fyzického uskutečnění díla a účinků jeho průběhu historickým časem."*

Památková hodnota objektů zahradního umění

Jesenský (2012) definuje památkovou hodnotu následovně: „*dočasný* ***proměnný rys objektů*** *umožňující je označit za památky. Je vyjádřením vztahu společnosti k dědictví minulosti, součástí hodnotového systému společnosti (jeho vývoj se v památkové hodnotě projevuje).*“ Dále pak pokračuje: „*Památková hodnota je* ***hodnotový stav****, je* ***složená, pro každou jednotlivou památku určována svébytnou strukturou dílčích památkových hodnot****. V památkách se dílčí hodnoty těžko rozlišitelně prolínají. Důležité přitom nejsou dílčí hodnoty (respektive významy), ale především jejich vztahy – propojenost i rozpornost a komplexní hodnota, která tvoří* ***integrovaný hodnotový systém****.*“ Vedle již zmíněné klíčové role autenticity pro hodnotu památek je důležitá i jejich integrita, tedy míra celistvosti a nedotčenosti. Podrobně se identifikací hodnot památek zahradního umění zabývají Olšan a kol. (2015).

Jak z *Benátské charty*, zaměřené na stavební památky, tak z na ni navazující *Florentské charty*, zabývající se historickými zahradami (Poláková, 2007; Pacáková-Hošťálková a kol., 1999) vyplývá *zásadní význam originální substance* pro památkovou hodnotu. Přestože nejsou obecné formulace obou zmíněných dokumentů památkáři

<< Vzrůstné stromy (zde *Ginkgo biloba*) rostoucí v tvarované stěně z tisu jsou specifickým kompozičním prvkem formální zahrady v Lednici. Jedno specifikum dřevin – jejich regenerační schopnost – umožnilo na počátku 70. let minulého století, aby byla tisová stěna po více než třech desetiletích bez tvarování zmlazena a přiblížila se tak opět původnímu záměru. Jiné specifikum – rozdílná délka života jednotlivých dřevin – komplikuje obnovu tohoto prvku; reálná je jen současná výsadba nové generace tisů a do nich umístěných stromů.

Quercus robur a *Juniperus chinensis* v zámeckém parku v Lednici; jalovec v současnosti dožívá. Obnova tohoto jedinečného prvku je možná jen při současné výsadbě obou dřevin.

přijímány a především pak interpretovány zcela jednotně, vyvozuje z nich většina – alespoň v zemích, jejichž kultura má evropské kořeny – následující **základní přístupy k památkám zahradního umění:**

(a) Podmínkou pro označení objektu jako historické památky je dochování alespoň části historické substance do současnosti. Článek 17. Florentské charty se k tomu vyjadřuje následovně (Poláková, 2007): *„Pokud zahrada úplně zanikla nebo pokud máme k dispozici jen hypotetické prvky z jejího postupného vývoje, pak nelze realizovat rekonstrukci zahrady a zároveň pro ni nadále využívat pojem historická zahrada."* Dílo, jež by se v tomto případě inspirovalo z tradičních forem a bylo vybudováno na místech bývalé zahrady nebo na místech, na nichž dříve žádná zahrada neexistovala, má charakter evokace a nové kreace; nejde však v žádném případě o historickou zahradu. Třeba připomenout, jak bude dále podrobněji uvedeno, že u rostlinných prvků touto historickou substancí nemohou mnohdy být originální rostliny.

(b) Respekt k vícevrstevnatosti památek. Ve článku 11. Benátské charty (zaměřené na stavební památky) stojí (ICOMOS, 1964): *„Hodnotné přínosy všech dob, pokud přispěly k vybudování památky, mají být respektovány, neboť dosažení jednoty stylu během restaurování nemá být cílem."* Článek 16. Florentské charty (Poláková, 2007) pak obdobně uvádí: *„V zásadě by se nemělo privilegovat jedno slohové období na úkor druhého, s výjimkou skutečností, kdy chátrání nebo odumírání některých částí může být mimořádnou příležitostí pro restituci, založenou na dochovaných pozůstatcích původní koncepce nebo na dokonalé dokumentaci."* Odmítá se tedy snaha po slohové čistotě a jednotě, vyžadující narušení či zničení dochované substance. Schmidt (2008) v této souvislosti říká: *„Pochopení umělecké památky jako památky historické vedlo k tomu, že původnost již není synonymum pro počáteční stav, ale rovněž tak zahrnuje i pozdější změny"* a dále *„… (uchováváme) nejenom původní ideje a ztvárnění památky, nýbrž respektujeme celou její životní cestu jako materiální svědectví její a naší historie."*

(c) Co nejdelší zachování (konzervace) dochované substance. Specifika rostlinných prvků, zvláště složených[3] (blíže Pejchal a Šimek, 1997), které dodržení této zásady komplikují, jsou zmíněna dále.

(d) Minimalizace a zpomalení proměny, které historické zahrady podléhají z řady důvodů, především biologických a společenských (např. Panning, 2006; Schmidt, 2008). Schmidt v této souvislosti připomíná, že: *„Dokonce na zachování substance zaměřená konzervace ji mění, alespoň minimálně."*[4]

(e) Opatření jdoucí nad rámec konzervace nesmí falsifikovat objekt jako dokument umění a historie. Benátská charta mluví v této souvislosti v článku 9., 12. a 13. o restaurování a moderních doplňcích, Florentská charta pak v článku 15. až 17. o restaurování a restituci, přičemž v anglické a německé verzi (Poláková, 2007; Charta, 1981) je místo pojmu restituce použit termín rekonstrukce (reconstruction, respektive Rekonstruktion). Obecná shoda panuje – pomineme-li nevyhnutelné rozdíly v interpretaci – v tom, že uvedené činnosti musí být založeny *„… na úctě k staré podstatě památky a na úctě k autentickým dokumentům."* (Benátská charta, 9. článek).

Ve vztahu k **restaurování** – které se v zahradách odehrává především v rámci jednotlivých dochovaných kompozičních prvků

3 Prvky složené z více jedinců: skupiny a porosty dřevin, stromořadí, živé ploty a stěny atd.

4 Sanační konzervování označují za interpretační intervenci např. i Horák a Nejedlý (2013, s. 16).

a výjimečně spočívá i v doplňování chybějících, málo významných prvků, spíše dekorativního charakteru – lze najít další naznačení přístupu pouze v Benátské chartě, která říká: *„Zastavuje se tam, kde začíná hypotéza;"* (článek 9) a *„Prvky určené k tomu, aby nahradily chybějící části architektury, se mají včlenit do celku harmonicky, ale zároveň se odlišovat od partií původních tak, aby restaurováním nebyl falsifikován dokument umění a historie."* (článek 12). Tato doporučení, určená pro stavby, je však v mnoha případech obtížné důsledněji aplikovat u rostlinných prvků, jak bude zdůvodněno později. Princip odlišování doplňků je někdy zpochybňován i u staveb. Štulc (2001, s. 243) o tom hovoří v souvislosti s uplatňováním postulátu představitele tzv. vídeňské školy Aloise Riegla (1858–1905), *„že veškeré úpravy, doplňky či dostavby – jsou-li nutné – mají, ba přímo musí vyjadřovat ducha či umělecké chtění doby, v níž jsou prováděny"*. Upozorňuje na to, že nelze-li fyzické degradaci hmotné substance památky natrvalo zabránit a jestliže budeme chtít záměrně užívat výlučně náš dobový stylový výraz, techniky a materiály (bez ohledu na to, zda jsou svojí povahou s tradičním stavebním dílem slučitelné), pak v tomto procesu památka zákonitě jako historické architektonické dílo zanikne.

Na **restituce** v památkách zahradního umění – v rámci kterých dochází i k náhradě významných chybějících prvků či jejich souborů s architektonickou (nejenom dekorativní) funkcí – jsou v současnosti rozdílné názory. Jedna strana zdůrazňuje zásadní roli originální substance natolik, že její zástupci nezřídka usilují o maximální konzervaci za cenu postupné náhrady dožívajících jedinců dřevin i v takových prvcích jako jsou např. tvarované stěny a mají velmi zdrženlivý až odmítavý vztah k restitucím (natož rekonstrukcím)[5]. Tento vztah se netýká jen celkových rekonstrukcí – ke kterým panuje, po nepříliš přesvědčivých příkladech z druhé poloviny 20. století, rezervovaný vztah obecně – ale i dílčích částí zahrad. Upřednostňují v těchto případech spíše nové kreace s odůvodněním, že restituce je „nová" a současná umělecká interpretace zahrady je také „nová", při tom pravdivější (Jong a kol., 2006).

Druhá strana názorového pole (např. Rüsch, 2003; Hajós, 2004, 2006, 2007) jim i Benátské chartě vytýká, že památkovou péči omezují pouze na materiální substanci. Vyslovují názor – ve shodě s **již zmíněným** širším pojetím pojmu autenticita – že vedle substance představují důležité aspekty památky také forma, symbolická hodnota, tradiční funkce, řemeslné techniky a pěstební opatření. Zdůrazňují, že zahradní památka nesmí být k dispozici jen pro vědecké zkoumání, ale má být i uchovávána a obnovována v dostatečně názorné formě, aby byla pochopitelná a akceptovatelná pro širší veřejnost a stala se tak pro ni místem připomínání kulturních epoch lidstva. Realizovat důsledně analytickou metodu či trvat striktně na existenci dlouhověkých rostlin až do jejich více méně přirozeného zániku je u rostlinných prvků, zvláště složených, mnohdy značně problematické (viz dále).

(f) Soudobé doplňky, v souladu s článkem 13. Benátské charty, považují obě výše zmíněné názorové skupiny za legitimní a v obecné rovině se i shodnou na tom, že se mají podřídit, jak to formuloval Hajós (2006), *„historické převaze celého objektu"*; konsensus v konkrétních případech se však hledá podstatně obtížněji. Nebezpečí těchto doplňků pro uchování integrity památky jako výtvarného díla bylo naznačeno výše a komplikace s jejich realizací u rostlinných prvků budou ještě zmíněny.

5 Viz např. četní přispěvatelé publikace Der Garten – ein Ort des Wandels (Jong a kol., 2006).

Specifické vlastnosti dřevinných prvků

Dřeviny, stejně jako další rostliny, jsou (nejenom) v památkách zahradního umění považovány za *prvek dvojí podstaty* (Grose-Bächle, 2003). Tím se rozumí jejich přírodní (biologický) a socio-kulturní aspekt. K plnému využití potenciálu rostlin se musí obě tyto roviny navzájem propojit a – ve srovnání s neživými prvky – je proto nutno brát navíc do úvahy jejich biologickou podstatu. Z té především vyplývá, že (Pejchal, 2008, 2011a):

(a) Potenciál dřevin – daný genetickou výbavou – se může plně uplatnit jen v určitých stanovištních podmínkách, přičemž jejich nevhodnost pro určité taxony lze obvykle eliminovat pouze částečně a jen za cenu výrazného zvýšení nákladů; za významnou složku stanoviště je třeba považovat i choroby a škůdce. Změna stanoviště – vyplývající jak z existence dřevin samotných (viz níže), tak ze skutečností na objektu zeleně nezávislých (znečištění ovzduší, snížení hladiny podzemní vody, klimatické změny, dodatečný výskyt kalamitní choroby či škůdce …) – může zkomplikovat až znemožnit uplatnění originálních taxonů[6] rostlin

(b) Dřeviny jsou proměnlivé v prostoru, čímž se rozumí zásadní vliv stanoviště na všechny jejich vlastnosti; existuje úzká spojitost s předchozím bodem. Tato danost např. komplikuje využívání analogií u nedostatečně dokumentovaných prvků (Wimmer, 2007a).

(c) Stanoviště je dřevinami do určité míry ovlivňováno a pozměňováno, především vlastnosti půdy, mikroklimatu, světelné poměry a též konkurence v kořenovém prostoru. Zásadní význam má i skutečnost, že se dřeviny (rostliny) – které jsou také integrální součástí stanoviště – ovlivňují a pozměňují vzájemně. Viz též v bodě (a) zmíněná změna stanoviště, vyplývající z existence rostlin samotných, a její důsledky.

(d) Dřeviny jsou proměnlivé v čase, a to v průběhu dne, roku a celého života, přičemž k pojednávanému tématu má nejužší vztah posledně uvedený časový horizont, který – mimo jiné – zvýrazňuje u dlouhověkých dřevin roli *vyšší moci*[7], klade specifické požadavky na kompozici prostoru a komplikuje chápání jejich autenticity: mění se nejen jejich velikost, ale i další vzhledové vlastnosti, proměňuje se počet jedinců ve skupinách a porostech, obzvláště stromových, ve kterých se mění i podmínky pro existenci keřového a bylinného patra, mění se pěstební opatření…

(e) Charakter dřevinných prvků je dán i způsobem jejich pěstování a obnovy (vedle jejich prostorové, taxonomické a případně i věkové struktury). Např. záměna do koule tvarované rostliny za její kompaktní odrůdu stejného tvaru, nevyžadující pravidelný tvarovací řez, zásadně změní identitu takovéhoto prvku. Tu může změnit i postupná obnova prvků složených původně ze stejnověkých jedinců, přinejmenším na poměrně dlouhou dobu.

(f) Dřeviny, jsou (mnohdy) plně funkční až po delší době zdárného růstu a vývoje, podmíněného – vedle správného navržení a založení – **správným pěstováním**. Důsledkem toho může být pro úvahy o autenticitě, mimo jiné, určitá relativizace významu

6 Pojmy *taxonomie* a *taxon* jsou zde použity v pojetí vztahujícímu se jak k rostlinám přírodního původu (druhy a jejich vnitrodruhové jednotky), tak vzniklým v kultuře (kultivary a skupiny kultivarů).

7 Především nepředvídatelný zánik či podstatné poškození dřeviny při vichřici, úderem blesku, z fytopatologických důvodů atd.

kompozice z období jejího založení ve prospěch stavu, kdy dřevinné prvky dospěly. Péče o ně má vždy určitý vliv na jejich stav, a to i v případě, kdy má charakter „pouhé" interpretace autorova návrhu. Např. proto, že běžnou praxí byla a je záměrná výsadba některých dřevin s tím, že nejsou plánovanou součástí cílového stavu; podrobnosti dále.

(g) Ve všech rostlinných prvcích musí docházet k obměně jedné generace organismů za druhou, což je často spojeno se snížením až přerušením jejich funkčnosti. Relativizuje to do určité míry význam originální substance u těchto prvků a ovlivňuje i další aspekty památkové péče, o kterých bude zmínka později. Především různá délka života jednotlivých dřevin, zvláště stromů, spolu s výraznou proměnlivostí během jejich života způsobuje, že se v průběhu kontinuální existence objektu jednotlivé obrazy a jejich sled nemohou prakticky nikdy zcela identicky opakovat. Nahrazení dožívající generace vzrůstných a dlouhověkých dřevin generací novou se vždy děje v podmínkách (stanovištních i společenských), jež se více či méně liší od poměrů na počátku její existence. Toto specifikum umožňuje někdy řešit otázky problematických časových vrstev v objektu tím, že se jejich dřeviny – hodnotné z pohledu jiných oborů – ponechají „na dožití" a pak se neobnoví.

(h) Dřeviny mají – za určitých podmínek – schopnost regenerace a reprodukce. Dle konkrétní situace to může být vlastnost kladná i záporná. Regenerace je žádoucí např. u poškozené rostliny, lze ji využít při obnovení původní velikosti a tvaru u pěstebně zanedbaných či přerostlých tvarovaných dřevin. Autoreprodukcí může vzniknout dobře využitelná nová generace rostlin, geneticky a „ideově" blízká originálním rostlinám (Panning, 2006), samovolné zmlazování rostlin však často bývá i nežádoucí (viz kapitola *Ohrožení památek zahradního umění nepůvodními dřevinami*).

(i) V kultuře vzniklé dřeviny (kultivary) bez aktivní péče (především vegetativní množení) **nenávratně zanikají** a nemohou tak být použity, i když jsou v daném objektu prokazatelně doloženy.

Specifičnost rostlin jako kompozičních prvků zdůrazňuje zásadní význam „čtvrtého rozměru prostoru" – času. Důsledkem toho jsou *specifické postupy* **při „ovládnutí" čtyřrozměrného prostoru, vyžadující** – mimo jiné – *dlouhodobost v uvažování a ve strategii péče a obnovy* (Pejchal, 2005):

(a) Prostor nelze komponovat jako statický obraz, ale spíše ho utvářet jako sérii proměňujících se obrazů. Tato „choreografie" rostlinných (v souvislosti s nimi případně dalších) prvků je nezbytná k plnému využití jejich potenciálu. „Choreograf" pracující s rostlinami je proto musí znát podstatně hlouběji, než je tomu u tvůrců pracujících s materiálem neživým. Jedná se především o výraznou proměnlivost během života a různou délku života jednotlivých dřevin, zvláště stromů, jež způsobuje, že se v průběhu kontinuální existence objektu jednotlivé (výše zmíněné) obrazy a jejich sled nemohou nikdy zcela identicky opakovat. A to někdy ani v tom případě, že by se přistoupilo k celkové jednorázové obnově (viz dále).

(b) Možnost, případně i nutnost, využití některých dřevin tak, že nejsou plánovanou součástí cílového stavu. Zcela běžná byla a je výsadba většího počtu jedinců tzv. *cílových funkčních kategorií dřevin*[8] (základní, doplňkové, podrostové), jež je s jejich

8 Požadovaná funkce je rovna nebo se významně blíží potenciální délce jejich existence na daném stanovišti.

růstem redukován (Machovec a kol., 2000). Ne tak častá byla a je výsadba dočasných funkčních kategorií[9] (např. výplňové, přípravné a sloužící dřeviny), které jsou v relativně krátké době odstraněny všechny (Ruyten, 1997, 2006; FLL, 1999; Pejchal, 2000, 2011b; Machovec a kol., 2000). Uvedená skutečnost naznačuje, že *z hlediska autenticity rostlinných prvků je vedle „výsledku" velmi důležitá i „cesta" k jejich dosažení*[10].

(c) Péče má zásadní význam pro dosažení a udržení plné funkčnosti děl krajinářské architektury, přičemž *její nároky na odbornost jsou srovnatelné s navrhováním těchto děl.* Vyplývá to především z kombinace následujících faktorů: (1) dlouhá doba mezi výsadbou a plnou funkčností části dřevinných prvků; (2) lidský život mnohdy přesahující délka jejich existence; (3) velká proměnlivost rostlin během života; (4) zásahy vyšší moci; (5) změna požadavků a možností společnosti ve vztahu k objektu zeleně; (6) nedostatky návrhu. Posledně jmenovaný důvod může být snadno zneužit ke svévolnému a neetickému jednání ve vztahu k památce. Mělo by se jím proto argumentovat velmi obezřetně a to, až na výjimky, jen u biologických a technologických aspektů dané problematiky.

(d) Pěstební opatření je třeba provést v určitém časovém období, Panning (2006) je nazývá „časové okno", jinak dojde k negativnímu ovlivnění rostlin a z nich vytvořených prvků. Za určitých předpokladů lze u některých pěstebně zanedbaných rostlinných prvků dosáhnout určitého zlepšení stavu využitím jejich regenerační schopnosti; blíže viz např. Pejchal (1995a).

(e) Nahrazení dožívající generace vzrůstných a dlouhověkých dřevin generací novou se vždy děje v podmínkách, jež se více či méně liší od poměrů na počátku její existence. To vyplývá především z kombinace následujících skutečností: (1) proměna rostlin během jejich života, především mnohdy podstatné zvětšení velikosti; (2) postupné dožívání často současně vysázených rostlin; (3) změna stanoviště, vyplývající jak z existence rostlin samotných, tak ze skutečností přesahujících hranice objektu zeleně (viz str. 20); (4) spojení rostlin se stanovištěm neumožňuje – tak jako u památek postavených či vyrobených – rozebrat objekt relativně snadno na jednotlivé prvky a pak ho opět sestavit, s případnou výměnou elementů, které již nejsou v přijatelném stavu. Uvedené platí především pro vzrůstné a dlouhověké dřeviny v porostech, kde výpadky jednotlivých

9 Požadovaná funkce je obvykle podstatně kratší než potenciální délka jejich existence na daném stanovišti.

10 Viz výše zmíněné uznání kritéria autenticity tradičního výtvarného či výrobního postupu, které deklaruje bod (13) v Dokumentu o autenticitě z Nara (Poláková, 2007, s. 185).

<< Dva jedinci *Abies cephalonica*, nacházející se na pravé straně průhledu na břehu rybníka, byli vysazeni před přibližně padesáti roky jako předpokládaná náhrada za mohutný exemplář *Picea abies*. Jak vzhledem k současné prosperitě obou taxonů v objektu, tak kvůli předpokládané změně klimatu se toto řešení jeví jako vhodné. Náhradní dřevina sice není nositelem „materiálové" hodnoty originální substance, přijatelně však reprezentuje její „obrazovou" hodnotu; v dané situaci to bylo a stále je jedno z nejlepších možných řešení.

exemplářů nelze hned nahradit jedinci novými, protože nejsou schopní konkurovat sousedícím dospělým (podrobněji viz Pejchal, 2007); (5) změna společenské situace a z ní vyplývajících požadavků[11] a možností ve vztahu k památkám.

Ve srovnání s prvky z neživých materiálů snižují všechna naznačená specifika rostlinných prvků do určité míry význam originální substance a prvotního „obrazu" pro jejich autenticitu a zdůrazňují naopak význam procesu jejich vzniku.

Památková hodnota dřevinných prvků

Památkovou podstatu rostlinných prvků nepřímo zmiňuje pouze 11. článek Florentské charty, uvádějící: *„Vzhledem k tomu, že hlavním materiálem jsou rostliny, je možno udržovat dílo v dobrém stavu dílčími náhradami a – v dlouhodobém výhledu – cyklickou obnovou (holosečí s novou výsadbou, resp. umístěním již rozvinutých rostlinných jedinců)"*.

Podrobněji tuto otázku rozvádí Jordan (1985) a Jordan a Meyer (1991). Dřeviny i další rostliny odlišují svou omezenou délkou života památky zahradního umění od většiny ostatních památkových objektů[12]. U postavené nebo vyrobené památky je obvykle originální substance (materiál) základním předpokladem její památkové podstaty. Když např. zanikne hrad, mohl by být sice opět postaven s absolutní věrností originálu, aniž by ovšem zůstal památkou. Tou by se mohl stát až v budoucnu, jako svědectví historické repliky, vykonané v určité době. U památek zahradního umění, a obzvláště **u** jejich **rostlinných prvků, nemůže být** z výše uvedeného důvodu **originální substance (rostliny z doby založení) základním předpokladem jejich památkové podstaty. Tím je zachování principu, obsaženého v této originální substanci. Zmíněný princip může být naplňován stále novými generacemi rostlin.** Krajním příkladem jsou letničkové výsadby. Tyto rostliny zastupují princip jen během krátkého úseku jednoho vegetačního období. Pak již nejsou funkční a musí být vyměněny příští rok za jiné, aniž by kvůli tomu památková hodnota záhonu (objektu) zanikla. O principu jako nositeli dominantní kulturně historické hodnoty lze nakonec hovořit i u některých našich stavebních památek: *„Byla-li například nějaká Boží muka … každé jaro bílena vápnem, pak větší hodnotu má fakt každoročního bílení než konkrétní dochovaná historická vrstva vápna"* (Solař, 2004).

I dlouhověké dřeviny jednou přestanou plnit svou funkci a musí být vyměněny za následníky schopné zastupovat výše zmíněný princip. Doba, kdy dřevina plní svou památkovou funkci, tzn. je schopná reprezentovat princip, může skončit podstatně dříve než její životaschopnost. Z pohledu památkové péče je proto třeba takového jedince nahradit. To vede často ke střetu zájmů s ochranou přírody, jejímž rovněž legitimním zájmem může být naopak dotyčný exemplář zachovat. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že **primárním cílem** péče o památky zahradního umění **není zachovat konkrétní dřevinné prvky (solitéry, skupiny nebo porosty), nýbrž v nich obsažený princip**, představovaný neustále novými generacemi rostlin.

Skutečnost, že doba, po kterou je dřevina schopná zastupovat princip originální substance, je mnohdy kratší než délka její existence, je v rozporu nejen se zájmy ochrany přírody, ale i v určitém

11 Viz výše uvedená definice památkové hodnoty.

12 Výjimkou jsou již zmíněné památky kultur s mimoevropskými kořeny.

rozporu se „skalními příznivci" originální substance. Spíše odpovídá těm památkářům, kteří zdůrazňují „obrazovou hodnotu" dřevin, tedy jejich schopnost poskytnout autorem zamýšlený obraz (Bratner, 2002). Pojem originální substance je do jisté míry relativizován i biologickými vlastnostmi dlouhověkých rostlin – dřevin. Z doby výsadby pochází obvykle jen malá část těla, skrytá v jejich vnitřku, u dutých jedinců může i chybět. Tato skutečnost na jedné straně podporuje význam obrazové hodnoty, na straně druhé však nepopírá význam originální substance, pouze naznačuje problematičnost její absolutizace.

Přes doposud uvedené **nelze pochybovat o tom, že originální rostliny jsou něco více, než následující generace rostlin**. Jsou „paměťovým médiem" s dokumentárním významem a současně též nejtěsnějším materiálním i symbolickým propojením současnosti s minulostí. Některé hodnoty se s jejich zánikem ztratí zcela nebo z větší části, jiné – majestátnost, důstojnost, velebnost, „patina" … – na dlouhou dobu (Pejchal, 2005, 2007). V souvislosti s naznačeným uvádí Panning (2006) následující stupně genetického a ideového spojení s předchozí, respektive originální rostlinou: (1) geneticky identická (vegetativně namnožená), (2) generativní potomstvo, (3) na místě originální rostliny samovolně vyklíčené generativní potomstvo, (4) semenáče z jiných míst daného objektu.

Na souvztažnost *originální substance* a *obrazové hodnoty* reaguje certifikovaná metodika *Hodnocení dřevin pro potřeby památkové péče* (Pejchal a Šimek 2016, 2018), která vymezuje **dva aspekty autenticity dřevin**: *původnost v kompozici,* posuzující originálnost (původnost) jedinců tvořících dřevinný prvek a z ní vyplývající hodnotu stáří, tedy jejich kontinuální fyzickou existenci od zvoleného období v minulosti do současnosti, zatímco *historická vhodnost dřevin* vyjadřuje schopnost nést princip obsažený v originální substanci. Zmíněná metodika hodnotí jen autenticitu materiálové substance, na památkové hodnotě dřevinných prvků se dále podílí (Olšan a kol., 2015) i autenticita jejich koncepce, autenticita prostorových parametrů, historická integrita a ojedinělost.

Vzhledem ke svému zaměření a způsobu vzniku mají výše zmíněné „charty" a „dokument" vztah především k zahradě jako celku, pro práci s rostlinami jsou nedostačujícím vodítkem. Problémem je jak to, že chybí dostatečně propracovaná teorie památkové podstaty rostlinných prvků a zásady její aplikace v praxi, tak to, že některé výše uvedené zásady, platné pro celý objekt a prvky z neživých materiálů, lze u prvků rostlinných využít jen obtížně.

Definovat památkovou podstatu dřevinných prvků je obtížné, právě pro jejich uvedená specifika. Vyvstává řada otázek, na které je složité až nemožné najít obecně platné odpovědi, např.:

(a) Jaký význam mají jednotlivé vývojové etapy prvku? Je důležitý „cílový" stav, počáteční stav či celý průběh vývoje prvku?

(b) Jakou roli hraje u jednotlivých typů prvků jejich věková struktura (stejnověkost versus různověkost je tvořících jedinců) **a s ní úzce související struktura prostorová?** Mnohé složené prvky (skupiny, porosty) i v nepravidelných kompozicích byly založeny jednorázově. Jaký význam má takto podmíněná stejnověkost pro jejich charakter, respektive „ideotyp"[13]?

(c) Jaký význam má rozdílná délka existence a tím i rozdílná doba obnovy jednotlivých prostorotvorných prvků na autenticitu kompozice objektu či jeho kompoziční části? I přes často stejnou „startovní čáru" na počátku existence mohou v důsledku své

13 Ideální/modelový typ.

Obnova stromořadí, které má ve svém ideotypu uniformní vzhled jedinců, je obvykle komplikovaná. Do úvah o kladech a záporech jednorázové či kontinuální obnovy vstupují zájmy jiných oborů a postoje veřejnosti. Důsledkem kontinuální obnovy je obvykle určité snížení autenticity tohoto prvku. Fotografie představuje jednu z etap obnovy Rudolfovy aleje v Olomouci.

rozdílné dlouhověkosti předávat „štafetu“ další generaci v rozdílnou dobu. Důsledkem toho může být např. skutečnost, že prvky v původním záměru navržené jako menší mohou na poměrně dlouhou dobu převyšovat ty, které byly zamýšlené jako větší. Je to jeden z častých případů, kdy dochází ke konfliktu mezi hodnotou originální substance a hodnotou obrazovou (viz výše).

(d) **Jak řešit situace, kdy si hodnota originální substance a obrazová hodnota mohou odporovat?** Může nastat paradoxní případ, že restaurace (rekonstrukce) znamená zničení originální substance z epochy, která má být restaurována. Důvodem mohou být stromy, které již nejsou schopné reprezentovat originální princip pro svou biologickou zchátralost, popřípadě ho přestaly reprezentovat pro zanedbanou údržbu (především stromy, jež přestaly být tvarovány). Ve druhém případě mohou být oba legitimní cíle sloučeny, lze-li uplatnit zmlazovací řez.

(e) **Jakou váhu mají přednosti kontinuální obnovy složeného dřevinného prvku ve srovnání s jejími případnými nedostatky?** Mezi negativa může patřit dlouhodobá až trvalá ztráta žádoucí stejnověkosti jedinců, v některých případech i jejich snížená vitalita v důsledku potlačování staršími rostlinami, často jde i o zvýšené náklady na péči.

(f) **Jakou roli hrají historické technologie?** Tedy především vyspělost sazenic, výsadbový spon, případné záměrné použití dočasných funkčních kategorií rostlin, např. tzv. výplňových dřevin. Dále pak způsob provedení pěstebních opatření, majících více či méně výrazný vliv na vzhled prvku, např. tvarovací řez (nářadí, mechanizace, četnost operací), popřípadě záměrná redukce počtu jedinců (probírky). Odpověď je třeba hledat i na to, jaký význam má použití pomocných materiálů, ať už dočasně (např. při kotvení stromů), nebo víceméně trvale (např. tradiční mechanické oddělení trávníku od záhonů dřevěnými prkny

v protikladu ke kovovým pásům, běžně využívaným v současnosti i v historických objektech).

Komplikace s aplikací některých doporučení Benátské charty vyvolávají především:

(a) Požadavek na odlišení doplňovaných částí od partií původních při restauračních opatřeních. K výše zmíněným obecným problémům, spojeným s tímto požadavkem, přistupuje kombinace následujících skutečností: (1) menší obecné povědomí o historii zahradního umění, (2) podstatně větší proměnlivost rostlin během roku a života, než je tomu u neživých materiálů, (3) mnohdy menší pregnantnost, resp. větší neurčitost vzhledu rostlin oproti neživým materiálům, (4) ve srovnání s neživými materiály obtížnější rozlišitelnost jak tradičních a soudobých druhů rostlin, zvláště stromů, tak z nich tvořených rostlinných prvků, (5) omezený výběr vhodných dřevin na některých stanovištích.

(b) Zásada neuplatňovat hypotézy. Problémem je to, jak konstatuje Wimmer (2007a), že *„Historické plány zahrad ukazují skupiny stromů, plochy keřů a květinové záhony zpravidla jen v obrysech, jež jsou míněny více či méně schematicky. Konkrétní druhové složení, počet a odstupy rostlin byly stanoveny při realizaci, která nebyla dokumentována"*. Nedá-li v těchto případech dostatečnou odpověď analýza dalších archiválií, dochovaných rostlinných prvků, případně zahradní archeologie, zbývá jen cesta analogických vývodů ze studia lépe dokumentovaných relevantních objektů (nejlépe jiná díla stejného tvůrce), popřípadě odborných učebnic a příruček z dané doby. Do určité míry mohou pomoci i údaje o době introdukce nepůvodních rostlin na naše území a o době vzniku kultivarů (Pejchal, 1995b). Na analogiích je založena i podrobně vypracovaná metodika *Conjectural Replanting* (Laird, 1994).

Další komplikace jsou odrazem toho, že zastánci maximálního prodlužování existence originální substance hovoří jedním dechem o potřebě kontinuální obnovy (Panning, 2006), ačkoliv je to do značné míry protimluv, protože např. ve skupinách, porostech, tvarovaných stěnách a alejích z dospělých stromů je na místě uvolněném jednotlivými postupně dožívajícími exempláři z mnoha důvodů velmi komplikované až nemožné zabezpečit podmínky pro dobrý růst a vývoj jedinců následné generace; podrobněji viz Pejchal (2007). Problémem může být někdy i již zmíněná ztráta žádoucí stejnověkosti a špatná vitalita nově vysázených dřevin.

Důležitou roli při řešení naznačených problémů praxe památkové péče má (správně chápaná) kreativita. Ta se projeví nalezením optimální cesty k tomu, jak předat svěřené objekty dalším generacím v co nejautentičtější podobě, navzdory řadě faktorů, které to komplikují (Pejchal, 1995b; viz výše). Wimmer (2007a) se k tomuto tématu vyjadřuje následovně: *„Iritovat by neměl děsivý přízrak ambiciózního navrhovatele, který prahne po tom, aby památku podřídil svému stylu. Ani ambicióznost, ani schopnost navrhovat nejsou samy o sobě pro památku nebezpečím. Nebezpečí znamenají jen špatní navrhovatelé, stejně jako nezkušení historici. Dobrý navrhovatel dává pozor na to, aby dílo dobrého předchůdce nepovalil, nýbrž se s ním s úctou potkal, aniž by se zapřel"*.

Nalézání odpovědí na naznačené otázky není jednoduché. Mimo jiné proto, že **památková péče má**, jak říká Wimmer (2007a,b), **tři složky: vědeckotechnickou, uměleckou a etickou. Z podstaty věci nelze dospět k jednoduchým a univerzálním řešením.**

Uplatnění poznatků o autenticitě dřevin v praxi

Stanovení autenticity taxonomické skladby dřevinných prvků

U autenticity dřevin lze vymezit, jak bylo vzhledem k jejich specifikům výše uvedeno, dva aspekty. Autenticita druhové skladby se plně kryje s tím aspektem, který vyjadřuje schopnost nést princip obsažený v originální substanci, nazvaném *historická vhodnost dřevin* (Pejchal a Šimek, 2016, 2018). Autentický taxon je totožný s taxonem originální substance, může se však jednat o jedince, kteří již nejsou originální substancí, ale některou z následných generací.

Památky zahradního umění vznikaly jako specifická autorská díla, ve kterých se často snoubí představy navrhovatele, jejich interpretace udržovatelem a představy a potřeby majitele. **Důležitým atributem jejich autenticity a památkové hodnoty jsou proto jejich jedinečnost a nezaměnitelnost**, vzniklé výše naznačeným způsobem. Platí to jak pro celé objekty, tak pro jejich dřevinné prvky. **Tyto hodnoty lze zachovat jen tehdy, budou-li poznány při důkladném průzkumu historie památky** (viz např. Olšan a kol., 2015; Krejčiřík a kol., 2015; Pejchal a Šimek, 2016, 2018). **Teprve když není dostatek konkrétních informací o použití dřevin v daném objektu, je na místě uplatnit další postupy**, jako jsou interpretace nedostatečně podrobných historických plánů, analogie s obdobnými, lépe poznanými a zdokumentovanými objekty, publikace významných dobových autorů atd. Vždy je třeba mít na paměti, že v těchto případech hrozí nebezpečí určité „unifikace" památek. Stejně jako dnes bylo doporučení autorit i v minulosti bráno do úvahy jen do určité míry, protože ambicí každého opravdového tvůrce bylo vytvořit něco jedinečného.

Zastoupení jednotlivých taxonů dřevin v objektu se obvykle zjišťuje relativně nejsnadněji, byť v mnoha případech ne vůbec snadno. Podrobnější informace o taxonomické skladbě jednotlivých dřevinných prvků se mnohdy dají zjistit jen tehdy, pokud se zachovaly v autentické podobě do současnosti, což se většinou týká jen stromového patra. Z archivních materiálů je obvykle možné zjistit jen úlomkovité podrobnosti; výjimky se obvykle týkají objektů, které vznikly v relativně nedávné minulosti.

I u dobře zdokumentovaných objektů se narazí na určité mezery v historické substanci a v historických dokladech. **Dochované historické plány – pokud jde o vegetační prvky – většinou nejsou dostatečně podrobné a přesné**, aby byly srovnatelné s dnešními „osazovacími plány"[14]. Téměř bez výjimky je nutná jejich interpretace. Interpretaci vyžadují i historické seznamy rostlin. Např. použití novinky mohlo být odlišné od použití jinak podobné dřeviny z běžného sortimentu. **Interpretace se týká ve své podstatě dořešení detailů.**

Další metodou, uplatňovanou při větším nedostatku informací, **jsou analogické závěry**. Představují postup, při kterém je pro určitý objekt adaptována historická předloha z jiného lépe zdokumentovaného relevantního objektu (nejlépe jiná díla stejného tvůrce), popřípadě odborných příruček z dané doby. **Tento postup je obvykle obecněji přijatelný – pokud se jedná o restituce – jen pro stanovení kompozice jednotlivých dřevinných prvků.**

Autenticitu taxonomické skladby je nutno stanovovat ke konkrétní etapě či etapám vývoje daného objektu či jeho části, které vyplynou z analýz historického vývoje objektu a identifikace jeho

14 Dodržovat zcela zásadu Benátské charty neuplatňovat hypotézy je tak prakticky nemožné, naplňovat ji co nejvíce je však nutné!

hodnot (viz např. Krejčiřík a kol., 2015; Olšan a kol., 2015; Pavlačka, 2017). **Je žádoucí ji vztáhnout nejenom na jednotlivé typy, ale i jednotlivé dřevinné prvky**, pokud je to možné**.**

Určitý **taxon je** – ve vztahu ke konkrétní vývojové etapě – ***autentický* či *neautentický***; možnou nejistotu tohoto určení lze vyjádřit např. pojmy/kategoriemi *pravděpodobně autentický, pravděpodobně neautentický* a *nejasná autenticita*. V případě, že je žádoucí odlišit od předchozí klasifikace vyjádření k autenticitě dřevin založené pouze na analogiích (viz výše), je možné uplatnit pojmy *dobově autentický* a *dobově neautentický,* respektive adekvátní pojmy vyjadřující nejistotu tohoto určení.

Aplikace poznatků o autenticitě taxonomické skladby dřevinných prvků

Autenticita taxonomické skladby dřevinných prvků se řeší nejčastěji v následujících případech:

- dřevina se v současnosti v objektu nachází, její stáří však nelze dostatečně přesně určit[15];
- dřevina se v současnosti v objektu nachází, její stáří však neodpovídá vývojové etapě či etapám, ke kterým je autenticita vztahována;
- dřevina se v současnosti v objektu nenachází, o její existenci v něm však existují údaje, jejichž hodnověrnost je žádoucí ověřit;
- dřevina se v současnosti v objektu nenachází a nejsou k dispozici žádné údaje o její přítomnosti v minulosti.

Dospět k poznání autentické druhové skladby lze, jak již bylo naznačeno, různými cestami a je to mnohdy obtížné. Přinejmenším stejně složitá však je i aplikace tohoto poznání v praxi. Pozornost bude dále zaměřena na možnosti a omezení ve využití údajů, které jsou prezentovány v následující kapitole *Zavádění nepůvodních dřevin do kultury na území České republiky*.

Při aplikaci údajů o době zavedení do kultury je třeba respektovat následující skutečnosti (Pejchal a Štefl, 2020):

- *Odpovídají současnému stupni poznání* a je pravděpodobné, že se u některých dřevin mohou časem změnit, především po případném objevení a vyhodnocení dalších archiválií[16], nebo na základě studia dobových herbářových položek, které je v současnosti – z důvodu jejich nedostatečné katalogizace – velmi obtížné.
- *Jsou založené* – až na výjimky – *na písemných pramenech*, ve kterých je nemožné korigovat případné nepřesné určení dřeviny. Většina těchto pramenů uvádí vědecká jména bez jejich autorů, což v některých případech komplikuje ztotožnění dobových jmen se současně platnými.
- *Přístup k vymezování taxonomických kategorií se v průběhu doby měnil,* což komplikuje ztotožnění se současně vymezovanými taxony. Platí to především v těch případech, kdy původně široce ohraničený druh byl následně rozčleněn do několika vnitrodruhových jednotek (nejčastěji poddruhů či variet), či rozdělen na několik samostatných druhů. V těchto případech je mnohdy nemožné stanovit, o který z úžeji vymezených taxonů šlo.
- *Nemají identický obsah:* u přírodních taxonů mohou znamenat rok introdukce (většinou jako semena či plody), první známou zmínku o jejich uvedení do prodeje či použití, u kultivarů se nejčastěji vztahují k roku vzniku, roku popsání nebo k roku uvedení do prodeje, případně k nejstarší informaci o přítomnosti v zahradách a parcích.
- *Nezahrnují údaje z pramenů, které nemají obsah uvedený v předchozím bodu*, tedy mající např. jen formu doporučení k pěstování,

15 Především u keřů, které obnovují své nadzemní osy v intervalu několika málo let (např. *Kerria japonica, Spiraea douglasii, Rubus spp.*), je určení jejich věku mnohdy nemožné.

16 Autoři z technických a časových důvodů nestihli do této publikace zapracovat všechny jim známé prameny.

a nejsou tak jednoznačným dokladem pěstování dřeviny na území ČR, případně celé Evropy.

Jak přistupovat k taxonomické autenticitě závisí na řadě dále uvedených faktorů, posuzovaných v jejich vzájemných souvislostech (Pejchal a Štefl, 2020):

- **Stupeň poznání autentického sortimentu**: *čím je poznání hlubší, tím větší důraz na respektování autenticity je možné klást*.
- **Význam památky zahradního umění,** tedy typ hodnoty, kterou má památka (nebo její dílčí entita) pro vnímatele, resp. pro hodnotitele. Hodnota památky následně může být posouzena jako míra jejího významu. Památky zahradního umění jsou vnímány prostřednictvím významů obecných pro všechny památky, např. historické poznání, estetické působení, krajinotvorný efekt, objekt identity, politický symbol, ekonomický zdroj, městotvorný efekt atd. Mimo obecných významů jsou identifikovány hortikulturální významy specifické pro památky zahradního umění, např. význam památky pro dějiny zahradního umění, význam sbírek rostlin jako svědectví historické zahradní kultury atd. (Olšan a kol., 2015, s. 24). Čím větší význam památka má, tím větší důraz na autenticitu dřevin je třeba klást; viz např. Novák (1988).
- **Charakter objektu či jeho části**: V *ideotypu*[17] *některých objektů je obsažena neustálá změna*, spočívající v doplňování nových taxonů (především arboreta a rozária) či záměny jedněch za druhé (např. drobnější dřevinné prvky dekorativního charakteru v partiích typu „pleasure garden"). *Zmíněné specifikum, charakterizující ducha tohoto typu objektů, je významnou hodnotou, kterou je třeba brát do úvahy*. Je žádoucí, aby se případné změny odehrávaly v rámci historických sortimentů; u drobnějších prvků s dekorativní funkcí to mnohdy znamená, že mohou být z mladší vývojové etapy, než je ta předmětná[18]. Jsou-li pro kompletaci sbírek – např. z důvodů vědeckých – potřebné taxony zavedené do kultury později než v předmětném období, měly by se stát jen doplňkem. Platí to především o současných novinkách, pro jejichž uplatnění by vždy měly být velmi pádné důvody a jejich výsadby by se měly realizovat – pokud možno – v uzavřených kompozičních jednotkách.
- **Charakter zamýšlených obnovných opatření v objektu či jeho části**: pro restituce by měly platit přísnější kritéria autenticity než např. pro evokace.
- **Předpokládaný způsob obnovy dřevinného prvku** (jednorázový × postupný) může významným způsobem ovlivnit stanovištní podmínky pro novou generaci dřevin: platí to především při postupné obnově složených a kombinovaných prvků[19], kdy současná generace dřevin vytváří mnohdy podmínky (světelné, mikroklimatické a konkurence v kořenovém prostoru) zřetelně odlišné od těch, které panovaly při její výsadbě. To může komplikovat až znemožňovat obnovu některých autentických taxonů, především náročných na světlo.
- **Charakter dřevinného prvku, daný** především:
  - » **jeho funkcí** (prostorotvorná × dekorativní): vegetační prvky s prostorotvornou (architektonickou) funkcí jsou vzrůstnější, dožívají se vyššího věku a pro kompozici památky obvykle mají větší význam než prvky dekorativní, na jejich autenticitu by proto měla platit přísnější kritéria[20];

17 Ideální/modelový typ.

18 Tato situace byla – z podstaty věci – v historii zahradního umění běžná.

19 Především skupiny, porosty, stromořadí a živé ploty a stěny. Podrobnosti o klasifikaci dřevinných vegetačních prvků viz Pejchal a Šimek (2016, 2018).

20 Viz též poznámka výše o častých změnách dekorativních prvků v některých typech objektů.

- » **prostorovou strukturou** (solitéra × skupina jednoetážová či víceetážová × porost jednoetážový či víceetážový): tento faktor je důležitý pro pochopení významu taxonu či taxonů v daném prvku; např. keřové patro pod stromovou etáží mívá někdy charakter výše zmiňovaných prvků s dekorativní funkcí a pohled na jeho autenticitu taxonomické skladby se tak může poněkud lišit od pohledu na stromové patro, pod kterým se nachází;
- » **taxonomickou strukturou** (jeden taxon × více taxonů): se zvyšujícím se počtem taxonů v rámci jednoho prvku se pro jeho autenticitu – v obecné rovině – snižuje význam jednotlivých taxonů; ten však není dán jen jejich procentuálním zastoupením, ale i dalšími skutečnostmi, jako je např. jejich lokalizace v prvku, uplatnění specifických kombinací atd.
- » **způsobem pěstování** (volně rostoucí × tvarovaný): pravidelný tvarovací řez do určité míry stírá vzhledová specifika jednotlivých dřevin, u tvarovaných prvků mohou být proto poněkud mírnější kritéria při aplikaci poznatků o jejich autentické taxonomické skladbě;
- » **náročností na péči:** je-li vysoká a úzce souvisící s taxonomickou skladbou, může to být – především u méně významných objektů a u méně významných dřevinných prvků v nich – důvod pro mírnější kritéria při aplikaci poznatků o jejich autenticitě;
- » **dlouhověkostí:** čím větší je na daném stanovišti potenciální délka existence dřeviny v přijatelném stavu, tím přísnější by měla být kritéria posuzování její autenticity;
- » **jedinečností:** aspekt jedinečnosti je důležitým kritériem památkové hodnoty (viz např. Olšan a kol., 2015, s. 47), u prvků tohoto typu je proto třeba klást zvýšený důraz na jejich autenticitu;
- » **významem v objektu** (celý objekt × dílčí kompoziční jednotka).

- **Vlastnosti konkrétního taxonu**, které se spolupodílí na jeho významu pro danou památku zahradního umění, především:
  - » **četnost** v daném objektu;
  - » **habitus** (velikost, tvar, struktura, textura, barevnost, vzhledově atraktivní části) a jeho proměnlivost;
  - » **dlouhověkost,** viz výše;
  - » **specifické/jedinečné způsoby použití:** záměrné uplatnění jako tzv. dočasné dřeviny (výplňové, přípravné nebo sloužící), tvarování, popínání, specifické kombinace s jinými rostlinami, stavebními a uměleckými prvky atd., symbolický význam, vazba na konkrétní osoby či události apod.;
  - » **původ dřeviny**;
  - » **jedinečnost** v rámci daného regionu, celého území ČR, případně i v širším území**.**
- **Faktory omezující či znemožňující použití dřeviny,** především:
  - » **obtížná dostupnost či nedostupnost,** např. u starých kultivarů;
  - » **fytopatologické důvody,** např. grafióza u jilmů;
  - » **špatná prosperita v důsledku:**
    - › **změny stanovištních podmínek v současnosti, ± nezávislé na vlastní památce:** klimatická změna, umělé snížení hladiny podzemní vody, znečištění ovzduší atd.,
    - › **změny stanovištních podmínek v současnosti, závislé na vlastní památce:** změna světelných podmínek, mikroklimatu a půdních podmínek (včetně zvýšené kořenové konkurence) v důsledku růstu a vývoje dřevinných prvků, tzv. únava půdy u některých dřevin z čeledi *Rosaceae*,
    - › **nevhodných či nepříznivých stanovištních podmínek způsobených volbou postupné obnovy** skupin, porostů a stromořadí, viz výše,
    - › **jednoznačně nevhodné volby dřeviny** v minulosti;
  - » **negativní působení na zdraví lidí a na své okolí:** alergenita, jedovatost, nežádoucí samovolné šíření v objektu i za jeho hranice, nebezpečí genetické eroze původních (domácích) taxonů

dřevin, rezervoár chorob a škůdců hospodářsky významných rostlin atd.;
  - » **vysoká náročnost na úpravu stanoviště a na pěstování,** která může být nezanedbatelným omezujícím faktorem, především u méně významných památek.
- **Nahraditelnost jinou dřevinou**, která by měla být, pokud možno:
  - » bez výše uvedených omezujících vlastností;
  - » co nejpodobnějších vzhledových vlastností;
  - » součástí dobového sortimentu;
  - » stejného či obdobného původu.
- **Postradatelnost taxonu bez náhrady:** nejpravděpodobnější u krátkověkých dřevin s dekorativní funkcí, především v méně významných památkách zahradního umění.

Úvahy o vhodnosti současných či zvažovaných dřevin je třeba zakončit vzájemnou konfrontací následujících faktorů, rozhodujících o jejich uplatnění:

- **vliv dřeviny na památkovou hodnotu objektu**, k čemuž lze využít např. klasifikační stupnici pro historickou vhodnost dřevin (Pejchal a Šimek, 2016, 2018): *kladná, spíše kladná, neutrální, spíše záporná, záporná,* respektive její zjednodušenou variantu *kladná, neutrální, záporná*;
- **základní podmínky pro uplatnění dřeviny,** především potřebná úprava stanoviště a potřebná úroveň péče;
- **rizika spojená s uplatněním dřeviny,** např. její obtížná dostupnost, výrazně zkrácená doba existence v přijatelném stavu, možné problémy s její prosperitou při postupné obnově, negativní působení na zdraví lidí a na své okolí, potřebná úroveň péče přesahující možnosti majitele či správce objektu.

Výsledkem úvah jsou nejčastěji následující rozhodnutí o současné či zvažované dřevině:

- **vhodná;**
- **vhodná podmíněně,** za předpokladu:
  - » úpravy stanoviště a/nebo zajištění určité úrovně péče,
  - » přijmutí rizika obtížné dostupnosti, snížené prosperity, výrazného zkrácení existence v přijatelném stavu atd.;
- **použitelná,** tzn. nelze ji označit za vhodnou, její vztah k památkové hodnotě objektu je obvykle neutrální[21], představuje však v dané situaci nejlepší možné řešení – např. soudobé kultivary jilmů tolerantní vůči grafióze;
- **nevhodná:**
  - » **zvažovaná dřevina** nebude použita,
  - » **současná dřevina**[22]**:**
    - › navržena k odstranění, s příslušným zdůvodněním k projednání s relevantními orgány,
    - › ponechána „na dožití" s tím, že následně nebude obnovována.

21 Není nositelem „materiálové" hodnoty originální substance, dobře či uspokojivě však reprezentuje její „obrazovou" hodnotu (viz Pejchal a Šimek, 2018, s. 42).

22 Nutno vzít do úvahy, že taxonomická autenticita je jen dílčím aspektem autenticity dřevinných vegetačních prvků, především složených a kombinovaných. Důvodem pro ponechání „na dožití" může být např. výrazná hodnota z pohledu jiných oborů.

Z výše uvedeného vyplývá, že **autenticita taxonomické skladby dřevinných prvků je nezřídka ideálem, ke kterému se je možné více či méně přiblížit.** Nesnadnost tohoto úkolu spočívá:

- v obtížnosti stanovit autentický sortiment dřevin pro konkrétní objekt a především pak pro konkrétní prvky v něm;
- v existenci faktorů vyvolávajících požadavky na náhradu autentických taxonů za jiné;
- v různém dopadu případných změn na památkovou hodnotu objektu.

Dřeviny s dekorativní funkcí (zde *Mahonia aquifolium* v popředí) byly v minulosti často obměňovány v krátkých časových odstupech za jiné taxony.

Prameny

BRANDS, B. a K. LOEFF. Jenseits der Ästhetik. *Topos*, 2002, sv. 40, s. 61–69.

BRATNER, W. Lebendige Substanz – Bild und Original in der Gartendenkmalpflege [online]. *kunsttexte.de*, 2002, č. 2, s. 1–5. [cit. 2008-8-20]. Dostupné z: http://www.kunsttexte.de/download/denk/bratner.pdf.

CANTACUZINO, S. Symposium „The Heritage and Social Changes" [online]. *ICOMOS News,* 1997, sv. 7, č. 1, s. 19–25. [cit. 2009-11-02]. Dostupné z: http://www.international.icomos.org/newsicomos/news1991/1997-7-1.pdf.

FLL. *Leitfaden für die Planung, Ausführung und Pflege von funktionsgerechten Gehölzpflanzungen im besiedelten Bereich*. Bonn: FLL (Forschungsgesellschaft Landschaftsentwicklung, Landschaftsbau e.V.), 1999. 112 s.

GROSE-BÄCHLE, L. Eine Pflanze ist kein Stein. *Beit*räge zur räumlichen Planung 72. Hannover: Universität Hannover, 2003. 344 s. ISBN 3-923517-59-9.

HAJÓS, G. Gartendenkmalpflegerische Prinzipien und Erfahrungen im UNESCO Weltdenkmal Schönbrunn. *Die Gartenkunst*, 2004, sv. 16, č. 1, s. 103–112.

HAJÓS, G. Der historische Garten – Ein Ort des Wandels oder ein Ort der Erinnerung? Gefährliche Perspektiven für die Denkmalpflege. *Die Gartenkunst*, 2006, sv. 18, č. 2, s. 385–394.

HAJÓS, G. „Rekonstruktion" in der Gartendenkmalpflege, eine Problemstellung. In HAJÓS, G. a J. WOLSCHKE-BULMAHN (Ed.). *Rekonstruktion in der Gartendenkmalpflege*. Hannover: Leibniz Universität Hannover, 2007, s. 18–25.

HORYNA, M. Co vlastně lze rekonstruovat? In *Obnova památek 2007: rekonstrukce nebo konzervace?* Praha: STUDIO AXIS, spol. s r.o., 2007, s. 6–7. ISBN 978-80-239-9005-8.

Charta von Florenz: Charta der historischen Gärten [online]. 1981. [cit. 2012-11-20]. Dostupné z: http://www.bda.at/documents/566358092.pdf.

ICOMOS. *IInd International Congress of Architects and Technicians of Historic Monuments: Venice, 1964: International charter for the conservation and restoration of monumenst and sities (The Venice Charter – 1964)* [online]. [cit. 2010-12-20]. Dostupné z: http://www.international.icomos.org/charters/venice_e.htm.

JESENSKÝ, V. *Památková hodnota* [online]. [Praha], 2012. [cit. 2020-8-20]. Dostupné z: https://www.academia.edu/8498725/Pam%C3%A1tkov%C3%A1_hodnota.

JESENSKÝ, V. K teorii památkové hodnoty a hodnocení památek. *Památky západních Čech,* 2015, č. 5, s. 56–64.

JONG, E. A. de, E. SCHMIDT a B. SIGEL. *Der Garten – ein Ort des Wandels: Perspektiven für die Denkmalpflege.* Zürich: Institut für Denkmalpflege an der ETH, 2006. (Veröffentlichungen des Instituts für Denkmalpflege an der ETH Zürich 26). 280 s. ISBN 3728130338.

JORDAN, P. Zur Behandlung von Gehölzbeständen in historischen Freiräumen. In HENNEBO, D. *Gartendenkmalpflege.* Stuttgart: E. Ulmer, 1985, s. 254–281.

JORDAN, P. a C. MEYER. Methoden der Baumbestandsentwicklung, dargestellt am Beispiel von Parkpflegewerken. In *Osnabrücker Baumpflegetage 1991*. Osnabrück: NWA, 1991, s. 3.1–3.31.

KREJČIŘÍK, P., M. PEJCHAL a R. PAVLAČKA. *Architektonicko-historický průzkum památky krajinářské architektury: Certifikovaná metodika* [online]. Lednice: Zahradnická fakulta Mendelovy univerzity v Brně, 2015. 38 s. Dostupné z: http://web2.mendelu.cz/zf_563_krarch/1.3.1_METODIKA-Architektonicko-historicky-pruzkum-pamatky-krajinarske-architektury/Certifikovana_Metodika_Architektonicko-historicky-pruzkum-pamatek-kraj-arch_komplet.pdf.

KROUPA, P. Základní principy památkové péče? (Detektivní pátrání). *Zprávy památkové péče,* 2001, sv. 61, č. 10, s. 301–313.

KROUPA, P. Čas a autenticita památky. *Zprávy památkové péče,* 2004, sv. 64, č. 5, s. 431–442.

LAIRD, M. „Conjectural Replanting": Leitlinien zur Wiederbeplanzung historischer Gärten aufgrund von Analogieschlüssen. *Die Gartenkunst,* 1994, sv. 6, č. 2, s. 320–343.

LÍBAL, D. Problém autenticity sídelních souborů. *Klub za starou Prahu*, 1996, č. 1, s. 4–11.

MACHOVEC, J., P. HRUBÍK a P. VREŠTIAK. *Sadovnícka dendrológia*. Nitra: SPU v Nitre, 2000. 228 s. ISBN 80-7137-702-3.

NOVÁK, Z. Slohová období a sortiment rostlin. *Acta Průhoniciana*, 1988, sv. 54, s. 105–116.

OLŠAN, J. a kol. *Metodika identifikace hodnot památek zahradního umění.* Praha: Národní památkový ústav, 2015. 104 s.

PACÁKOVÁ-HOŠŤÁLKOVÁ, B. a kol. *Zahrady a parky v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.* Praha: Libri, 1999, s. 440–446. ISBN 80-85983-55-9.

PANNING, C. Gärtnerische Auseinandersetzung mit dem Wandel. In JONG, E. A. de a kol. *Der Garten – ein Ort des Wandels*. Zürich: vdf Hochschulverlag AG an der ETH Zürich, 2006, s. 55–66. ISBN 3-7281-3033-8.

PAVLAČKA, R. *Studie obnovy památky zahradního umění: ideová fáze projektové přípravy*. Odborné a metodické publikace, svazek 93. Praha: Národní památkový ústav, 2017. 87 s. ISBN 978-80-7480-101-3.

PEJCHAL, M. Regenerace vzrostlých dřevin a jejich porostů. In *O historických zahradách a parcích: Valtice 1994*. Brno: Památkový ústav v Brně, 1995a, s. 7–13.

PEJCHAL, M. Sortiment dřevin v památkách zahradní architektury. In *Městské historické parky*. Olomouc: Památkový ústav v Olomouci, 1995b, s. 65–70.

PEJCHAL, M. Dřevinné vegetační prvky s výraznou autoregulací v období rozvojové péče. In *Umění spolupráce: Luhačovice 2000*. Olomouc: Společnost pro zahradní a krajinářskou tvorbu, 2000, s. 49–54.

PEJCHAL, M. Rostliny a čas v zahradní a krajinářské architektuře. In *Čas v životě, zahradě, krajině.* Praha: Společnost pro zahradní a krajinářskou tvorbu, 2005, s. 17–21. ISBN 80-902910-9-0.

PEJCHAL, M. Staré stromy v zahraní a krajinářské architektuře – radost i starost. In *Strom pro život – život pro strom V.* Praha: Společnost pro zahradní a krajinářskou tvorbu, 2007, s. 7–12. ISBN 978-80-86950-02-0.

PEJCHAL, M. Specifika rostlinných prvků v péči o památky zahradního umění. In *Trendy a tradice 2008.* Lednice: Mendelova zemědělská a lesnická univerzita v Brně, Zahradnická fakulta, 2008, s. 77–84. ISBN 978-80-7399-510-2.

PEJCHAL, M. Plant components and authenticity of landscape architecture monuments. *Acta Universitatis Agriculturae et Silviculturae Mendelianae Brunensis*, 2011a, sv. LIX, č. 6, s. 389–399.

PEJCHAL, M. *Časoprostorové funkční kategorie dřevin. Studijní materiál pro předmět „dendrologie".* Brno: MENDELU, Ústav biotechniky zeleně v Lednici, 2011b. 6 s.

PEJCHAL, M. a P. ŠIMEK. Vyhodnocení potenciálu dřevin zámeckého parku v Lednici na Moravě. In *Krajinné dědictví: mezinárodní symposium ICOMOS-IFLA 1997.* Praha: Český národní komitét ICOMOS, Mezinárodní výbor pro historické zahrady a krajinu ICOMOS/IFLA, 1997, s. 94–101.

PEJCHAL, M. a P. ŠIMEK. *Metodika hodnocení dřevin pro potřeby památkové péče* [online]. 2016. [metodika certifikovaná Ministerstvem kultury ČR]. Dostupné z: http://www.nusl.cz/ntk/nusl-203604.

PEJCHAL, M. a P. ŠIMEK. *Metodika hodnocení dřevin pro potřeby památkové péče: certifikovaná metodika.* Brno: Mendelova univerzita v Brně, 2018. 45 s. ISBN 978-80-7509-588-6.

PEJCHAL, M. a L. ŠTEFL. *Metodická pomůcka k uplatnění autenticity dřevin v památkách zahradního umění: Certifikovaná metodika*. Průhonice: BÚ AV ČR, v. v. i., 2020. ISBN 978-80-86188-68-3.

POLÁKOVÁ, J. (Ed.). *Mezinárodní dokumenty o ochraně kulturního dědictví.* Praha: Národní památkový ústav, ústřední pracoviště, 2007. 235 s. ISBN 978-80-87104-14-9.

RÜSCH, E. Das Denkmal zwischen Originalsubstanz und immateriellen Werten: Ein Vorschlag für die Praktische Denkmalpflege [online]. *kunsttexte.de*, 2003, č. 1, s. 1–9. [cit. 2008-8-20]. Dostupné z: http://www.kunsttexte.de/download/denk/sym-ruesch-v.pdf.

RUYTEN, F. Der Integrale Bepflanzungsplan. *Garten und Landschaft*, 1997, č. 8, s. 29–31.

RUYTEN, F. *De Integrale Beplantingsmethode: naar een dynamische benadering voor het ontwerpen van beplantingen.* Wagenigen, 2006. 163 s. ISBN 90-8504-350-6.

SCHMIDT, E. „Es bleibt alles anders. Es wird alles wieder, wie es früher niemals war." *Die Gartenkunst*, 2008, sv. 20, č. 1, s. 225–227.

SOLAŘ, M. Omítky z hlediska péče o stavební památky: úvod do problematiky. In *Obnova památek 2004 – omítky* [online]. Praha: Studio Axis, spol. s r.o., 2004. 9 s. [cit. 2009-11-02]. Dostupné z: http://www.studioaxis.cz/images/pamatky/solarmilos.doc.

SOLAŘ, M. K otázce restaurování v památkové péči. In *Restaurování a ochrana uměleckých děl: restaurování restaurovaného: konference Sdružení pro ochranu památek Arte-fakt v Litomyšli* [online]. 2007, s. 5–7. [cit. 2009-11-02]. Dostupné z: http://www.arte-fakt.cz/dokumenty/II.konf/prispevky/01_Solar.pdf.

ŠTULC, J. Autenticita památky a problém její rekonstrukce. *Zprávy památkové péče,* 2001, sv. 61, č. 8, s. 242–247.

ŠTULC, J. Památková obnova v oscilaci mezi dominantní rolí architektů a historiků umění [online]. *Bulletin: Umělecko historická společnost v Českých zemích*, 2005, č. 2, s. 5–8. [cit. 2009-11-02]. Dostupné z: http://www.dejinyumeni.cz/bulletin/UHS_2_2005.pdf.

ŠTULC, J. Rekonstrukce ve vztahu k autenticitě památky – oprávněnost a rizika. In *Obnova památek 2007: rekonstrukce nebo konzervace?* Praha: Studio AXIS, spol. s r.o., 2007, s. 37–44. ISBN 978-80-239-9005-8.

TOMASZEWSKI, A. Im Blumengarten der Denkmalpflege. In ROHDE, M, a R. SCHOMANN (Hrsg.). *Historische Gärten heute*. Leipzig: Edition Leipzig, 2004, s. 292–295. ISBN 3-361-00567-1.

WIMMER, C. A. Das Kreative in der Denkmalpflege. *Die Gartenkunst*, 2007a, sv. 19, č. 2, s. 363–373.

WIMMER, C. A. Drei Hauptkomponenten in der Behandlung von historischen Gärten. In HAJÓS, G. a J. WOLSCHKE-BULMAHN (Ed.). *Rekonstruktion in der Gartendenkmalpflege*. Hannover: Leibniz Universität Hannover, 2007b, s. 38–40.

Zavádění nepůvodních dřevin do kultury na území České republiky

Miloš Pejchal a Lukáš Štefl

Východiska

Krajinářská architektura je úzce spjatá se zaváděním cizích dřevin do kultury. Znalost historie jejich používání má velký význam jak pro zachování a obnovu autenticity dřevinných prvků v památkách zahradního umění, tak pro co nejúplnější zhodnocení stupně jejich aklimatizace a z něho vyplývajících možností a omezení při jejich dalším využívání.

Nejrozsáhlejší a nejvýznamnější souhrnné práce o historii zavádění dřevin do zahrad a parků v České republice publikoval Svoboda (1976, 1981); jejich určité omezení spočívá v tom, že jen velmi útržkovitě informují o situaci před 30. léty 19. století. Později byly údaje obou publikací částečně doplněny o výsledky studia několika starších archivních materiálů (Svoboda, 1990). Dílčí údaje o zavádění dřevin do kultury uvádí i Nožička (1966a,b) v práci o historii zavádění cizích dřevin na Moravě a ve Slezsku a v publikaci o historii krajinářské architektury v českých zemích. Tábor (1987, 1991) zpracoval přehled dřevin nabízených knížecími školkami v Lednicko-valtickém areálu v roce 1811. Historií pěstování dřevin v této lokalitě na přelomu 18. a 19. století se následně podrobně zabývali další autoři (Pejchal a Krejčiřík, 2010, 2012, 2015; Krejčiřík, Pejchal, Šimek a kol., 2015); v poslední z uvedených publikací jsou představeny i způsoby použití nejdůležitějších dřevin. Z dalších významných prací jsou to především ty, které mapují introdukční aktivity od počátku 20. století v Průhonicích (Svoboda a kol., 1966, 1967; Tábor, 2013) a představují dřeviny pěstované v roce 1823 V Červeném Hrádku a v Nových Hradech (Tábor a Šantrůčková, 2014).

Tato publikace doplňuje současné poznatky o další, získané studiem doposud nezpracovaných archivních pramenů či pozapomenutých a obtížněji dostupných starých prací, a prezentuje je v *tabulce 1*. Ta obsahuje **1017 taxonů**[1] **dřevin nepůvodních v květeně** České republiky, ze kterých 471 je přírodních a 546 vzniklo v kultuře, přičemž 196 z nich je odvozeno od dřevin v naší květeně původních. Výběr vychází z publikace *Dřeviny českých a moravských zámeckých parků* (Hieke, 1984)[2], která vznikla na základě průzkumů prováděných v šedesátých

1 Pojmy *taxonomie* a *taxon* jsou zde použity v pojetí, vztahujícímu se jak k rostlinám přírodního původu (druhy a jejich vnitrodruhové jednotky), tak vzniklým v kultuře (kultivary a skupiny kultivarů).

2 Publikace byla využita ke smysluplnému zredukování několikanásobně většího počtu dřevin, které během doby „prošly" kulturou na našem území. Jistá omezení zvoleného postupu jsou dále naznačena.

a první polovině sedmdesátých let minulého století v 813 objektech po celé České republice. **Odráží** tedy **především taxonomickou skladbu** dřevinných prvků **vzniklých od druhé poloviny 19. století do druhé světové války a přežívající bez významn**ějších **změn** ve velké většině objektů **až do počátku 60. let minulého století.** Do značné míry to platí pro středněvěké až dlouhověké dřeviny stromového patra, omezeněji pak pro krátkověké a choulostivější keře, polokeře a liány (např. *Prunus glandulosa, Santolina chamaecyparissus, Clematis spp.*). Z časových důvodů byl výše uvedeným průzkumem též omezeně zachycen sortiment výrazně kvetoucích keřů s bohatstvím odrůd, i když jsou relativně dlouhověké (např. *Syringa vulgaris*, rod *Rhododendron*). Ojediněle se vyskytující nové poválečné sortimenty dřevin nebyly do seznamu zahrnuty[3]. **Jde tedy** – s výjimkou výše naznačených skupin – **o reprezentativní seznam dřevin vyskytujících se v zámeckých zahradách a parcích do počátku šedesátých let. S určitým omezením to platí i u dalších památek zahradního umění z daného období**, jako jsou např. vilové zahrady[4].

Informace uváděné o dřevinách památek zahradního umění

(tabulka 1)

Vědecké jméno dřeviny (sloupec 1)

Kvůli jednoznačnosti jsou u jmen druhů a vnitrodruhových přírodních taxonů (poddruhy, variety, formy) uváděni i autoři jmen, což v běžné praxi není nezbytné. Totéž platí i pro uvádění nominátních poddruhů a variet (např. *Pinus nigra* J. F. Arnold subsp. *nigra*). Základním pramenem pro taxonomické pojetí a vědecké jmenosloví přírodních taxonů dřevin byly portály *The Plant List, World Checklist of Selected Plant Families (WCSP),* doplňkově pak byly uplatněny především portály *Global Biodiversity Information Facility (GBIF)*, *The International Plant Names Index* (*IPNI*) a *The International Organization for Plant Information (IOPI)* a publikace *Enzyklopädie der Gartengehölze* (Bärtels a Schmidt, 2014) a *Flora der Gehölze* (Roloff a Bärtels, 2018). Pro zdomácněné dřeviny byl rozhodující *Klíč ke květeně České republiky* (Kaplan a kol., 2019). Jména kultivarů byla upravena dle *List of names of Woody Plants* (Hoffman, 2016), v případě potřeby dále využita především díla Krüssmanna (Krüssmann, 1976–1978, 1983).

3 Zahrnuty jsou ty, které se dostaly do kultury – alespoň v rámci celé Evropy – do roku 1945.

4 Výběr z používaného a doporučovaného sortimentu dřevin za první republiky, zahrnující i vilové zahrady, viz Kuťková a Uher (2017).

V hranaté závorce jsou jak synonyma uplatňovaná běžně v současnosti, tak i všechna dobová jména, na která jsme narazili ve studovaných pramenech.

Ke ztotožnění historických jmen se současnými byly – vedle výše zmíněných pramenů – dále uplatněny *Bibliography of Cultivated Trees and Shrubs* (Rehder, 1949), *Handbuch der Coniferen-Benennung* (Beissner, 1887), *Handbuch der Nadelholzkunde* (Beissner, 1909b) a *Handbuch der Laubholz-Benennung* (Beissner a kol., 1903), využita byla i publikace Jork a Wette (1986).

Původ dřeviny[5] (sloupec 2)

- **přírodní** – přirozený areál dřeviny leží mimo území ČR, je pěstována v plané podobě bez dalšího šlechtění (*Aristolochia macrophylla*), případně jsme její kultivary blíže nerozlišovali (např. *Syringa vulgaris*).
- **kulturní 1** – dřeviny vzniklé v kultuře, tedy bez přirozeného areálu, odvozené od původního druhu, přirozeně se vyskytujícího na území ČR (např. *Acer platanoides* 'Globosum').
- **kulturní 2** – dřeviny vzniklé v kultuře, tedy bez přirozeného areálu, zahrnující jak kultivary nepůvodních dřevin (např. *Thuja occidentalis* 'Wareana'), tak druhy hybridního původu a od nich odvozené kultivary (např. *Aesculus* ×*carnea*, *A.* ×*carnea* 'Briotii', *Malus domestica* atd.).

K určení původu byly využity především následující prameny: Kaplan a kol. (2019), Krüssmann (1976–1978, 1983), Erhardt a kol. (2014) a Bärtels a Schmidt (2014).

Četnost uplatnění (sloupec 3)

Dle frekvence výskytu v 813 zámeckých parcích ČR (Hieke, 1984) byly dřeviny rozděleny do následujících kategorií:

- **1 velmi četné** – přítomny nejméně ve 40 % objektů;
- **2 četné** – přítomny ve 20 až 39 % objektů;
- **3 méně četné** – přítomny v 10 až 19 % objektů;
- **4 málo četné** – přítomny alespoň ve 3 objektech a méně než v 10 % objektů;
- **5 velmi málo četné** – přítomny nanejvýš ve 2 objektech (cca 46 % všech zaregistrovaných taxonů).

Zavedení do kultury v Evropě (mimo území ČR) (sloupec 4)

Uveden rok první introdukce, respektive prvního známého uplatnění v kultuře v Evropě, mimo území ČR.

Informace byly převzaty dle následujících pramenů: Rehder (1940), Krüssmann (1976–1978, 1983) a Bärtels a Schmidt (2014), doplňkově Boom (1978), Welch a Haddow (1993), Goeze (1916), Wein (1931) a International Dendrology Society (2020). Od poloviny 19. století tyto prameny uvádí jako místo zavedení do kultury i USA; v tom případě – není-li znám údaj pro Evropu – je to jmenovitě uvedeno (např. 1900-USA). Je-li současně znám tento údaj i pro Evropu, je mu dána přednost.

Údaj „*dávno*" je uplatněn u dřevin, které jsou velmi dlouho v kultuře (např. *Buxus sempervirens*, *Castanea sativa, Juniperus sabina*) a jejichž doba zavedení do kultury není přesněji známa.

5 Původní taxony – tj. přírodní taxony mající přirozený areál na území ČR – nejsou předmětem této publikace. Označení *původní dřeviny* je uplatněno vždy pouze v tomto smyslu.

Není-li údaj uveden, nepodařilo se ho zjistit. Především proto, že Hiekem uváděné jméno jsme neidentifikovali, popřípadě z toho důvodu, že daný taxon nebyl v minulosti v zahradnické praxi rozlišován od jiného podobného; platí to např. pro *Pinus ponderosa* var. *scopulorum*, která nebyla oddělována od *P. p.* var. *ponderosa*.

Rok uvedení do kultury není jednotně prezentován ani v rámci jednotlivých pramenů. U dřevin přírodního původu může znamenat jak rok introdukce (většinou jako semena či plody), tak první známou zmínku o jeho pěstování. U kultivarů se nejčastěji vztahuje k roku vzniku, roku popsání nebo k roku uvedení do prodeje, případně k nejstarší informaci o přítomnosti v zahradách a parcích. V relevantních pramenech to mnohdy není specifikováno vůbec, nebo jen u menší části dřevin.

Zavedení do kultury na území ČR (sloupec 5)

Doba zavedení do kultury v České republice vychází z kritického zhodnocení dat z řady pramenů; pro nejdůležitější introdukční lokality jsou uvedeny v následujícím přehledu:

Označení lokality v tabulce 1	Upřesňující údaje	Prameny
Blatná	Jan Böhm, pěstitel růží	Jan Böhm (1938)
Březina	botanická zahrada, současný zámecký park	Sternbergovy seznamy (2018), 19 soupisů rostlin z let 1809–1838; Archiv Národního muzea…, seznamy rostlin pěstovaných na Březině v letech 1814 až 1838; Franz (1824)
Bystřice	Bystřice pod Hostýnem, Horákovy školky	Ceník závodu (1930); Ceník Horákových školek (1933); Horákovy školky (1937, 1940, 1946)
Bystřice-p	Bystřice pod Hostýnem, zámecký park	Dendrologische Gesellschaft (1912)
Červený Hrádek	zámecká zahrada	Beissner (1909a); Dendrologische Gesellschaft (1914); Tábor a Šantrůčková (2014)
Hluboká	Hluboká nad Vltavou, zámecký park	Sammlung (1880); Dendrologische Gesellschaft (1912)
Hluboš	botanická zahrada, dnešní zámecký park	Verzeichniss (1809), soupis rostlin z roku 1808
Hrubá Skála	zámecký park a arboretum Bukovina	Beissner (1909a)
Chudenice	zámecký park a Americká zahrada	Tábor (2021)
Chrudim	Josef Vaněk, velkozávod školkařský a zahradnický	Vaněk (1928)

Označení lokality v tabulce 1	Upřesňující údaje	Prameny
Jezeří	Eisenbergské školky	Beissner (1909a); Eisenberger Baumschulen (1913); Eisenbergské školky (1933)
Jezeří-p	zámecký park	Beissner (1909a)
Karlovy Vary	lázeňské parky	Beissner (1909a)
Klášterec	Klášterec nad Ohří, zámecký park	Beissner (1909a)
Konopiště	zámecký park	Dendrologische Gesellschaft (1909), Beissner (1909a)
Libějovice	zámecký park a komponovaná krajina	Dendrologische Gesellschaft (1912)
Litomyšl	Školky Litomyšl	Katalog školky (1968, 1973)
LVA	Lednicko-valtický areál	Dendrologische Gesellschaft (1910); Tábor (1987, 1991); Pejchal a Krejčiřík (2010, 2012, 2015); Krejčiřík, Pejchal, Šimek a kol. (2015)
Molitorov	Molitorov u Kouřimi, Jaroslav Veselý, velkozávod školkařský	Jaroslav Veselý (1926)
Nové Dvory	školky	Pejchal a Štefl (2019a,b)
Nové Hrady	zámecký park a Terezino údolí	Tábor a Šantrůčková (2014)
Praha-BZ	Botanická zahrada	Svoboda (1976, 1981)
Praha-ČSZZ	Česká společnost pro zvelebování zahradnictví v Praze: do roku 1895 Společenská zahrada Na Slupi, pak v Krči	Česká společnost, 68 ceníků z let 1845–1912; Beissner (1909a)
Praha-KO	Královská obora	Beissner (1909a); Svoboda (1976, 1981); Tábor (2021)
Průhonice	zámecký park, zahrada Dendrologické společnosti	Dendrologische Gesellschaft (1909); Svoboda a kol. (1966, 1967); Tábor (2013, 2021)
Soudná	Soudná u Jičína, Josef Mazánek, velkozávod školkařský	Ceník velkozávodu školkařského (1915, 1929, 1933)
Sychrov	zámecký park	Verzeichniss (1852); Beissner (1909a)
Turnov	K. Mašek, velkozávod zahradnický, školkařský a semenářský	Beissner (1909a); Mašek (1935)
Žehušice	Koniferové školky v Žehušicích	Koniferové školky (1929, 1933, 1941, 1947, 1968)
četné lokality	mnohé z výše uvedených a další zde neuvedené lokality	Svoboda (1976, 1981, 1988); Tábor (2021)

Rok a jméno lokality nejstaršího údaje o přítomnosti dané dřeviny na našem území jsou uvedeny tučným písmem. To není použito pouze v těch případech, kdy identifikace dřeviny není jednoznačná, nebo když vročení použitého seznamu rostlin bylo určeno kvalifikovaným odhadem podle sortimentu uvedeného v předcházejících seznamech z daného objektu; takto získané údaje jsou uvedeny formulací „po roce XY“. Prezentovány jsou i další lokality (rok nejstaršího údaje o přítomnosti a jméno), ve kterých jsme dřevinu zaznamenali[6]. Kurzivou je uvedeno jméno těch míst, u kterých nemohla být uskutečněna revize dobových jmen dřevin, protože je příslušné prameny neuvádí (Svoboda a kol., 1966, 1967; Svoboda, 1976, 1981, 1988).

V případě, že dřevina nebyla v žádném z výše uvedených pramenů zmíněna, je uveden rok vydání publikace, ve které Hieke poprvé referuje o její existenci v zámeckých parcích a zahradách České republiky. Odkaz na tento pramen je v poznámce. Většina z nich byla pravděpodobně v nějaké míře dostupná již v meziválečném období, ať už od domácích nebo zahraničních dodavatelů. Výjimkou jsou dřeviny, které se v rámci celé Evropy dostaly do kultury krátce před druhou světovou válkou.

Uvedený rok nejčastěji znamená, že daná dřevina byla nabízena k prodeji, či že již rostla na trvalém stanovišti v parku nebo zahradě.

Historická jména dřevin, pod kterými byly v jednotlivých lokalitách zaznamenány, jsou uváděna – v kulatých závorkách – jen tehdy, když jsou výrazně zkomolená, neshodují se s některým ze jmen uvedených v 1. sloupci, nebo jde o dřeviny taxonomicky či nomenklatoricky komplikované.

Poznámka (sloupec 6)

Slouží k vysvětlení, doplnění a upřesnění předchozích údajů. Je-li v 5. sloupci odkaz na ni až za seznamem lokalit ukončeným tečkou, vztahuje se na všechny lokality. Jde především o poznámky k případné nejednoznačné identifikaci dřeviny, dále pak, že byla v minulosti zaměňována za jinou, že daný kultivar již pravděpodobně neexistuje, či že jeho jméno je třeba chápat jako „skupinové“, tzn., že se jím označuje více klonů obdobných vlastností.

Uváděny jsou zde i informace o kultivarech – především nápadně kvetoucích –, které Hieke (1984) nezaregistroval. U bohatých sortimentů je to ve zjednodušené formě, obvykle bez vazby na konkrétní lokality, případně jsou zmíněny jen nejstarší kultivary, které se podařilo identifikovat.

Jména dřevin, která se nachází i v 1. sloupci, jsou zde uváděna bez jejich autorů.

Tabulka 1: Přehled nepůvodních dřevin – původ, četnost a zavádění do kultury. – viz str. 65

6 Svoboda (1976, 1981) uvádí jen rok a místo prvního údaje o výskytu dřeviny na našem území. Protože jsme se přednostně zaměřili na prameny Svobodou nezpracované, neprovedli jsme revizi všech významných pramenů, ze kterých čerpal. Nelze vyloučit, že v některých objektech není výskyt určitých dřevin v našem přehledu zaznamenán, i když přítomnost jiných dřevin v nich uvádíme.

Prameny

Archiv Národního muzea v Praze, rodinný fond Sternberg-Manderscheid, kart. 178, seznamy rostlin pěstovaných na Březině v letech 1814 až 1838.

BÄRTELS, A. a P. A. SCHMIDT. *Enzyklopädie der Gartengehölze*. 2. Aufl. Stuttgart: Ulmer, 2014. 883 s. ISBN 978-3-8001-7738-7.

BEISSNER, L. *Handbuch der Coniferen-Benennung.* Erfurth: Ludwig Möller, 1887. 90 s.

BEISSNER, L., E. SCHELLE a H. ZABEL. *Handbuch der Laubholz-Benennung.* Berlin: Paul Parey, 1903. 625 s.

BEISSNER, L. Reiseerinnerungen. *Mitteilungen der Deutschen Dendrologischen Gesellschaft*, 1909a, sv. 18, s. 251–280.

BEISSNER, L. *Handbuch der Nadelholzkunde.* 2. Aufl. Berlin: Parey, 1909b. 742 s.

BOOM, B. K. *Nederlandse dendrologie*. Wageningen: Veenman, 1978. 454 s. ISBN 90-278-1105-9.

BORKHAUSEN, M. B. *Theoretisch-praktisches Handbuch der Forstbotanik und Forsttechnologie.* Giessen: Heper, 1800–1803. 2 sv.

BUSINSKÝ, R. a L. BUSINSKÁ. The genus Spiraea in cultivation in Bohemia, Moravia and Slovakia. *Acta Průhoniciana*, 2002, sv. 72, s. 1–165.

Ceník velkozávodu školkařského Josefa Mazánka v Soudné u Jičína: Čís. 1, 1915/1916, roč. XXI. Jičín: Josef Mazánek, 1915, 56 s.

Ceník velkozávodu školkařského Josef Mazánek Soudná, pošta Jičín: Podzim 1929 – Jaro 1930. Jičín: Josef Mazánek, 1929, 48 s.

Ceník velkozávodu školkařského Josef Mazánek Soudná, pošta Jičín: *Podzim 1933 – Jaro 1934*. Jičín: Josef Mazánek, 1933, 47 s.

Ceník závodu školkařského Antonín Horák v Bystřici pod Hostýnem: Podzim 1930, Jaro 1931. Bystřice pod Hostýnem: Antonín Horák, 1930. 56 s.

Ceník Horákových školek v Bystřici pod Host. (Morava): Podzim 1933, Jaro 1934. Bystřice pod Hostýnem: Horákovy školky, 1933. 36 s.

Česká společnost pro zvelebování zahradnictví Praha. Národní archiv, číslo fondu 551.

DENDROLOGISCHE GESELLSCHAFT. *Die Gartenanlagen Österreich-Ungarns in Wort und Bild.* Heft 1–6. Wien: Tempsky, 1909–1914.

Eisenberger Baumschulen: *Jahrgang 1913–14*. Eisenberg: Eisenberger Baumschulen, 1913. 99 s.

Eisenbergské školky stromové: Katalog: Podzim 1933, Jaro 1934. Jezeří (Eisenberg) u Mostu: Eisenbergské školky stromové, 1933. 65 s.

ERHARDT, W., E. GÖTZ, N. BÖDEKER a S. SEYBOLD. *Zander Handwörterbuch der Pflanzennamen.* 19. Aufl. Stuttgart (Hohenheim): Ulmer, 2014. 903 s. ISBN 978-3-8001-7953-4.

FRANZ, A. *Enumeratio plantarum horti et agri Březinensis, secundum Steudelii nomenclatorem botanicum et Decandolii systema vegetabilium / jussu domini Caspari comitis Sternberg concinnata ab Antonio Franz.* Pragae: Typis Sommerianis, 1824. 37 s.

GBIF: The Global Biodiversity Information Facility [online]. [cit. 2020-9-30]. Dostupné z: http://data.gbif.org/species/.

GOEZE. Liste der seit 16. Jahrhundert bis auf die Gegenwart in die Gärten und Parks Europas eingeführten Bäume und Sträucher. *Mitteilungen der Deutschen Dendrologischen Gesellschaft,* 1916, sv. 25, s. 129–201.

HIEKE, K. Dřeviny zámeckých parků Středočeského kraje. *Vědecké práce VÚOZ v Průhonicích,* 1965, sv. 3, s. 71–127.

HIEKE, K. Dřeviny zámeckých parků Východočeského kraje. *Vědecké práce VÚOZ v Průhonicích,* 1967, sv. 4, s. 99–149.

HIEKE, K. Dřeviny zámeckých parků Jihočeského kraje. *Vědecké práce VÚOZ v Průhonicích,* 1970, sv. 5, s. 14–69.

HIEKE, K. Dřeviny zámeckých parků Severočeského kraje. *Acta Průhoniciana,* 1973, sv. 28, s. 1–124.

HIEKE, K. Dřeviny zámeckých parků Jihomoravského kraje. *Acta Průhoniciana,* 1976, sv. 34, s. 1–177.

HIEKE, K. Dendrologická skladba některých severomoravských zámeckých parků a parčíků. *Časopis Slezského muzea, Série C*, 1978, sv. 27, č. 2, s. 181–192.

HIEKE, K. *Dřeviny českých a moravských zámeckých parků.* Praha: Sempra, 1984. 146 s. Aktuality Výzkumného a šlechtitelského ústavu okrasného zahradnictví v Průhonicích, řada Sadovnictví, krajinářství.

HOFFMAN, M. H. A. Weigela – sortimentsonderzoek en keuringsrapport. *Dendroflora,* 2007, sv. 44, s. 87–127.

HOFFMAN, M. H. A. *List of names of woody plants: international standard ENA 2016–2020 = Naamlijst van houtige gewassen = Namenliste Gehölze = Liste de noms des plantes ligneuses*. 9th fully revised edition. Reolofarendsveen: Naktuinbouw, 2016. 1080 s. ISBN 978-90-815169-3-8.

Horákovy školky v Bystřici pod Hostýnem: Seznam a ceník: Podzim 1937, Jaro 1938. Bystřice pod Hostýnem: Horákovy školky, 1937. 72 s.

Horákovy školky v Bystřici pod Hostýnem: Podzim 1940. Bystřice pod Hostýnem: Horákovy školky, 1940. 123 s.

Horákovy školky v Bystřici pod Hostýnem – Morava: Seznam a ceník: podzim 1946, jaro 1947. Bystřice pod Hostýnem: Horákovy školky, 1946. 45 s.

HOWARD, R. A. A checklist of cultivar names in Weigela. *Arnoldia,* 1965, sv. 25, s. 49–69.

INTERNATIONAL DENDROLOGY SOCIETY. *Trees and Shrubs Online* [online]. [cit. 2020-11-30]. Dostupné z: https://treesandshrubsonline.org/.

IOPI: International Organization for Plant Information: Provisional Global Plant Checklist [online]. [cit. 2020-9-30]. Dostupné z: http://bgbm3.bgbm.fu-berlin.de/iopi/gpc/.

IPNI: The International Plant Names Index [online]. [cit. 2020-9-30]. Dostupné z: http://www.ipni.org/index.html.

Jan Böhm, Blatná: dvacet let československých růží. Blatná: Jan Böhm, 1938. 208 s.

Jaroslav Veselý: Velkozávod školkařský v Molitorově u Kouřimě: Podzim 1926, Jaro 1927. Kouřim: Jaroslav Veselý, 1926. 77 s.

JORK, F. a W. WETTE. Gehölzverwendung in deutschen Landsschaftsgärten des ausgehenden 18. Jahrhunderts. *Mitteilungen der Deutschen Dendrologischen Gesellschaft,* 1986, sv. 76, s. 105–148.

KAPLAN, Z. a kol. *Klíč ke květeně České republiky*. Praha: Academia, 2019. 1168 s. ISBN 978-80-200-2660-6.

Katalog školky Litomyšl: Komunální služby města Litomyšle. Litomyšl: Komunální služby města Litomyšle, 1968. 105 s.

Katalog školky Litomyšl: Komunální služby města Litomyšle. Litomyšl: Komunální služby města Litomyšle, 1973. 112 s.

Koniferové školky Žehušice u Čáslavě: Katalog 1929–1930. Žehušice: Koniferové školky, 1929. 95 s.

Koniferové školky Žehušice u Čáslavě: Katalog 1933–1934. Žehušice: Koniferové školky, 1933. 194 s.

Koniferové školky Žehušice u Čáslavě: Ceník 1941. Žehušice: Koniferové školky, 1941. 83 s.

Koniferové školky Žehušice u Čáslavě: Ceník Podzim 1947 – Jaro 1948. Žehušice: Koniferové školky, 1947. 119 s.

Koniferové školky Žehušice: Školní statek. Žehušice: Koniferové školky, 1968. 83 s.

KREJČIŘÍK, P., M. PEJCHAL, P. ŠIMEK a kol. *Dřeviny zámeckého parku v Lednici*. Brno: Mendelova univerzita v Brně, 2015. 152 s. ISBN 978-80-7509-356-1.

KRÜSSMANN, G. *Handbuch der Laubgehölze*. 2. Aufl. Berlin: Parey, 1976–1978. 3 sv.

KRÜSSMANN, G. *Handbuch der Nadelgehölze*. 2. Aufl. Berlin: Parey, 1983. 396 s.

KUITERT, W. *Japanese flowering cherries*. Portland, Oregon: Timber Press, 1999. 395 s. ISBN 0-88192-468-7.

KUŤKOVÁ, T. a J. Uher. *Výběr a použití rostlinného sortimentu pro díla zahradní a krajinářské tvorby z období první republiky: Certifikovaná metodika*. Lednice: Mendelova univerzita v Brně, Zahradnická fakulta, 2017. 120 s. ISBN 978-80-7509-508-4.

LEACH, D. G. *Rhododendrons of the world and how to grow them*. London: Allen and Unwin Ltd., 1962. 544 s.

MAŠEK, K. *Velkozávod zahradnický, semenářský a školkařský.* Turnov: K. Mašek, 1935. 56 s.

NOVÁK, Z. *Písemné sdělení ze dne 9.9.2020 o tom, že Buxus (Buchsbaum) zmiňuje kníže Karel Eusebius z Lichtenštejna ve své Instrukci o stavbě budov, psané před rokem 1684.*

NOŽIČKA, J. Počátky a vývoj zavádění cizokrajných dřevin na Moravě a ve Slezsku. *Acta Musei Silesiae, Series C*, 1966a, sv. V, s. 21–32.

NOŽIČKA, J. Přehled vývoje okrasného zahradnictví a sadovnictví v českých zemích. *Vědecké práce Čs. zemědělského muzea,* 1966b, sv. 5, s. 7–75.

PEJCHAL, M. a P. KREJČIŘÍK. Příspěvek k historii introdukce dřevin v Lednicko-valtickém areálu. *Acta Průhoniciana,* 2010, sv. 95, s. 97–114. ISBN 978-80-85116-75-5, ISSN 0374-5651.

PEJCHAL, M. a P. KREJČIŘÍK. Příspěvek k historii pěstování domácích dřevin a jejich kultivarů v Lednicko-valtickém areálu. *Acta Průhoniciana,* 2012, sv. 100, s. 99–107. ISBN 978-80-85116-75-5, ISSN 0374-5651.

PEJCHAL, M. a P. KREJČIŘÍK. *Historie pěstování dřevin v Lednicko-valtickém areálu do první světové války*. Brno: Mendelova univerzita v Brně, 2015. 99 s. ISBN 978-80-7509-388-2.

PEJCHAL, M. a L. ŠTEFL. An Assortment of Woody Plants Produced in the Manor of Nové Dvory at the Turn of the 18th and 19th Centuries: North American Taxa. *Acta Universitatis Agriculturae et Silviculturae Mendelianae Brunensis*, 2019a, sv. 67, č. 4, s. 981–992. ISSN 1211-8516. Dostupné z: https://acta.mendelu.cz/67/4/0981/.

PEJCHAL, M. a L. ŠTEFL. An Assortment of Woody Plants Produced in the Manor of Nové Dvory at the Turn of the 18th and 19th Centuries: European, Asian and North African taxa. *Acta Universitatis Agriculturae et Silviculturae Mendelianae Brunensis*, 2019b, sv. 67, č. 5, s. 1195–1212. ISSN 1211-8516. Dostupné z: https://acta.mendelu.cz/media/pdf/actaun_2019067051195.pdf.

REHDER, A. *Manual of cultivated trees and shrubs: hardy in North America*. 2nd ed. New York: MacMillan, 1940. 996 s.

REHDER, A. *Bibliography of cultivated trees and shrubs hardy in the cooler temperate regions of the Northern Hemisphere*. Arnold Arboretum of Harvard University, 1949. 825 s.

ROLOFF, A. a A. BÄRTELS. *Flora der Gehölze: Bestimmung, Eigenschaften, Verwendung*. 5. aktualisierte Auflage. Stuttgart: Ulmer, 2018. 911 s. ISBN 978-3-8186-0016-7.

Sammlung der Gehölze und Coniferen im hochfürstlich Schwarzenberg'schen Garten zu Frauenberg. Frauenberg: Verlag der fürstl. Gartenverwaltung, 1880. 48 s.

Sternbergovy seznamy [online]. [cit. 2018-1-18]. Dostupné z: http://www.zcm.cz/sternbergovy-seznamy.

SVOBODA, P. a kol. *Zprávy Botanické zahrady ČSAV Průhonice*. 2. Průhonice: Botanická zahrada ČSAV, 1966. 175 s.

SVOBODA, P. a kol. *Zprávy Botanické zahrady ČSAV Průhonice*. 3. Průhonice: Botanická zahrada ČSAV, 1967. 277 s.

SVOBODA, A. M. *Introdukce okrasných jehličnatých dřevin*. Praha: Academia, 1976. Studie ČSAV, č. 5.

SVOBODA, A. M. *Introdukce okrasných listnatých dřevin*. Praha: Academia, 1981. Studie ČSAV, č. 12.

SVOBODA, A. M. *Okrasné odrůdy buku lesního*. Praha: Academia, 1988. Studie ČSAV, č. 12.

SVOBODA, A. M. Geschichte der Introduktion von Gehölzen – ihre Bedeutung für die Bewertung der Frosthärte. *Folia dendrologica*, 1990, sv. 17, s. 125–152.

TÁBOR, I. Historické poznatky o počátcích introdukce u nás. In *Zahradnictví do 3. tisíciletí*. Brno: VŠZ v Brně, 1987, s. 271–281.

TÁBOR, I. Historické doklady o počátcích introdukce u nás. In *Parky jižních Čech: evropské a krajinářské parky: Červený Dvůr.* České Budějovice: ČSVTS, 1991, s. 136–143.

TÁBOR, I. Matrika rostlin Dendrologické společnosti – významný dokument o historii introdukce dřevin do Čech – jehličnany. *Acta Pruhoniciana*, 2013, sv. 105, s. 23–48.

TÁBOR, I. *Písemné sdělení ze dne 19.2.2021 o prvních introdukcích na území České republiky u cca 100 dřevin, především v Královské oboře v Praze a v Chudenicích.*

TÁBOR, I. a M. ŠANTRŮČKOVÁ. Významný historický doklad o introdukci dřevin v Červeném Hrádku a Nových Hradech. *Acta Pruhoniciana*, 2014, sv. 107, s. 45–68.

The Plant List [Online]. [cit. 2018-5-18]. Dostupné z: www.theplantlist.org.

VANĚK, J. *Zahrady Vaněk – Chrudim: Průvodce zahradou.* Chrudim: Josef Vaněk, 1928. 64 s.

Verzeichniss der im Garten des Freyherrn von Hochberg zu Hlubosch in Böhmen befindlichen Pflanzen. 1808. Prag: Franz Gerzabek, 1809. 82 s.

Verzeichniss der Pflanzen, welche in den Glashäusern und Arboreten des hochfürstlich Rohan'schen Gartens zu Sichrow kultiviert werden. Prag: F. Rohliček, 1852. 136 s.

WCSP: World Checklist of Selected Plant Families [Online]. [cit. 2020-12-22]. Dostupné z: http://wcsp.science.kew.org/home.do.

WEBER, C. Cultivars in the genus Chaenomeles. *Arnoldia*, 1963, sv. 23, s. 17–75.

WEIN, K. Die erste Einführung nordamerikanischer Gehölze in Europa. *Mitteilungen der Deutschen Dendrologischen Gesellschaft*, 1931, sv. 43, s. 95–154.

WELCH, H. a G. HADDOW. *The World Checklist of Conifers*. Buchenhill, Bromyard, Herefordshire: Landsman´s Bookshop, 1993. 427 s.

WENDT, G. F. K. *Deutschlands Baumzucht*. Eisenach: Wittekindt, 1804. 72 s.

Ohrožení památek zahradního umění nepůvodními dřevinami

Jiří Sádlo, Lukáš Štefl a Miloš Pejchal

Východiska

Ohrožení nepůvodními dřevinami spočívá především v důsledcích jejich samovolného šíření, které je dvojího druhu.

Vegetativní způsob šíření: prostřednictvím odnoží, kořenových výmladků, vzácněji i **zakořeňujících větví**. Takto se ze stromů šíří především *Robinia pseudoacacia*, *Ailanthus altissima* a *Gymnocladus dioica*. Z keřů například *Lycium barbarum*, *Symphoricarpos albus* a *Syringa vulgaris*. **Šíření často postupuje zvolna, a tak může dlouho unikat pozornosti.** Ale např. pokácený akát zmlazuje na celé ploše svého kořenového systému a v jediné sezóně dokáže vytvořit porost na ploše přes 150 m^2. Ještě větší účinky má šíření, pokud je kořání nebo i větve některých dřevin rozvlečeno se zeminou při úpravách terénu. K šíření nejsnadněji dochází na stanovištích bez souvislého vegetačního krytu v bylinném patře. Pravidelně sečené travní porosty účinně brání šíření odnoží. Sečení sice obvykle nezabrání tvorbě kořenových výmladků, ale zamezí jejich rozvoji.

Generativní způsob šíření: prostřednictvím semen a plodů. Takto se šíří především stromy, např. *Acer negundo*, *Juglans nigra*, *Celtis occidentalis*, *Ailanthus altissima* nebo *Quercus rubra*. Z keřů to platí např. o *Mahonia aquifolium či Buddleja davidii*, u lián lze jako typický příklad uvést *Parthenocissus inserta*, který se šíří i vegetativně. Přestože se většina semenáčů nachází v bezprostřední blízkosti mateřských jedinců, **šíření může být i skokovité a na větší vzdálenost, problematickým se může stát už po několika letech**. Nejsnadněji k němu opět dochází na stanovištích bez souvislého vegetačního krytu v bylinném patře. V památkách zahradního umění to je nejčastěji na okrajích skupin a porostů dřevin, kde nejsou mladé semenáče potlačovány či ničeny kosením nebo pletím, intenzita světla je pro ně ještě dostačující, brání však zformování příliš konkurujícího bylinného krytu.

Význam samovolného šíření dřevin může být negativní i pozitivní. Podle konkrétní situace představuje toto šíření **ohrožení nebo přínos,** dokonce i obojí zároveň podle úhlu pohledu. Rozhodujícím kritériem je péče o památky zahradního umění, ovšem důležité je i hledisko ekologie rostlinných invazí. Právě proto zde zdůrazňujeme nepůvodní dřeviny a jejich negativní působení. Avšak **nežádoucí účinek samovolného šíření v památkách zahradního umění se netýká jen dřevin cizích, ale v obdobné míře též domácích; i ony musí být pod kontrolou!**

Negativní význam spočívá především v možném narušení autentické kompozice památky, v nežádoucím ovlivňování vlastností

Následkem chybné péče se z kořenových výmladků *Pterocarya pterocarpa*, rostoucí v křižovatce cest, vyvinul na břehu rybníka „nový" jedinec. Na návštěvníka neznalého historie této partie zde sice nepůsobí nepatřičně, podstatně však změnil její původní kompozici.

dalších kompozičních prvků (rostlinných, stavebních či uměleckých), ve zvýšených nárocích na údržbu a ve ztížené obnově jiných dřevin, případně i v šíření za hranice objektu.

Samovolné šíření dřevin nutně vnáší do kompozice výrazný **prvek nahodilosti.** Jedním ze základních principů použití rostlin prakticky ve všech našich památkách zahradního umění je však vyloučení, či alespoň minimalizace náhody. Platí to do značné míry i pro krajinářskou zahradu, jež se k inspiraci přírodou a krajinou programově hlásí. Její tvůrci ovšem vycházeli – vzhledem k době vzniku tohoto slohu pochopitelně – spíše z vnějšího obrazu přírody a krajiny, než z hlubšího poznání je utvářejících procesů (např. sukcese), charakteristických dynamikou a nezanedbatelným stupněm nahodilosti v rámci určitých hranic (Dunnet, 2001; Pejchal, 2012). První krůčky k záměrnému využívání náhody v zahradách a parcích začaly až v poslední čtvrtině 19. století, součástí hlavního proudu krajinářské architektury se však staly až o století později (Woudstra, 2004; Pejchal, 2012).

Speciálním případem negativního působení jsou dřeviny, které **přímo ohrožují stavební, umělecké a umělecko-řemeslné prvky v památkách zahradního umění** (Balder, 1998; Pejchal, 2005; Reichwein, 2009). Vedle náletů stromů, které se uchytí a rozvíjí v jejich bezprostřední blízkosti, jsou to kořenové výmladky a odnože (viz výše), které mohou poškozovat především komunikace a zpevněné povrchy. Přímo ve spárách dlažby a v korunách zdí se mohou uchytit a destruktivně působit semenáče *Ailanthus altissima*, *Cotoneaster* spp. aj. Je-li ve výše uvedených případech hlavní příčinou škod obvykle zanedbaná péče, přistupuje k ní u následně zmíněných i výrazné pochybení při samotném záměrném použití dřevin, mnohdy úzce spojené se špatným technickým stavem daných objektů; jde o případy, které již obvykle překračují zaměření této publikace. Tzv. samopnoucí liány (obzvláště *Parthenocissus tricuspidata*) mohou zakrýt i ty objekty či jejich části, kde je to nežádoucí. Dřeviny přichycující se k opoře adventivními kořeny (*Euonymus fortunei, Campsis radicans,* především pak domácí *Hedera helix*) mohou vrůstat do vlhkého zdiva a narušovat je. Liány s výrazně tloustnoucími stonky (např. *Actinidia deliciosa, Campsis radicans, Hedera helix, Vitis* spp., *Wisteria* spp.) mechanicky poškozují nevhodné opory, po kterých se pnou, včetně členitých fasád. Kosterní kořeny stromů narušují přímo všechny stavební prvky, se kterými jsou v kontaktu, nepřímé škody pak vznikají odebíráním vody ze základového podloží

tvořeného objemově nestálými zeminami, jež se v důsledku toho zřetelně smršťují.

Pozitivní význam může spočívat ve zjednodušení obnovy daných dřevin v situacích, kdy přesná lokalizace jedinců či určité odchylky od původní taxonomické[1] skladby významně nesnižují autenticitu daného prostoru a lze tyto změny hodnotit ještě jako neutrální (Pejchal a Šimek, 2016, s. 49–51, 2018, s. 40–42). Týká se to především velkých skupin a porostů dřevin v okrajových partiích větších objektů. Panning (2006) v této souvislosti uvádí, že autoreprodukcí může vzniknout dobře využitelná nová generace rostlin, geneticky a „ideově" blízká originálním jedincům. Keře s vegetativním šířením snadno regenerují po poškození a lze je s výhodou použít pro některé speciální účely, např. zpevnění svahů či břehů.

Management vegetačních prvků v rámci péče o památky zahradního umění hraje zásadní roli, pokud jde o zamezení nežádoucích účinků samovolného šíření dřevin. Způsob a četnost udržovacích prací, především však **sečení travnatých ploch** a **pěstební zásahy (odstraňování nežádoucích náletů) v keřových a stromových skupinách**, se dle dosavadních poznatků jeví jako **nejdůležitější faktor rozhodující o míře šíření nepůvodních dřevin** jak v rámci objektu, tak za jeho hranice.

Specifika dřevin, tj. relativně pomalé vegetativní rozšiřování a schopnost generativní reprodukce až v poměrně vysokém věku, **umožňují účinně bránit jejich nežádoucímu šíření, pokud je dodržena standardní úroveň péče.** Pečovat o památky zahradního umění je nutno stejně pečlivě, ať jsou šířící se nepůvodní dřeviny přítomny nebo ne – už jsme se zmínili, že pod kontrolou musí být i šířící se druhy domácí; některé z nich (např. *Acer platanoides, Clematis vitalba, Fraxinus excelsior*…) jsou mnohdy expanzivní. V praxi to obvykle znamená odstraňovat nežádoucí nálety ve skupinách a porostech dřevin alespoň jednou za pět let. Kořenové výmladky některých dřevin (např. *Gymnocladus dioica* a z domácích *Populus tremula*) musí být na exponovaných místech odstraňovány i několikrát do roka, např. jako součást sečení trávníku.

Při standardní dostatečně pečlivé údržbě tedy památky zahradního umění nejsou šířením dřevin zásadněji postiženy. **Značné riziko však**

Intenzivní tvorba kořenových výmladků přináší nejen zvýšené nároky na péči, ale i možnost jejich využití k získání další generace dřevin. Snímek ukazuje skupinu tří exemplářů *Gymnocladus dioica* výmladkového původu. Mateřská rostlina již dožila.

1 Pojmy *taxonomie* a *taxon* jsou zde použity v pojetí, vztahujícímu se jak k rostlinám přírodního původu (druhy a jejich vnitrodruhové jednotky), tak vzniklým v kultuře (kultivary a skupiny kultivarů).

představují epizody snížené péče o park nebo o jeho okolí, a ty přicházejí nenadále a nelze je do budoucna nikdy předem vyloučit. Známá je zkušenost, že jakmile management poleví, spustí se sukcese a jejím projevem je i uchycování semenáčů a úspěšná vegetativní propagace nepůvodních či původních dřevin, a případně i jejich šíření mimo objekt.

Vedle výše uvedeného přímého ohrožení mohou být **památky zahradního umění ohroženy i nepřímo** tím, že v určitých specifických situacích mohou být – např. orgány ochrany přírody – kladeny požadavky na odstranění nepůvodních dřevin, případně může být bráněno jejich opětovnému vysazení. Důvodem může být jak **samovolné šíření dřevin** s invazním statusem za hranice objektu, tak – méně viditelné – **křížení s domácími dřevinami, vedoucí k jejich genetické erozi**. Tu sice působí především dřeviny hospodářsky využívané, např. *Populus ×canadensis* a *Prunus cerasus*, jejím původcem však mohou být – byť obvykle v omezeném rozsahu – i některé dřeviny pěstované v současnosti především v památkách zahradního umění, např. *Corylus maxima, Larix kaempferi* a *Abies nordmanniana*. I zde je však třeba připomenout to, že ještě větší nebezpečí – protože více skryté – mnohdy hrozí od použití nepůvodních populací našich domácích druhů (Pejchal, 1998; Sádlo a kol. 2020).

Jednání v případě výše naznačeného střetu zájmu bývají obvykle složitá a jejich úspěšnost – tedy to, že žádná ze stran nepovažuje výsledek jednání za zřejmou prohru – je podmíněna alespoň základním porozuměním podstatě zájmů strany druhé a jejich respektováním. Na jednu misku vah je třeba položit nebezpečnost konkrétní nepůvodní dřeviny (viz *tabulka 2*) spolu s významem a zranitelností potenciálně ohrožené přírodní entity, na druhou misku pak dopad absence dané dřeviny na autenticitu památky. Ten je dán řadou faktorů, které je třeba posuzovat ve vzájemných souvislostech (blíže viz kapitola *Uplatnění poznatků o autenticitě dřevin v praxi*):

Aesculus parviflora vytváří velké množství kořenových výmladků, které však nezpůsobují prakticky žádné obtíže. Jejich šíření velmi spolehlivě zastaví např. parkový trávník.

- stupeň poznání autentického sortimentu dřevin,
- význam památky zahradního umění,
- charakter objektu či jeho části,
- charakter zamýšlených obnovných opatření v objektu či jeho části,
- předpokládaný způsob obnovy dřevinného vegetačního prvku,
- charakter dřevinného vegetačního prvku,
- vlastnosti dané dřeviny,
- faktory omezující či znemožňující použití taxonu,
- nahraditelnost jiným taxonem,
- postradatelnost taxonu bez náhrady.

Posuzování negativních vlivů nepůvodních dřevin v památkách zahradního umění

(tabulka 2)

Přehled vlastností nepůvodních dřevin pro posouzení jejich negativních vlivů při zplaňování uvádí tabulka 2. Do tabulky byly zahrnuty dřeviny se zjištěným nebo očekávatelným výskytem v památkách zahradního umění. Podkladem tabulky byl terénní průzkum kolektivu M. Pejchala v 51 objektech památek zahradního umění ve všech krajích ČR. Další informace (pro sloupec 4) byly přejaty z paralelně provedených průzkumů kolektivu J. Pergla (86 objektů; Vojík a kol. 2020), které se částečně lišily v zaměření a metodice, takže nemohly být jednoduše spojeny. Obě série průzkumů zaměřené na samovolné šíření byly provedeny v letech 2016 až 2020. Šlo o objekty (a – průzkumy M. Pejchala, b – průzkumy J. Pergla):

Bechyně *b*, Bělá pod Bezdězem *b*, Blansko *b*, Blatná *b*, Bludov *a b*, Boskovice *a*, Brandýs nad Labem *b*, Brtnice *a b*, Březnice *b*, Budišov *a b*, Byšice *b*, Čechy pod Kosířem *a b*, Červený Hrádek u Sedlčan *b*, Český Krumlov *b*, Dačice *b*, Děčín *b*, Dobroslavice *a*, Dobříš *b*, Doksany *b*, Doksy *b*, Heřmanův Městec *b*, Hoješín *b*, Holešov *b*, Horní Vidim *b*, Horšovský Týn *a*, Hořín *b*, Hořovice *b*, Hostačov *b*, Hradec nad Moravicí *a b*, Hrádek u Nechanic *a*, Chodová Planá *b*, Choltice *b*, Chotěboř *b*, Chrast *a*, Chudenice (Americká zahrada) *a*, Chudenice (zámecká zahrada) *a*, Chudobín *b*, Chuchelná *a*, Chvalšiny *b*, Chyše *b*,

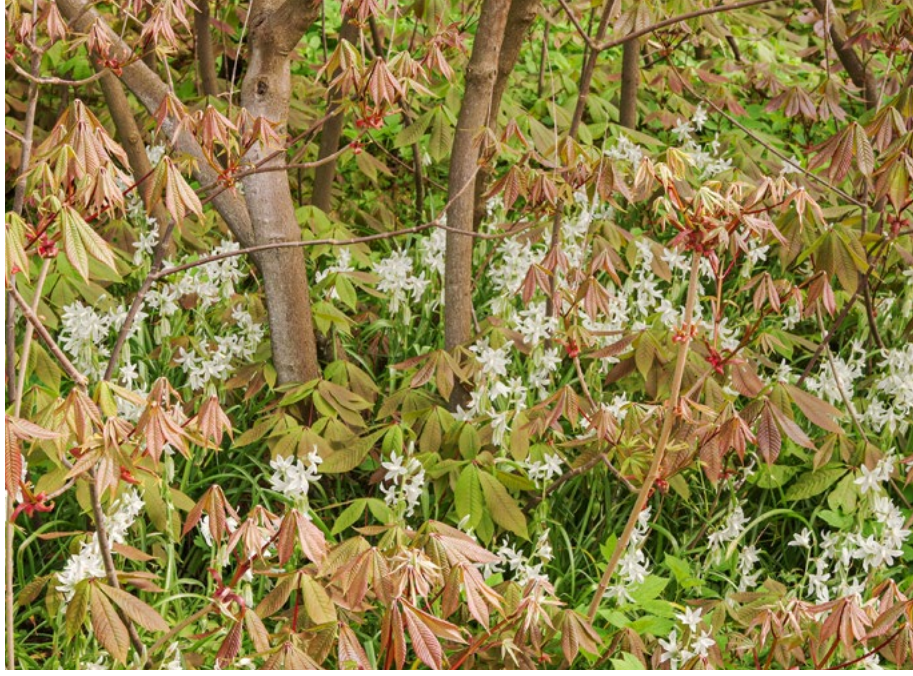

Kořenové výmladky *Aesculus parviflora* nápadně raší a při kombinaci s vhodnými rostlinami, zde *Ornithogalum nutans*, vytváří zajímavé efekty.

Jemniště *a b*, Jilemnice *b*, Kačina *a*, Karlova Koruna *a*, Klimkovice *b*, Konopiště *b*, Kostelec nad Orlicí *a*, Kozel *a*, Kravaře *a b*, Kunratice *b*, Kyjovice *a b*, Kynžvart *b*, Lanškroun *a*, Lednice (zámecká zahrada) *b*, Lednicko-valtický areál (krajina) *b*, Lešná u Valašského Meziříčí *a b*, Liběchov *b*, Libochovice *a b*, Líšno *b*, Litomyšl *b*, Lysá n L. *b*, Manětín *b*, Medlešice *b*, Měšice *b*, Mikulov *a b*, Milotice *b*, Mitrov *a b*, Mor. Krumlov *b*, Moravec *a b*, Náchod *b*, Náměšť na Hané *b*, Nečtiny *b*, Nové Hrady *b*, Opočno *a*, Orlík *a b*, Pacov *b*, Panenské Břežany *b*, Paskov *a b*, Planá *b*, Ploskovice *a*, Potštejn *b*, Raduň *a b*, Ratibořice *a*, Ratměřice *a*, Slatiňany *a b*, Slavkov *a*, Smečno *b*, Sokolnice *a*, Spálov *a*, Světlá n. Sáz. *b*, Sychrov *a*, Štěkeň *b*, Štemplovec *a*, Telč *a b*,

Celtis occidentalis se v teplých oblastech poměrně intenzivně rozšiřuje semeny. Mladý jedinec z náletu nalevo od pěšiny byl využit k obnově stromového patra v prostoru zaniklé produkční plochy, zatímco další v *Thuja plicata* musí být odstraněn, aby ji neznehodnotil.

Třešť *b*, Valtice *b*, Velké Březno (Starý zámek) *a b*, Velké Heraltice *a*, Velké Hoštice *a*, Velké Losiny *a b*, Velké Meziříčí *b*, Veselíčko *a b*, Vimperk *b*, Vinoř-Ctěnice *b*, Višňové *a*, Vlašim *b*, Vráž u Písku *a b*, Vrchlabí *a*, Vrchotovy Janovice *b*, Zahrádky u České Lípy *b*, Zákupy *a*, Zbiroh *a b*, Žďár nad Sázavou *b*, Židlochovice *b*, Žleby *a*.

Dřeviny zaznamenané ve výše zmíněných 51 objektech (914 taxonů) byly v tabulce doplněny o další (44 taxonů), které byly přejaty z publikace Pyšek a kol. (2012). Šlo o nepůvodní záměrně importované a samovolně zplaňující dřeviny, které nebyly v námi zkoumaných památkách zahradního umění zaregistrovány. Některé vlastnosti těchto dřevin byly poté jen odhadnuty, nebo je neuvádíme.

Odhad vlastností uvedených ve sloupci 4 byl založen na zkušenostech ze zplaňování na různých antropogenních stanovištích v celém Česku (kromě historických zahrad a parků bylo podrobně studováno např. ca 70 lokalit zaniklých vesnic, zahrad, zahrádkářských kolonií apod., soukromé předzahrádky a veřejné výsadby v ca 170 obcích a ca 500 lokalit sukcesních stadií v obcích i mimo ně).

V *tabulce 2* se nachází **958 taxonů dřevin nepůvodních v květeně České republiky**, ze kterých 448 je původu přírodního a 510 vzniklo v kultuře, přičemž 166 z nich je odvozeno od dřevin v naší květeně původních.

Vědecké jméno dřeviny (sloupec 1)

Podrobnosti viz kapitola *Zavádění nepůvodních dřevin do kultury na území České republiky*.

Původ dřeviny (sloupec 2)

- **přírodní** – přirozený areál dřeviny leží mimo území ČR, je pěstována v plané podobě bez dalšího šlechtění (*Aristolochia macrophylla*), případně jsme jeho kultivary blíže nerozlišovali (např. *Syringa vulgaris*).
- **kulturní 1** – dřeviny vzniklé v kultuře, tedy bez přirozeného areálu, odvozené od původního druhu, přirozeně se vyskytujícího na území ČR (např. *Acer platanoides* 'Globosum').
- **kulturní 2** – dřeviny vzniklé v kultuře, tedy bez přirozeného areálu, zahrnující jak kultivary nepůvodních dřevin (např. *Thuja occidentalis* 'Wareana'), tak druhy hybridního původu a od nich odvozené kultivary (např. *Aesculus* ×*carnea*, *A.* ×*carnea* 'Briotii', *Malus domestica* atd.).

Prameny viz kapitola *Zavádění nepůvodních dřevin do kultury na území České republiky.*

Invazní status (sloupec 3)

Údaje o invazním statusu jednotlivých dřevin jsou převzaty z *Catalogue of alien plants of the Czech Republic* (Pyšek a kol., 2012). Citovaná publikace zahrnuje nepůvodní (zavlečené) druhy cévnatých

Koelreuteria paniculata se v nejteplejších oblastech státu začíná šířit semeny.

rostlin, tj. takové, které se na území ČR dostaly v důsledku činnosti člověka z území, ve kterém jsou původní, anebo přirozenou cestou z území, ve kterém jsou nepůvodní. Taxony jsou rozděleny do tří skupin v závislosti na stupni jejich zapojení do místní flóry.

Údaje popisují invazní chování každého druhu zobecněné na velikostní úroveň celé republiky, na všechny biotopy druhu a desetiletí 2000–2010. Jde tedy o celkový potenciál samovolného šíření druhu, který se na konkrétní lokalitě nebo v konkrétním časovém úseku může lišit. Např. *Paulownia tomentosa* byla v roce 2012 právem označovaná jako pěstovaná a jen přechodně zplaňující. V posledních dvou letech ji masové zplaňování v nížinných městech posouvá až k hranici invazního druhu. Ale protože klíčí hlavně v dlažbě a podél zdí, v památkách zahradního umění, kde je pěstována, se efekt jejího zplaňování doposud jasně neprojevil.

Použité zkratky:

- **cas** (= casual) – přechodně zavlečený taxon. Jde o dřeviny, jejichž přežívání v území závisí na opakovaném přísunu diaspor v důsledku lidské činnosti; pokud se rozmnožují mimo kulturu, pak pouze přechodně.
- **nat** (= naturalized but not invasive) – taxon zdomácnělý čili naturalizovaný, avšak neinvazní. Jde o nepůvodní a neinvazní dřeviny, které se v území pravidelně rozmnožují po dlouhou dobu a nezávisle na činnosti člověka.
- **inv** (= invasive) – invazní taxon. Jde o zdomácnělé taxony, které se v území rychle šíří na značné vzdálenosti od mateřské populace a zpravidla na rozsáhlém území.

Skupiny taxonů ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management

(sloupec 4)

Dřeviny zjištěné v už zmíněném souboru památek zahradního umění, případně doplněné z práce Pyšek a kol. (2012), jsou zde rozlišeny do devíti skupin. Jejich škála sahá od takových druhů, které by měly být likvidovány vždy a všude, až po ty, které záměrně pěstujeme a podporujeme je vhodným managementem bez obav, že by začaly příliš zplaňovat.

Podkladem klasifikace do těchto druhových skupin byla certifikovaná metodika (Sádlo a kol., 2020), která byla odvozena z aktuálního průzkumu 86 památek zahradního umění. Druhy byly v metodice rozděleny formou určovacího klíče do skupin, které odrážejí rozdíly např. v původnosti druhů, v míře jejich nebezpečnosti (vliv na lidské zdraví, schopnost šíření), ve schopnosti reprodukce ze semen (vs. vegetativní šíření) či ve stanovištních nárocích (druhy vyžadující speciální stanoviště vs. ostatní druhy). Zde principy tohoto členění přejímáme, ale s úpravou, protože původní klasifikace se týkala jak nepůvodních, tak původních druhů, a to jak dřevin, tak bylin. O příslušné druhové skupiny je nyní naše členění zúženo. Rovněž jsme ve výčtu druhových skupin spojili kategorie s vegetativním vs. generativním množením. U každé z následujících skupin uvádíme kód odkazující na označení příslušné skupiny v citovaném klíči (Sádlo a kol., 2020).

Klasifikace je využitelná pro praktické plánování managementu v parcích a jejich okolí, s ohledem na možné negativní účinky nepůvodních taxonů jak v samotných památkách, tak okolní krajině a přírodě.

Na vhodných lokalitách se může bohatě generativně zmlazovat i *Quercus rubra*. Nálety mají působivý vzhled a v památkách zahradního umění se musí udržovat pod kontrolou, nejlépe pravidelným kosením (Pavel Bulíř ml.).

Pěstování *Prunus serotina* je v Lednicko-valtickém areálu doloženo od roku 1800. Na písčitých půdách v Bořím lese je její invazní chování nepřehlédnutelné.

Přijaté členění ovšem respektuje fakt, že v konkrétní situaci některé jedince téhož druhu pěstujeme a podporujeme je, jiné hubíme. V případě okrasných druhů, které běžně pěstujeme, ale které jsou riskantní z hlediska zplaňování, **je doporučen odstupňovaný čili stratifikovaný management.** Jeho opakem by bylo někdy uplatňované paušální rozhodování, které jeden typ zásahu aplikuje na všechny výskyty druhu i za cenu zbytečné ztráty autenticity dané partie. Stratifikace managementu znamená posuzovat každého jedince či malou populaci v rámci objektu místo od místa. Tak lze rozlišit, kde je druh potřeba pěstovat pod stálou kontrolou, kde jej lze tolerovat, protože riziko zplanění je v tom místě nízké (např. akát uvnitř hustého vysokého lesa), a kdy je nutno výskyt likvidovat.

Přiměřená tolerance k šíření některých nepůvodních dřevin (na fotografii *Mahonia aquifolium*) přispívá k vytváření specifické atmosféry tzv. zralých zahrad.

Rozlišené jednotky v tabulce:

1. **Krajně škodlivé druhy**. Nulová tolerance, pěstované i zplanělé jedince je potřeba vždy hubit. Doposud jen byliny, např. invazní *Heracleum mantegazzianum;* z dřevin snad *Toxicodendron radicans,* nutno přezkoumat v místě výskytu. Kód v klíči: 1a.
2. **Užitkové druhy s různou schopností zplanět.** Např. *Juglans regia, Pyrus communis.* Zacházení se zplanělými jedinci je zcela na vůli tvůrců parku. Kód v klíči: 1d.
3. **Okrasné druhy nezplaňující nebo jen výjimečně zplanělé**. Např. *Aesculus flava, Liriodendron tulipifera.* Bez negativního působení. Stačí průběžná kontrola. Kód v klíči: 2aA.
4. **Okrasné druhy lokálně a mírně zplaňující,** a to ze semen (např. *Aesculus hippocastanum, Castanea sativa*) či vegetativně (např. *Aesculus parviflora, Spiraea chamaedryfolia).* Druhy z kategorie přechodně zplaňujících a naturalizovaných. Pozitivní význam zplanění většinou značně převažuje nad negativním. Stačí průběžná kontrola a reakce na ni. Kód v klíči: 2aB, 2aC.
5. **Okrasné druhy hojněji zplaňující, naturalizované na běžných stanovištích**. Např. *Cytisus scoparius, Lonicera caprifolium.* Většinou jsou dlouhodobě naturalizované, kdysi v objektu pěstované a dnes zde tvoří větší, ale málo invazivní populace. Obvykle je lze tolerovat, stačí průběžná kontrola a reakce na ni. Kód v klíči: 2aD.
6. **Okrasné druhy hojněji zplaňující jen na speciálních maloplošných stanovištích** (zdi, spáry dlažby apod.). Např. *Dasiphora fruticosa, Lavandula angustifolia.* Většinou jsou naturalizované a lze je tolerovat, stačí průběžná kontrola a případně i reakce na ni. Kód v klíči: 2aE.
7. **Okrasné druhy lokálně zplaňující a schopné vytvořit větší populaci.** Např. *Acer tataricum, Parthenocissus quinquefolia.* Většinou naturalizované druhy, šíří se převážně generativně. Namístě je obezřetnost, výskyt může přerůst v lokální invazi. Stratifikovaný management. Kód v klíči: 2bA.
8. **Nebezpečné, obecně invazivní okrasné druhy**. Šíří se převážně semeny, (např. *Ailanthus altissima, Fraxinus pennsylvanica)* nebo i vegetativně (např. *Lycium barbarum, Robinia pseudoacacia)*. Stratifikovaný management. Kód v klíči: 2bB, 2bC.

9. **Zplaňující kultivary nativních druhů.** Např. *Corylus avellana* 'Fuscorubra', *Fagus sylvatica* 'Atropunicea'. Stačí průběžná kontrola. Kód v klíči: 3bA.

x **Chybějící data**.

Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění

(sloupec 5 a 6)

Výchozí data byla zaznamenána v 51 objektech památek zahradního umění ČR, další údaje viz výše. V jednotlivých objektech byl zaznamenán způsob samovolného šíření každé z přítomných nepůvodních dřevin.

Odlišeny jsou kategorie vegetativního šíření (sloupec 5) a generativního šíření (sloupec 6). Tyto údaje představují informace zjištěné detailním průzkumem v jednotlivých objektech. Nejedná se tak o popis obecných vlastností či potenciálu daných dřevin (na rozdíl od zobecněných hodnocení ve sloupci 4), ale o aktuální stav zjištěný v rámci citovaného průzkumu. Tj. např. informace o tom, že se daný taxon samovolně nešíří, neznamená, že tuto schopnost nemá nikde a nikdy, ale že ve zkoumaných objektech k jeho samovolnému šíření nedocházelo. Naopak, především u málo frekventovaných taxonů může být zaznamenané šíření výsledkem souhry příznivých okolností, jejichž výskyt jinde je málo pravděpodobný. Je zde tedy stěžejní vliv probíhajícího managementu v rámci udržovací péče o daný objekt (na rozdíl např. od skutečností zjištěných mimo hranice vlastních zahrad a parků).

Použité hodnoticí stupnice:

- **vegetativní šíření:**

0 bez projevů vegetativního šíření – bez odnoží, kořenových výmladků, zakořeňujících větví

1 nešíří se, projevy vegetativního šíření však přítomny – odnože, kořenové výmladky, případně zakořeněné větve (spontánní hříženci), nepřesahují korunový okap mateřské rostliny/rostlin

2 šíření do bezprostřední blízkosti mateřské rostliny/rostlin – odnože a kořenové výmladky, případně zakořeněné větve, se nachází za korunovým okapem mateřské rostliny/rostlin, max. však do vzdálenosti nepřesahující její/jejich výšku

3 šíření do větší vzdálenosti od mateřské rostliny/rostlin – odnože a kořenové výmladky se nachází za korunovým okapem mateřské rostliny/rostlin ve vzdálenosti přesahující její/jejich výšku až třikrát

4 šíření do velké vzdálenosti od mateřské rostliny/rostlin – odnože a kořenové výmladky se nachází za korunovým okapem mateřské rostliny/rostlin ve vzdálenosti přesahující více než třikrát její/jejich výšku

5 rozsáhlé polykormony keřů, jejichž segmenty/části jsou věkově obvykle nerozlišitelné a u kterých je zřejmé/velmi pravděpodobné, že jejich současný okraj se rozšířil do vzdálenosti od mateřské rostliny/rostlin, přesahující její/jejich výšku

- **generativní šíření:**

0 bez projevů generativního šíření – bez semenáčů
1 nešíří se, semenáče přítomny, nachází se pouze pod mateřskou rostlinou/rostlinami (nenachází se za korunovým okapem mateřské rostliny/rostlin)
2 šíření do bezprostřední blízkosti mateřské rostliny/rostlin – semenáče se nachází za korunovým okapem mateřské rostliny/rostlin, max. ve vzdálenosti nepřesahující její/jejich výšku
3 šíření do větší vzdálenosti od mateřské rostliny/rostlin – semenáče se nachází za korunovým okapem mateřské rostliny/rostlin ve vzdálenosti přesahující její/jejich výšku až třikrát
4 šíření do velké vzdálenosti od mateřské rostliny/rostlin – semenáče se nachází za korunovým okapem mateřské rostliny/rostlin ve vzdálenosti přesahující více než třikrát její/jejich výšku

- **oba způsoby šíření:**

? způsob šíření nebyl s jistotou určen
* tento způsob šíření nebyl v objektech terénního průzkumu zaznamenán, ale je doplněn na základě praktických zkušeností autorů z jiných památek zahradního umění
– způsob šíření nebyl studován (dřeviny přejaté z práce Pyšek a kol., 2012)

Tabulka 2: Přehled vlastností nepůvodních dřevin pro posouzení jejich negativních vlivů při zplaňování – viz str. 157

Prameny

BALDER, H. *Die Wurzeln der Stadtbäume: Ein Handbuch zum vorbeugenden und nachsorgenden Wurzelschutz.* Berlin: Parey Buchverlag, 1998. 180 s. ISBN 3-8263-3171-0.

DUNNET, N. „Natural Garden (Wild Garden)". In SHOEMAKER, C. A. (Ed.) *Chicago Botanic Garden Encyclopedia of Gardens: History and Design, vol. 2*. Chicago: Fitzroy Dearborn Publishers, 2001, s. 928–929.

PANNING, C. Gärtnerische Auseinandersetzung mit dem Wandel. In JONG, E. A. de a kol. *Der Garten – ein Ort des Wandels.* Zürich: vdf Hochschulverlag AG an der ETH Zürich, 2006, s. 55–66. ISBN 3-7281-3033-8.

PEJCHAL, M. Domácí versus přespolní? Aneb možnosti a hranice použití geograficky nepůvodních druhů dřevin v zahradní a krajinářské tvorbě. In *Krajina v doteku s městem – Luhačovice 1998*. Praha: Společnost pro zahradní a krajinářskou tvorbu, 1998, s. 21–23.

PEJCHAL, M. Architektura kořenového systému stromů a její vztah k možnému poškozování staveb. In *Konference stromy a jejich vliv na stavby: Malenovice 2005.* Praha: SEKURKON, 2005, s. 27–35. ISBN 80-86604-21-7.

PEJCHAL, M. „Přírodní zahrada" a krajinářská architektura. In STIBRAL, K., O. DADEJÍK a J. STANĚK (Ed.). *Zahrada: přirozenost a umělost*. Praha: Dokořán, 2012, s. 203–219. ISBN 978-80-7363-431-5.

PEJCHAL, M. a P. ŠIMEK. *Metodika hodnocení dřevin pro potřeby památkové péče* [online]. 2016. [metodika certifikovaná Ministerstvem kultury ČR]. Dostupné z: http://www.nusl.cz/ntk/nusl-203604.

PEJCHAL, M. a P. ŠIMEK. *Metodika hodnocení dřevin pro potřeby památkové péče: certifikovaná metodika.* Brno: Mendelova univerzita v Brně, 2018. 45 s. ISBN 978-80-7509-588-6.

PYŠEK, P., J. DANIHELKA, J. SÁDLO, J. CHRTEK JR., M. CHYTRÝ, V. JAROŠÍK, Z. KAPLAN, F. KRAHULEC, L. MORAVCOVÁ, J. PERGL, K. ŠTAJEROVÁ a L. TICHÝ. Catalogue of alien plants of the Czech Republic (2nd edition): checklist update, taxonomic diversity and invasion patterns. *Preslia,* 2012, sv. 84, s. 155–255.

REICHWEIN, S. Zum Umgang mit Baumwurzeln unter Wegebelägen aus bau- und vegetationstechnischer Sicht. In DUJESIEFKEN, D. a P. KOCKERBECK (Ed.). *Jahrbuch der Baumpflege 2009*. Braunschweig: Haymarket Media, 2009, s. 57–69.

SÁDLO, J., J. PERGL, M. PEJCHAL, I. PERGLOVÁ, P. PETŘÍK, L. ŠTEFL a M. VOJÍK. *Management původních a nepůvodních rostlin v zámeckých parcích. Parky a urbánní vegetace mezi biologií a kulturou.* [metodika certifikovaná Ministerstvem kultury ČR]. Průhonice: BÚ AV ČR, v.v.i., 2020. 52 s.

VOJÍK, M., J. SÁDLO, P. PETŘÍK, P. PYŠEK, M. MAN a J. PERGL Two faces of parks: sources of invasion and habitat for threatened native plants. *Preslia*, 2020, sv. 92, s. 353–373.

WOUDSTRA, J. The changing nature of ecology: a history of ecological planting (1800–1980). In DUNNET, N. a J. HITCHMOUGH (Ed.). *The Dynamic Landscape*. London: Spon Press, 2004. s. 33–80.

Tabulka 1:

Přehled nepůvodních dřevin – původ, četnost a zavádění do kultury

Vědecké jméno	Původ	Četnost uplatnění (Hieke, 1984) ČU	Zavedení do kultury v Evropě (mimo území ČR) ZK-E	Zavedení do kultury na území ČR ZK-ČR	Poznámka
Abies balsamea (L.) Mill. [*Pinus balsamea* L.]	přírodní	4	1696	**1794: Nové Dvory**; 1801: LVA; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1842: Libějovice (Balsamtannen); 1852: Sychrov; 1862: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1909: Průhonice, Hrubá Skála, Konopiště; 1913: Jezeří; Soudná: 1915; 1946: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Abies balsamea (L.) Mill. **'Nana'**	kulturní 2	5	před 1866	**1941: Žehušice**; 1946: Bystřice.	
Abies cephalonica Loudon [*Picea cephalonica* (Loudon) Loudon]	přírodní	4	1824	**1844: Praha-KO**; 1845: *Sychrov* (1909 v = 24 m); 1862: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1909: Jezeří, Konopiště, Průhonice; 1910: LVA (v = 14 m).	
Abies cilicica (Antoine et Kotschy) Carrière	přírodní	5	1855	**1879: *Sychrov*** (1909 v = 29 m); 1909: Konopiště, Jezeří-p, Průhonice; 1910: LVA (v = 12 m); 1946: Bystřice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Abies concolor (Gordon et Glend.) Lindl. ex Hildebr.	přírodní	2	1872	**1884: Praha-KO**; 1909: Klášterec (v = 18 m), Konopiště, Průhonice; 1910: *Jezeří*, LVA (v = 14 m); 1912: Praha-ČSZZ; 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Abies concolor (Gordon et Glend.) Lindl. ex Hildebr. **'Compacta'**	kulturní 2	4	před 1891	**1909: Turnov**; 1941: Žehušice.	
Abies concolor (Gordon et Glend.) Lindl. ex Hildebr. **'Violacea'**	kulturní 2	4	1875	**1898: Praha-ČSZZ**; 1909: Konopiště, Sychrov, Turnov; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: Průhonice; 1928: Chrudim; 1933: Žehušice.	
Abies firma Siebold et Zucc.	přírodní	5	1861	**1865: *Hluboká;*** 1909: Konopiště, Průhonice; 1913: Jezeří.	
Abies fraseri (Pursh) Poir.	přírodní	5	1811	**1835: *Praha-KO;*** 1852: Sychrov; 1858: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1909: Konopiště; 1927: *Průhonice;* 1940: Bystřice.	
Abies grandis (Douglas ex D. Don) Lindl. [*A. excelsior* Franco]	přírodní	4	1830	**1860: Praha-ČSZZ**; 1879: *Sychrov* (1909 v = 26 m); 1909: Hrubá Skála (v = 23 m), Jezeří, Jezeří-p (v = 20 m), Konopiště, Průhonice; 1933: Bystřice, 1935: Turnov.	
Abies holophylla Maxim.	přírodní	5	1905	**1909: Konopiště**; 1910: Průhonice, 1941: Žehušice.	
Abies homolepis Siebold et Zucc. [*A. brachyphylla* Maxim.]	přírodní	4	1861	**1879: *Sychrov*** (1909 v = 15 m); 1909: Turnov, Konopiště, Jezeří-p; 1923: Průhonice (1909 *); 1941: Žehušice.	* *A. homolepis* var. *umbellata* (Mayr) E. H. Wilson
Abies lasiocarpa var. ***arizonica*** (Merriam) Lemmon [*A. arizonica* Merriam]	přírodní	4	1903	**1909: Konopiště, Jezeří**; 1911: Průhonice; 1912: Praha-ČSZZ (1870 *); 1946: Bystřice; 1947: Žehušice.	* *A. lasiocarpa* (Hook.) Nutt. var. *lasiocarpa.*
Abies nordmanniana (Steven) Spach subsp. ***nordmanniana***	přírodní	3	1840	**1845: *Sychrov*** (1909 v = 27 m); 1858: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1884: Praha-KO; 1909: Hrubá Skála (v = 23 m), Jezeří, Průhonice; před 1914: LVA; 1915: Soudná; 1926: Molitorov; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice; 1935: Turnov.	
Abies pinsapo Boiss. [*Picea pinsapo* (Boiss.) Loudon]	přírodní	4	1839	**1844: Praha-KO**; 1845: *Sychrov* (1909 v = 20 m); 1871: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1909: Hrubá Skála (v = 23 m), Jezeří, Průhonice; 1946: Bystřice.	
Abies pinsapo Boiss. **'Glauca'**	kulturní 2	4	před 1867	**1909: Červený Hrádek** (silná rostlina); 1910: *Jezeří*; 1923: Průhonice; 1933: Žehušice; 1946: Bystřice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Abies procera Rehder [*A. nobilis* (Douglas ex D. Don) Lindl.]	přírodní	4	1830	**1865: *Hluboká***; 1909: Hrubá Skála, Konopiště, Průhonice; 1913: Jezeří.	
Abies procera Rehder **'Glauca'** [*A. nobilis* (Douglas ex D. Don) Lindl. 'Glauca', *A. n.* var. *glauca* (Ravenscr.) Carrière]	kulturní 2	4	před 1863	**1884: Praha-KO** *(A. nobilis glauca)*; 1898: Praha-ČSZZ; 1909: Konopiště, Průhonice, Sychrov (v = 20 m); 1913: Jezeří.	
Abies sibirica Ledeb.	přírodní	5	1820	**1828: Březina**; 1844: *Praha-BZ*; 1851: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1909: Konopiště; 1927: *Průhonice;* 1940: Bystřice.	
Abies veitchii Lindl.	přírodní	4	1861	**1909: Hrubá Skála** (v = 15 m), **Jezeří-p**, **Klášterec**, **Konopiště**, **Praha-KO** (se šiškami), **Průhonice**, **Turnov**; 1926: Molitorov; 1937: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Acantholimon glumaceum (Jaub. et Spach) Boiss.	přírodní	5	1844	**1856: Praha-ČSZZ**; 1946: Bystřice.	
Acer campestre L. **'Nanum'** [*A. c.* 'Compactum']	kulturní 1	5	1839	**1910: *Konopiště.***	
Acer campestre L. **'Postelense'**	kulturní 1	5	1896	**1938: *Průhonice.***	
Acer cappadocicum Gled. subsp ***cappadocicum*** [*A. colchicum* Hartwiss]	přírodní	4	1838	**1852: Sychrov**; 1872: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1910: *Průhonice;* před 1914: LVA; 1928: Chrudim. *	* *A. c.* 'Rubrum' již 1844 v Praze-KO a Chudenicích, 1850 v Praze-ČSZZ.
Acer circinatum Pursh	přírodní	4	1826	**1880: *Sychrov;*** 1900: Praha-ČSZZ; 1909: Turnov; 1914: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1941: Žehušice.	
Acer cissifolium (Siebold et Zucc.) K. Koch	přírodní	4	před 1870	**1900: Praha-ČSZZ**; 1927: *Průhonice.*	
Acer japonicum Thunb.	přírodní	5	1864	**1880: *Sychrov;*** 1923: *Průhonice.*	
Acer japonicum Thunb. **'Aconitifolium'** [*A. j.* fo. *filicifolium* Hesse, *A. j.* fo. *parsonsii* Schwer.]	kulturní 2	4	1888	**1933: Žehušice**; 1935: Průhonice; 1937: Bystřice.	
Acer maximowiczianum Miq. [*Acer nikoense* Maxim.]	přírodní	5	1881	**1923: Průhonice**; 1941: Žehušice.	
Acer monspessulanum L. subsp. ***monspessulanum***	přírodní	4	1737	**1794: Nové Dvory**; 1802: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Nové Hrady; 1835: *Praha-KO;* 1847: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1927: *Průhonice.*	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Acer negundo L.	přírodní	2	1688	**1785: Lány;** 1794: Nové Dvory; 1800: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Nové Hrady; 1835: *Praha-KO;* 1848: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1913: Jezeří; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim.	
Acer negundo L. **'Auratum'**	kulturní 2	4	1891	**1938: *Průhonice*.**	
Acer negundo L. **'Aureo-marginatum'** [*A. n.* 'Aureo-limbatum']	kulturní 2	4	1855	**1865: *Hluboká;*** 1899: Praha-ČSZZ; 1927: *Průhonice;* 1946: Bystřice.	
Acer negundo L. **'Aureo-variegatum'** [*A. n.* 'Aureo-notatum']	kulturní 2	4	1869	**1928: Chrudim**; 1929: Soudná; 1930: Bystřice; 1933: Jezeří, Žehušice.	
Acer negundo L. **'Odessanum'**	kulturní 2	4	1890	**1915: Soudná**; 1928: *Průhonice;* 1930: Bystřice; 1933: Jezeří, Žehušice.	
Acer negundo L. **'Quinatum'**	kulturní 2	5	1893	1981 *.	* Hieke (1981).
Acer negundo L. **'Variegatum'** [*A. n.* 'Argenteo-limbatum', *A. n.* 'Argenteo-notatum', *A. n.* 'Argenteo-variegatum']	kulturní 2	4	1809	**1865: Praha-ČSZZ**; 1880: Hluboká; okolo 1900: *Průhonice* (1927 asi 25 letě); 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1933: Žehušice; 1946: Bystřice.	
Acer negundo L. **'Versicolor'**	kulturní 2	5	1885	**1891: Praha-ČSZZ**.	
Acer palmatum Thunb. subsp. ***palmatum*** [*A. polymorphum* Siebold et Zucc.]	přírodní	4	1820	**1835: *Praha-KO;*** 1852: Sychrov; 1853: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1909: Průhonice *; 1914: Červený Hrádek *; 1933: Jezeří, Žehušice; 1937: Bystřice.	* V různých kultivarech; pramen je blíže nespecifikuje.
Acer palmatum Thunb. **'Atrolineare'** [*A. p.* 'Linearilobum Atropurpureum']	kulturní 2	5	okolo 1880	**1968: Litomyšl**.	
Acer palmatum Thunb. **'Atropurpureum'**	kulturní 2	4	okolo 1900	**1927: *Průhonice;*** 1933: Jezeří, Žehušice; 1937: Bystřice.	
Acer palmatum Thunb. **'Crispum'** [*A. p.* 'Okushimo']	kulturní 2	5	1870	1973 *.	* Hieke (1973).
Acer palmatum Thunb. **'Dissectum'** [*A. p.* var. *dissectum viride, Acer dissectum* Thunb.]	kulturní 2	4	1844	**1852: Sychrov**; 1877: Praha- ČSZZ; 1927: *Průhonice;* 1933: Jezeří, Žehušice; 1937: Bystřice.	
Acer palmatum Thunb. **'Dissectum Rubrifolium'** [*A. p.* 'Rubellum']	kulturní 2	5	1865	**1946: Bystřice**.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Acer palmatum Thunb. **'Elegans'** [*A. p.* 'Septemlobum Elegans']	kulturní 2	5	1874	**1937: Bystřice**.	
Acer palmatum Thunb. **'Heptalobum'** [*A. p.* 'Septemlobum', *A. p.* var. *heptalobum* Rehder]	přírodní	5	před 1900	**1941: Žehušice**.	
Acer palmatum Thunb. **'Hessei'**	kulturní 2	5	1893	1965 *.	* Hieke (1965).
Acer palmatum Thunb. **'Nicholsonii'**	kulturní 2	5	1893	1965 *.	* Hieke (1965).
Acer palmatum Thunb. **'Ornatum'** [*A. p.* 'Dissectum Atropurpureum']	kulturní 2	4	1867	**1933: Jezeří, Žehušice**; 1937: Bystřice.	
Acer palmatum Thunb. **'Rubrum'**	kulturní 2	5	1864	1965 *.	* Hieke (1965).
Acer palmatum Thunb. **'Sanguineum'**	kulturní 2	5	1867	1981 *.	* Hieke (1981).
Acer pensylvanicum L. [*A. striatum* Du Roi]	přírodní	4	1755	1785: Lány (*A. cortice eleganter striato* *); 1794: Nové Dvory; 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1851: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1865: *Hluboká;* 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1941: Žehušice.	* Identifikace není jednoznačná.
Acer platanoides L. **'Acuminatum'**	kulturní 1	5	1893	1976 *.	* Hieke (1976).
Acer platanoides L. **'Crimson King'** [*A. schwedleri nigrum* Barbier]	kulturní 1	4	před 1937	**1931: *Průhonice*** (*, 1958 **); 1968: Litomyšl, Žehušice.	* Dle Svoboda a kol. (1967). ** Dle Svoboda (1981).
Acer platanoides L. **'Cucullatum'**	kulturní 1	4	1866	**1906: Praha-ČSZZ;** 1913: Jezeří.	
Acer platanoides L. **'Dilaceratum'**	kulturní 1	5	1885	1970 *.	* Hieke (1970).
Acer platanoides L. **'Dissectum'**	kulturní 1	4	1834	**1884: Praha-KO**; před 1914: LVA. *	* Je možné, že tento kultivar byl v minulosti zaměňován za v současnosti podstatně vzácnější *A. p.* 'Laciniatum'.
Acer platanoides L. **'Drummondii'**	kulturní 1	4	1910	**1915: Soudná** (*A. p. fol. albo marg.*); 1934: *Říčany;* 1941: Žehušice.	
Acer platanoides L. **'Faassen's Black'** [*A. p. globosum purpureum* hort.]	kulturní 1	5	1936	**1931: *Průhonice*** (*, 1958 **).	* Dle Svoboda a kol. (1967). ** Dle Svoboda (1981).
Acer platanoides L. **'Globosum'**	kulturní 1	4	1873	**1880: Hluboká** *; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1933: Žehušice; 1937: Bystřice.	* Údaj Svobody (1981) o přítomnosti kultivaru v roce 1865 je třeba ještě prověřit.

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Acer platanoides L. **'Laciniatum'**	kulturní 1	5	1683	**1794: Nové Dvory**; 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1852: Sychrov; 1906: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1928: Chrudim.	
Acer platanoides L. **'Palmatifidum'** [*A. p.* 'Lorbergii']	kulturní 1	4	1829	**1880: *Sychrov***; 1889: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří.	
Acer platanoides L. **'Schwedleri'**	kulturní 1	2	okolo 1864	**1865: *Hluboká***; 1892: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1933: Žehušice.	
Acer platanoides L. **'Stollii'** [*A. p.* 'Oekonomierat Stoll']	kulturní 1	4	1888	**1927: *Průhonice.***	
Acer pseudoplatanus L. **'Argutum'**	kulturní 1	5	1893	1965 *.	* Hieke (1965).
Acer pseudoplatanus L. **'Atropurpureum' ***	kulturní 1	4	1862	**1933: Žehušice, Soudná.** **	* Pod tímto jménem uvedla kultivar do širšího povědomí firma Späth až v roce 1883. ** Kultivar zaměňován s *A. p.* 'Purpurascens', mohl být u nás pěstován dříve.
Acer pseudoplatanus L. **'Aureo-variegatum'**	kulturní 1	4	1885	1965 *.	* Hieke (1965).
Acer pseudoplatanus L. **'Cruciatum'**	kulturní 1	5	1893	1965 *.	* Hieke (1965).
Acer pseudoplatanus L. **'Leopoldii'**	kulturní 1	4	1864	**1876: Praha: ČSZZ**; 1880: Hluboká; 1884: Praha-KO; 1909: Klášterec; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1929: *Průhonice*; 1933: Žehušice.	
Acer pseudoplatanus L. **'Luteo-virescens'**	kulturní 1	5	1887	1976 *.	* Hieke (1976).
Acer pseudoplatanus L. **'Nizetii'**	kulturní 1	4	1887	1976 *.	* Hieke (1976).
Acer pseudoplatanus L. **'Palmatifidum'**	kulturní 1	5	1755	1976 *.	* Hieke (1976).
Acer pseudoplatanus L. **'Purpurascens'** [*A. p.* 'Purpureum', *A. p.* fo. *purpureum* (Loudon) Rehder]	kulturní 1	4	1828	**1865: *Hluboká***; 1881: Praha-ČSZZ; 1909: Průhonice; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1928: Chrudim.	
Acer pseudoplatanus L. **'Purpurascens Globosa' ***	kulturní 1	5		1967 **.	* Nejasná identita. ** Hieke (1967).
Acer pseudoplatanus L. **'Tricolor'**	kulturní 1	5	1853	**1853: Praha-ČSZZ**; 1880: Hluboká; 1913: Jezeří.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Acer pseudoplatanus L. **'Trilobatum'**	kulturní 1	5	1877	1970 *.	* Hieke (1970).
Acer pseudoplatanus L. **'Variegatum'** *	kulturní 1	4	1730	**1794: Nové Dvory**; 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Nové Hrady; 1853: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká.	* Skupinové jméno.
Acer pseudoplatanus L. **'Vitifolium'**	kulturní 1	5	1829	1981 *.	* Hieke (1981).
Acer pseudoplatanus L. **'Worley'** [*A. p.* 'Worleei']	kulturní 1	5	1879	**1880: *Sychrov;*** 1883: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1929: *Průhonice.*	
Acer rubrum L. [*A. glaucum* Marshall, *A. g.* K. Koch, *A. wagneri* Wesm.]	přírodní	4	1656	**1794: Nové Dvory**; 1802: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek; 1835: *Praha-KO;* 1852: Sychrov; 1853: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1911: Libějovice (v = 18 m, *); 1927: *Průhonice.*	* Pravděpodobně vysázen 1864, nebo i 1842.
Acer rufinerve Siebold et Zucc.	přírodní	5	okolo 1880	**1938: *Průhonice.***	
Acer saccharinum L. [*A. dasycarpum* Ehrh.]	přírodní	3	1725	**1794: Nové Dvory**; 1802: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1835: *Praha-KO;* 1849: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká (1911 v = 20 m, obv. km. = 2,2 m); 1913: Jezeří; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1941: Žehušice.	
Acer saccharinum L. **'Laciniatum Wieri'** [*A. s.* 'Wieri']	kulturní 2	4	1867	**1880: Hluboká, *Sychrov***; 1889: Praha-ČSZZ (*A. s. laciniatum* *); 1913: Jezeří; 1926: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1941: Žehušice.	* Nelze zcela vyloučit, že mohlo jít i o jiný kultivar s výrazně členěnou čepelí.
Acer saccharinum L. **'Lutescens'**	kulturní 2	4	1883	**1891: Praha-ČSZZ**; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1928: Chrudim.	
Acer saccharum Marshall subsp. ***saccharum***	přírodní	5	1753	**1885: *Praha-KO;*** před 1914: LVA, 1927: *Průhonice.**	* 1851 nabízen (Praha-ČSZZ) *A. s.* subsp. *floridanum* (Chapm.) Desmarais [*A. floridanum* (Chapm.) Pax].
Acer saccharum subsp. ***nigrum*** (F. Michx.) Desmarais [*A. nigrum* F. Michx.]	přírodní	5	1812	**1842: Chudenice**; 1852: Sychrov; 1912: Praha-ČSZZ; před 1914: LVA.	
Acer shirasawanum Koidz. **'Aureum'** [*A. japonicum* Thunb. 'Aureum']	kulturní 2	5	okolo 1870	**1937: Bystřice**; 1947: Žehušice.	
Acer sieboldianum Miq.	přírodní	5	1880	**1931: *Průhonice.***	
Acer spicatum Lam. [*A. montanum* W. T. Aiton]	přírodní	5	1750	**1802: LVA**; 1808: Hluboš; 1823: Nové Hrady; 1865: *Hluboká;* 1899: Praha-ČSZZ; 1909: Sychrov.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Acer tataricum L. subsp. ***tataricum***	přírodní	4	1759	**1785: Lány**; 1794: Nové Dvory; 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1835: *Praha-KO;* 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1899: Praha-ČSZZ; 1909: Klášterec; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim.	
Acer tataricum L. subsp. ***ginnala*** (Maxim.) Wesm. [*A. ginnala* Maxim.]	přírodní	4	1860	**1865: *Hluboká;*** 1899: Praha: ČSZZ; 1909: Karlovy Vary; 1911: *Průhonice;* 1913: Jezeří; 1928: Chrudim (*A. ginnala aidzuense* *).	* *A. tataricum* subsp. *aidzuense* (Franch.) P. C. DeJong.
Actinidia arguta (Siebold et Zucc.) Planch. ex Miq.	přírodní	5	1874	**1900: Praha-ČSZZ**; 1910: *Průhonice;* 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1930: Bystřice.	
Actinidia kolomikta (Rupr. et Maxim.) Maxim.	přírodní	5	okolo 1855	**1889: Praha-ČSZZ**; 1910: *Průhonice;* 1941: Žehušice.	
Aesculus ×***carnea*** Hayne [*A. rubicunda* Loisel., *A. floribunda* hort. ex Dippel, *A. spectabilis* hort. ex Dippel, *Pavia rubicunda* Lodd. ex Dippel]	kulturní 2	3	okolo 1818	**1835: *Praha-KO;*** 1850: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1914: *Průhonice;* 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1937: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Aesculus flava Sol. [*A. octandra* Marshall, *A. lutea* Wangenh., *Pavia flava* Moench]	přírodní	4	1764	**1800: Nové Dvory**; 1805: LVA; 1813: Praha-KO; 1823: Nové Hrady; 1852: Sychrov; 1875: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1929: *Průhonice;* 1941: Žehušice.	
Aesculus glabra Willd. var ***glabra*** [*A. ohioensis* DC., *Pavia ohioensis* Michx. f.]	přírodní	4	1809	**1844: Praha-KO**; 1852: Sychrov; 1857: Praha-ČSZZ; 1924: *Průhonice.*	
Aesculus hippocastanum L.	přírodní	1	1576	1576: *Praha *;* 1794: Nové Dvory; 1802: LVA; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1842: Libějovice (Roßkastanien); 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1885: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1927: Průhonice; 1928: Chrudim; 1941: Žehušice; 1946: Bystřice.	* Údaj, který uvádí Svoboda (1981), je třeba prověřit.
Aesculus L. **'Laciniata'** [*A. hippocastanum* L. 'Laciniata', *A. h. dissecta heterophylla* hort. ex Schelle, *A. heterophylla* hort.]	kulturní 2	4	před 1844	**1858: Praha-ČSZZ**; 1880: Hluboká (1911 v = 3 m); 1913: Jezeří.	
Aesculus parviflora Walter [*A. macrostachya* Michx.]	přírodní	4	1785	**1835: Březina, *Praha-KO;*** 1909: Klášterec; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1923: *Průhonice;* 1947: Žehušice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Ailanthus altissima (Mill.) Swingle [*A. glandulosa* Desf.]	přírodní	4	1751	**1803: LVA**; 1823: Nové Hrady; 1845: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1865: *Hluboká;* 1910: Průhonice; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1933: Žehušice; 1937: Bystřice.	
Akebia quinata (Thunb. ex Houtt.) Decne.	přírodní	4	1845	**1856: Praha-ČSZZ**; 1911: *Průhonice;* 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Alnus glutinosa (L.) Gaertn. **'Imperialis'** [*A. g. imperialis asplenifolia* hort. ex Lemaire]	kulturní 1	5	1859	**1862: Praha-ČSZZ**; 1880: Hluboká; 1909: Praha-KO; 1913: Jezeří; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice.	
Alnus glutinosa (L.) Gaertn. **'Laciniata'** [*A. g.* f. *laciniata* Willd., *Betula laciniata* Ehrh.]	kulturní 1	4	okolo 1750	**1802: LVA** (*Betula laciniata* *); 1843: Chudenice; 1844: Praha-KO; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1909: Červený Hrádek, Klášterec, 1927: *Průhonice.*	* Je velmi málo pravděpodobné, že v dané době toto jméno označovalo *Betula pendula* 'Laciniata'.
Alnus glutinosa (L.) Gaertn. **'Pyramidalis'**	kulturní 1	5	1880	**1880:** ***Sychrov***.	
Alnus incana (L.) Moench **'Aurea'**	kulturní 1	5	okolo 1892	**před 1909: Turnov**; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1937: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Alnus incana (L.) Moench **'Laciniata'**	kulturní 1	5	okolo 1836	**1852: Sychrov** (*A. plicata laciniata*), 1892: Praha-ČSZZ; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1937: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Alnus incana (L.) Moench **'Pendula'**	kulturní 1	5	před 1900	**1912: Praha-ČSZZ**; 1927: *Průhonice.*	
Alnus* ×*spaethii Callier	kulturní 2	5	1908	1976 *.	* Hieke (1976).
Amelanchier alnifolia (Nutt.) Nutt. ex M. Roem.	přírodní	4	před 1918	**1915: Soudná**; 1927: *Průhonice;* 1933: Jezeří; 1937: Bystřice. *	* *A. alnifolia* var. *semiintegrifolia* (Hook.) C. L. Hitchc. uváděn již 1852 na Sychrově.
Amelanchier canadensis (L.) Medik. *	přírodní	4	1623	**1794: Nové Dvory**; 1804: LVA; 1814: Březina; 1852: Sychrov; 1898: Praha-ČSZZ; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1933: Žehušice.	* Velká většina jedinců označovaných v minulosti jako *A. canadensis* je ve skutečnosti *A. lamarckii* F. G. Schroed., jehož přesnější doba zavedení do kultury není známa; do Evropy pravd. ve 2. 1/2 19. stol.
Amelanchier laevis Wiegand	přírodní	5	1870	**1923:** ***Průhonice;*** 1937: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Amelanchier ovalis Medik.	přírodní	4	okolo 1596	**1794: Nové Dvory**; 1804: LVA; 1828: Březina; 1835: *Praha-KO;* 1849: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1927: *Průhonice;* 1937: Bystřice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Amorpha fruticosa L.	přírodní	4	1724	**1794: Nové Dvory**; 1803: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1847- Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov (* včetně); 1865: *Hluboká;* 1911: *Průhonice;* 1915: Soudná *; 1928: Chrudim (* včetně); 1930: Bystřice; 1933: Jezeří; 1947: Žehušice.	* *A. f.* 'Lewisii'.
Aralia elata (Miq.) Seem. nebo ***A. chinensis*** L. *	přírodní	4	okolo 1830	**1844: *Praha-KO*** (*A. chinensis*); 1898: Praha-ČSZZ (*A. chinensis*), 1911: *Průhonice* (*A. elata*); 1913: Jezeří (*A. chinensis*); 1915: Soudná (*A. chinensis* [*Dimorphanthus mandshuricus*]); 1928: Chrudim (*A. chinensis* [*Dimorphanthus mandshuricus*]); 1933: Jezeří (*A. chinensis* var. *mandshurica*), Žehušice (*A. chinensis* var. *mandshurica* [*Dimorphanthus mandshuricus*]); 1937: Bystřice (*A. chinensis* var. *mandshurica, A. japonica*); 1946: Bystřice (*A. chinensis*).	* Vzhledem ke komplikované taxonomii a nomenklatorice východoasijských arálií nelze na základě existujících písemných pramenů použití obou druhů a jejich variet v minulosti jednoznačně identifikovat.
Aralia spinosa L.	přírodní	4	1688	**1807: LVA**; 1852: Sychrov; 1868: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1909: Konopiště; 1930: Bystřice.	
Aristolochia macrophylla Lam. [*A. durior* Hill, *A. sipho* L'Hér.]	přírodní	4	okolo 1763	**1803: LVA**; 1813: Praha-KO; 1814: Nové Dvory; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1835: *Praha-KO;* 1849: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1926: Molitorov; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Berberis canadensis Mill.	přírodní	5	1759	**1802: LVA**; 1808: Hluboš; 1824: Březina; 1852: Sychrov, 1910: *Průhonice.*	
Berberis gagnepainii C. K. Scheid. var. ***gagnepainii*** [*B. g.* var. *lanceifolia* Ahrendt.]	přírodní	4	okolo 1904	**1909: Průhonice**; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Berberis julianae C. K. Scheid.	přírodní	4	1900	**1909: Průhonice**; 1930: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Berberis* ×*stenophylla Lindl.	kulturní 2	5	okolo 1860	**1900: Praha-ČSZZ**; 1909: Konopiště; 1910: *Průhonice;* 1914: Červený Hrádek; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice. *	* U většiny použitých pramenů nelze zcela vyloučit, že to mohl být daleko méně běžný *B. soulieana* C. K. Schneid. [*B. stenophylla* Hance].

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Berberis thunbergii DC.	přírodní	4	okolo 1864	**1898: Praha-ČSZZ**; 1910: *Průhonice;* 1913: Jezeří; 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Berberis thunbergii DC. **'Atropurpurea'**	kulturní 2	4	1913	**1933: Jezeří**; 1935: *Průhonice;* 1937: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Berberis thunbergii DC. **'Minor'**	kulturní 2	4	před 1900	1965 *.	* Hieke (1965).
Berberis verruculosa Hemsl. et E. H. Wilson	přírodní	4	1904	**1910: *Průhonice;*** 1928: Chrudim; 1933: Jezeří, Žehušice; 1937: Bystřice.	
Berberis vulgaris L. **'Atropurpurea'**	kulturní 1	4	1840	**1844: Chudenice;** 1848: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1865: *Hluboká;* 1909: Průhonice (*B. atropurpurea*); 1913: Jezeří; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice	
Berberis wilsoniae Hemsl. var. ***wilsoniae***	přírodní	5	1903	**1910: *Průhonice;*** 1928: Chrudim *, 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	* *B. w.* var. *subcaulialata* (C. K. Schneid.) C. K. Schneid.
Betula lenta L. [*B. carpinifolia* Ehrh.]	přírodní	4	1759	**1785: Lány**; 1800: Nové Dvory; 1802: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Nové Hrady; 1835: Březina; 1880: Hluboká, *Sychrov*; 1892: Praha-ČSZZ; 1910: *Průhonice;* 1937: Bystřice.	
Betula maximowicziana Regel	přírodní	5	1888	**1909: Klášterec**; 1915: *Průhonice;* 1928: Chrudim.	
Betula papyrifera Marshall [*B. papyracea* Aiton, *B. excelsa* Aiton]	přírodní	4	1750	**1802: LVA**, 1808: Hluboš; 1847: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1865: *Hluboká*; 1909: Praha-KO; 1920: *Průhonice;* 1928: Chrudim.	
Betula pendula Roth **'Fastigiata'** [*B. verrucosa* Ehrh. 'Fastigiata', *B. alba* var. *fastigiata* Clemenc.]	kulturní 1	4	před 1870	**1865: *Hluboká;*** 1873: Praha-ČSZZ; 1909: Klášterec; 1913: Jezeří; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Betula pendula Roth **'Laciniata'** [*B. p.* 'Dalecarlica', *B. verrucosa* Ehrh. 'Dalecarlica', *B. alba* var. *dalecarlica* L. f., *B. alba* fo. *laciniata* (de Vos) Dippel]	kulturní 1	4	1767	**1844: *Praha-KO;*** 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1900: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1946: *Průhonice;* 1947: Žehušice.	
Betula pendula Roth **'Purpurea'** [*B. verrucosa* Ehrh. 'Purpurea', *B. alba fol. purpureis* Regel]	kulturní 1	4	před 1870	**1865: *Hluboká;*** 1879: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1929: *Průhonice;* 1930: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Betula pendula Roth **'Tristis'** [*B. verrucosa* Ehrh. 'Tristis']	kulturní 1	5	1867	**1927: *Průhonice***.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Betula pendula Roth **'Youngii'** [*B. verrucosa* Ehrh. 'Youngii', *B. alba elegantissima pendula* hort. ex Schelle, *B. a. pendula Youngii* T. Moore]	kulturní 1	3	1873	**1865: *Hluboká;*** 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1922: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Betula pubescens Ehrh. **'Aurea'**	kulturní 1	5	před 1903	**1938: *Průhonice.***	
Betula pubescens Ehrh. **'Urticifolia'** [*B. alba* var. *urticifolia* Loudon, *B. urticifolia* (Loudon) Regel]	kulturní 1	4	okolo 1836	**1844: *Praha-KO;*** 1851: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1927: *Průhonice.*	
Buddleja alternifolia Maxim.	přírodní	4	1915	**1924: *Průhonice.***	
Buddleja davidii Franch. [*B. variabilis* Hemsl.]	přírodní	4	1896	**1909: Konopiště**; 1911: *Průhonice;* 1912: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice *; 1930: Bystřice.	* Včetně 4 kultivarů.
Buddleja japonica Hemsl.	přírodní	5	okolo 1865	**1914: *Průhonice.***	
Buxus sempervirens L. [*B. s.* var. *arborescens* L.]	přírodní	3	dávno	**1800: Nové Dvory**; 1804: LVA; 1835: *Praha-KO;* 1858: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1941: Žehušice. *	* Buxus (Buchsbaum) zmiňuje kníže Karel Eusebius z Lichtenštejna ve své Instrukci o stavbě budov, psané před rokem 1684 (Novák, 2020). Jednoznačný důkaz jeho přítomnosti na našem území to však není.
Buxus sempervirens L. **'Angustifolia'** [*B. angustifolia* Mill., *Buxus salicifolia* K. Koch]	kulturní 2	4	1755	**1912: Praha-ČSZZ**; 1913: Jezeří; 1927: *Průhonice.*	
Buxus sempervirens L. **'Angustifolia Aureomarginata'** *	kulturní 2	5		1965 **.	* Nejasná identita. ** Hieke (1965).
Buxus sempervirens L. **'Argenteovariegata'** [*B. s. foliis maculatis* hort.]	kulturní 2	5	1770	1794: Nové Dvory (*B. foliis variegatis* *); 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1927: *Průhonice;* 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	* Nelze vyloučit, že mohlo jít i o *B. s.* 'Aureovariegata'.
Buxus sempervirens L. **'Aureovariegata'**	kulturní 2	4	1755	1794: Nové Dvory (*B. foliis variegatis* *); 1876: Praha-ČSZZ; 1937: Bystřice.	* Mohlo jít i o *B. s.* 'Argenteovariegata'.
Buxus sempervirens L. **'Bullata'** [*B. s.* 'Latifolia', *B. s.* 'Macrophylla']	kulturní 2	5	před 1864	**1858: Praha-ČSZZ** (*B. s. latifolius* *); 1913: Jezeří (*B. s. macrophylla*).	* Nelze zcela vyloučit, že se mohlo jednat o *B. s.* 'Rotundifolia'.
Buxus sempervirens L. **'Elegans'** [*B. s.* 'Elegantissima']	kulturní 2	4	1862	**1912: Praha-ČSZZ** (*B. fol. elegantissime var.*).	
Buxus sempervirens L. **'Glauca'**	kulturní 2	5	1864	**1941: Žehušice** (*B. glauca*).	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Buxus sempervirens L. **'Marginata'**	kulturní 2	4	1877	1965 *.	* Hieke (1965).
Buxus sempervirens L. **'Rotundifolia'**	kulturní 2	5	1755	1858: Praha-ČSZZ (*B. s. latifolius* *).	* Nejednoznačná identita, pravděpodobněji šlo o *B. s.* 'Bullata'.
Buxus sempervirens L. **'Suffruticosa'** [*B. suffruticosa* Mill.]	kulturní 2	3	1616	**1886: Chudenice** (*B. arborescens suffruticosa* Lamk.); 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice.	
Buxus sempervirens L. **'Suffruticosa Aureospica'** *	kulturní 2	5		1965 **.	* Nejasná identita. ** Hieke (1965).
Callicarpa japonica Thunb. var. ***japonica***	přírodní	5	okolo 1845	**1911: *Průhonice;*** 1929: Žehušice; 1937: Bystřice.	
Calocedrus decurrens (Torr.) Florin [*Libocedrus decurrens* Torr., *Thuja craigana* Balf.]	přírodní	5	1853	**1861: Praha-ČSZZ**; 1865: *Hluboká;* 1909: Jezeří; 1923: *Průhonice;* 1935: Turnov.	
Calycanthus floridus L. var. ***floridus***	přírodní	4	1726	**1803: LVA**; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1849: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1865: *Hluboká;* 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Calycanthus floridus var. ***glaucus*** (Willd.) Torr. et A. Gray [*C. laevigatus* Willd., *C. glaucus* Willd., *C. fertilis* Walter; *C. pensylvanicus* Lodd. ex G. Don]	přírodní	5	1806	**1835: Praha-KO;** 1852: Sychrov; 1862: Praha-ČSZZ; 1923: *Průhonice.*	
Calycanthus occidentalis Hook. et Arn. [*C. macrophyllus* K. Koch]	přírodní	5	1831	**1852: Sychrov**; 1922: *Průhonice;* 1947: Žehušice.	
Campsis radicans (L.) Seem. [*Bignonia radicans* L., *Tecoma radicans* (L.) Duhamel]	přírodní	4	1640	**1794: Nové Dvory**; 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1813: Praha-KO; 1823: Červený Hrádek; 1824: Březina; 1868: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Caragana arborescens Lam.	přírodní	2	1752	**1785: Lány**; 1794: Nové Dvory; 1802: LVA; 1808: Hluboš; 1809: Březina; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1835: *Praha-KO;* 1847: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1933: Žehušice; 1937: Bystřice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Caragana arborescens Lam. **'Lorbergii'**	kulturní 2	5	před 1906	**1927:** ***Průhonice.***	
Caragana arborescens Lam. **'Pendula'**	kulturní 2	4	před 1856	**1865:** ***Hluboká;*** 1867: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná (*C. pendula*); 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1933: Žehušice; 1937: Bystřice.	
Caragana aurantiaca Koehne	přírodní	5	1887	**1915: Soudná** (*C. pygmaea aurantiaca* . . . s červenými květy); 1923: *Průhonice.*	
Caragana decorticans Hemsl.	přírodní	5	1879	**1911:** ***Průhonice.***	
Caragana frutex (L.) K. Koch [*C. frutescens* (L.) Medik., *C. mollis* (M. Bieb.) Besser]	přírodní	4	1752	**1794: Nové Dvory**; 1802: LVA; 1808: Hluboš; 1813: Praha-KO; 1816: Březina; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1852: Sychrov; 1853: Praha-ČSZZ; 1910: *Průhonice.*	
Caragana fruticosa (Pall.) Besser [*C. redowskii* DC.]	přírodní	4	1817	**1835: Praha-KO;** 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1923: *Průhonice.*	
Caragana microphylla Lam. [*C. altagana* Poir., *Robinia altagana* L'Her.]	přírodní	5	1817	**1823: Nové Hrady** (*Robinia altagana* *)**;** 1835: Praha-KO (*Robinia altagana* *, 1844 *C. microphylla, C. altagana*), 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1915: Soudná; 1917: *Průhonice.*	* Je málo pravděpodobné, že šlo o *C. arborescens* [*Robinia altagana* Pall.].
Caragana pygmaea (L.) DC. [*Robinia pygmaea* L.]	přírodní	5	1751	**1794: Nové Dvory**; 1802: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Nové Hrady; 1849: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1913: Jezeří; 1923: *Průhonice;* 1930: Bystřice (*C. arborescens Pygmea* *); 1933: Žehušice.	* Mohlo jít i o *C. arborescens* 'Nana'.
Caragana spinosa (L.) DC. [*Robinia spinosa* L.]	přírodní	5	1755	**1807: LVA**; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1849: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1933: Jezeří, Žehušice; 1937: Bystřice.	
Carpinus betulus L. **'Columnaris'**	kulturní 1	4	okolo 1890	**1927:** ***Průhonice;*** 1937: Bystřice. *	* Údaj o existenci kultivaru na Hluboké v roce 1865 (Svoboda, 1981) je pravděpodobně mylný.
Carpinus betulus L. **'Fastigiata'** [*C. b.* 'Pyramidalis']	kulturní 1	4	okolo 1880	**1880: Hluboká,** ***Sychrov;*** 1913: Jezeří; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1937: Bystřice.	
Carpinus betulus L. **'Horizontalis'**	kulturní 1	5	okolo 1890	**před 1914: LVA.**	
Carpinus betulus L. **'Incisa'**	kulturní 1	4	před 1789	**1843: Chudenice**; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1906: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Carpinus betulus L. **'Pendula'**	kulturní 1	4	okolo 1850	**1880: *Sychrov;*** 1889: Praha-ČSZZ; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1937: Bystřice.	
Carpinus betulus L. **'Quercifolia'**	kulturní 1	4	před 1783	**1880: Hluboká**; 1884: Praha-KO; 1906: Praha-ČSZZ; 1930: Bystřice; 1941: *Průhonice.*	
Carya cordiformis (Wangenh.) K. Koch [*C. amara* (Michx. f.) Nutt. ex Elliott]	přírodní	5	1766	**1806: LVA;** 1865: *Hluboká;* 1909: Červený Hrádek; 1910: *Průhonice;* 1915: Soudná.	
Carya glabra (Mill.) Sweet [*C. porcina* Nutt.]	přírodní	5	okolo 1750	**1880: Hluboká**; 1910: *Průhonice.*	
Carya ovata (Mill.) K. Koch [*Juglans alba* L. p. p.]	přírodní	4	1629	1800: Nové Dvory *, 1806: LVA *; 1823: Červený Hrádek *; 1824: Březina *; 1865: *Hluboká* (1880 a 1911 *C. alba* **); 1915: Soudná (*C. alba* [*Hicoria ovata*]); 1923: *Průhonice.*	* Dobové jméno *Juglans alba;* mohlo jít jak o *C. ovata* tak *C. tomentosa.* ** Velmi pravděpodobně *C. ovata.*
Carya tomentosa (Lam.) Nutt. [*Juglans alba* L. p. p.]	přírodní	4	1766	1800: Nové Dvory *, 1806: LVA *; 1823: Červený Hrádek *;1824: Březina *; 1865: *Hluboká* (1880 a 1911 *C. tomentosa*); *1910: Průhonice;* 1915: Soudná (*Carya tomentosa* [*Hicoria alba*]).	* Dobové jméno *Juglans alba;* mohlo jít jak o *C. tomentosa* tak *C. ovata.*
Castanea sativa Mill. [*C. vesca* Gaertn., *Fagus castanea* L.]	přírodní	3	dávno	**1679: *Praha;*** 1752: LVA; 1794: Nové Dvory; 1809: Březina; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1900: Praha-ČSZZ; 1909: Jezeří-p (velké stromy); 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1937: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Castanea sativa Mill. **'Albomarginata'** [*C. s.* 'Argenteovariegata', *C. s.* 'Argenteomarginata'] *	kulturní 2	5	1755	**1865: *Hluboká;*** 1884: Praha-KO (*C. vesca fol. arg. varieg.*); 1928: Chrudim (*C. vesca fol. alb. marg*).	* 1909 na Sychrově podobná *C. s.* 'Variegata' (*C. vesca aureo-varieg.*).
Catalpa bignonioides Walter [*C. syringifolia* Sims, *C. cordifolia* Moench, *Bignonia catalpa* L.]	přírodní	3	1726	**1794: Nové Dvory**; 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1835: Březina; 1845: Praha-ČSZZ (*C. cordata* *); 1852: Sychrov; 1880: Hluboká (** včetně); 1913: Jezeří; 1914: *Průhonice;* 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	* Nelze vyloučit, že šlo o *C. speciosa* [*C. cordifolia* J. St.-Hil.]. ** *C. b.* 'Nana'
Catalpa ovata G. Don [*C. kaempferi* (DC.) Siebold et Zucc.]	přírodní	4	1849	**1880: *Sychrov;*** 1900: Praha-ČSZZ; před 1914: LVA; 1922: *Průhonice;* 1937: Bystřice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Catalpa speciosa Teas	přírodní	5	1754	**1889: Praha-ČSZZ**; před 1914: LVA; 1915: Soudná; 1916: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice.	
Catalpa speciosa Teas **'Pulverulenta'**	kulturní 2	5	1908	**1935: *Průhonice.***	
Ceanothus* ×*pallidus Lindl. [*C. roseus* hort. ex Koehne]	kulturní 2	5	před 1830	1880: Hluboká; 1923: *Průhonice* *; 1929: Žehušice * **; 1930: Bystřice *.	* *C. p.* 'Marie Simon'. ** *C. p.* 'Cérès'.
Cedrus deodara (Roxb. ex D. Don) G. Don	přírodní	5	1822	**1844: *Praha-BZ;*** 1852: Sychrov; 1854: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1909: Klášterec; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: Průhonice; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1933: Bystřice.	
Cedrus libani A. Rich.	přírodní	4	1638	**1800: Nové Dvory**; 1812: *Hluboš;* 1814: Březina; 1823: Červený Hrádek; 1852: Sychrov; 1865: Hluboká; 1911: Průhonice; 1913: Jezeří; 1915: Soudná.	
Celastrus orbiculatus Thunb. [*C. articulatus* Thunb.]	přírodní	5	1860	**1910: *Průhonice;*** 1913: Jezeří; 1929: Soudná; 1930: Bystřice.	
Celastrus scandens L.	přírodní	5	1736	**1794: Nové Dvory**; 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Nové Hrady; 1835: Březina; 1845: Praha-ČSZZ; 1865: *Hluboká;* 1909: Průhonice; 1928: Chrudim; 1941: Žehušice.	
Celtis australis L. [*C. orientalis* Mill.]	přírodní	5	16. stol.	**1800: Nové Dvory**; 1803: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1849: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1927: *Průhonice;* 1937: Bystřice.	
Celtis occidentalis L.	přírodní	4	1636	**1794: Nové Dvory**; 1802: LVA; 1808: Hluboš; 1813: Praha-KO; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1847: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1910: *Průhonice;* 1947: Žehušice.	
Celtis planchoniana K. I. Chr. [*C. glabrata* Steven ex Planch.]	přírodní	5	1870	***1924: Průhonice.***	
Cephalotaxus harringtonia (Knight ex J. Forbes) K. Koch [*C. h.* var. *drupacea* (Siebold et Zucc.) Koidz., *C. pedunculata* Siebold et Zucc.]	přírodní	5	1829	**1845: *Sychrov;*** 1851: Praha-ČSZZ; 1909: Průhonice; před 1914: LVA; 1915: Soudná; 1935: Turnov; 1941: Žehušice.	
Cercidiphyllum japonicum Siebold et Zucc. ex J. J. Hoffm. et J. H. Schult. bis	přírodní	4	1864	**1898: Praha-ČSZZ**; 1909: Jezeří; 1910: *Průhonice;* před 1914: LVA; 1915: Soudná; 1933: Žehušice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Cercis canadensis L.	přírodní	5	1641	**1794: Nové Dvory**; 1805: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1847: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1927: *Průhonice.*	
Cercis siliquastrum L.	přírodní	5	16. stol.	**1794: Nové Dvory**; 1802: LVA; 1808: Hluboš; 1809: Březina; 1813: Praha-KO; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1847: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1912: Průhonice; 1913: Jezeří; 1915: Soudná.	
Citrus trifoliata L. [*Poncirus trifoliata* (L.) Raf.]	přírodní	5	okolo 1850	**1910: *Průhonice.***	
Cladrastis kentukea (Dum. Cours.) Rudd [*C. lutea* Raf., *Virgilia lutea* Michx.]	přírodní	4	1802	**1844: *Praha-KO;*** 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1909: Klášterec, Průhonice; 1912: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná.	
Clematis campaniflora Brot.	přírodní	5	okolo 1810	**1910: *Průhonice.***	
Clematis* ×*durandii Durand	kulturní 2	5	okolo 1870	**1935: *Průhonice;*** 1968: Žehušice.	
Clematis L. **'Jackmanii'** [*C.* ×*jackmanii* T. Moore]	kulturní 2	4	1858	**1913: Jezeří**; 1915: Soudná; 1922: *Průhonice;* 1926: Molitorov; 1930: Bystřice; 1933: Žehušice *.	* *C.* 'Jackmanii Superba'.
Clematis montana var. ***rubens*** E. H. Wilson [*C. m.* 'Rubens']	přírodní	5	1900	**1910: *Průhonice;*** 1926: Molitorov; 1937: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Clethra alnifolia L. [*C. pubescens* Willd.]	přírodní	5	1731	**1823: Nové Hrady**; 1835: *Praha-KO;* 1850: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1910: *Průhonice.*	
Colutea arborescens L.	přírodní	4	1570	**1794: Nové Dvory**; 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1835: *Praha-KO;* 1849: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Colutea* ×*media Willd. *	kulturní 2	5	před 1790	**1844: Chudenice**; 1847: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1914: *Průhonice.*	* Kříženec v praxi snadno zaměňován za rodičovský druh *C. orientalis* Mill.
Comptonia peregrina (L.) Coult. [*C. peregrina* var. *asplenifolia* (L.) Fernald, *C. asplenifolia* (L.) L'Hér. ex Aiton]	přírodní	5	1714	**1807: LVA**; 1844: *Praha-KO;* 1880: Hluboká; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice.*	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Cornus alba L. [*Swida alba* (L.) Opiz]	přírodní	2	1741	**1785: Lány**; 1794: Nové Dvory; 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1813: Praha-KO; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1935: *Praha-KO;* 1852: Sychrov; 1898: Praha-ČSZZ; 1909: Konopiště; 1915: Průhonice, Soudná; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice; 1933: Jezeří.	
Cornus alba L. **'Elegantissima'** [*C. a.* 'Argenteomarginata', *C. a. variegata* hort., *Swida a.* (L.) Opiz 'Elegantissima']	kulturní 2	4	před 1794	**1808: Hluboš**; 1823: Nové Hrady; 1852: Sychrov; 1853: Praha-ČSZZ; 1865: *Hluboká;* 1909: Konopiště; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1924: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1941: Žehušice (*C. alba marginata argentea*).	
Cornus alba L. **'Rosenthalii'** [*Swida a.* (L.) Opiz 'Rosenthalii']	kulturní 2	4	před 1896	1970 *.	* Hieke (1970).
Cornus alba L. **'Sibirica Variegata'** [*Swida a.* (L.) Opiz 'Sibirica Variegata']	kulturní 2	5	před 1867	1899: Praha-ČSZZ (*C. sibirica fol. var.* *); 1928: Chrudim (*C. tat. sibir. fol. var.*); 1930: Bystřice (*C. sibirica folium variegata**).	* Nelze vyloučit, že mohlo jít i o *C. a.* 'Elegantissima'.
Cornus alba L. **'Spaethii'** [*Swida a.* (L.) Opiz 'Spaethii']	kulturní 2	4	1889	**1892: Praha-ČSZZ**; 1909: Konopiště, Průhonice; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Cornus amomum Mill. [*C. coerulea* Lam.]	přírodní	5	1683	**1800: Nové Dvory**; 1852: Sychrov *; 1880: Hluboká *; 1909: Konopiště; 1912: Praha-ČSZZ; 1923: *Průhonice;* 1941: Žehušice.	* Mohlo jít i o *C. foemina* Mill. [*C. coerulea* Meerb.]
Cornus florida L.	přírodní	4	1731	**1794: Nové Dvory**; 1806: LVA; 1835: Březina, *Praha-KO;* 1898: Praha-ČSZZ; 1909: Konopiště, Průhonice; 1934: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Cornus mas L. **'Aurea'**	kulturní 1	5	před 1895	po 1894: Chudenice.	
Cornus mas L. **'Variegata'** [*C. mascula fol. variegatis* hort.]	kulturní 1	5	před 1838	**1880: Hluboká**, ***Sychrov;*** 1913: Jezeří; 1923: *Průhonice.*	
Cornus sanguinea L. **'Viridissima'**	kulturní 1	5	před 1900	**1914: *Průhonice.***	
Cornus sericea L. [*C. stolonifera* Michx., *C. alba* subsp. *stolonifera* (Michx.) Wangerin, *C. pubescens* Torr.]	přírodní	4	1656	**1807: LVA**; 1808: Hluboš; 1814: Nové Dvory; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1898: Praha-ČSZZ; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim (*C. pubescens* *), 1937: Bystřice p. H.; 1941 (*C. pubescens* *).	* Lze prakticky vyloučit, že by šlo o *C. excelsa* Kunth [*C. pubescens* Willd. ex Roem. et Schult.].

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Cornus sericea L. **'Flaviramea'** [*C. stolonifera* Michx. 'Flaviramea', *C. alba* var. *flaviramea* Späth ex Koehne]	kulturní 2	5	1899	**1909: Konopiště**; 1912: Praha-ČSZZ; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice; 1933: Jezeří.	
Corylopsis spicata Siebold et Zucc.	přírodní	5	okolo 1860	**1898: Praha-ČSZZ**; 1910: *Průhonice;* 1947: Žehušice.	
Corylus americana Walter	přírodní	5	1798	**1847: Chudenice**; 1935: *Průhonice.*	
Corylus avellana L. **'Aurea'**	kulturní 1	4	před 1864	**1865: *Hluboká;*** 1891: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1937: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Corylus avellana L. **'Contorta'**	kulturní 1	5	1863	**1935: *Průhonice.***	
Corylus avellana L. **'Fuscorubra'** [*Corylus* L. 'Fuscorubra']	kulturní 1	4	1876	**1923: *Průhonice.*** *	* Na základě písemných pramenů nelze tento kultivar většinou odlišit od do kultury dříve zavedeného a mnohem rozšířenějšího kultivaru *C. maxima* 'Purpurea'. Oba byly a jsou zaměňovány, zvláště bez plodů.
Corylus avellana L. **'Heterophylla'** [*C. a.* var. *heterophylla* Loudon, *C. a.* fo. *laciniata* (Burchardt) Döll, *C. a.* var. *quercifolia* Booth ex G. Kirchn., *C. heterophylla* Lodd.]	kulturní 1	4	před 1825	**1844: Chudenice**; 1852: Sychrov; 1865: *Hluboká;* 1892: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1930: Bystřice.	
Corylus avellana L. **'Pendula'**	kulturní 1	4	okolo 1867	**1865: *Hluboká;*** 1889: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice.	
Corylus colurna L.	přírodní	3	1582	**1794: Nové Dvory**; 1800: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Nové Hrady; 1824: Březina; 1848: Hluboká; 1852: Sychrov; 1854: Praha-ČSZZ; 1909: Hrubá Skála (silný jedinec), Klášterec (v = 20 m); 1913: Jezeří; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Corylus maxima Mill. [*C. tubulosa* Willd.]	přírodní	4	1759	**1801: LVA**; 1808: Hluboš; 1880: Hluboká; 1927: *Průhonice.*	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Corylus maxima Mill. **'Purpurea'** [*C. avellana* var. *purpurea* Loudon, *C. a. atropurpurea* hort. ex G. Kirchn., *C. atropurpurea* Booth]	kulturní 2	4	1836	**1843: Chudenice** (*C. atropurpurea*, 1875 *C. a. atropurpurea,* 1886 *C. tubulosa* Willd. *atropurpurea*); 1852: Sychrov (*C. a. atropurpurea*); 1853: Praha-ČSZZ (*C. tubulosa atropurpurea*, 1889 *C. a. fol. purpureis*); 1865: *Hluboká* (1880 *C. a. atropurpurea*); 1913: Jezeří (*C. a. atropurpurea*); 1915: Soudná (*C. a. atropurpurea*), 1928 (*C. atropurpurea*); 1930: Bystřice (*C. a. atropurpurea*); 1933: Žehušice (*C. a. atropurpurea*); 1935: *Průhonice.* *	* Nelze vyloučit, že od 80. let 19. století se mohlo u kultivarů se jménem *C. avellana atropurpurea* či *C. a. fol. purpureis* jednat i o méně rozšířený kultivar *C. avellana* 'Fuscorubra'; viz též poznámka u něj.
Cotinus coggygria Scop. [*Rhus cotinus* L.]	přírodní	4	1594	**1785: Lány**; 1794: Nové Dvory; 1808: Hluboš, LVA; 1814: Březina; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1852: Sychrov; 1865: *Hluboká;* 1889: Praha-ČSZZ; 1910: *Průhonice;* 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice.	
Cotinus coggygria Scop. **'Purpureus'** [*Rhus cotinus atropurpurea* Burv.]	kulturní 2	5	1870	1913: Jezeří; 1924: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1937: Bystřice.	
Cotinus coggygria Scop. **Skupina Rubrifolius** [*C. c.* 'Rubrifolius', *C. c.* 'Foliis Purpureis']	kulturní 2	4	před 1930	**1933: Žehušice** (*Rhus cotinus fol. purpureis*); 1968: Litomyšl.	
Cotoneaster acutifolius Turcz.	přírodní	5	1883	**1909: Konopiště**; 1910: *Průhonice;* 1913: Jezeří; 1928: Chrudim; 1941: Žehušice. *	* Nelze vyloučit, že v některých případech šlo o *C. lucidus* Schltdl. [*C. acutifolius* Lindl. ex Ledeb.]
Cotoneaster adpressus Bois	přírodní	4	1895	**1910: *Průhonice;*** 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Cotoneaster atropurpureus Flinck et B. Hylmö **'Variegatus'** [*C. horizontalis* Decne. 'Variegatus']	kulturní 2	5	1922	**1929: Žehušice**; 1939: *Ďáblice;* 1946: Bystřice.	
Cotoneaster bullatus Bois	přírodní	4	1897	**1908: Průhonice**; 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1933: Žehušice.	
Cotoneaster dammeri C. K. Schneid. [*C. humifusus* Duthie ex J. H. Veitch]	přírodní	4	1900	**1909: Průhonice**; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Cotoneaster dielsianus E. Pritz.	přírodní	4	1900	**1910: *Průhonice;*** 1930: Bystřice; 1933: Žehušice.	
Cotoneaster divaricatus Rehder et E. H. Wilson	přírodní	4	1904	***1914: Průhonice;*** 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Cotoneaster horizontalis Decne.	přírodní	4	1885	**1909: Průhonice**; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Cotoneaster lucidus Schltdl.	přírodní	5	1840	**1913: Jezeří**; 1925: *Průhonice;* 1937: Bystřice. *	* Viz též *C. acutifolius*.
Cotoneaster moupinensis Franch.	přírodní	5	1897	**1910: *Průhonice;*** 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Cotoneaster multiflorus Bunge	přírodní	5	1837	**1909: Konopiště**; 1913: Jezeří; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1933: Žehušice.	
Cotoneaster nites Rehder et E. H. Wilson	přírodní	4	1910-USA	**1922: *Průhonice;*** 1941: Žehušice.	
Cotoneaster racemiflorus (Desf.) K. Koch [*C. fontanesii* Spach]	přírodní	5	1829	**1844: Praha-KO**; 1847: Praha-ČSZZ; 1915: *Průhonice;* 1922: *LVA;* 1928: Chrudim; 1933: Žehušice *.	* *C. racemiflorus* var. *nummularius* (Fisch. et C. A. Mey.) Dippel
Cotoneaster radicans (Dammer ex C. K. Schneid.) G. Klotz [*C. dammeri* var. *radicans* C. K. Schneid.]	přírodní	5	1908	**1935: *Průhonice.***	
Cotoneaster rotundifolius Wall. ex Lindl. *	přírodní	5	1825	**1909: Konopiště** (*C. buxifolius*); 1910: *Průhonice;* 1929: Žehušice (*C. buxifolius*); 1930: Bystřice (*C. buxifolius*).	* V kultuře většinou s chybným označením *C. buxifolius,* který však byl do Evropy introdukován až 1919 a je velmi vzácně pěstován.
Cotoneaster salicifolius Franch. *	přírodní	4	1908-USA	**1914: *Průhonice;*** 1929: Žehušice; 1933: Jezeří.	* Snadno zaměnitelný s *C. floccosus* (Rehder et E. H. Wilson) Flinck et B. Hylmö [*C. salicifolius* var. *floccosus* Rehder et E. H. Wilson].
Cotoneaster salicifolius Franch. **'Herbstfeuer'** [*C.* ×*watereri* Exell 'Herbstfeuer']	kulturní 2	5	1930	1970 *.	* Hieke (1970).
Cotoneaster ×***suecicus*** G. Klotz **'Skogholm'** [*C. dammeri* C. K. Schneid. 'Skogholm']	kulturní 2	5	1950 *	**1973: Litomyšl**.	* Vznikl 1941, do obchodu 1950, v Německu od 1957.
Cotoneaster thymifolius hort. ex Baker [*C. microphyllus* var. *thymifolius* (Baker) Koehne, *C. integrifolius* (Roxb.) G. Klotz]	přírodní	5	1852	**1910: *Průhonice;*** 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Crataegus azarolus L.	přírodní	5	1640	**1805: LVA**; 1823: Nové Hrady; 1880: Hluboká; 1914: *Průhonice.*	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Crataegus coccinea L. var. ***coccinea*** * [*C. pedicellata* Sarg.]	přírodní	4	1683	**1785: Lány**; 1794: Nové Dvory; 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1814: Březina; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1845: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří (*C. coccinea sibirica*, Scharlachdorn); 1929: *Průhonice.*	* Identita není jednoznačná: *C. coccinea* auct. non L. = *C. chrysocarpa* Ashe, *C. intricata* Lange aj.
Crataegus crus-galli L.	přírodní	4	1691	**1794: Nové Dvory**; 1804: LVA; 1808: Hluboš; 1809: Březina; 1823: Nové Hrady; 1835: *Praha-KO;* 1845: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1923: *Průhonice;* 1937: Bystřice.	
Crataegus flava Aiton [*C. caroliniana* Pers., *C. glandulosa* Sol.]	přírodní	5	1723	**1800: Nové Dvory**; 1803: LVA; 1816: Březina; 1912: Praha-ČSZZ; 1947: Žehušice (*C. glandulosa* *).	* Je málo pravděpodobné, že šlo o *C. elliptica* Sol. [*C. glandulosa* Michx.].
Crataegus chrysocarpa Ashe	přírodní	4	1906-USA	1965 *.	* Hieke (1965).
Crataegus intricata Lange [*Mespilus glandulosa* Willd.]	přírodní	4	1730	**1816: Březina**; 1923: Průhonice.	
Crataegus laevigata (Poir.) DC. **'Rosea'**	kulturní 1	5	1736	**1794: Nové Dvory** (*C. oxyacantha flo. roseo*); 1835: *Praha-KO.*	
Crataegus* ×*media Bechst. **'Paul's Scarlet'** [*C. laevigata* (Poir.) DC. 'Paul's Scarlet', *C. oxyacantha* auct. 'Paul's Scarlet']	kulturní 1	4	1866	**1880: *Sychrov;*** 1889: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Crataegus* ×*media Bechst. **'Punicea'** [*C. laevigata* (Poir.) DC. 'Punicea', *C. oxyacantha* auct. 'Punicea']	kulturní 1	5	před 1838	**1872: Praha-ČSZZ**; 1880: *Sychrov.*	
Crataegus* ×*media Bechst. **'Rubra Plena'** [*C. laevigata* (Poir.) DC. 'Rubra plena', *C. oxyacantha* auct. 'Rubra plena']	kulturní 1	3	1832	**1848: Praha-ČSZZ**; 1852: Sychrov; 1865: *Hluboká;* 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1930: Bystřice.	
Crataegus monogyna Jacq. **'Pteridifolia'** [*C. oxyacantha filicifolia* Van Houtte]	kulturní 1	5	1838	**1892: Praha-ČSZZ**.	
Crataegus pentagyna Waldst. et Kit. ex Willd. [*C. oliveriana* (Dum. Cours.) Bosc, *C. atrofusca* Steven, *Mespilus pentagyna* (Waldst. et Kit. ex Willd.) Spreng.]	přírodní	5	1822	**1835: Praha-KO**; 1855: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1929: *Průhonice.*	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Crataegus* ×*persimilis Sarg. [*C. prunifolia* (Poir.) Pers., *C. crus-galli* var. *prunifolia* Torrey et A. Gray, *C. c.-g.* var. *splendens* W. T. Aiton, *Mespilus prunifolia* Poir.] * **	kulturní 2	5	okolo 1790	**1803: LVA** (*C. c.-g. splendens*); 1835: Březina (*Mespilus prunifolia* ***); 1852: Sychrov (*C. c.-g. splendens*); 1899: Praha-ČSZZ (*C. prunifolia*); 1927: *Průhonice;* 1930: Bystřice p. H. *(C. c.-g. prunifolia*).	* V současnosti nejběžnější klon je označován jako *C. p.* 'Prunifolia'. ** Často zaměňován s *C. crus-galli*. *** Mohlo jít i o *Aronia* ×*prunifolia* (Marshall) Rehder [*Mespilus* ×*prunifolia* Marshall].
Cryptomeria japonica (Thunb. ex L. f.) D. Don	přírodní	4	1842	**1845: *Sychrov;*** 1853: Praha-ČSZZ *; 1880: Hluboká; 1909: Průhonice; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1929: Žehušice.	* Nabízeny i kultivary: 1857 *C. j.* 'Nana', 1866 *C. j.* 'Araucarioides', *C. j.* 'Elegans', 1872 *C. j.* 'Lobbii'.
Cryptomeria japonica (Thunb. ex L. f.) D. Don **'Bandai'** [*C. j.* 'Bandai-sugi']	kulturní 2	5	před 1934	**1941: Žehušice.**	
Cunninghamia lanceolata (Lamb.) Hook. [*C. sinensis* R. Br., *Pinus lanceolata* Lamb.]	přírodní	5	1804	**1835: Praha-KO;** 1844: *Praha-BZ;* 1852: Sychrov; 1854: Praha-ČSZZ; 1909: Průhonice.	
Cydonia oblonga Mill. [*C. vulgaris* Pers.]	přírodní	4	dávno	**1799: LVA**; 1808: Hluboš; 1824: Březina; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1910: *Průhonice;* 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1928: Chrudim.	
Cytisus* ×*praecox Bean [*Genista praecox* Ellacombe]	kulturní 2	5	okolo 1867	**1923: *Průhonice;*** 1937: Bystřice (* včetně); 1941: Žehušice	* *C. p.* 'Albus'.
Cytisus scoparius (L.) Link subsp. ***scoparius*** [*Sarothamnus scoparius* (L.) W. D. J. Koch, *Spartium scoparium* L., *Genista scoparia* (L.) Lam.]	přírodní	4	dávno	**1800: Nové Dvory**; 1801: LVA; 1814: Březina; 1823: Nové Hrady; 1909: Jezeří *, Konopiště *, Průhonice *; 1933: Žehušice * **; 1937: Bystřice *.	* *C.* 'Andreanus' [*C. s.* 'Andreanus']. ** C. 'Firefly' [*C. s.* 'Firefly'].
Daphne mezereum L. fo. ***alba*** (West) Schelle [*D. m.* 'Alba']	přírodní	5	1755	**1898: Praha-ČSZZ**; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1937: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Dasiphora fruticosa (L.) Rydb. [*Potentilla fruticosa* L.]	přírodní	4	okolo 1700	**1785: Lány**; 1794: Nové Dvory; 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1835: *Praha-KO;* 1852: Sychrov; 1889: Praha-ČSZZ (* ** od 1906); 1910: *Průhonice;* 1913: Jezeří *; 1928: Chrudim (* včetně), 1929: Žehušice (* ***); 1930: Bystřice (* včetně).	* *D.* ×*friederichsenii* Juz. [*Potentilla* ×*friedrichsenii* Späth, *P. fruticosa* 'Friedrichsenii']. ** *D. f.* 'Micrandra' [*P. fruticosa* fo. *micrandra* (Koehne) C. K. Schneid.]. *** *D. f.* 'William Purdom', *D. f.* 'Ochroleuca'.
Dasiphora fruticosa (L.) Rydb. **'Vilmoriniana'** [*Potentilla fruticosa* L. 'Vilmoriniana']	kulturní 2	5	1905	**1929: Žehušice**.	
Decaisnea insignis (Griff.) Hook. f. et Thomson [*D. fargesii* Franch.]	přírodní	5	1895	**1909: Průhonice**.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Deutzia gracilis Siebold et Zucc.	přírodní	4	1829	**1852: Sychrov**; 1853: Praha-ČSZZ; 1865: *Hluboká;* 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1924: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Deutzia* ×*lemoinei Lemoine ex Bois	kulturní 2	5	1891	**1899: Praha-ČSZZ**; 1913: Jezeří (* **); 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim (* včetně); 1929: Žehušice (* včetně); 1930: Bystřice *.	* *D. l.* 'Boule de Neige', ** *D. l.* 'Compacta'.
Deutzia longifolia Franch.	přírodní	5	1905	**1911: *Průhonice*.**	
Deutzia* ×*magnifica (Lemoine) Rehder [*D. crenata* var. *magnifica* Lemoine]	kulturní 2	5	1909	**1923: *Průhonice;*** 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice; 1933: Jezeří. *	* 1923: *D. m.* 'Eburnea', *D. m.* 'Erecta', *D. m.* 'Formosa', *D. m.* 'Latiflora', *D. m.* 'Superba'; 1929: *D. m.* 'Macrothyrsa'; 1941: *D. m.* 'Azaleifora'.
Deutzia* ×*rosea (Lemoine) Rehder	kulturní 2	4	1898	**1914: Červený Hrádek**; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1933: Jezeří. *	* 1914: *D. r.* 'Floribunda' [*D. discolor floribunda* Lemoine]; 1923: *D. r.* 'Campanulata' [*D. gracilis campanulata* Lemoine], *D. r.* 'Grandiflora' [*D. discolor grandiflora* Lemoine], *D. r.* 'Venusta' [*D. discolor venusta* Lemoine]; 1928: *D. r.* 'Eximia' [*D. gracilis eximia* Lemoine], *D. r.* 'Multiflora' [*D. gracilis multiflora* Lemoine]; 1929: *D. r.* 'Carminea' [*D. gracilis carminea*].
Deutzia scabra Thunb. [*D. crenata* Siebold et Zucc. p. p.]	přírodní	3	1822	**1844: Chudenice, Praha-KO**; 1848: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1865: *Hluboká;* 1909: Průhonice; 1914: Červený Hrádek; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice; 1933: Jezeří. *	* 1923: *D. s.* 'Robert Fortune', *D. s.* 'Macropetala', *D. s.* 'Pride of Rochester', *D. s.* 'Watereri'.
Deutzia scabra Thunb. **'Candidissima'** [*D. crenata candidissima plena* Fröhel ex Bonard, *D. c. flore albo pleno* Van Houtte]	kulturní 2	5	okolo 1865	**1880: Hluboká**; 1898: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1922: Průhonice; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice (*D. candida pl.*, bílá, plně kvetoucí); 1930: Bystřice.	
Deutzia scabra Thunb. **'Plena'** [*D. crenata flore pleno* T. Moore, *D. c. fl. purpureo pleno* Lavallée, *D. c. rosea plena* Voss]	kulturní 2	5	před 1861	**1865: Praha-ČSZZ**; 1880: Hluboká (*D. crenata purpurea*); 1913: Jezeří (*D. crenata flore albo pleno,* weiss gefühlt, außen lilarosa); 1915: Soudná; 1922: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Deutzia scabra Thunb. **'Punctata'** [*D. crenata* var. *punctata* Nicholson, *D. crenata foliis albo variegatis* hort.] *	kulturní 2	5	1894	1891: Praha-ČSZZ (*D. crenata fol. pulverulentis* **).	* Hieke (1984) uvedl jako *D. scabra* 'Argenteo-variegata', identifikace kultivaru není jednoznačná. ** Nelze vyloučit, že mohlo jít o podobnou *D. s.* 'Marmorata'.
Diervilla sessilifolia Buckley	přírodní	5	1844	**1899: Praha-ČSZZ**; 1924: *Průhonice.*	
Diospyros virginiana L.	přírodní	5	1629	**1794: Nové Dvory**; 1803: LVA; 1835: Březina; 1844: Praha-KO; 1845: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1910: *Průhonice.*	
Elaeagnus angustifolia L.	přírodní	4	16. stol.	**1785: Lány**; 1794: Nové Dvory; 1801: LVA; 1813: Praha-KO; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1889: Praha-ČSZZ; 1909: Klášterec (starý exemplář); 1910: *Průhonice;* 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1933: Žehušice.	
Elaeagnus commutata Bernh. ex Rydb. [*E. argentea* Pursh]	přírodní	4	1813	**1849: Praha-ČSZZ**; 1852: Sychrov; 1865: *Hluboká;* 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1924: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1937: Bystřice; 1947: Žehušice. *	* Je velmi málo pravděpodobné, že se jednalo o *E. angustifolia* [*E. argentea* Moench].
Elaeagnus multiflora Thunb. [*E. edulis* Siebold ex Carrière, *E. odoratiedulis* Lavallée]	přírodní	5	1860	po 1894: Chudenice (*E. edulis odorata*); **1899: Praha-ČSZZ**; 1910: *Průhonice;* 1915: Soudná.	
Elaeagnus umbellata Thunb.	přírodní	4	1816	**1912: Praha-ČSZZ**; 1914: *Průhonice;* 1930: Bystřice.	
Eleutherococcus sieboldianus (Makino) Koidz. [*Acanthopanax sieboldianus* Makino, *A. pentaphyllus* Marchal, *Aralia pentaphylla* Siebold et Zucc.]	přírodní	5	1856	**1922: *Průhonice;*** 1930: Bystřice *; 1933: Jezeří, Žehušice.	* Lze prakticky vyloučit, že šlo o *E. spinosus* (L. f.) S. Y. Hu [*Aralia pentaphylla* Thunb.]
Eleutherococcus trifoliatus (L.) S. Y. Hu [*Acanthopanax trifoliatus* (L.) Voss, *Panax aculeatus* Aiton]	přírodní	5	1773	**1824: Březina** (*Panax aculeatus*).	
Eucommia ulmoides Oliv.	přírodní	5	1896	**1911: *Průhonice.***	
Euonymus alatus (Thunb.) Siebold	přírodní	5	1856	**1880: *Sychrov;*** 1898: Praha-ČSZZ; 1910: *Průhonice;* 1933: Žehušice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Euonymus europaeus L. **'Microphyllus'**	kulturní 1	5	před 1921	1976 *.	* Hieke (1976).
Euonymus fortunei (Turcz.) Hand.-Mazz. var. ***fortunei***	přírodní	5	1907-USA	**1927: *Průhonice.***	
Euonymus fortunei (Turcz.) Hand.-Mazz. **'Minimus'** *	kulturní 2	5	před 1912	**1914: *Průhonice.***	* Mnohdy vzájemně zaměňován s podobným *E. f.* 'Kewensis'.
Euonymus fortunei var. ***radicans*** (Miq.) Rehder [*E. radicans* Siebold ex Miq.]	přírodní	4	1860	**1909: Klášterec**; 1910: LVA; 1915: *Průhonice;* 1933: Žehušice; 1937: Bystřice.	
Euonymus fortunei (Turcz.) Hand.-Mazz. **'Reticulatus'**	kulturní 2	4	1860	1976 *.	* Hieke (1976).
Euonymus fortunei (Turcz.) Hand.-Mazz. **'Variegatus'** [*E. f.* 'Gracilis', *E. f.* 'Silver Gem', *E. f.* 'Argenteo-marginatus']	kulturní 2	4	1860	**1886: Chudenice** (*E. radicans fol. var.*); 1913: Jezeří; 1927: *Průhonice;* 1930: Bystřice; 1933: Žehušice.	
Euonymus fortunei (Turcz.) Hand.-Mazz. **'Vegetus'**	kulturní 2	5	1876-USA	**1914: *Průhonice.***	
Euonymus latifolius (L.) Mill.	přírodní	4	1730	**1794: Nové Dvory**; 1803: LVA; 1808: Hluboš; 1814: Březina; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1835: *Praha-KO;* 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1910: *Průhonice;* 1913: Jezeří; 1937: Bystřice. *	* Je velmi málo pravděpodobné, že se jednalo o *E. atropurpureus* Jacq. [*E. latifolius* Marshall].
Euonymus nanus M. Bieb. [*E. nanus* var. *turkestanicus* (Dieck) Krishtofowich, *E. koopmannii* Lauche, *E. rosmarinifolius* Vis.]	přírodní	4	1830	**1844: Praha-KO**; 1852: Sychrov; 1869: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1902: Jezeří; 1923: *Průhonice;* 1933: Žehušice; 1937: Bystřice.	
Euonymus planipes (Koehne) Koehne [*E. sachalinensis* hort.]	přírodní	4	1892	**1910: Průhonice***;* 1941: Žehušice.	
Exochorda racemosa (Lindl.) Rehder [*E. grandiflora* (Hook.) Lindl., *E. albertii* Regel]	přírodní	4	1849	**1880: Sychrov**; 1898: Praha-ČSZZ; 1909: Konopiště; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1930: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Fagus sylvatica L. **'Albomarginata'** [*F. s.* 'Albovariegata', *F. s.* var. *argenteo-variegata* Henry, *F. s. albo-marginata* E. S.]	kulturní 1	5	1770	**1868: *Jezeří;*** 1880: *Červený Hrádek;* 1928: Chrudim; 1937: Bystřice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Fagus sylvatica L. **'Aspleniifolia'**	kulturní 1	4	1804	**1842: Chudenice**, **Praha-KO**; 1852: Sychrov; 1853: Praha-ČSZZ; 1865: *Hluboká;* 1868: *Jezeří;* 1909: Červený Hrádek, Hrubá Skála; 1927: *Průhonice;* 1941: Žehušice.	
Fagus sylvatica L. **'Atropunicea'** [*F. s. purpurea* Aiton, *F. s. atropurpurea* G. Kirchn.]	kulturní 1	1	1680	**1800: Nové Dvory**; 1805: LVA; okolo 1812: Bystřice-p (Blutbuche, 1911 v = 27 m, obv. km. = 3,5 m); 1852: Sychrov; 1853: Praha-ČSZZ; 1865: *Hluboká;* 1909: Jezeří (riesige Blutbuchen), Průhonice (Blutbuchen); 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Fagus sylvatica L. **'Cristata'** [*F. s.* 'Crispa']	kulturní 1	4	1811	**1840: *Hluboká;*** 1843: Chudenice; 1854: *Čáslav*; 1869: *Jezeří.*	
Fagus sylvatica L. **'Dawyck'** [*F. s.* 'Fastigiata']	kulturní 1	4	před 1850	**1880: *Sychrov;*** 1923: *Průhonice;* 1941: Žehušice.	
Fagus sylvatica L. **'Eugen'** [*F. s.* 'Fruticosa']	kulturní 1	5	*	**před 1942: Chudenice** **.	* Přesnější údaje chybí. ** Kultivar má původ v Chudenicích.
Fagus sylvatica L. **'Fastigiata Purpurea' ***	kulturní 1	5		1967 **.	* Kultivar neidentifikován. Snad *F. s.* 'Dawyck Purple', vzniklý před 1973. ** Hieke (1967).
Fagus sylvatica L. **'Laciniata'**	kulturní 1	4	1795	**1880: Hluboká**, ***Praha-KO;*** 1914: Červený Hrádek; 1928: Chrudim; 1930: Bystřice. *	* Nelze vyloučit, že se pod tímto jménem pěstoval i běžnější *F. s.* 'Aspleniifolia'.
Fagus sylvatica L. **'Pendula'**	kulturní 1	3	1836	**1840: *Sychrov;*** 1844: Praha-KO; 1847: *Chudenice;* 1853: Praha-ČSZZ; 1865: *Hluboká;* 1868: *Jezeří* (1909: Jezeří-p, riesige Trauerbuchen); 1912: Bystřice-p; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Fagus sylvatica L. **'Purpurea Pendula'**	kulturní 1	4	před 1865	**1860: Praha-ČSZZ**; 1880: Hluboká; 1884: Praha-KO; 1913: Jezeří; 1928: Chrudim; 1931: *Průhonice*; 1937: Bystřice, 1941: Žehušice.	
Fagus sylvatica L. **'Purpurea Tricolor'** [*F. s.* 'Roseomarginata', *F. s. purpurea roseo-marginata* Henry, *F. s. atropurpurea tricolor* Pynaert]	kulturní 1	4	před 1885	**1894: Chudenice**; 1900: ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1937: Bystřice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Fagus sylvatica L. **'Rohanii'**	kulturní 1	4	po 1894	**1894: Turnov** *; 1927: *Průhonice;* 1930: Bystřice.	* Odrůda má původ v Turnově.
Fagus sylvatica L. **'Viridivariegata'**	kulturní 1	5	1935	1965 *.	* Hieke (1965).
Fagus sylvatica L. **'Zlatia'**	kulturní 1	5	1892	po 1894: Chudenice; **1900: Praha-ČSZZ**; 1927: *Průhonice;* 1930: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Fallopia aubertii (L. Henry) Holub [*Polygonum baldschuanicum* auct., *Bilderdykia aubertii* (L. Henry) Moldenke]	přírodní	4	1899	**1910: *Průhonice;*** 1926: Molitorov; 1928: Chrudim; 1929: Soudná, Žehušice; 1930: Bystřice; 1933: Jezeří.	
Flueggea suffruticosa (Pall.) Baill. [*Securinega suffruticosa* (Pall.) Rehder]	přírodní	5	1783	**1910: *Průhonice;*** 1941: Žehušice.	
Fontanesia fortunei Carrière [*F. phillyraeoides* subsp. *fortunei* (Carrière) Yalt.]	přírodní	5	1845	**1868: ČSZZ**; 1914: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1946: Bystřice.	
Fontanesia phillireoides Labill.	přírodní	4	1787	**1823: Nové Hrady**; 1898: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1914: *Průhonice;* 1915: Soudná; 1933: Žehušice; 1937: Bystřice.	
Forestiera neomexicana A. Gray [*F. pubescens* var. *parvifolia* (A. Gray) G. L. Nesom]	přírodní	5	1913	**1922: *Průhonice.***	
Forsythia giraldiana Lingelsh.	přírodní	5	1910	1976 *.	* Hieke (1976).
Forsythia* ×*intermedia Zabel	kulturní 2	2	1878	po 1894: Chudenice *, **1898: Praha-ČSZZ**; 1913: Jezeří; 1923: *Průhonice* *; 1928: Chrudim (včetně *); 1930: Bystřice; 1933: Žehušice *. **	* Kultivar/y. ** Po 1894 *F. i.* 'Densiflora' (*F. densiflora*), od 1923: *F. i.* 'Primulina', *F. i.* 'Vitellina'.
Forsythia* ×*intermedia Zabel **'Spectabilis'**	kulturní 2	5	1906	**1911: *Průhonice;*** 1928: Chrudim; 1933: Žehušice.	
Forsythia suspensa (Thunb.) Vahl [*F. s.* var. sieboldii Zabel, *F. s.* var. *fortunei* (Lindl.) Rehder]	přírodní	3	1833	**1869: Praha-ČSZZ**; 1880: Hluboká, *Sychrov;* 1909: Konopiště; 1911: Průhonice; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1933: Žehušice.	
Fothergilla gardenii L. [*F. alnifolia* L. f.]	přírodní	5	1765	**1834: Březina**; 1910: Průhonice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Fraxinus americana L. [*F. a.* var. *juglandifolia* (Lam.) K. Koch, *F. juglandifolia* Lam., *F. alba* Marshall, *F. epiptera* Michx., *F. novae-angliae* Mill.]	přírodní	5	1724	**1794: Nové Dvory**; 1800: LVA; 1808: Hluboš; 1813: Praha-KO; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1852: Sychrov; 1875: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1909: Klášterec; 1913: Jezeří; 1915: Soudná, 1925: *Průhonice.*	
Fraxinus americana L. **'Acuminata'** [*F. acuminata* Lam.]	přírodní	5	1786	**1900: Praha-ČSZZ**.	
Fraxinus angustifolia Vahl **'Elegantissima'** [*F. excelsior* L. 'Elegantissima']	kulturní 1	4	1884	**1880: Hluboká**, ***Sychrov;*** 1909: Klášterec; 1913: Jezeří.	
Fraxinus angustifolia Vahl **'Monophylla'** *	kulturní 1	5	před 1889	1967 **.	* Kultivar obtížně odlišitelný od *F. excelsior* 'Diversifolia', mohl být u nás pěstován pod jeho jménem. ** Hieke (1967).
Fraxinus excelsior L. **'Angustifolia'** [*F. e.* var. *angustifolia* Schelle]	kulturní 1	5	1903	1967 *.	* Hieke (1967).
Fraxinus excelsior L. **'Argenteovariegata'**	kulturní 1	5	před 1770	**1852: Sychrov**; 1880: Hluboká; 1933: Jezeří; 1937: Bystřice.	
Fraxinus excelsior L. **'Aurea'** [*F. aurea* Willd.]	kulturní 1	4	před 1807	**1824: Březina**; 1835: *Praha-KO;* 1948: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1913: Eisenberg; 1927: *Průhonice.* *	* Kultivar vzájemně zaměňován s běžnějším *F. e.* 'Jaspidea'.
Fraxinus excelsior L. **'Aureovariegata'** [*F. e.* var. *aureovariegata* Weston]	kulturní 1	5	před 1770	**1847: Chudenice** (*F. e. fol. aur. var.*); 1913: Jezeří.	
Fraxinus excelsior L. **'Diversifolia'** [*F. e.* var. *diversifolia* Ait., *F. e.* var. *simplicifolia* (Willd.) Pers., *F. heterophylla* Vahl, *F. monophylla* Dum. Cours.]	kulturní 1	4	před 1789	**1801: LVA**; 1808: Hluboš; 1813: Praha-KO; 1814: Nové Dvory; 1823: Nové Hrady; 1824: Březina; 1852: Sychrov; 1864: Libějovice (1911 v = 25 m, snad vysázen již 1842); 1880: Hluboká; 1912: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim.	
Fraxinus excelsior L. **'Erosa'** [*F. e.* var. *scolopendrifolia* Bean]	kulturní 1	5	1806	**1880: *Praha-KO;*** 1889: Praha-ČSZZ.	
Fraxinus excelsior L. **'Heterophylla Pendula'** [*F. e. diversifolia pendula* hort., *F. e. monophylla pendula* hort.]	kulturní 1	4	1898 *	**1880: Hluboká** (*F. simplicifolia pendula*); 1892: Praha-ČSZZ; 1915: Soudná.	* Rok uvedení do prodeje firmou Späth v Berlíně.

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Fraxinus excelsior L. **'Jaspidea'** [*F. jaspidea* Dum. Cours.]	kulturní 1	4	1802	**1835: Praha-KO**; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká. *	* Kultivar vzájemně zaměňován s méně běžným *F. e.* 'Aurea'.
Fraxinus excelsior L. **'Nana'** [*F. e.* fo. *globosa* hort., *F. e.* var. *polemoniifolia* Wesm., *F. nana* Pers.]	kulturní 1	4	1805	**1835: Praha-KO**; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1937: Bystřice.	
Fraxinus excelsior L. **'Pendula'** [*F. pendula* (Aiton) Hoffmanns.]	kulturní 1	2	1725	**1801: LVA**; 1808: Hluboš; 1814: Nové Dvory; 1824: Březina; 1864: Libějovice (1911 obv. koruny = 40 m, obv. km. = 2,5 m, snad i z roku 1842); 1865: *Hluboká;* 1875: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Fraxinus excelsior L. **'Pendula Aureovariegata'** * **	kulturní 1	4	**	1965 * **.	* Hieke (1965). ** Nejasná identita, snad *F. e.* 'Aurea Pendula', popsaný 1838 a u nás zaznamenám od 1880.
Fraxinus ornus L. subsp. ***ornus*** [*F. argentea* Loisel., *F. theophrasti* Duhamel ex Steud., *Ornus europaea* Pers.]	přírodní	4	před 1700	**1794: Nové Dvory**; 1801: LVA; 1809: Březina; 1813: Praha-KO; 1823: Nové Hrady; 1847: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1941: Žehušice; 1946: Bystřice.	
Fraxinus pallisiae Wilmott [*F. holotricha* Koehne]	přírodní	5	okolo 1840	**1910: *Průhonice*.**	
Fraxinus pennsylvanica Marshall [*F. pubescens* Lam., *F. rufa* Bosc, *F. cinerea* Bosc, *F. longifolia* Bosc, *F. richardii* Bosc, *F. expansa* Willd.]	přírodní	4	1783	**1807: LVA**; 1823: Nové Hrady; 1824: Březina; 1835: *Praha-KO;* 1848: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1930: Bystřice.	
Fraxinus pennsylvanica Marshall **'Argenteomarginata'** [*F. pubescens variegata* hort.]*	kulturní 2	5	1865	**1892: Praha-ČSZZ** (*F. pubescens fol. var.*); 1913: Jezeří (*F. pubescens fol. arg. marg.*); 1915: Soudná (*F. pubescens fol. var.*).	* Ne zcela jednoznačná identita kultivaru; Hieke (1984) uvádí jako *F. p.* 'Argenteovariegata'.
Fraxinus pennsylvanica Marshall **'Aucubifolia'** [*F. p.* 'Aucubaefolia', *F. aucubifolia* G. Kirchn.]	kulturní 2	4	před 1865	**1852: Sychrov**; 1862: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; před 1914: LVA; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1941: Žehušice (*F. excelsior aucubaefolia*).	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Fuchsia magellanica var. ***gracilis*** (Lindl.) L. H. Bailey [*F. magellanica* Lam. 'Gracilis', *F. gracilis* Lindl.]	přírodní	5	1822	**1834: Březina**; 1913: Jezeří; 1922: *Průhonice;* 1946: Bystřice.	
Ginkgo biloba L. [*Salisburia adiantifolia* Sm., *S. macrophylla* Reyn.]	přírodní	3	1727	**1800: Nové Dvory**; 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1824: Březina; 1852: Sychrov; 1853: Praha-ČSZZ; 1909: Průhonice; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1926: Molitorov; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1933: Bystřice; 1935: Turnov.	
Ginkgo biloba L. **'Laciniata'**	kulturní 2	5	před 1850	**1864: Praha-ČSZZ** (*Salisburia macrophylla laciniata*).	
Ginkgo biloba L. **'Pendula'**	kulturní 2	5	okolo 1855	**před 1909: Turnov**.	
Ginkgo biloba L. **'Pyramidalis'** *	kulturní 2	5		1981 **.	* Nejasná identita; Welch a Haddow (1993) považují toto jméno za neplatné označení pro samčí klon. ** Hieke (1981).
Gleditsia sinensis Lam. [*G. horrida* Willd.]	kulturní 2	5	1774	**1806: LVA**; 1835: Březina; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1912: Praha-ČSZZ; 1910: *Průhonice.* *	* Druh byl a je snadno zaměňován za *G. japonica* Miq.
Gleditsia triacanthos L.	přírodní	3	okolo 1700	**1794: Nové Dvory**; 1803: LVA; 1808: Hluboš; 1813: Praha-KO; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1829: Březina; 1842: Libějovice (Gleditschien, 1911 v = 18 m); 1849: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1922: *Průhonice;* 1937: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Gleditsia triacanthos L. **'Bujotii'** [*G. t.* 'Pendula']	kulturní 2	5	před 1845	**1910: *Průhonice.***	
Gleditsia triacanthos fo. ***inermis*** Zabel [*G. inermis* L.]	přírodní	4	1723	**1800: Nové Dvory** *, 1823: Nové Hrady *; 1829: Březina; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká *, 1923: *Průhonice.*	* Nelze zcela vyloučit, že šlo o *G. aquatica* Marshall. [*G. inermis* Mill.].
Gymnocladus dioicus (L.) K. Koch [*G. canadensis* Lam., *Guilandina dioica* L.]	přírodní	4	před 1748	**1802: LVA**; 1829: Březina; 1844: *Praha-KO;* 1848: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1864: Libějovice (1911 v = 20 m; snad i z r. 1842); 1880: Hluboká; 1909: Průhonice; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1937: Bystřice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Halesia carolina L. [*H. tetraptera* L.]	přírodní	5	1756	**1823: Nové Hrady**; 1825: Březina; 1844: *Praha-KO*; 1852: Sychrov; 1909: Průhonice; 1912: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná.	
Halimodendron halodendron (Pall.) Voss [*H. argenteum* (Lam.) DC., *Robinia halodendron* Pall.]	přírodní	5	1779	**1823: Nové Hrady**; 1835: *Praha-KO;* 1852: Sychrov; 1853: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1914: *Průhonice;* 1915: Soudná; 1937: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Hamamelis japonica Siebold et Zucc. var. ***japonica***	přírodní	5	1859	**1900: Praha-ČSZZ**; 1913: Jezeří *; 1923: *Průhonice;* 1937: Bystřice *; 1941: Žehušice *.	* *H. j.* 'Arborea'
Hamamelis japonica var. ***flavopurpurascens*** (Makino) Rehder [*H. j.* var. *rubra* hort. ex Bean]	přírodní	5	před 1919	**1946: Bystřice**; 1947: Žehušice; 1960: *Průhonice.*	
Hamamelis mollis Oliv.	přírodní	5	1879	**1911: *Průhonice;*** 1937: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Hamamelis vernalis Sarg.	přírodní	4	1908-USA	**1924: *Průhonice;*** 1941: Žehušice.	
Hamamelis virginiana L.	přírodní	5	1736	**1802: LVA**; 1823: Nové Hrady; 1880: Hluboká, *Sychrov;* 1898: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1920: *Průhonice;* 1933: Žehušice; 1937: Bystřice.	
Hedera helix L. **'Pedata'**	kulturní 1	4	před 1872	**1922: *Průhonice.***	
Hibiscus syriacus L.	přírodní	4	před 1600	**1794: Nové Dvory** *; 1801: LVA (1807 *); 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1835: *Praha-KO;* 1852: Sychrov (* včetně); 1854: Praha-ČSZZ *; 1880: Hluboká (* včetně); 1913: Jezeří (1933 13 cv.); 1915: Soudná (25 cv.); 1923: *Průhonice* (1935–1940 11 cv.); 1928: Chrudim (v barvách); 1929: Žehušice (15 cv., 1933 17 cv.); 1930: Bystřice (13 cv, 1937 16 cv.). **	* Neidentifikovatelné kultivary. ** Od 1892 *H. s.* 'Ardens', *H. s.* 'Leopoldii', *H. s.* 'Roseus Plenus', *H. s.* 'Speciosus', od. 1898 *H. s.* 'Amplissimus', *H. s.* 'Coelestis', *H. s.* 'Duc de Brabant', *H. s.* 'Jeanne d'Arc', *H. s.* 'Puniceus Plenus', *H. s.* 'Violet Clair Double'.
Hippophaë rhamnoides L. [*Elaeagnus rhamnoides* (L.) A. Nelson]	přírodní	4	dávno	**1785: Lány**; 1794: Nové Dvory; 1802: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1829: Březina; 1835: *Praha-KO;* 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1889: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1925: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1941: Žehušice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Holodiscus discolor (Pursh) Maxim. [*H. d.* var. *ariifolius* (Sm.) Jeps., *Spiraea ariifolia* Sm.]	přírodní	4	1827	**1844: *Praha-KO;*** 1913: Jezeří; 1923: Průhonice; 1930: Bystřice; 1933: Žehušice.	
Hydrangea anomala subsp. ***petiolaris*** (Siebold et Zucc.) E. M. McClint. [*H. petiolaris* Siebold et Zucc., *H. scandens* Maxim.]	přírodní	4	1878	**1927: *Průhonice;*** 1937: Bystřice.	
Hydrangea arborescens L. [*H. urticifolia* hort.] *	přírodní	4	1736	**1804: LVA**; 1808: Hluboš; 1814: Nové Dvory; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1835: *Praha-KO;* 1880: Hluboká **; 1898: Praha-ČSZZ; 1923: *Průhonice* ***; 1937: Bystřice ** ***.	* Přístup k taxonomickému vymezování hortenzií z okruhu *H. arborescens* se v jednotlivých obdobích lišil: od sloučení do široce vymezené *H. arborescens* (především v zahradnické praxi), přes její rozčlenění do var. či subsp., až po vymezení tří druhů. ** *H. a.* subsp. *radiata* (Walter) E. M. McClint. [*H. radiata* Walter, *H. nivea* Michx.]. *** *H. a.* subsp. *discolor* (Ser.) E. M. McClint. [*H. cinerea* Small, *H. discolor* Rafin.].
Hydrangea arborescens L. **'Grandiflora'**	kulturní 2	5	před 1900	**1909: Konopiště**; 1912: Praha-ČSZZ; 1930: *Průhonice;* 1946: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Hydrangea heteromalla D. Don [*H. vestita* Wallich., *H. xanthoneura* Diels]	přírodní	4	1821	**1923: *Průhonice*** (1910 *); 1946: Bystřice *; 1947: Žehušice (* včetně).	* *H. h.* 'Bretschneideri' [*H. bretschneideri* Dippel]
Hydrangea macrophylla (Thunb.) Ser. [*H. hortensis* Sm., *H. mutabilis* Steud., *Hortensia opuloides* Lam., *Viburnum macrophyllum* Thunb.]	přírodní	5	1788	**1808: Hluboš**; 1814: Nové Dvory; 1823: Červený Hrádek; 1824: Březina; 1870: Praha-ČSZZ; 1914: *Průhonice* (1909 *H. m* 'Rosea', 1911 *H. m.* 'Otaksa', 1912 *H. m.* 'Mariesii'); 1915: Soudná (*H. hortensis versicolor*). *	* Do *H. macrophylla* bývá začleňována *H. serrata* (Thunb.) Ser. [*H. macrophylla* subsp. *serrata* (Thunb.) Makino] a její kultivary; *H. s.* 'Impératrice Eugénie' u nás uváděna 1880.
Hydrangea paniculata Siebold	přírodní	4	1856	**1880: *Sychrov;*** 1900: Praha-ČSZZ; 1911: Hluboká, *Průhonice;* 1929: Žehušice.	
Hydrangea paniculata Siebold **'Grandiflora'**	kulturní 2	4	1860	**1892: Praha-ČSZZ**; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Hydrangea sargentiana Rehder [*H. aspera* subsp. *sargentiana* (Rehder) E. M. McClint.]	přírodní	4	1908	**1910: *Průhonice;*** 1933: Žehušice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Hypericum calycinum L.	přírodní	5	1676	**1803: LVA**; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1922: Průhonice; 1929: Žehušice; 1933: Jezeří; 1937: Bystřice.	
Hypericum hookerianum Wight et Arn.	přírodní	5	před 1853	**1927: *Průhonice;*** 1929: Žehušice; 1933: Jezeří; 1937: Bystřice.	
Hypericum* ×*moserianum André	kulturní 2	5	okolo 1887	**1909: Konopiště;** 1910: *Průhonice;* 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Chaenomeles japonica (Thunb.) Lindl. ex Spach var. ***japonica*** [*Cydonia maulei* T. Moore]	přírodní	4	1869	1865: *Hluboká* *; 1910: *Průhonice;* 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1930: Bystřice; 1941: Žehušice.	* Údaj (Svoboda, 1981) není jednoznačný; nelze vyloučit záměnu za *Ch. speciosa* [*Cydonia japonica* auct.].
Chaenomeles japonica var. ***alpina*** Maxim. [*Ch. japonica* (Thunb.) Lindl. ex Spach 'Sargentii', *Cydonia sargentii* Lemoine]	přírodní	4	1890	**1927: *Průhonice;*** 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1937: Bystřice.	
Chaenomeles speciosa (Sweet) Nakai [*Ch. lagenaria* (Loisel.) Koidz., *Cydonia japonica* auct.]	přírodní	3	1796	**1844: Chudenice**, **Praha-KO** (*Cydonia japonica*); 1852: Sychrov (*Chaenomeles* [*Cydonia*] *japonica*); 1853: Praha-ČSZZ (*Cydonia japonica*); 1880: Hluboká (*Cydonia japonica*); 1927: *Průhonice;* 1829: Chrudim (*Cydonia japonica*); 1930: Bystřice (*Cydonia japonica*); 1933: Žehušice (*Cydonia japonica*). *	* 1880: *Ch. s.* 'Carnea'; 1913: *Ch. s.* 'Simonii'; 1915: *Ch. s.* 'Atrococcinea Plena', *Ch. s.* 'Aurora', *Ch. s.* 'Eximia', *Ch. s.* 'Guajardii', *Ch. s.* 'Moerloosei', *Ch. s.* 'Rubra Grandiflora'; 1923: *Ch. s.* 'Candicans', *Ch. s.* 'Versicolor'; 1928: *Ch. s.* 'Cardinalis', *Ch. s.* 'Mallardii', *Ch. s.* 'Umbilicata'; 1929: *Ch. s.* 'Candida', *Ch. s.* 'Nivalis', *Ch. s.* 'Nivea Extus Coccinea', *Ch. s.* 'Sulphurea Perfecta'; 1933: *Ch. s.* 'Rubra'.
Chaenomeles* ×*superba (Frahm.) Rehder	kulturní 2	4	okolo 1900	**1925: *Průhonice.*** *	* 1909: *Ch. s.* 'Alba' [*Cydonia japonica alba*]; 1929: *Ch. s.* 'Atrosanguinea' [*Ch. s.* 'Otto Froebel', *Cydonia japonica maulei atrosanguinea*], *Ch. s.* 'Columbia'; 1933: *Ch. s.* 'Boule de Feu', *Ch. s.* 'Knap Hill Scarlet'; 1941: *Ch. s.* 'Coquelicot', *Ch. s.* 'Incendie'; jména dle Weber (1963).
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. [*Cupressus lawsoniana* A. Murray bis]	přírodní	3	1854	**1859: *Nové Hrady;*** 1861: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1909: Konopiště, Průhonice; 1910: LVA (v = 12,6 m, obv. km. = 1,1 m); 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice; 1935: Turnov.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Alumii'**	kulturní 2	4	1870	**1909: Konopiště**; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1923: *Průhonice;* 1926: Molitorov; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice; 1935: Turnov.	
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Aurea'**	kulturní 2	5	před 1862	**1913: Jezeří**; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1946: Bystřice.	
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Aurea Nova'**	kulturní 2	5	před 1893	**1913: Jezeří**; 1933: Žehušice.	
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Aureospica' ***	kulturní 2	4	před 1887	**1966: *Průhonice***.	* Existence kultivaru v současnosti je zpochybňována.
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Erecta' ***	kulturní 2	5	1865	**1946: Bystřice**.	* Jen skupinové jméno.
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Erecta Viridis'**	kulturní 2	5	před 1870	**1872: Praha-ČSZZ**; 1910: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1923: Průhonice; 1933: Žehušice.	
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Fletcheri'**	kulturní 2	5	1911	**1932: *Průhonice;*** 1933: Jezeří; 1937: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Forsteckensis'**	kulturní 2	5	před 1891	**1923: Průhonice**; 1941: Žehušice; 1946: Bystřice.	
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Glauca'** [*Cupressus lawsoniana* var. *glauca* H. Jaeger] *	kulturní 2	3	před 1865	**1880: Hluboká**; 1884: Praha-KO; 1898: Praha-ČSZZ; 1909: Konopiště; 1910: *Jezeří;* 1914: Červený Hrádek; 1923: Průhonice; 1926: Molitorov; 1928: Chrudim; 1929: Soudná, Žehušice.	* Jen skupinové jméno.
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Globosa'**	kulturní 2	5	před 1876	1965 *.	* Hieke (1965).
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Lutea'**	kulturní 2	5	před 1867	**1912: Praha-ČSZZ**; 1937: *Průhonice.*	
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Lycopodioides'**	kulturní 2	5	okolo 1890	**1913: Jezeří**.	
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Minima Glauca'**	kulturní 2	5	před 1867	**1915: Soudná**; 1941: Žehušice; 1946: Bystřice, *Jezeří, Průhonice.*	
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Moerheimii'**	kulturní 2	5	před 1934	1981 *.	* Hieke (1981).

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Pendula'**	kulturní 2	5	před 1891	**1909: Konopiště, Průhonice**; 1912: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek.	
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Rogersii'** [*Ch. l.* 'Nana Rogersii']	kulturní 2	4	okolo 1930	**1947: Žehušice**.	
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Triomf van Boskoop'**	kulturní 2	4	před 1890	**1911: *Průhonice;*** 1912: Praha-ČSZZ; před 1914: LVA; 1926: Molitorov; 1929: Soudná, Žehušice; 1930: Bystřice; 1933: Jezeří.	
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Wisselii'**	kulturní 2	4	okolo 1885	**1923: Průhonice**; 1929: Žehušice; 1933: Bystřice, Jezeří.	
Chamaecyparis nootkatensis (D. Don) Spach [*Callitropsis nootkatensis* (D. Don) Oerst., *Thujopsis borealis* Carrière]	přírodní	3	okolo 1850	**1859: Praha-ČSZZ**; 1863: *Červený Hrádek;* 1880: Hluboká; 1904: LVA (v = 5 m); 1909: Konopiště, Sychrov (v = 18 m); 1913: Jezeří; 1928: *Průhonice;* 1929: Žehušice.	
Chamaecyparis nootkatensis (D. Don) Spach **'Argenteovariegata'** [*Callitropsis nootkatensis* (D. Don) Oerst. 'Argenteovariegata']	kulturní 2	5	před 1881	**1912: Praha-ČSZZ**; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1923: Průhonice; 1929: Žehušice. *	* 1879 podobný *Ch. n.* 'Aureovariegata' (*Sychrov*).
Chamaecyparis nootkatensis (D. Don) Spach **'Glauca'** [*Callitropsis nootkatensis* (D. Don) Oerst. 'Glauca', *Thuyopsis borealis glauca* hort.]	kulturní 2	4	před 1858	**1884: Praha-KO**; 1909: Konopiště; 1912: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1923: Průhonice; 1929: Žehušice.	
Chamaecyparis nootkatensis (D. Don) Spach **'Pendula'** [*Callitropsis nootkatensis* (D. Don) Oerst. 'Pendula']	kulturní 2	4	před 1884	**1913: Jezeří**; před 1914: LVA; 1923: Průhonice; 1941: Žehušice.	
Chamaecyparis obtusa (Siebold et Zucc.) Endl. [*Retinispora obtusa* Siebold et Zucc.]	přírodní	5	1861	**1868: Praha-ČSZZ**; 1879: *Sychrov;* 1880: Hluboká; 1909: Klášterec, Konopiště, Průhonice; 1913: Jezeří.	
Chamaecyparis obtusa (Siebold et Zucc.) Endl. **'Aurea'**	kulturní 2	5	okolo 1860	**1879: *Sychrov;*** 1909: Praha-ČSZZ; 1934: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Chamaecyparis obtusa (Siebold et Zucc.) Endl. **'Crippsii'**	kulturní 2	4	před 1899	**1923: Průhonice**; 1929: Soudná; 1941: Žehušice; 1946: Bystřice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Chamaecyparis obtusa (Siebold et Zucc.) Endl. **'Filicoides'**	kulturní 2	5	1860	**1879: Praha-ČSZZ**; 1909: Klášterec, Konopiště; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1923: Průhonice; 1930: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Chamaecyparis obtusa (Siebold et Zucc.) Endl. **'Gracilis'**	kulturní 2	5	1862	**Hluboká: 1880** (*Retinospora gracilis* *); 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice.	* Lze prakticky vyloučit, že šlo o *Ch. lawsoniana* 'Gracilis'].
Chamaecyparis obtusa (Siebold et Zucc.) Endl. **'Lycopodioides'**	kulturní 2	5	1861	**před 1909: Klášterec** (v = 4 m); 1912: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1923: *Průhonice;* 1941: Žehušice; 1946: Bystřice.	
Chamaecyparis obtusa (Siebold et Zucc.) Endl. **'Nana Gracilis'**	kulturní 2	4	před 1867	**1915: Soudná**; 1933: Jezeří; 1935: *Průhonice;* 1940: Bystřice.	
Chamaecyparis obtusa (Siebold et Zucc.) Endl. **'Pygmaea'**	kulturní 2	4	1861	**1879: Praha-ČSZZ**; 1909: Klášterec (v = 2 m); 1914: Červený Hrádek; 1935: *Průhonice;* 1940: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Chamaecyparis pisifera (Siebold et Zucc.) Endl. [*Retinispora pisifera* Siebold et Zucc.]	přírodní	4	1861	**1865: *Hluboká;*** 1898: Praha-ČSZZ; 1909: Karlovy Vary (silná rostl.), Konopiště, Průhonice; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1929: Žehušice.	
Chamaecyparis pisifera (Siebold et Zucc.) Endl. **'Aurea'** [*Retinispora pisifera* var. *aurea* Gordon]	kulturní 2	5	1861	**1868: Praha-ČSZZ**; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: Průhonice; 1933: Bystřice, Žehušice.	
Chamaecyparis pisifera (Siebold et Zucc.) Endl. **'Boulevard'**	kulturní 2	4	okolo 1934-USA	**1973: Litomyšl**.	
Chamaecyparis pisifera (Siebold et Zucc.) Endl. **'Compacta'**	kulturní 2	5	před 1875	1976 *.	* Hieke (1976).
Chamaecyparis pisifera (Siebold et Zucc.) Endl. **'Filifera'** [*Retinispora pisifera* var. *filiformis* R. Sm.]	kulturní 2	4	1861	**1879: *Sychrov;*** 1909: Konopiště; 1913: Jezeří; před 1914: LVA; 1915: Soudná; 1926: Molitorov; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1933: Bystřice, Žehušice.	
Chamaecyparis pisifera (Siebold et Zucc.) Endl. **'Filifera Aurea'** [*Ch. p.* 'Filifera Aurea Nana' *]	kulturní 2	4	před 1889	**1913: Jezeří**; 1923: Průhonice; 1926: Molitorov; 1928: Chrudim; 1933: Žehušice; 1946: Bystřice.	* Tímto jménem označovány slabě rostoucí rostliny namnožené z postranních výhonů *Ch. p.* 'Filifera Aurea'.
Chamaecyparis pisifera (Siebold et Zucc.) Endl. **'Plumosa'** [*Retinispora plumosa* (Carrière) Gordon]	kulturní 2	3	1861	**1879: Praha-ČSZZ, *Sychrov;*** 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice; 1935: Turnov.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Chamaecyparis pisifera (Siebold et Zucc.) Endl. **'Plumosa Argentea'**	kulturní 2	4	1861	1880: Hluboká (*Ch. p. plumosa arg. var.* *); 1898: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná (*Ch. p. plumosa arg. varieg.* *); 1927: *Průhonice.*	* Identita není zcela jednoznačná.
Chamaecyparis pisifera (Siebold et Zucc.) Endl. **'Plumosa Aurea'** [*Retinispora plumosa* var. *aurea* R. Sm.]	kulturní 2	3	1861	**1871: Praha-ČSZZ**; 1909: Konopiště; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: Průhonice; 1926: Molitorov; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice; 1935: Turnov.	
Chamaecyparis pisifera (Siebold et Zucc.) Endl. **'Plumosa Nana Aurea'**	kulturní 2	5	před 1923	**1923: Průhonice**; 1946: Bystřice.	
Chamaecyparis pisifera (Siebold et Zucc.) Endl. **'Squarrosa'** [*Ch. squarrosa* (Siebold et Zucc.) Endl., *Retinispora squarrosa* Siebold et Zucc.]	kulturní 2	4	1843	**1852: Sychrov**; 1898: Praha-ČSZZ *; 1909: Konopiště; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1923: Průhonice; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice; 1935: Turnov.	* Nelze vyloučit, že se mohlo jednat o *Ch. thyoides* var. *thyoides* [*Ch. squarrosa* Carrière].
Chamaecyparis pisifera (Siebold et Zucc.) Endl. **'Squarrosa Aurea'**	kulturní 2	5	před 1866	**1933: Bystřice**.	
Chamaecyparis pisifera (Siebold et Zucc.) Endl. **'Squarrosa Sulphurea'**	kulturní 2	5	před 1900	**před 1909: Praha-ČSZZ** (silná rostlina); 1933: Žehušice; 1937: *Průhonice.*	
Chamaecyparis thyoides (L.) Britton, Sterns et Poggenb. var. ***thyoides*** [*Ch. sphaeroidea* (Spreng.) Spach, *Ch. kewensis* Carrière]	přírodní	5	1727	**1800: Nové Dvory**; 1801: LVA; 1835: *Praha-KO;* 1851: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1909: Konopiště; 1913: Jezeří.	
Chionanthus virginicus L.	přírodní	4	1736	**1823: Červený Hrádek, Nové Hrady**; 1824: Březina; 1848: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1865: *Hluboká;* 1909: Průhonice; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Iberis sempervirens L.	přírodní	5	1731	**1814: Nové Dvory**; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice.*	
Ilex aquifolium L.	přírodní	4	dávno	**1787: Červený Hrádek**; 1794: Nové Dvory; 1805: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Nové Hrady; 1824: Březina; 1880: Sychrov; 1910: *Průhonice;* 1913: Jezeří; 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Ilex aquifolium L. **'Ferox'** [*I. echinata* Mill.]	kulturní 2	5	1635	**1823: Nové Hrady**; 1884: Praha-KO; 1927: *Průhonice.*	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Ilex serrata Thunb. [*I. sieboldii* Miq.]	přírodní	5	1845	**1847: Chudenice** (*I. Siboldii*); 1912: Průhonice.	
Indigofera heterantha Brandis [*I. gerardiana* Baker]	přírodní	5	1840	**1910:** ***Průhonice.***	
Jasminum nudiflorum Lindl.	přírodní	4	1844	**1900: Praha-ČSZZ**; 1910: *Průhonice;* 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Juglans ailantifolia Carrière var. ***ailantifolia*** [*J. cordiformis* var. *ailantifolia* (Carrière) Rehder, *J. sieboldiana* Maxim.]	přírodní	5	1859	**1900: Praha-ČSZZ**; 1910: *Průhonice;* 1947: Žehušice.	
Juglans ailantifolia var. ***cordiformis*** (Maxim.) Rehder [*J. cordiformis* Maxim., *J. sieboldiana* var. *cordiformis* Makino]	kulturní 2	5	1863	**1900: Praha-ČSZZ**; 1910: *Průhonice.*	
Juglans cinerea L.	přírodní	4	1633	**1794: Nové Dvory**; 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Nové Hrady; 1835: *Praha-KO;* 1852: Sychrov; 1912: Praha-ČSZZ; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice.*	
Juglans mandshurica Maxim. [*J. cathayensis* Dode]	přírodní	5	1859	**1880:** ***Sychrov;*** 1910: *Průhonice;* 1914: Červený Hrádek; 1947: Žehušice.	
Juglans nigra L.	přírodní	4	1656	**1794: Nové Dvory**; 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1844: Praha-KO; 1848: Hluboká; 1852: Sychrov; 1864: Libějovice (možná již 1842, 1911 v = 25 m, obv. km. = 2,7m); 1900: Praha-ČSZZ; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice* (krásné exempl.); 1930: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Juniperus communis L. **'Aurea'** *	kulturní 1	5	okolo 1855	**1912: Praha-ČSZZ.**	* Pochybnosti, zda kultivar ještě v kultuře.
Juniperus communis L. **'Depressa Aurea'** [*J. canadensis aurea* de Vos, *J. nana canadensis aurea* Beissn.]	kulturní 1	5	před 1887	**1913: Jezeří**; 1937: Bystřice; 1939: *Průhonice.*	
Juniperus communis L. **'Depressed Star'** *	kulturní 1	5	okolo 1965	1976 **.	* Kultivar je klon *J. c.* var. *depressa* Pursh, která je v Evropě v kultuře od roku 1814 a na území ČR od 1852 (Sychrov, *J. canadensis*). ** Hieke (1976).

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Juniperus communis L. **'Hibernica'** [*J. c.* 'Stricta', *J. hibernica* Lodd. ex Loudon]	kulturní 1	4	před 1836	**1871: Praha-ČSZZ**; 1909: Jezeří, Konopiště; 1915: Soudná; 1923: Průhonice; 1926: Molitorov; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice; 1935: Turnov.	
Juniperus communis L. **'Suecica'** [*J. suecica* Mill.]	kulturní 1	4	před 1789	**1804: LVA**; 1844: *Praha-BZ;* 1852: Sychrov; 1858: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1909: Konopiště; 1923: Průhonice; 1926: Molitorov; 1947: Žehušice.	
Juniperus L. **'Hetzii'** [*J. virginiana* L. 'Hetzii', *J. v.* 'Hetz', *J.* ×*pfitzeriana* (Späth) P. A. Schmidt 'Hetzii', *J. chinensis* L. 'Hetzii']	kulturní 2	4	okolo 1920-USA *	**1968: Litomyšl, Žehušice**.	* Do prodeje okolo 1930.
Juniperus chinensis L. var. ***chinensis*** [*J. flagelliformis* Loudon, *J. fortunei* Carrière, *J. reevesiana* Endl., *J. sphaerica* Lindl.]	přírodní	4	před 1767	**1845: *Sychrov;*** 1851: ČSZZ; 1880: Hluboká; 1909: Konopiště; 1913: Jezeří; 1923: Průhonice; 1929: Žehušice.	
Juniperus chinensis L. **'Blaauw'** [*J.* ×*pfitzeriana* (Späth) P. A. Schmidt 'Blaauw', *J.* ×*media* Melle 'Blaauw']	kulturní 2	5	okolo 1924	**1968: Žehušice**.	
Juniperus chinensis L. **'Femina'**	kulturní 2	4	1861	1965 *.	* Hieke (1965).
Juniperus chinensis L. **'Japonica'** [*J. ch. japonica* (Carrière) Lavallée p. p. non Siebold]	kulturní 2	5	před 1855	**1947: Žehušice** (*J. ch. japonica*). *	* Zaměňován nezřídka vzájemně s *J. ch.* 'Plumosa'.
Juniperus chinensis L. **'Keteleeri'** [*J. keteleeri* (Beissn.) Prop.-Giesel.]	kulturní 2	5	před 1910	**1923: Průhonice**; 1947: Žehušice.	
Juniperus chinensis L. **'Mas'**	kulturní 2	5	před 1858	**před 1914: LVA**; 1941: Žehušice.	
Juniperus chinensis L. **'Plumosa'** [*J.* ×*pfitzeriana* (Späth) P. A. Schmidt 'Plumosa', *J.* ×*media* Melle 'Plumosa', *J. ch. procumbens* hort.]	kulturní 2	5	1900 - 1910	1946: Bystřice (*J. ch. procumbens* *); 1981 **. ***	* Identifikace není jednoznačná, mohlo jít i o *J. procumbens* (Siebold ex Endl.) Miq. ** Hieke (1981). *** Zaměňován nezřídka s *J. ch.* 'Japonica'.
Juniperus chinensis L. **'Plumosa Aurea'** [*J.* ×*pfitzeriana* (Späth) P. A. Schmidt 'Plumosa Aurea', *J.* ×*media* Melle 'Plumosa Aurea', *J. ch. fo. procumbens-aurea* Beissn., *J. japonica aurea* Carrière]	kulturní 2	4	před 1867	**1869: Praha-ČSZZ** (*J. japonica aurea*); 1913: Jezeří (*J. ch. procumbens aurea,* syn. *J. japonica aurea*); 1923: Průhonice (*J. chinensis proc. aurea*); 1941: Žehušice (*J. ch. japonica aurea*); 1946: Bystřice (*J. ch. procumbens aurea*).	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Juniperus chinensis L. **'Plumosa Aureovariegata'** [*J. ch.* 'Japonica Aureovariegata', *J.* ×*media* Melle 'Aureovariegata', *J. ch.* fo. *procumbens-aureovariegata* Beissn.]	kulturní 2	5	1873	**1947: Žehušice** (*J. ch. procumbens aureo-variegata*).	
Juniperus ×***pfitzeriana*** (Späth) P. A. Schmidt **'Pfitzeriana Aurea'** [*J.* ×*media* Melle 'Pfitzeriana Aurea', *J. chinensis* L. 'Pfitzeriana Aurea']	kulturní 2	4	okolo 1935	**1935: *Průhonice;*** 1947: Žehušice.	
Juniperus ×***pfitzeriana*** (Späth) P. A. Schmidt **'Wilhelm Pfitzer'** [*J.* ×*media* Melle 'Pfitzeriana', *J. chinensis* L. 'Pfitzeriana']	kulturní 2	3	1899	**1923: Průhonice**; 1928: Chrudim; 1929: Soudná, Žehušice; 1933: Bystřice, Jezeří.	
Juniperus pingii W. C. Cheng ex Ferré **'Prostrata'** [*J. squamata* Buch.-Ham. ex D. Don 'Prostrata']	kulturní 2	4	okolo 1909	1970 *.	* Hieke (1970).
Juniperus procumbens (Siebold ex Endl.) Miq. **'Nana'**	kulturní 2	4	1904-USA	1976 *.	* Hieke (1976). 1855 uváděn u nás původní druh (Praha-ČSZZ, *J. procumbens*), do Evropy introdukovaný 1843.
Juniperus sabina L. var. ***sabina***	přírodní	3	dávno	**1800: Nové Dvory**; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1852: Sychrov; 1860: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1909: Klášterec, Konopiště, Průhonice; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1926: Molitorov; 1929: Žehušice; 1933: Bystřice.	
Juniperus sabina L. **'Tamariscifolia'**	přírodní	4	dávno	**1823: Nové Hrady**; 1844: *Praha-BZ;* 1865: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1909: Červený Hrádek, Konopiště; 1913: Jezeří; 1923: Průhonice; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice; 1935: Turnov.	
Juniperus sabina L. **'Variegata'**	kulturní 2	4	1730	**1803: LVA**; 1814: Nové Dvory; 1835: *Praha-KO;* 1852: Sychrov; 1855: Praha-ČSZZ; 1909: Červený Hrádek, Konopiště; 1913: Jezeří; 1928: *Průhonice;* 1929: Žehušice; 1940: Bystřice.	
Juniperus scopulorum Sarg.	přírodní	5	1839	**1968: Litomyšl, Žehušice**.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Juniperus scopulorum Sarg. **'Columnaris'**	kulturní 2	5	1941-USA	1976 *.	* Hieke (1976).
Juniperus squamata Buch.-Ham. ex D. Don	přírodní	5	1824	**1851: Praha-ČSZZ**; 1859: *Nové Hrady;* 1880: Hluboká; 1911: *Průhonice;* 1937: Bystřice.	
Juniperus squamata Buch.-Ham. ex D. Don **'Meyeri'**	kulturní 2	4	1914-USA	**1935: *Průhonice;*** 1937: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Juniperus virginiana L. var. ***virginiana*** [*J. bedfordiana* Loudon, *J. gossainthanea* Lodd. ex Lindl. et Gordon]	přírodní	3	okolo 1650	**1794: Nové Dvory**; 1801: LVA; 1812: *Hluboš;* 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1849: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov (1909 v = 18 m); 1880: Hluboká; 1909: Konopiště; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1930: Bystřice; 1933: Žehušice.	
Juniperus virginiana L. **'Albospica'**	kulturní 2	5	před 1891	**1913: Jezeří**.	
Juniperus virginiana L. **'Burkii'**	kulturní 2	5	před 1930-USA	**1947: Žehušice**.	
Juniperus virginiana L. **'Canaertii'**	kulturní 2	5	před 1868	**1935: *Průhonice;*** 1947: Žehušice.	
Juniperus virginiana L. **'Glauca'**	kulturní 2	4	před 1855	**1871: Praha-ČSZZ**; 1880: Hluboká; 1909: Konopiště; 1913: Jezeří; 1923: Průhonice; 1933: Žehušice; 1940: Bystřice.	
Juniperus virginiana L. **'Globosa'**	kulturní 2	5	před 1891	**1909: Sychrov**; 1928: *Průhonice*.	
Juniperus virginiana L. **'Pendula'** *	kulturní 2	4	před 1850	**1852: Sychrov**; 1913: Jezeří; 1927: *Průhonice;* 1929: Žehušice (*J. v. religiosa* [*pendula*]).	* Jen skupinové jméno.
Juniperus virginiana L. **'Pyramidalis Viridis'** *	kulturní 2	5	před 1877	1965 **.	* Pochybnosti, zda ještě v kultuře. ** Hieke (1965).
Juniperus virginiana L. **'Schottii'**	kulturní 2	4	před 1855	**1909: Konopiště**; před 1914: LVA; 1923: Průhonice; 1941: Žehušice.	
Juniperus virginiana L. **'Tripartita'**	kulturní 2	3	před 1867	**1909: Konopiště**; 1910: *Jezeří;* 1928: *Průhonice;* 1937: Bystřice.	
Kalmia angustifolia L. var. ***angustifolia***	přírodní	5	1736	**1807: LVA**; 1835: Praha-KO; 1900: Praha-ČSZZ; 1915: Soudná; 1924: Průhonice; 1941: Žehušice (* včetně); 1946: Bystřice *.	* *K. a.* 'Rubra'
Kalmia latifolia L.	přírodní	4	1734	**1844: *Praha-KO;*** 1856: Praha-ČSZZ; 1909: Průhonice; 1913: Jezeří; 1928: Chrudim; 1933: Žehušice; 1937: Bystřice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Kalopanax septemlobus (Thunb.) Koidz. subsp. ***septemlobus*** [*K. pictus* var. *maximowiczii* (Van Houtte) H. Hara ex H. L. Li, *K. pictus* var. *magnificus* (Zabel) Nakai, *Acanthopanax ricinifolius* (Siebold et Zucc.) Seem., *Aralia maximowiczii* Van Houtte]	přírodní	4	1865	**1892: Praha-ČSZZ**; 1909: Jezeří (v = 7 m); 1915: Soudná; 1922: *Průhonice.*	
Kerria japonica (L.) DC. [*Corchorus japonicus* Thunb.]	přírodní	4	1834	**1835:** ***Praha-KO;*** 1849: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1933: Jezeří; 1941: Žehušice.	
Kerria japonica (L.) DC. **'Pleniflora'** [*K. j. flore pleno* hort., *Corchorus japonicus flore pleno* Andrews]	kulturní 2	4	1804	**1848: Praha-ČSZZ**; 1865: *Hluboká;* 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Koelreuteria paniculata Laxm.	přírodní	4	1763	**1801: LVA**; 1808: Hluboš; 1814: Nové Dvory; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1835: *Praha-KO;* 1845: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1909: Průhonice; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1937: Bystřice.	
Kolkwitzia amabilis Graebn.	přírodní	4	1901	**1922:** ***Průhonice;*** 1946: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Kolkwitzia amabilis Graebn. **'Argenteovariegata'** *	kulturní 2	5		1970 **.	* Kultivar neidentifikován. ** Hieke (1970).
Laburnum alpinum (Mill.) Bercht. et J. Presl [*Cytisus alpinus* Mill.]	přírodní	4	1596	**1794: Nové Dvory**; 1802: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1855: Praha-ČSZZ; 1924: *Průhonice;* 1937: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Laburnum anagyroides Medik. [*L. vulgare* J. Presl, *Cytisus laburnum* L.]	přírodní	2	1560	**1785: Lány**; 1794: Nové Dvory; 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1835: *Praha-KO;* 1845: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov (* včetně); 1880: Hluboká (** včetně); 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	* *L. a.* 'Bullatum', *L. a.* 'Quercifolium'. ** *L. a.* subsp. *alschingeri* (Vis.) Hayek.

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Larix decidua Mill. **'Pendula'** [*L. europaea* DC. 'Pendula', *L. e.* var. *pendula* P. Lawson]	kulturní 1	5	1836	**1884: Praha-KO**; 1909: Klášterec; 1909: Průhonice.	
Larix gmelinii (Rupr.) Kuzen. var. ***gmelinii*** [*L. dahurica* Turcz. ex Trautv., *Pinus dahurica* Fisch. ex Turcz., *P. ledebourii* (Rupr.) Endl.]	přírodní	5	1827	**1825: Březina**; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1927: *Průhonice.* *	* Od 1909 uváděn v Průhonicích a od 1910 v LVA *L. gmelinii* var. *japonica* (Maxim. ex Regel) Pilg. [*L. kurilensis* Mayr].
Larix kaempferi (Lamb.) Carrière [*L. leptolepis* (Siebold et Zucc.) Gordon et Glend., *L. japonica* Carrière]	přírodní	4	1818	**1845: *Sychrov*** (1909 v = 22m)*;* 1909: Průhonice (Japanische Lärche, 1923 *L. leptolepis*); 1911: Hluboká; 1912: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1935: Bystřice, Turnov; 1941: Žehušice.	
Larix* ×*marschlinsii Coaz	kulturní 2	5	1901	1981 *.	* Hieke (1981).
Lavandula angustifolia Mill. subsp. ***angustifolia*** [*L. officinalis* Chaix, *L. spica* L.]	přírodní	5	1/2 16. stol.	**1803: LVA**; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina, 1927: *Průhonice.*	
Leptopus chinensis (Bunge) Pojark. [*Andrachne colchica* Fisch. et C. A. Mey. ex Boiss.]	přírodní	5	před 1900	**1927: *Průhonice;*** 1946: Bystřice.	
Lespedeza thunbergii (DC) Nakai [*Desmodium penduliflorum* Oudem.]	přírodní	5	okolo 1837	**1914: Červený Hrádek** *; 1927: *Průhonice.*	* Lze prakticky vyloučit, že mohlo jít o *Desmodium concinnum* DC. [*D. penduliflorum* Benth.].
Ligustrum obtusifolium Siebold et Zucc. subsp. ***obtusifolium*** [*L. o.* var. *regelianum* (Koehne) Rehder, *L. amurense* Carrière]	přírodní	4	okolo 1860	**1884: Praha-KO**; 1889: Praha-ČSZZ; 1910: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Ligustrum ovalifolium Hassk. var. ***ovalifolium*** [*L. californicum* Decne.]	přírodní	4	1843	**1865: *Hluboká;*** 1889: Praha-ČSZZ; 1914: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice; 1933: Jezeří.	
Ligustrum ovalifolium Hassk. **'Aureum'** [*L. o.* 'Aureomarginatum', *L. o. variegatum* T. Moore, *L. o. aureo-variegatum* hort.]	kulturní 2	5	1860	**1865: *Hluboká;*** 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1929: Žehušice.	
Ligustrum vulgare L. **'Aureum'**	kulturní 1	5	1884	**1891: Praha-ČSZZ***;* 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1946: Bystřice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Liquidambar styraciflua L.	přírodní	5	1640	**1803: LVA**; 1823: Nové Hrady; 1844: *Praha-KO;* 1880: Hluboká; 1910: *Průhonice;* 1913: Jezeří; 1941: Žehušice.	
Liriodendron tulipifera L.	přírodní	3	1663	**1800: Nové Dvory**; 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1835: Březina; 1845: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1865: *Hluboká;* 1909: Jezeří-p (malebné stromy, 1913 školky); 1911: Libějovice (v = 15 m, obv. km. = 1,5 m); 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Liriodendron tulipifera L. **'Aureomarginatum'**	kulturní 2	5	1865	1852: Sychrov (*L. t.* variegatum *), 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1923: *Průhonice.*	* Nejednoznačná identifikace.
Liriodendron tulipifera L. **'Integrifolium'**	kulturní 2	4	1811	**1852: Sychrov**. * **	* 1835 vyseto semeno v Březině. ** 1801 v LVA podobná (snad i totožná) rostlina *L. t. foliis indivisis.*
Lonicera acuminata Wall. [*L. henryi* Hemsl., *L. alseuosmoides* Graebn.]	přírodní	4	1908-USA	**1914: *Průhonice;*** 1928: Chrudim; 1929: Soudná; 1930: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Lonicera caerulea L. var. ***caerulea***	přírodní	5	dávno	**1800: Nové Dvory**; 1802: LVA; 1816: Březina; 1823: Nové Hrady; 1852: Sychrov; 1898: Praha-ČSZZ; 1927: *Průhonice*.	
Lonicera caprifolium L. [*Caprifolium hortense* Lam., *Caprifolium italicum* Medik.]	přírodní	4	dávno	**1800: Nové Dvory**; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1852: Sychrov; 1856: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1923: *Průhonice;* 1926: Molitorov; 1928: Chrudim; 1929: Soudná; 1930: Bystřice; 1933: Žehušice.	
Lonicera caprifolium L. **'Pauciflora'** [*L. c. rubra* Tausch]	kulturní 2	5	před 1838	**1856: Praha-ČSZZ** (*Caprifolium hortense rubrum*).	
Lonicera ferdinandii Franch.	přírodní	5	1910	**1910: *Průhonice.***	
Lonicera fragrantissima Lindl. et Paxton *	přírodní	4	1845	**1854: Praha-ČSZZ**; 1924: *Průhonice;* 1930: Bystřice.	* Za druh *L. fragrantissima* byl a doposud běžně je mylně považován kříženec *L.* ×*purpusii* Rehder.
Lonicera ×***heckrottii*** Rehder	kulturní 2	5	před 1895-USA	**1923: *Průhonice;*** 1941: Žehušice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Lonicera japonica Thunb. **'Aureoreticulata'** [*L. brachypoda aureo-reticulata* Jakob-Makoy]	kulturní 2	5	před 1862	**1865: *Hluboká;*** 1868: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1926: Molitorov; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice. *	* Puvodni druh uváděn 1844 (*Praha-KO*).
Lonicera korolkowii Stapf	přírodní	5	1877	**1923: *Průhonice;*** 1933: Jezeří; 1937: Bystřice.	
Lonicera maackii (Rupr.) Maxim.	přírodní	5	1880	**před 1909: Praha-ČSZZ** (silná rostlina); 1914: *Průhonice;* 1922: *LVA;* 1941: Žehušice.	
Lonicera nitida E. H. Wilson [*L. ligustrina* var. *yunnanensis* Franch., *L. pileata* var. *yunnanensis* (Franch.) Bernd Schulz]	přírodní	5	1908	**1914: *Průhonice;*** 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice; 1933: Jezeří.	
Lonicera* ×*notha Zabel	kulturní 2	5	1878	**1927: *Průhonice.*** *	* 1898 *L. n.* 'Alba' (Praha-ČSZZ).
Lonicera periclymenum L.	přírodní	5	dávno	**1794: Nové Dvory**; 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1824: Březina; 1844: *Praha-KO;* 1855: Praha-ČSZZ; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim. *	* 1850: *L. p.* 'Serotina', *L. p.* 'Quercina'; 1915: *L. p.* 'Belgica' (v nabídce školek častěji než původní druh).
Lonicera pileata Oliv. [*L. ligustrina* var. *pileata* (Oliv.) Franch.]	přírodní	4	1900	**1910: *Průhonice;*** 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1933: Jezeří, Žehušice.	
Lonicera syringantha Maxim. [*L. rupicola* var. *syringantha* (Maxim.) Zabel]	přírodní	5	1890	**1909: Průhonice**; 1930: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Lonicera tatarica L. var. ***tatarica*** [*L. micrantha* (Trautv.) Trautv. ex Regel]	přírodní	2	1752	**1785: Lány**; 1794: Nové Dvory; 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1835: *Praha-KO;* 1852: Sychrov; 1856: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1922: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1933: Jezeří; 1947: Žehušice.	
Lonicera tatarica L. **'Alba'**	kulturní 2	5	1794	**1817: LVA** (*L. t. flore albo*); 1880: Hluboká (*L. t. flore albo* *); 1899: Praha-ČSZZ; 1927: *Průhonice;* 1930: Bystřice; 1933: Jezeří.	* Nelze zcela vyloučit, že se v té době mohlo jednat i o jiný kultivar, např. *L. t.* 'Grandiflora'.
Lonicera tatarica L. **'Angustifolia'**	kulturní 2	4	před 1828	**1880: Hluboká**.	
Lonicera tatarica L. **'Lutea'**	kulturní 2	4	před 1838	1965 *.	* Hieke (1965).
Lonicera tatarica var. ***morrowii*** (A. Gray) Q. E. Yang, Landrein, Borosova et J. Osborne [*L. morrowii* A. Gray]	přírodní	5	1875	**1899: Praha-ČSZZ**; 1915: Soudná; 1925: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1933: Jezeří.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Lonicera tatarica L. **'Sibirica'** [*L. t. rubra* Sweet, *L. sibirica* Georgi, *L. sibirica* hort. ex DC.]	kulturní 2	4	před 1822	**1835: Praha-KO** (*L. t. fl. rubro*); 1854: Praha-ČSZZ (*L. sibirica* *); 1927: *Průhonice* (*L. t. rubra*); 1930: Bystřice (*L. t. rubra*); 1933: Jezeří (*L. t. rubra*).	* Nelze zcela vyloučit, že šlo o *L. alpigena* L. [*L. sibirica* Vest]. *L. sibirica* uváděna již 1803 v LVA a 1813 v Praze-KO; identifikace s tímto kultivarem, jehož původ klade Krüssmann (1967, s. 263) do Anglie před r. 1822, není jednoznačná.
Lonicera thibetica Bureau et Franch. [*L. rupicola* Hook. f. et Thomson var. *rupicola*]	přírodní	5	1897	**1909: Průhonice**; 1941: Žehušice.	
Lycium barbarum L. [*L. halimifolium* Mill.]	přírodní	4	okolo 1770	1785: Lány (*L. europaeum* *); 1800: Nové Dvory; 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1813: Praha-KO; 1852: Sychrov; 1915: Soudná; 1925: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1937: Bystřice.	* Krüssmann (1977, s. 270) uvádí, že dobové jméno *L. europaeum* s vysokou pravděpodobností nepředstavuje druh v Linnéově pojetí, ale zahradnické označení pro *L. barbarum* L. Obdobně se vyjadřuje i Borkhausen (1803., s. 1005–1006).
Maclura pomifera (Raf.) C. K. Schneid. [*M. aurantiaca* Nutt.]	přírodní	5	1818	**1847: Chudenice**; 1865: *Hluboká;* před 1914: LVA; 1922: *Průhonice.*	
Magnolia acuminata (L.) L. var. ***acuminata***	přírodní	4	1736	**1844: *Praha-KO;*** 1880: Hluboká; 1909: Červený Hrádek (v = 15 m), Klášterec (v= 15 m); 1910: Průhonice; 1913: Jezeří; 1941: Žehušice; 1946: Bystřice.	
Magnolia denudata Desr. [*M. yulan* Desf., *M. conspicua* Salisb.]	přírodní	5	1789	**1844: *Praha-KO;*** 1850: Praha-ČSZZ; 1909: Klášterec; 1928: Chrudim.	
Magnolia kobus DC.	přírodní	4	1865-USA	1850: Praha-ČSZZ (*M. Kobus* *); před 1909: Turnov (silná rostlina); 1910: *Průhonice;* 1941: Žehušice; 1946: Bystřice.	* Údaj je třeba dále prověřit; první introdukce do Velké Británie byla až v r. 1879 (International Dendrology Society, 2020).
Magnolia liliiflora Desr. **'Nigra'** [*M.* ×*soulangeana* var. *nigra* G. Nicholson]	kulturní 2	5	1861	**1915: Soudná**; 1923: *Průhonice;* 1933: Jezeří, Žehušice; 1937: Bystřice. *	* Původní druh *M. liliiflora* u nás uváděn pod jménem *M. purpurea* 1835 v Praze-KO a 1850 v Praze-ČSZZ.

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Magnolia obovata Thunb. [*M. hypoleuca* Siebold et Zucc.]	přírodní	4	1865 *	**1880: *Sychrov;*** 1910: *Průhonice;* 1913: Jezeří; 1941: Žehušice. **	* Rehder (1940) a Krüssmann (1977); Bärtels a Schmidt (2014) a International Dendrology Society (2020) okolo 1880, Boom (1978) v r. 1818. ** 1844 v Praze-KO uváděna *M. obovata* (Tábor, 2021); identifikace není jednoznačná, viz introdukce do Evropy, mohlo jít i o *M. grandiflora* L. [*M. obovata* (W.T.Aiton) Link], snad i *M. denudata* nebo *M. liliiflora,* uváděné v dané době i jako var. *M. obovata.*
Magnolia* ×*soulangeana Soul.-Bod.	kulturní 2	3	1820	**1844: *Praha-KO;*** 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1924: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1933: Žehušice; 1937: Bystřice. *	* 1850: *M. s.* 'Speciosa' [*M. speciosa*]; 1923: *M. s.* 'Amabilis' [*M. s. alba*]; 1925: *M. s.* 'Triumphans', *M. s.* 'Norbertiana'; 1927: *M. s.* 'Rustica Rubra' [*M. s.* 'Rubra']; 1933: *M. s.* 'Alba Superba' [*M. s.* 'Superba'].
Magnolia* ×*soulangeana Soul.-Bod. **'Alexandrina'** [*M. alexandrina* hort. Cels.]	kulturní 2	4	okolo 1825	1847: Chudenice (*M. Alexandrina* *); 1860: Praha-ČSZZ (*M. Alexandrina**); 1913: Jezeří; 1915: Soudná (*M. Alexandrina* **); 1928: Chrudim (*M. Alexandrina* **); 1929: *Průhonice;* 1937: Bystřice.	* Nelze vyloučit, že šlo o *M. denudata* [*M. alexandrina* Steud.]. ** Je prakticky možné vyloučit, že v té době šlo o *M. denudata.*
Magnolia* ×*soulangeana Soul.-Bod. **'Lennei'** [*M. lennei* Topf ex Van Houtte]	kulturní 2	4	okolo 1850	**1862: Praha-ČSZZ**; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1925: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1933: Žehušice; 1937: Bystřice;	
Magnolia stellata (Siebold et Zucc.) Maxim. [*M. kobus* var. *stellata* (S. et Z.) Blackburn, *M. halleana* Anon.]	přírodní	4	1877	**1913: Jezeří**; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1933: Žehušice; 1937: Bystřice (*M. soulangeana stelata*).	
Magnolia tripetala (L.) L.	přírodní	5	1752	**1823: Nové Hrady**; 1835: Březina; 1844: *Praha-KO;* 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1927: *Průhonice;* 1933: Žehušice.	
×***Mahoberberis neubertii*** C. K. Schneid. [*Berberis* ×*neubertii* Lem.]	kulturní 2	4	okolo 1850	**1865: *Hluboká;*** 1910: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1946: Bystřice.	
Mahonia aquifolium (Pursh) Nutt. [*Berberis aquifolium* Pursh]	přírodní	3	1823	**1842: Chudenice**, **Praha-KO**; 1850: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1911: *Průhonice;* 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1933: Žehušice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Mahonia bealei (Fortune) Pynaert [*M. japonica* var. *bealei* (Fortune) Fedde, *Berberis bealei* Fortune]	přírodní	4	1845	**1927: *Průhonice;*** 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Mahonia repens (Lindl.) G. Don [*Berberis repens* Lindl.]	přírodní	5	1822	**1844: Praha-KO**; 1850: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1910: *Průhonice.*	
Malus* ×*adstringens Zabel	kulturní 2	5	před 1903	1965 *.	* Hieke (1965).
Malus Mill. **'Aldenhamensis'** [*M.* ×*purpurea* (Barbier et al.) Rehder 'Aldenhamensis', *M. floribunda aldenhamensis* Lamproy]	kulturní 2	5	okolo 1920	**1927: *Průhonice;*** 1929: Žehušice (*M. floribunda Aldehamensis*).	
Malus angustifolia (Aiton) Michx. [*Pyrus angustifolia* Aiton]	přírodní	5	1750	**1803: LVA**; 1909: Jezeří, Konopiště; 1924: *Průhonice.*	
Malus* ×*arnoldiana (Rehder) Rehder	kulturní 2	5	okolo 1833	**1914: *Průhonice;*** 1947: Žehušice.	
Malus* ×*atrosanguinea (Späth) C. K. Schneid. [*Pyrus (Malus) floribunda* fo. *atrosanguinea* hort. ex Späth]	kulturní 2	4	před 1898	**1900: Praha-ČSZZ**; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1924: *Průhonice;* 1933: Žehušice.	
Malus baccata (L.) Borkh. var. ***baccata***	přírodní	4	1784	**1794: Nové Dvory**; 1804: LVA; 1823: Nové Hrady; 1847: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1909: Konopiště; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim *; 1933: Jezeří (*M. b. fructo luteo*), Žehušice (*M. b. fructo luteo*).	* *M. b.* 'Orange'.
Malus Mill. **'Eleyi'** [*M.* ×*purpurea* (Barbier et al.) Rehder 'Eleyi', *M. eleyi* Hesse]	kulturní 2	5	před 1920	**1927: *Průhonice;*** 1941: Žehušice; 1946: Bystřice.	
Malus Mill. **'Elise Rathke'** [*M. domestica* Borkh. 'Elise Rathke', *Pirus Malus pendula* „Elise Rathke" R. Müller]	kulturní 2	4	okolo 1885	**1913: Jezeří**; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1937: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Malus floribunda Siebold ex Van Houtte	kulturní 2	4	okolo 1862	**1909: Konopiště**; 1913: Jezeří; 1914: *Průhonice;* 1928: Chrudim *; 1930: Bystřice; 1947: Žehušice.	* *M. f.* 'Atropurpurea' (*M. f. atropurpurea*).
Malus* ×*gloriosa Lemoine	kulturní 2	5	1931	**1947: Žehušice** (*M. floribunda Gloriosa*).	
Malus Mill. **'Hillieri'** [*M.* ×*scheideckeri* (hort. ex Späth) Zabel 'Hillieri']	kulturní 2	5	před 1928	1965 *.	* Hieke (1965).

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Malus ioensis (Alph. Wood) Britton	přírodní	5	1885-USA	**1927: *Průhonice.***	
Malus Mill. **'John Downie'**	kulturní 2	5	1875	1965 *.	* Hieke (1965).
Malus Mill. **'Lemoinei'** [*M.* ×*purpurea* (Barbier et al.) Rehder 'Lemoinei', *M. floribunda lemoinei* Lemoine]	kulturní 2	5	1922	**1927: *Průhonice;*** 1947: Žehušice (*M. floribunda Lemoinei*).	
Malus* ×*magdeburgensis Hartwig	kulturní 2	5	okolo 1850	**1947: Žehušice.**	
Malus Mill. **'Profusion'** [*M.*×*moerlandsii* Door. 'Profusion']	kulturní 2	5	okolo 1938	1965 *.	* Hieke (1965).
Malus pumila Mill. **'Niedzwetzkyana'** [*M. niedzwetzkyana* Dieck ex Koehne, *Pyrus niedzwetzkyana* (Dieck ex Koehne) Hemsl.]	kulturní 2	4	okolo 1891	**1900: Praha-ČSZZ**; 1909: Konopiště; 1911: *Průhonice;* 1913: Jezeří; 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1933: Žehušice.	
Malus* ×*purpurea (Barbier et al.) Rehder [*Pyrus Malus floribunda purpurea* R. N. Notcutt]	kulturní 2	5	před 1900	**1927: *Průhonice;*** 1928: Chrudim; 1929: Žehušice.	
Malus* ×*robusta (Carrière) Rehder [*Pyrus cerasifera* Wenzig] *	kulturní 2	5	okolo 1815	1852: Sychrov (*Pyrus cerasifera* **), Hluboká (*M. cerasiformis* **).	* Kříženec v zahradnické praxi běžně vzájemně zaměňovaný s *M. baccata* a v minulosti často pěstovaný i jako užitková rostlina; plody se kompotovaly. ** Identita není jednoznačná.
Malus* ×*scheideckeri (hort. ex Späth) Zabel [*Pyrus scheideckeri* hort. ex Kolb, *Pyrus pulcherrima* var. *scheideckeri* (hort. ex Späth) L. H. Bailey]	kulturní 2	5	před 1888	**1900: Praha-ČSZZ**; 1909: Konopiště; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1933: Žehušice.	
Malus* ×*soulardii (L. H. Bailey) Britton	kulturní 2	5	před 1868	1965 *.	* Hieke (1965).
Malus sylvestris (L.) Mill. **'Plena'** [*M.* ×*spectabilis* (Sol.) Borkh. 'Alba Plena']	kulturní 1	5	před 1916	**1913: Jezeří** (*M. spectabilis fl. pl.*); 1930: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Malus toringo (Siebold) Siebold ex de Vriese [*M. sieboldii* (Regel) Rehder]	přírodní	5	1856	**1880: Hluboká** (*Pyrus Sieboldii, P. Toringo*); 1900: Praha-ČSZZ (*Pyrus Toringo major* hort.); 1909: Konopiště; 1911: *Průhonice;* 1913: Jezeří; 1930: Bystřice.	
Menispermum canadense L.	přírodní	4	1646	**1794: Nové Dvory**; 1804: LVA; 1823: Nové Hrady; 1835: *Praha-KO;* 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1912: Praha-ČSZZ; 1927: *Průhonice.*	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Menispermum dauricum DC. [*M. chinense* Kundu et S. Guha]	přírodní	5	1882-USA	**1914: *Průhonice***; 1937: Bystřice.	
Mespilus germanica L.	přírodní	4	dávno	**1801: LVA**; 1814: Nové Dvory; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1852: Sychrov; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1924: *Průhonice.*	
Metasequoia glyptostroboides Hu et W. C. Cheng	přírodní	4	1947	**1949: *Průhonice*** *.	* Semeno získáno 1948 (Svoboda a kol., 1966).
Morella cerifera (L.) Small [*Myrica cerifera* L.]	přírodní	5	1669	**1800: Nové Dvory**; 1804: LVA; 1835: Březina; 1898: Praha-ČSZZ (*Myricaria cerifera,* 1900 *Myrica cerifera*); 1910: *Průhonice;* 1947: Žehušice.	
Morus alba L. var. ***alba***	přírodní	4	1596	**1722: LVA**; 1794: Nové Dvory; 1816: Březina; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1835: *Praha-KO;* 1872: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1930: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Morus alba L. **'Pendula'**	kulturní 2	4	1890	**okolo 1900: *Průhonice*** (1927 exempl. cca 30 let *); 1906: Praha-ČSZZ; 1909: Jezeří; 1937: Bystřice; 1947: Žehušice.	* Svoboda a kol. (1967).
Morus nigra L.	přírodní	4	1548	**1794: Nové Dvory**; 1803: LVA; 1835: Březina; 1844: *Praha-KO;* 1909: Červený Hrádek (tl. km. = 0,7 m); 1927: *Průhonice;* 1933: Jezeří; 1937: Bystřice.	
Neillia incisa (Thunb.) S. H. Oh [*Stephanandra incisa* (Thunb.) Zabel]	přírodní	5	1872	**1910: *Průhonice;*** 1915: Soudná; 1941: Žehušice; 1946: Bystřice.	
Orixa japonica Thunb.	přírodní	5	1856	**1921: *Průhonice.***	
Ostrya carpinifolia Scop. [*O. vulgaris* Willd.]	přírodní	5	1724	**1800: Nové Dvory**; 1923: Nové Hrady; 1865: *Hluboká;* 1909: Červený Hrádek (1914 v = 10 m), 1923: *Průhonice.*	
Ostrya virginiana (Mill.) K. Koch	přírodní	5	1692	**1794: Nové Dvory**; 1803: LVA; 1823: Nové Hrady; 1835: Březina; 1852: Sychrov; 1900: Praha-ČSZZ; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice.*	
Paeonia suffruticosa Andrews [*P. moutan* Sims, *P. arborea* Donn]	kulturní 2	4	1787	**1824: Březina**; 1847: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice. *	* První identifikovatelné kultivary (Praha-ČSZZ) 1858: *P. s.* 'Osiris', *P. s.* 'Robert Fortune'; 1872: *P. s.* 'Zenobia'.
Pachysandra terminalis Siebold et Zucc.	přírodní	5	1860	**1921: *Průhonice;*** 1929: Žehušice; 1937: Bystřice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Parrotia persica C. A. Mey.	přírodní	5	před 1841	**1927: *Průhonice.***	
Parthenocissus inserta (A. Kern.) Fritsch [*P. vitacea* (Knerr.) Hitchc.]	přírodní	4	před 1800	1965 *.	* Hieke (1965). Ještě koncem 20. století nebyl druh v běžné praxi často rozlišován od *P. quinquefolia.* Pěstoval se daleko dříve. Pyšek a kol (2012) uvádí první zaznamenný výskyt ve volné přírodě u nás v roce 1900.
Parthenocissus quinquefolia (L.) Planch. [*Hedera quinquefolia* L., *Ampelopsis quinquefolia* Michx., *A. hederacea* DC., *A. engelmanni* hort. ex Rehder, *A. muralis* (Graebn.) Lengerken, *A. virginiana* Dippel, *Vitis quinquefolia* (L.) Lam.]	přírodní	3	1629	**1794: Nové Dvory**; 1807: LVA; 1823: Červený Hrádek; 1824: Březina; 1835: *Praha-KO;* 1852: Sychrov; 1853: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1914: *Průhonice;* 1915: Soudná; 1926: Molitorov; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Parthenocissus tricuspidata (Siebold et Zucc.) Planch. [*Ampelopsis tricuspidata* Siebold et Zucc.]	přírodní	4	1860	**1910: Průhonice**; 1926: Molitorov.	
Parthenocissus tricuspidata (Siebold et Zucc.) Planch. **'Veitchii'** [*Ampelopsis veitchii* auct., *Vitis veitchii* Lynch]	kulturní 2	5	1861	**1875: Praha-ČSZZ**; 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1915: Soudná (*Vitis inconstans Veitchi*); 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Paulownia tomentosa (Thunb.) Steud. [*P. imperialis* Siebold et Zucc.]	přírodní	4	1834	**1844: *Praha-KO;*** 1848: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; okolo 1890: *Průhonice* (1927 exempl. cca 40 let *); 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1930: Bystřice.	* Svoboda a kol. (1967).
Phellodendron amurense Rupr.	přírodní	4	okolo 1856	**1900: Praha-ČSZZ**; 1911: *Průhonice;* 1913: Jezeří; před 1914: LVA; 1915: Soudná; 1937: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Phellodendron chinense C. K. Schneid.	přírodní	5	1907	**1922: Průhonice.**	
Phellodendron lavallei Dode	přírodní	5	1862	**1960: *Průhonice.***	
Phellodendron sachalinense (F. Schmidt) Sarg.	přírodní	5	1877	po 1894: Chudenice; **1910: *Průhonice.***	
Philadelphus coronarius L.	přírodní	1	1569	**1794: Nové Dvory**; 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1809: Březina; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1835: *Praha-KO;* 1851: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1922: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Philadelphus coronarius L. **'Aureus'** [*P. c.* var. *fol. aureis* Hartwig]	kulturní 2	4	1877	**1889: Praha-ČSZZ**; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Philadelphus coronarius L. **'Duplex'** [*P. c.* 'Pumilus', *P. c.* var. *fl. pleno* Loddiges, *P. nanus* Mill.]	kulturní 2	4	před 1770	**1801: LVA**; 1808: Hluboš; 1814: Nové Dvory; 1824: Březina; 1855: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1923: *Průhonice;* 1930: Bystřice; 1933: Jezeří.	
Philadelphus* ×*cymosus Rehder [*P. floribundus* Schrad.] *	kulturní 2	5	okolo 1900	**1923: *Průhonice*** **; 1928: Chrudim **; 1929: Žehušice *** (1933 ****); 1933: Jezeří **.	* Hoffman (2016) zařadil kultivary tohoto hybridního druhu do Skupiny Burfordensis. ** *P.* 'Conquéte'. *** *P.* 'Rosace', *P.* 'Voie Lactée'. **** *P.* 'Bannièri'.
Philadelphus L. **'Falconeri'** [*P.* ×*falconeri* Sarg.]	kulturní 2	4	před 1881-USA	**1906: Praha-ČSZZ**; 1914: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1933: Jezeří; 1941: Žehušice.	
Philadelphus inodorus L. [*P. inodorus* var. *grandiflorus* (Willd.) A. Gray, *P. grandiflorus* Willd. non hort., *P. laxus* Schrad. ex DC.]	přírodní	5	1738	**1808: Hluboš** (*P. inodorus*); 1813: Praha-KO (*P. i.*); 1817: LVA (*P. i.*); 1823: Červený Hrádek (*P. i.*), Nové Hrady (*P. i.*); 1835: Březina (*P. grandiflorus* *); 1847: Praha-ČSZZ (*P. g.* *, 1861 *P. laxa, 1867 P. laxus*); 1852: Sychrov (*P. l., P. g.* *); 1880: Hluboká (*P. l., P. g.**); 1913: Jezeří (*P. g.* Willd); 1915: Soudná (*P. g.**); 1922: *Průhonice;* 1928: Chrudim (*P. i., P. g.**); 1929: Žehušice (*P. g.**); 1930: Bystřice (*P. g.**).	* Nelze vyloučit, že šlo o *P. pubescens* [*P. grandiflorus* hort.]
Philadelphus L. **'Lemoinei'** [*P.* ×*lemoinei* Lemoine, *P. hybridus Lemoinei* Sarg.]	kulturní 2	4	1884	**1898: Praha-ČSZZ**; 1913: Jezeří; 1923: *Průhonice;* 1930: Bystřice. *	* Ze Skupiny Lemoinei (Hoffman, 2016) v kultuře i další kultivary. 1911: *P.* 'Candelabre', *P.* 'Mantenau d´Hermine', *P.* 'Fimbriatus'; 1913: *P.* 'Erectus'. 1923: *P.* 'Avalanche', *P.* 'Dame Blanche'; 1928: *P.* 'Mont Blanc', *P.* 'Velléda'.
Philadelphus microphyllus A. Gray	přírodní	5	1883	**1898: Praha-ČSZZ**; 1915: Soudná; 1925: *Průhonice;* 1946: Bystřice (*P. lemoinei microphylla*).	
Philadelphus pubescens Loisel. [*P. latifolius* Schrad., *P. verrucosus* Schrad.]	přírodní	5	okolo 1800	**1803: LVA**; 1835: Praha-KO; 1849: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1914: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1947: Žehušice. *	* V praxi někdy pěstován pod jménem *P. grandiflorus;* viz *P. inodorus.*
Philadelphus L. **'Purpureo-maculatus'** [*P.* ×*purpureo-maculatus* Lemoine]	kulturní 2	5	před 1902	**1909: Průhonice**; 1912: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1929: Žehušice; 1937: Bystřice. *	* Ze Skupiny Purpureo-maculatus (Hoffman, 2016) v kultuře i další kultivary. 1911: *P.* 'Etoile Rose', *P.* 'Fantaisie'; 1929: *P.* 'Belle Etoile', *P.* 'Sibylle'; 1936: *P.* 'Nuage Rose'.

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Philadelphus L. **'Virginal'** [*P.* ×*virginalis* Rehder]	kulturní 2	4	okolo 1909	**1923: *Průhonice;*** 1929: Žehušice; 1930: Bystřice; 1933: Jezeří. *	* Ze Skupiny Virginalis (Hoffman, 2016) v kultuře i další kultivary. 1928: *P.* 'Bannière', *P.* 'Enchantement', *P.* 'Fleur de Neige', *P.* 'Girandole', *P.* 'Glacier'; 1929: *P.* 'Albâtre', *P.* 'Argentine', *P.* 'Bouquet Blanc', *P.* 'Enchantement'; 1935: *P.* 'Pyramidal'.
Photinia villosa (Thunb.) DC. [*Pourthiaea villosa* (Thunb.) Decne., *Sorbus villosa* Zabel]	přírodní	5	1862	**1909: Konopiště;** 1913: Jezeří, *Průhonice;* 1937: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Physocarpus opulifolius (L.) Maxim. [*Spiraea opulifolia* L.]	přírodní	2	1687	**1785: Lány**; 1794: Nové Dvory; 1802: LVA; 1808: Hluboš; 1813: Praha-KO; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1880: Hluboká; 1889: Praha-ČSZZ; 1909: Konopiště; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Physocarpus opulifolius (L.) Maxim. **'Luteus'** [*P. o.* var. *aurea* hort. ex Rehder, *Spiraea opulifolia lutea* G. Kirchn.]	kulturní 2	4	před 1864	**1872: Praha-ČSZZ**; 1880: Hluboká; 1888: *Praha-KO;* 1913: Jezeří; 1924: *Průhonice;* 1930: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Picea abies (L.) H. Karst. **'Acrocona'** [*P. excelsa acrocona* E. A. Fr.]	kulturní 1	5	před 1890	**1928: *Průhonice.***	
Picea abies (L.) H. Karst. **'Argenteospica'** [*P. excelsa argenteospica* Hesse ex Beissn.]	kulturní 1	5	1891	**1912: Praha-ČSZZ**; 1933: Žehušice.	
Picea abies (L.) H. Karst. **'Aurea'** [*P. excelsa* aurea Carrière]	kulturní 1	5	1838	**1884: Praha-KO**; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1933: Žehušice.	
Picea abies (L.) H. Karst. **'Barryi'** [*P. excelsa barry* Beissn.]	kulturní 1	4	před 1891	**1910: *Jezeří;*** 1912: Praha-ČSZZ; 1915: Soudná; 1923: Průhonice; 1933: Žehušice.	
Picea abies (L.) H. Karst. **'Compacta'** [*P. excelsa compacta* Booth ex G. Kirchn.]	kulturní 1	4	před 1864	**1870: Praha-ČSZZ**; 1909: Konopiště; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: Průhonice; 1941: Žehušice.	
Picea abies (L.) H. Karst. **'Compacta Pyramidalis'** [*P. excelsa compacta pyramidalis* Beissn.]	kulturní 1	4	před 1891	**1909: Konopiště**; 1928: *Průhonice;* 1946: *Jezeří.*	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Picea abies (L.) H. Karst. **'Cranstonii'** [*P. excelsa cranstoni* Knight et Perry ex Carrière]	kulturní 1	5	okolo 1840	**1909: Průhonice** (*P. Cranstoni*); 1913: Jezeří; 1929: Žehušice; 1940: Bystřice.	
Picea abies (L.) H. Karst. **'Cupressina'** [*P. excelsa cupressina* F. Thomas]	kulturní 1	4	před 1855	**1928: *Průhonice;*** 1941: Žehušice.	
Picea abies (L.) H. Karst. **'Echiniformis'** [*P. excelsa echiniformis* Beissn.]	kulturní 1	4	před 1875	**1935: *Průhonice;*** 1937: Bystřice.	
Picea abies (L.) H. Karst. **'Falcato-viminalis'** [*P. excelsa falcato-viminalis* Schwer.]	kulturní 1	4	před 1919	1973 *.	* Hieke (1973).
Picea abies (L.) H. Karst. **'Finedonensis'** [*P. excelsa finedonensis* Paul ex Gordon]	kulturní 1	5	před 1858	**1879: *Sychrov*** (1909 v = 25 m)*;* 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: Průhonice; 1941: Žehušice.	
Picea abies (L.) H. Karst. **'Inversa'** [*P. excelsa inversa* (Gordon) Beissn.]	kulturní 1	4	okolo 1855	**1879: *Sychrov;*** 1880: Hluboká; 1912: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1924: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1933: Žehušice; 1935: Turnov; 1940: Bystřice.	
Picea abies (L.) H. Karst. **'Maxwellii'** [*P. excelsa maxwellii* Maxwell]	kulturní 1	4	okolo 1860-USA	**1923: Průhonice**; 1928: Chrudim; 1933: Jezeří, Žehušice; 1937: Bystřice. *	* Nelze vyloučit, že se jednalo o *P. a.* 'Beissneri' či *P. a.* 'Pseudo-Maxwellii', pěstované v Evropě chybně pod jménem *P. a.* 'Maxwellii' (Krüssmann, 1983, s.202).
Picea abies (L.) H. Karst. **'Microphylla'**	kulturní 1	5	před 1855	1981 *.	* Hieke (1981).
Picea abies (L.) H. Karst. **'Mucronata'** [*P. excelsa mucronata* Carrière]	kulturní 1	5	okolo 1835	**1876: Praha-ČSZZ**; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek.	
Picea abies (L.) H. Karst. **'Mutabilis'** [*P. excelsa* mutabilis Carrière]	kulturní 1	5	před 1867	**1927: *Průhonice.***	
Picea abies (L.) H. Karst. **'Nidiformis'** [*P. excelsa nidiformis* Beissn.]	kulturní 1	4	před 1904	**1923: Průhonice**; 1928: Chrudim; 1937: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Picea abies (L.) H. Karst. **'Pendula'** [*P. excelsa pendula* (P. Lawson) Carrière] *	kulturní 1	4	před 1836	**1913: Jezeří**; 1914: Červený Hrádek; 1924: *Průhonice.*	* Jen skupinové jméno.
Picea abies (L.) H. Karst. **'Procumbens'** [*P. excelsa procumbens* Carrière]	kulturní 1	5	okolo 1850	**1915: Soudná**; 1923: Průhonice; 1928: Chrudim; 1933: Žehušice; 1940: Bystřice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Picea abies (L.) H. Karst. **'Pumila'** [*P. excelsa pumila* (Maxwell) Beissn.]	kulturní 1	5	před 1874	**1870: Praha-ČSZZ**; 1909: Konopiště; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1923: *Průhonice;* 1937: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Picea abies (L.) H. Karst. **'Pyramidalis Robusta'** [*P. excelsa pyramidalis robusta* Beissn.]	kulturní 1	5	před 1891	**1913: Jezeří**; 1940: Bystřice.	
Picea abies (L.) H. Karst. **'Reflexa'** [*P. excelsa reflexa* Carrière]	kulturní 1	5	před 1890	**1927: *Průhonice.***	
Picea abies (L.) H. Karst. **'Remontii'** [*P. excelsa remontii* Beissn.]	kulturní 1	4	před 1874	**1909: Konopiště**; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: Průhonice; 1933: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Picea abies (L.) H. Karst. **'Repens'** [*P. excelsa repens* Simon-Louis]	kulturní 1	4	před 1898	**1947: Žehušice**.	
Picea abies (L.) H. Karst. **'Tabuliformis'** [*P. a.* 'Tabulaeformis', *P. excelsa tabuliformis* Carrière]	kulturní 1	4	před 1865	**1935: *Průhonice;*** 1947: Žehušice.	
Picea abies (L.) H. Karst. **'Tuberculata'** [*P. excelsa tuberculata* Schröt.]	kulturní 1	4	před 1898	**1900: *Hrubá Skála.***	
Picea abies (L.) H. Karst. **'Viminalis'** [*P. excelsa var. viminalis* (Alstr.) Casp., *P. viminalis* (Alstr.) Beissn., *Pinus viminalis* Alstr., *Abies excelsa viminalis* (Alstr.) Lindl. et Gordon]	kulturní 1	4	1741	**1844: *Praha-KO;*** 1851: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1909: Hrubá Skála, Klášterec (Hängefichte *); 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1924: *Průhonice;* 1940: Bystřice.	* Z kontextu jednoznačně vyplývá, že jde o tento kultivar.
Picea abies (L.) H. Karst. **'Virgata'**	kulturní 1	4	před 1853	**před 1894: Turnov** *; 1909: Sychrov, Klášterec (Schlangenfichte **); 1927: *Průhonice.*	* Exemplář zobrazen v Möllers Deutsche Gärtnerzeitung, 1894, s. 31. ** Z kontextu jednoznačně vyplývá, že jde o tento kultivar.
Picea alcoquiana (H. J. Veitch ex Lindl.) Carrière [*P. bicolor* (Maxim.) Mayr]	přírodní	4	1861	**1865: *Hluboká;*** 1875: Praha-ČSZZ; 1909: Jezeří, Konopiště (* včetně); 1910: LVA (v = 6,5 m); 1923: Průhonice; 1941: Žehušice, 1946: Bystřice.	* *P. a.* var. *acicularis* (Maxim. ex Beissn.) Fitschen [*P. acicularis* Maxim. ex Beissn.].
Picea asperata Mast. var. ***asperata***	přírodní	4	1910	**1923: Průhonice** (* včetně); 1941: Žehušice (* včetně)	* *P. a.* var. *notabilis* Rehder et E. H. Wilson.

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Picea engelmannii Parry ex Engelm. subsp. ***engelmannii***	přírodní	4	1864	**1879: *Sychrov;*** 1884: Praha-KO; 1909: Hrubá Skála, Klášterec, Konopiště, Průhonice; 1910: LVA (v = 7,4 m); 1912: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1926: Molitorov; 1935: Trutnov.	
Picea engelmannii Parry ex Engelm. **'Argentea'**	kulturní 2	5	před 1891-USA	**1915: Soudná**; 1927: *Průhonice.*	
Picea engelmannii Parry ex Engelm. **'Glauca'** *	kulturní 2	5	před 1887	**1909: Konopiště** (v = 7 m), **Sychrov** (v = 10 m); 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1935: *Průhonice.*	* Jen skupinové jméno.
Picea glauca (Moench) Voss [*P. laxa* (Münchh.) Sarg., *P. alba* (Castigl.) Link, *P. canadensis* (Mill.) Britton, Sterns et Poggenb., *Pinus alba* Aiton, *P. canadensis* (Mill.) Du Roi non L., *Abies canadensis* Mill. non Dum. Cours]	přírodní	4	1700	**1794: Nové Dvory** (*Pinus white spruce*); 1801: LVA; 1823: Červený Hrádek *; 1824: Březina **; 1835: *Praha-KO;* 1853: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká (*Picea americana alba*); 1909: Průhonice; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1926: Molitorov; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1933: Bystřice; 1935: Turnov.	* Je málo pravděpodobné, že šlo o *Abies alba* Mill. [*Pinus alba* (Mill.) Münchh.]. ** Mohlo jít i o *Tsuga canadensis* [*Pinus canadensis* L.].
Picea glauca (Moench) Voss **'Coerulea'** [*P. laxa* (Münchh.) Sarg. 'Coerulea', *P. alba caerulea* Carrière, *P. a. glauca* hort. ex Seneclauze]	kulturní 2	4	před 1866	1855: Praha-ČSZZ (*P. coerulea* *, 1871 *P. alba glauca*); 1925: *Průhonice;* 1933: Jezeří.	* Identifikace není zcela jednoznačná.
Picea glauca (Moench) Voss **'Conica'** [*P. glauca* var. *albertiana* fo. *conica* Rehder, *P. laxa* (Münchh.) Sarg. 'Conica']	kulturní 2	4	1904-USA	**1929: *Průhonice;*** 1940: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Picea glauca (Moench) Voss **'Echiniformis'** [*P. laxa* (Münchh.) Sarg. 'Echiniformis']	kulturní 2	5	před 1855	**1932: *Průhonice.***	
Picea jezoensis (Siebold et Zucc.) Carière [*P. ajanensis* Fisch. ex Carrière]	přírodní	4	1861	**1898: Praha-ČSZZ**; 1909: Konopiště, Průhonice; 1910: *Jezeří,* LVA (v = 5 m); 1933: Žehušice.	
Picea mariana (Mill.) Britton et al. [*P. nigra* (Castigl.) Link, *Pinus mariana* (Mill.) Münchh., *Abies nigra* (Castigl.) Du Roi]	přírodní	4	okolo 1700	**1824: Březina**; 1844: Praha-KO; 1852: Sychrov (*, 1909 *P. nigra*, v = 15 m); 1871: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1909: Hrubá Skála (v = 12 m), Konopiště, Průhonice; 1913: Jezeří; 1933: Žehušice.	* Lze prakticky vyloučit, že šlo o *Picea engelmannii* [*Abies nigra* Engelm.]
Picea mariana (Mill.) Britton et al. **'Doumetii'** [*P. nigra* var. doumetii Carrière]	kulturní 2	4	před 1855	**1909: Průhonice**; 1910: *Jezeří,* LVA; 1912: Praha-ČSZZ; 1933: Žehušice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Picea omorika (Pančić) Purk.	přírodní	4	okolo 1880	**1891: Praha-ČSZZ**; 1909: Konopiště, Praha-KO, Průhonice; 1910: LVA (v = 6,5 m); 1913: Jezeří; 1933: Žehušice; 1935: Turnov; 1940: Bystřice.	
Picea omorika (Pančić) Purk. **'Pendula'** *	kulturní 2	5	před 1920	**1925: *Průhonice;*** 1941: Žehušice.	* Jen skupinové jméno.
Picea orientalis (L.) Peterm. [*Abies orientalis* (L.) Poir.]	přírodní	4	1770	**1813: *Nové Hrady;*** 1852: Sychrov (1909 v = 20 m); 1858: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1884: Praha-KO; 1909: Červený Hrádek (v = 20 m), Konopiště; 1910: LVA (v = 12,5 m); 1913: Jezeří; 1923: Průhonice; 1933: Žehušice; 1934: Bystřice.	
Picea orientalis (L.) Peterm. **'Aurea'**	kulturní 2	4	před 1873	**1923: Průhonice**.	
Picea orientalis (L.) Peterm. **'Aureospicata'**	kulturní 2	5	1909	**1923: *Průhonice;*** 1933: Žehušice.	
Picea orientalis (L.) Peterm. **'Nana'**	kulturní 2	4	před 1891	**1928: *Průhonice;*** 1937: Bystřice.	
Picea orientalis (L.) Peterm. **'Nutans'**	kulturní 2	4	před 1905	**1928: *Průhonice***.	
Picea pungens Engelm. [*P. parryana* (André) Sarg., *P. menziesii* Engelm., *P. commutata* Beissn.]	přírodní	3	1865	1880: Hluboká *; 1884: Praha-KO (1909 v = 9 m); 1909: Jezeří (semenáče různých barev), Klášterec (plodný), Konopiště, Průhonice (Blaufichte, 1911 *P. pungens*), Sychrov (v = 10 m); 1910: LVA (v = 9,5 m); 1912: Praha-ČSZZ; 1915: Soudná; 1926: Molitorov; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice. *	* Mohlo jít i o *P. sitchensis* [*P. menziesii* (Douglas ex D. Don) Carrière].
Picea pungens Engelm. **'Argentea'** *	kulturní 2	1	před 1887	po 1894: Chudenice; **před 1904: LVA** (1910 v = 10 m); 1909: Konopiště, Průhonice; 1910: *Jezeří;* 1911: Hluboká; 1912: Praha-ČSZZ; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1933: Žehušice; 1935: Turnov.	* Jen skupinové jméno.
Picea pungens Engelm. **'Argentea Compacta'** *	kulturní 2	5		1976 **.	* Kultivar tohoto jména nebyl identifikován. ** Hieke (1976).
Picea pungens Engelm. **'Columnaris'**	kulturní 2	5	před 1909	1967 *.	* Hieke (1967).
Picea pungens Engelm. **'Compacta'**	kulturní 2	5	1863-USA	1976 *.	* Hieke (1976).
Picea pungens Engelm. **'Fürst Bismarck'**	kulturní 2	5	1887	**1933: Žehušice**.	
Picea pungens Engelm. **'Glauca'** [*P. parryana glauca* Freudenberg] *	kulturní 2	2	před 1891	po 1894: Chudenice; **1909: Konopiště**, **Průhonice**, **Sychrov** (bohatá plodnost); 1912: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1933: Žehušice; 1935: Trutnov; 1946: Bystřice.	* Jen skupinové jméno.

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Picea pungens Engelm. **'Glauca Pendula'** [*P. p.* 'Pendens']	kulturní 2	4	1895	**1909: Praha-ČSZZ**; 1929: *Průhonice.*	
Picea pungens Engelm. **'Glauca Procumbens'**	kulturní 2	5	1910	1976 *.	* Hieke (1976).
Picea pungens Engelm. **'Viridis'**	kulturní 2	5	1883	1981 *.	* Hieke (1981).
Picea sitchensis (Bong.) Carrière [*P. menziesii* (Douglas ex D. Don) Carrière]	přírodní	4	1831	1880: Hluboká *; 1909: Konopiště, Průhonice (Sitka Fichte); 1910: *Jezeří;* 1912: Praha-ČSZZ; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1930: Bystřice.	* Mohlo jít i o *P. pungens* [*P. menziesii* Engelm.].
Picea sitchensis (Bong.) Carrière **'Speciosa'**	přírodní	5	před 1891	1973 *.	* Hieke (1973).
Picea torano (Siebold ex K. Koch) Koehne [*P. polita* (Siebold et Zucc.) Carrière]	přírodní	4	1861	**1879: *Sychrov;*** 1909: Hrubá Skála (silná rostlina), Konopiště, Průhonice; 1910: LVA (v = 5 m); 1912: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1933: Žehušice.	
Pieris floribunda (Pursh.) Benth. et Hook. f. [*Andromeda floribunda* Pursh]	přírodní	5	1800	**1925: *Průhonice;*** 1933: Žehušice.	
Pinus aristata Engelm.	přírodní	4	1863	**1909: Praha-ČSZZ**; 1923: Průhonice; 1941: Žehušice.	
Pinus banksiana Lamb.	přírodní	4	před 1783	po 1894: Chudenice; **1909: Konopiště**, **Praha-ČSZZ**; 1912: *Soudná;* 1923: Průhonice; 1929: Žehušice; 1946: Bystřice.	
Pinus cembra L.	přírodní	3	1652	**1794: Nové Dvory**; 1805: LVA; 1812: *Hluboš;* 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1842: Libějovice (Zirbelkiefer); 1847: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1909: Klášterec, Konopiště; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: Průhonice; 1926: Molitorov; 1937: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Pinus contorta Douglas ex Loudon var. ***contorta*** [*P. inops* Bong.]	přírodní	5	1831	1852: Sychrov *; 1865: *Hluboká;* 1909: Jezeří, Konopiště, Průhonice; 1912: Praha-ČSZZ; 1915: Soudná; 1941: Žehušice.	* Nelze vyloučit, že šlo o *P. virginiana* Mill. [*P. inops* Aiton].
Pinus contorta var. ***latifolia*** Engelm. in S. Watson [*P. c.* subsp. *latifolia* (Engelm.) Critchf.]	přírodní	5	1853	**1897: *Průhonice***.	
Pinus flexilis E. James	přírodní	4	1861	**1909: Jezeří**; 1912: Praha-ČSZZ; 1928: *Průhonice;* 1933: Žehušice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Pinus heldreichii Christ [*P. leucodermis* Antoine]	přírodní	5	1864	**1888: LVA** (1910 v = 4,7 m); 1909: Průhonice, Turnov (v = 1,5 m); 1946: Bystřice (*P. nigra Heldreichi*).	
Pinus jeffreyi Balf.	přírodní	4	1852	**1865: *Hluboká;*** 1909: Průhonice; 1910: LVA (v = 7 m); 1913: Jezeří; 1928: Chrudim; 1929: Soudná; 1933: Žehušice; 1937: Bystřice.	
Pinus koraiensis Siebold et Zucc.	přírodní	5	1859	**1879: *Sychrov;*** 1909: Konopiště, Průhonice; 1941: Žehušice.	
Pinus monticola Douglas ex D. Don	přírodní	5	1831	**1852: Sychrov**; 1909: Průhonice; 1929: Žehušice; 1940: Bystřice.	
Pinus nigra J. F. Arnold subsp. ***nigra*** [*P. n.* var. *austriaca* (Höss) Badoux, *P. laricio* var. *nigra* (J. F. Arnold) Engelm., *P. austriaca* Höss, *P. nigricans* Host]	přírodní	2	1785	**1804: LVA**; 1824: Březina; 1835: Praha-KO (1909 staré stromy); 1852: Sychrov; 1877: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1909: Konopiště, Průhonice (Schwarzkiefern); 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice.	
Pinus nigra subsp. ***pallasiana*** (Lamb.) Holmboe [*P. n.* subsp. *caramanica* (Loudon) Businský, *P. pallasiana* Lamb., *P. laricio* var. *pallasiana* (Lamb.) Endl., *P. taurica* (Loudon) Steud., *P. taurica* hort. ex Beissn.]	přírodní	4	1790	**1831: Březina** (*P. taurica* Lamb.); 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1909: Červený Hrádek (silná), Turnov (široká, bohatě zavětvená); 1910: Průhonice; 1912: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; před 1914: LVA.	
Pinus parviflora Siebold et Zucc. var. ***parviflora***	přírodní	5	1846	**1879: *Sychrov***; 1909: Klášterec (v = 2, 5 m), Konopiště (plodící), Průhonice; 1933: Žehušice.	
Pinus peuce Griseb. [*P. excelsa* var. *peuce* (Griseb.) Beissn.]	přírodní	4	1863	**1879: *Sychrov*** (1909 v = 18 m); 1912: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1924: Průhonice.	
Pinus ponderosa Douglas ex C. Lawson var. ***ponderosa*** [*P. benthamiana* Hartw.]	přírodní	4	1826	**1845: *Sychrov;*** 1880: Hluboká; 1909: Klášterec, Konopiště; Průhonice; 1912: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1933: Bystřice, Žehušice; 1935: Turnov.	
Pinus ponderosa var. ***scopulorum*** Engelm. in S. Watson et al.	přírodní	4	okolo 1890 *	**1910: Průhonice**.*	* V minulosti nebyla rozlišována od *P. p.* var. *ponderosa,* přesnější údaje chybí.
Pinus pumila (Pall.) Regel [*P. cembra* var. *pumila* Pall.]	přírodní	5	okolo 1817	**1844: *Praha-BZ;*** 1852: Sychrov; 1909: Průhonice; 1913: Jezeří.	
Pinus rigida Mill.	přírodní	4	okolo 1750	**1844: *Praha-BZ;*** 1880: Hluboká; 1909: Konopiště; 1913: Jezeří; 1923: Průhonice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Pinus strobus L.	přírodní	1	okolo 1/2 16. stol.	**1785: Lány**; 1794: Nové Dvory, 1801: LVA; 1812: *Hluboš;* 1813: Praha-KO; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1842: Libějovice (Weymouthskiefern, 1911 v = 32m, obv. km. = 2,5 m); 1845: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1909: Jezeří-p (nádherné stromy); Konopiště, Průhonice (Weymouths-Kiefern); 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1933: Bystřice; 1935: Turnov.	
Pinus sylvestris L. **'Bayer'** [*P. s.* 'Bayeri']	kulturní 1	5	po 1938	**1938: Křtiny**.	
Pinus sylvestris L. **'Watereri'** [*P. s.* 'Pumila', *P. s. watereriana* Beissn.]	kulturní 1	4	1865	**1934: *Soudná;*** 1941: Žehušice; 1946: Bystřice.	
Pinus tabuliformis Carrière var. ***tabuliformis*** [*P. sinensis* Mayr]	přírodní	5	1862	**1909: Průhonice**.	
Pinus wallichiana A. B. Jacks. [*P. excelsa* Wall. ex D. Don, *P. griffithii* McClell., *P. strobus excelsa* Loudon]	přírodní	4	1823	**1842: *Chudenice;*** 1851: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká (*P. strobus excelsa*); 1909: Konopiště, Průhonice; 1913: Jezeří; 1933: Bystřice; 1935: Turnov.	
Pinus wallichiana A. B. Jacks. **'Umbraculifera'** [*P. strobus* L. 'Umbraculifera']	kulturní 2	5	1855	**1929: *Průhonice***.	
Platanus* ×*hispanica Münchh. [*P.* ×*acerifolia* (Ait.) Willd., P. ×*vulgaris* Spach]	kulturní 2	3	před 1700	**1805: LVA**; 1813: Praha-KO; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1835: Březina; 1842: Libějovice (1911 v = 30 m, obv. km. 3 m); 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1923: *Průhonice,* 1928: Chrudim; 1933: Jezeří; 1937: Bystřice.	
Platanus* ×*hispanica Münchh. **'Suttneri'** [*P.* ×*acerifolia* (Ait.) Willd. 'Suttneri', *P. acerifolia argenteo-variegata* hort.]	kulturní 2	4	před 1896	**1909: Klášterec**, **Sychrov**; před 1914: LVA.	* 1852 uváděn na Sychrově *P. acerifolia variegata* a 1880 na Hluboké *P. vulgaris fol. var.;* shodu s kultivarem popsaným 1896 nelze jednoznačně potvrdit ani vyvrátit.
Platanus occidentalis L.	přírodní	4	před 1634	**1785: Lány**; 1794: Nové Dvory; 1800: LVA; 1808: Hluboš; 1813: Praha-KO; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1852: Sychrov; 1889: Praha-ČSZZ; 1923: *Průhonice;* 1937: Bystřice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Platanus orientalis L. [*P. cuneata* Willd.]	přírodní	4	16. stol	**1785: Lány**; 1794: Nové Dvory; 1804: LVA; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1835: Březina (*P. cuneatus*), Praha-KO; 1852: Sychrov; 1912: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Platycladus orientalis (L.) Franco [*Thuja orientalis* L., *T. nepalensis* Lodd. ex Carrière, *Biota orientalis* (L.) Endl.]	přírodní	3	okolo 1690	**1785: Lány**; 1794: Nové Dvory; 1802: LVA; 1808: Hluboš; 1813: Praha-KO; 1823: Nové Hrady; 1845: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1909: Klášterec, Konopiště; 1911: Průhonice; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1926: Molitorov; 1930: Bystřice.	
Platycladus orientalis (L.) Franco **'Aurea'** [*Thuja orientalis* 'Aurea', *T. o.* fo. *aurea* (Carrière) Rehder, *T. aurea* Carrière] *	kulturní 2	4	před 1850	1852: Sychrov (*Thuja aurea* **), 1855: Praha-ČSZZ (*Thuja aurea* **, 1858 *Thuja* [*Biota*] *aurea*); 1880: Hluboká; 1884: Praha-KO; 1923: *Průhonice.*	* Jen skupinové jméno. ** Nelze zcela vyloučit, že se jednalo o kultivar *T. occidentalis.*
Platycladus orientalis (L.) Franco **'Compacta Nana'** [*Thuja orientalis*'Compacta Nana']	kulturní 2	5	1939	1976 *.	* Hieke (1976).
Platycladus orientalis (L.) Franco **'Sieboldii'** [*Thuja orientalis*'Sieboldii', *T. o.* 'Compacta']	kulturní 2	4	1859	**1889: Praha-ČSZZ**; 1909: Konopiště; 1923: *Průhonice;* 1930: Bystřice.	
Populus alba L. **'Nivea'** [*P. a.* var. *arembergica* (Lodd.) Loudon, *P. nivea* Willd.]	kulturní 1	2	1789	**1805: LVA** (Silberpappel *); 1869: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1913: Jezeří (*P. a. argentea* hort.); 1915: Soudná; 1921: *Průhonice;* 1941: Žehušice.	* Jméno používají pro *P. nivea* Willd. doboví autoři Borkhausen (1800, s. 537) a Wendt (1804, s. 44).
Populus alba L. **'Pendula'** [*P. a. pendula* hort.]*	kulturní 1	5	1886	**1884: Praha-KO**; před 1909: Karlovy Vary (silný strom).	* Hieke (1984) uvádí jako *P. a.* 'Nivea Pendula'.
Populus alba L. **'Pyramidalis'** [*P. a.* var. bolleana (Lauche) Otto, *P. bolleana* Lauche]	kulturní 1	4	před 1841	**1892: Chudenice**; 1900: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1930: Bystřice; 1933: Žehušice.	
Populus balsamifera L. [*P. tacamahacca* Mill., *P. ontariensis* Lodd. ex Loudon]	přírodní	4	před 1689	**1785: Lány**; 1800: Nové Dvory (*P. balsamea*); 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1852: Sychrov; 1853: Praha-ČSZZ (*P. ontariensis*); 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1933: Žehušice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Populus s ×***canadensis*** Moench [*P.* ×*euramericana* (Dode) Guinier ex Piccaroli]	kulturní 2	4	okolo 1750	**1800: Nové Dvory**; 1804: LVA; 1835: Praha-KO; 1880: Hluboká; 1889: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1933: Žehušice; 1937: Bystřice. *	* Vzhledem ke stavu taxonomického poznání sekce *Aigeros* v 19. století nelze zcela vyloučit, že tehdy mohlo jít i o *P. deltoides* Marschall.
Populus s ×***canadensis*** Moench **'Robusta'**	kulturní 2	5	okolo 1885	**1922: *Průhonice***.	
Populus ×***canadensis*** Moench **'Serotina Aurea'** [*P. c.* 'Aurea', *P. c.* var. *aurea* Van Geert ex Dippel] *	kulturní 1	5	okolo 1867	**1880: Hluboká**, ***Sychrov;*** 1889: Praha-ČSZZ; 1909: Průhonice (*P. aurea* **, 1921 *P. euroamericana aurea* Van Geert); 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1941: Žehušice.	* Hieke (1984) uvádí jako *P. nigra* 'Aurea'. ** Lze prakticky vyloučit, že šlo o *P. tremuloides* var. *aurea* (Tidestr.) Daniels [*P. aurea* Tidestr.].
Populus lasiocarpa Oliv.	přírodní	4	1900	**1914: *Průhonice;*** 1929: Žehušice; 1933: Jezeří; 1937: Bystřice.	
Populus nigra L. **'Italica'** [*P. n.* var. *italica* Münchh., *P. n.* var. *pyramidalis* (Salisb.) Spach, *P. pyramidalis* Salisb., *P. dilatata* Ait.]	kulturní 1	2	před 1750	**1785: Lány**; 1797: LVA; 1800: Nové Dvory; 1824: Březina; 1835: Praha-KO; 1852: Sychrov; 1865: *Hluboká;* 1878: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1924: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Populus simonii Carrière	přírodní	4	1862	**1880: Hluboká**, ***Sychrov;*** 1900: Praha-ČSZZ; 1924: *Průhonice;* 1933: Jezeří, Žehušice; 1946: Bystřice.	
Populus wilsonii C. K. Schneid.	přírodní	4	1907	**1923: *Průhonice***.	
Prinsepia sinensis (Oliv.) Oliv. ex Bean	přírodní	5	1896	**1909: *Průhonice;*** 1941: Žehušice.	
Prunus L. **'Amanogawa'** [*Prunus serrulata* Lindl. 'Amanogawa', *P. s.* fo. *erecta* Miyoshi, *P. lannesiana* fo. *erecta* Wilson]	kulturní 2	5	1886-Japonsko	**1941: Žehušice**.	
Prunus cerasifera Ehrh. [*P. divaricata* Ledeb.]	přírodní	4	16. stol.	**1880: Hluboká**; 1910: *Průhonice.*	
Prunus cerasifera Ehrh. **'Pissardii'** [*P. c.* 'Atropurpurea', *P. pissardii* Carrière]	kulturní 2	4	okolo 1880	**1884: Praha-KO**; 1889: Praha-ČSZZ; 1892: Chudenice; 1909: Průhonice; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1933: Žehušice.	
Prunus fruticosa Pall. **'Pendula'**	kulturní 1	4	1859	1973 *.	* Hieke (1973).
Prunus L. **'Kanzan'** [*P.* 'Sekiyama', *P. serrulata* Lindl. 'Kanzan', *P. s.* 'Kwanzan', *P. s.* 'New Red', *P. s.* 'Hisakura']	kulturní 2	4	okolo 1910	**1910: *Průhonice;*** 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1933: Jezeří, Žehušice. *	* Ve všech lokalitách byl kultivar uveden pod dříve rozšířeným jménem 'Hisakura'.

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Prunus laurocerasus L. [*Laurocerasus officinalis* M. Roem.]	přírodní	4	1576	**1800: Nové Dvory**; 1803: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Nové Hrady; 1824: Březina; 1852: Sychrov; 1865: *Hluboká;* 1910: *Průhonice;* 1941: Žehušice.	
Prunus laurocerassus L. **'Magnoliifolia'** [*P. l.* 'Latifolia']	kulturní 2	5	1869	**1929: *Průhonice.***	
Prunus laurocerassus L. **'Schipkaensis'** [*Laurocerasus officinalis* var. *schipkaensis* (Späth) C. K. Schneid.]	kulturní 2	4	1889	**1910: *Průhonice;*** 1913: Jezeří; 1928: Chrudim; 1933: Žehušice; 1937: Bystřice.	
Prunus laurocerassus L. **'Schipkaensis Macrophylla'**	kulturní 2	5	1930	1967 *.	* Hieke (1967).
Prunus laurocerassus L. **'Zabeliana'**	kulturní 2	4	1898	**1914: *Průhonice;*** 1941: Žehušice.	
Prunus pendula Maxim. [*P.* ×*subhirtella* Miq. 'Pendula', *P. spachiana* Kitam., *Cerasus itosakura* (Siebold) H. Ohba et S. Akiyama]	přírodní	4	1862	**1935: *Průhonice;*** 1937: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Prunus serotina Ehrh. [*Padus serotina* (Ehrh.) Borkh.]	přírodní	4	1629	**1800: LVA**; 1809: Březina; 1823: Nové Hrady; 1851: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1865: *Hluboká;* 1913: Jezeří; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1947: Žehušice.	
Prunus serotina Ehrh. **'Pendula'**	kulturní 2	5	1882	**1909: Praha-ČSZZ**; 1925: *Průhonice.*	
Prunus L. **Skupina Sato-zakura** [*P. serrulata* Lindl. cv.] *	přírodní	4	okolo 1820 **	**1880: *Sychrov;*** 1911: *Průhonice;* 1928: Chrudim.	* Tzv. japonské zahradní třešně, většinou hybridního původu, označované doposud běžně jako kutivary *P. serrulata* (Kuitert, 1999). ** Jednoznačně identifikovatelné kultivary až okolo 1860.
Prunus ×***subhirtella*** Miq. **'Autumnalis'** [*P. s.* 'Jugatsu-zakura']	kulturní 2	5	okolo 1900	1976 *.	* Hieke (1976).
Prunus triloba Lindl. [*P. t. flore pleno* hort., *Amygdalus triloba* (Lindl.) Ricker]	kulturní 2	4	1855	**1871: Praha-ČSZZ**; 1880: Hluboká (* včetně); 1913: Jezeří; 1914: *Průhonice;* 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	* *P. t.* 'Petzoldii'.
Prunus virginiana L.	přírodní	4	1724	**1794: Nové Dvory**; 1800: LVA; 1808: Hluboš; 1809: Březina; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1865: *Hluboká;* 1910: *Průhonice;* 1912: Praha-ČSZZ; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1947: Žehušice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Prunus* ×*yedoensis Matsum. [*P. serrulata Yoshino* hort.]	kulturní 2	5	1902	**1911: *Průhonice;*** 1930: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Prunus* ×*yedoensis Matsum. **'Shidare-yoshino'** [*P. y. pendula* Ingram]	kulturní 2	5	1916	1967 *.	* Hieke (1967).
Pseudolarix amabilis (J. Nelson) Rehder [*P. kaempferi* (Lamb.) Gordon et Glend.]	přírodní	5	1854	**1879: *Sychrov;*** 1909: Průhonice.	
Pseudotsuga menziesii (Mirb.) Franco var. ***menziesii*** [*P. m.* var. *viridis* (Schwer.) Franco, *P. douglasii* (Sabine ex D. Don) Carrière, *P. d.* var. *viridis* Schwer., *Abies douglasii* (Sabine ex D. Don) Lindl., *A. mucronata* Raf.]	přírodní	2	1827	**1842: *Chudenice;*** 1844: Praha-KO; 1852: Sychrov; 1865: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1909: Hrubá Skála (v = 28 m), Průhonice (Douglasfichte), Sychrov (v = 29 m); 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1933: Bystřice, Žehušice; 1935: Turnov.	
Pseudotsuga menziesii (Mirb.) Franco **'Argentea'** [*P. douglasii argentea* Beissn.]	kulturní 2	5	okolo 1875	**1946: Bystřice**.	
Pseudotsuga menziesii (Mirb.) Franco **'Aurea'** [*P. douglasii aurea* hort.]	kulturní 2	5	1862	**před 1909: Sychrov** (silný strom).	
Pseudotsuga menziesii (Mirb.) Franco **'Fletcheri'** [*P. douglasii fletcheri* Fletcher ex Hornibr.]	kulturní 2	5	1906	**1947: Žehušice**.	
Pseudotsuga menziesii var. ***glauca*** (Beissn.) Franco [*P. douglasii* var. *glauca* (Beissn.) Mayr, *P. d. caesia* Schwer., *P. glauca* (Beissn.) Schwer., *Abies douglasii* var. *glauca* Salomon]	přírodní	2	1885	**1909: Konopiště** (blaue Douglastanne), **Průhonice**, **Sychrov** (nádherný exemplář); 1912: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1929: Žehušice; 1933: Bystřice; 1935: Turnov.	
Pseudotsuga menziesii (Mirb.) Franco **'Glauca Pendula'** [*P. douglasi glauca pendula* Beissn.]	kulturní 2	5	1891	**1933: Jezeří** (*P. caesia glauca pendula*), **Žehušice**.	
Pseudotsuga menziesii (Mirb.) Franco **'Pendula'** [*P. douglasii pendula* (Neumann) Beissn.] *	kulturní 2	4	1853	**1913: Jezeří**; 1929: *Průhonice;* 1947: Žehušice.	* Jen skupinové jméno.

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Pseudotsuga menziesii (Mirb.) Franco **'Variegata'**	kulturní 2	5	1871	1976 *.	* Hieke (1976).
Ptelea trifoliata L.	přírodní	4	1704	**1785: Lány**; 1794: Nové Dvory; 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1813: Praha-KO; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1847: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: Průhonice; 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1933: Žehušice.	
Pterocarya pterocarpa Kunth ex I. Iljinsk. [*P. fraxinifolia* (Poir.) Spach, *P. caucasica* C. A. Mey., *Juglans fraxinifolia* Lam.]	přírodní	4	1782	**1831: Březina**; 1844: *Praha-KO;* 1852: Sychrov (1909 malebný jedinec); 1880: Hluboká; 1889: Praha-ČSZZ; 1910: *Průhonice;* 1913: Jezeří; před 1914: LVA; 1915: Soudná; 1930: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Pterostyrax hispidus Siebold et Zucc.	přírodní	5	před 1875	**1909: Průhonice**.	
Pyracantha coccinea M. Roem. [*Mespilus pyracantha* L., *Crataegus pyracantha* (L.) Medik., *Cotoneaster pyracantha* (L.) Spach] *	přírodní	4	okolo 1600	**1785: Lány**; 1794: Nové Dvory; 1801: LVA; 1814: Březina; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1898: Praha-ČSZZ (1889 **); 1909: Konopiště; 1913: Jezeří **; 1915: Soudná **; 1923: Průhonice; 1930: Bystřice (** včetně); 1941: Žehušice.	* Lze prakticky vyloučit, že šlo o *P. crenulata* (Roxb. ex D. Don) M. Roem. [*Mespilus pyracantha* Lour., *Crataegus pyracantha* Brandis, *Cotoneaster pyracantha* E. Pritz.], do Evropy introdukovanou okolo 1844 a ve Stř. Evropě venku nepěstovatelnou; totéž platí i o *P. atalantioides* (Hance) Stapf. [*Crataegus pyracantha* Hemsl.], introdukované do Evropy 1907. ** *P. c.* 'Lalandei'.
Pyrus elaeagnifolia Pall. var. ***elaeagnifolia*** [*P. elaeagrifolia* Pall.]	přírodní	5	okolo 1800	**1835: Praha-KO**; 1900: Praha-ČSZZ; 1927: *Průhonice.*	
Pyrus nivalis Jacq.	přírodní	5	okolo 1800	**1794: Nové Dvory**; 1799: LVA; 1835: Praha-KO; 1900: Praha-ČSZZ.	
Pyrus salicifolia Pall.	přírodní	4	1780	**1802: LVA**; 1823: Nové Hrady; 1835: Praha-KO; 1850: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1933: Žehušice.	
Quercus alba L. [*Q. ramosa* Dippel]	přírodní	4	1724	**1803: LVA**; 1844: *Praha-KO;* 1851: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1909: Klášterec, Konopiště; 1913: Jezeří; 1925: *Průhonice.*	
Quercus alba L. fo. ***elongata*** Dipp. [*Q. a.* 'Elongata']	přírodní	5		**1880: Hluboká**; 1909: Konopiště.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Quercus coccinea Münchh.	přírodní	4	1691	**1803: LVA**; 1835: *Praha-KO;* 1852: Sychrov; 1864: Libějovice; 1878: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1909: Konopiště, Průhonice; 1913: Jezeří; 1915: Soudná.	
Quercus frainetto Ten. [*Q. conferta* Kit., *Q. pannonica* Endl., *Q. apennina* Loisel.]	přírodní	4	1785	**1828: Březina**; 1864: Libějovice; 1880: Hluboká, *Sychrov* (1909 tl. km. 0,7 m); 1884: Praha-KO (1909 tl. km. 1 m); 1899: Praha-ČSZZ; 1909: Červený Hrádek (tl. km. 1 m), Klášterec (tl. km. 0,5 m); 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1941: Žehušice.	
Quercus* ×*heterophylla F. Michx.	přírodní	5	1783	1852: Sychrov (*Q. heterophylla* *).	* Nelze vyloučit, že se mohlo jednat o kultivar *Q. robur* 'Fennessii' [*Q. r.* 'Heterophylla'].
Quercus ilicifolia Wangenh. [*Q. banisteri* Michx.]	přírodní	5	okolo 1800	**1844: Praha-KO**; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1909: Konopiště; 1911: *Průhonice.*	
Quercus imbricaria Michx. [*Q. sonchifolia* Booth ex G. Kirchn.]	přírodní	4	1786	**1853: Praha-ČSZZ**; 1880: Hluboká, *Praha-KO;* 1909: Konopiště, Sychrov; 1913: Jezeří; 1925: *Průhonice;* 1941: Žehušice.	
Quercus libani G. Olivier	přírodní	5	okolo 1855	**1909: Konopiště**; 1923: *Průhonice;* 1941: Žehušice.	
Quercus macranthera Fisch. et C. A. Mey. ex Hohen.	přírodní	4	před 1873	**1876: Praha-ČSZZ** *; 1880: Hluboká; 1884: Praha-KO; 1909: Klášterec, Konopiště, Sychrov; 1913: Jezeří; 1927: *Průhonice;* 1941: Žehušice. **	* 1864 nabízen *Q. macrantha;* jeho identita není jednoznačná. ** Svoboda (1981) uvádí, zřejmě mylně, přítomnost druhu 1835 v *Praze-KO*.
Quercus macrocarpa Michx.	přírodní	4	1811	**1806: LVA**; 1835: Praha-KO (1909 tl. km. 0,5 m); 1852: Sychrov; 1864: Libějovice; 1880: Hluboká; 1909: Hrubá Skála (silný exemplář), Konopiště; 1910: *Průhonice;* 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1941: Žehušice.	
Quercus mongolica subsp. ***crispula*** (Blume) Menitsky [*Q. m.* var. grosseserrata (Blume) Rehder et E. H. Wilson, *Q. crispula* Blume]	přírodní	5	1893	**1909: Konopiště**; 1967: *Průhonice* (v = 8 m, obv. km = 1 m). *	* Častěji uváděn poddruh *Q. m.* Fisch. ex Ledeb. subsp. *mongolica,* introdukovaný do Evropy 1879 a na území ČR zaznamenaný 1880 v Hluboké; ČSZZ v Praze ho nabízela 1889.
Quercus montana Willd. [*Q. prinus* L. p. p., *Q. prinus* var. *lata* Aiton, *Q. monticola* G. Kirchn., *Q. monticola caroliniana* Dippel]	přírodní	4	okolo 1800	**1806: LVA** (*Q. prinus**); 1844: *Praha-KO* (*Q. prinus* *); 1852: Sychrov (*Q. prinos latifolia*); 1864: Libějovice (*Q. prinus* *); 1880: Hluboká *(Q. monticola*); 1892: Praha-ČSZZ (*Q. monticula caroliniana*); 1909: Konopiště (*Q. monticola*); 1913: Jezeří (*Q. prinus* *); 1927: *Průhonice* (*Q. prinus* * **); 1941: Žehušice (*Q. monticola caroliniana*).	* Nelze zcela vyloučit, že se jednalo o *Q. michauxii* Nutt., v Evropě méně rozšířený. ** 1936 zmiňován strom cca 50 letý.

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Quercus palustris Münchh.	přírodní	4	před 1770	**1835: *Praha-KO*** (1909 mohutný jedinec); 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1909: Konopiště, Průhonice; 1913: Jezeří; 1928: Chrudim.	
Quercus petraea (Matt.) Liebl. **'Cochleata'** [*Q. sessiliflora cochleata* Petz. et G. Kirchn.]	kulturní 1	4	před 1864	1880: Hluboká (*Q. pedunculata cochleata* [var. Muskau] *); 1884: Praha-KO; 1927: *Průhonice.*	* Identifikace není jednoznačná.
Quercus petraea (Matt.) Liebl. **'Giesleri'**	kulturní 1	5	1885	1973 *.	* Hieke (1973).
Quercus petraea (Matt.) Liebl. **'Mespilifolia'** [*Q. sessiliflora louettei* Petz. et G. Kirchn.]	kulturní 1	4	1843	**1875: Chudenice**; 1884: Praha-KO; 1892: Praha-ČSZZ; 1909: Sychrov; před 1914: LVA; 1915: Soudná; 1967: *Průhonice* (v = 18 m, obv. km. 1,65 m).	
Quercus petraea (Matt.) Liebl. **'Muscaviensis'**	kulturní 1	4	1902	1973 *.	* Hieke (1973).
Quercus petraea (Matt.) Liebl. **'Purpurea'** [*Q. sessiliflora* var. *purpurea* Jäger]	kulturní 1	5	1877	1865: *Hluboká* *; 1967: *Průhonice* (v = 19 m, obv. km. 1,2 m).	* Identita kultivaru - vzhledem k údaji pro Evropu - není jednoznačná.
Quercus robur L. **'Albomarmorata'**	kulturní 1	4	před 1867	1973 *.	* Hieke (1973).
Quercus robur L. **'Argenteomarginata'** [*Q. pedunculata argenteomarginata* K. Koch, *Q. p. foliis argenteo-marginatis* hort.]	kulturní 1	5	1864	**1880: Hluboká**; 1892: Praha-ČSZZ; před 1914: LVA; 1915: Soudná.	
Quercus robur L. **'Argenteovariegata'** [*Q. r.* var. *variegata* Weston, *Q. pedunculata foliis argenteo-variegatis* hort.]	kulturní 1	5	před 1810	**1865: *Hluboká;*** 1878: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná.	
Quercus robur L. **'Atropurpurea'** [*Q. r.* var. *atropurpurea* Hartw. et Rümpler, *Q. pedunculata atropurpurea* Herger, *Q. atropurpurea* K. Koch]	kulturní 1	4	před 1864	**1865: *Hluboká;*** 1867: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1937: Průhonice (*Q. r.* fo. *purpurea* Klenert *).	* Identita kultivaru není jednoznačná.
Quercus robur L. **'Concordia'** [*Q. pedunculata* var. *concordia* Booth ex G. Kirchn., *Q. concordia* Anon.]	kulturní 1	4	1834	**1865: *Hluboká;*** 1879: Praha-ČSZZ; 1909: Klášterec (Goldeiche), Průhonice; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1933: Žehušice; 1937: Bystřice.	
Quercus robur L. **'Cucullata'** [*Q. pedunculata cucullata* hort.]	kulturní 1	5	před 1864	**1884: Praha-KO**; 1909: Klášterec.	
Quercus robur L. **'Cupressoides'** [*Q. pedunculata fastigiata cupressoides* hort.]	kulturní 1	4	před 1876	**1880: Hluboká**; 1941: Žehušice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Quercus robur L. **'Fastigiata'** [*Q. pedunculata* var. *fastigiata* (Lam.) Loudon, *Q. p.* var. *pyramidalis* (de Vos) de Vos, *Q. fastigiata* Lam., *Q. pyramidalis* C. C. Gmel.]	kulturní 1	2	1789	**1844: *Praha-KO;*** 1852: Sychrov; 1855: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1909: Karlovy Vary (Säuleneichen), Klášterec (Säuleneichen, pěkné), Turnov (krásné stromy); 1913: Jezeří; před 1914: LVA; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1933: Žehušice.	
Quercus robur L. **'Fastigiata Cucullata'** [*Q. pedunculata fastigiata cucullata* hort., *Q. p.* var. *pyramidalis-cucullata* de Vos]	kulturní 1	5	před 1864	**1880: Hluboká**.	
Quercus robur L. **'Fennessii'** [*Q. r.* 'Heterophylla', *Q. r. var. laciniata* (Lodd.) A. DC., *Q. pedunculata* var. *heterophylla* Loudon]	kulturní 1	4	okolo 1820	1852: Sychrov (*Q. heterophylla* *); 1880: Hluboká; 1892: Praha-ČSZZ; před 1914: LVA; 1937: Bystřice; 1947: Žehušice.	* Mohlo jít i o druh *Q. ×heterophylla.*
Quercus robur L. **'Fürst Schwarzenberg'**	kulturní 1	5	1884 *	**1865: *Hluboká*** **; 1892: Praha-ČSZZ.	* Od tohoto roku začala odrůdu šířit firma Späth z Berlína. ** Kultivar vznikl velmi pravděpodobně na Hluboké.
Quercus robur L. **'Pectinata'** [*Q. pedunculata* var. *pectinata* G. Kirchn.]	kulturní 1	4	před 1864	**1844: Praha-KO**; 1865: *Hluboká;* 1867: Praha-ČSZZ; 1941: Žehušice.	
Quercus robur L. **'Pendula'** [*Q. pedunculata* var. *pendula* (Neill) Loudon, *Q. p.* var. *dauvessei* (Herger) Rehder]	kulturní 1	4	okolo 1788	**1880: Hluboká**; 1884: *Praha-KO;* 1913: Jezeří; před 1914: LVA.	
Quercus robur L. **'Umbraculifera'** [*Q. pedunculata umbraculifera* Rothe]	kulturní 1	5	před 1879	**před 1914: LVA**.	
Quercus rubra L. [*Q. borealis* F. Michx., *Q. b.* var. *maxima* (Marshall) Sargent]	přírodní	2	1724	**1794: Nové Dvory**; 1805: LVA; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1844: Praha-KO; 1851: Praha-ČSZZ; 1864: Libějovice; 1880: Hluboká; 1895: *Průhonice;* 1909: Konopiště; 1913: Jezeří; 1928: Chrudim; 1933: Žehušice; 1937: Bystřice.	
Quercus ×turneri Willd. **'Pseudoturneri'** [*Q. ×pseudoturneri* C. K. Schneid., *Q. austriaca sempervirens* hort.]	kulturní 2	4	okolo 1800	**1909: Průhonice**, **Konopiště**; 1930: Bystřice; 1947: Žehušice. *	* 1843 uváděn v Chudenicích *Q. turneri.*
Quercus velutina Lam. [*Q. tinctoria* W. Bartram]	přírodní	5	okolo 1800	**1806: LVA**; 1844: Praha-KO; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1923: *Průhonice.*	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Rhododendron calendulaceum (Michx.) Torr.	přírodní	4	okolo 1800	**1844: Praha-KO**; 1932: *Průhonice*.	
Rhododendron campanulatum D. Don subsp. ***campanulatum***	přírodní	5	1825	**1845: Děčín**; 1852: Praha-ČSZZ, Sychrov. *	* Hybridy *R. campanulatum* od 50. let 19. století.
Rhododendron canadense (L.) Torr. [*Rhodora canadensis* L.]	přírodní	5	1767	**1835: Praha-KO**; 1852: Sychrov; 1909: Průhonice; 1915: Soudná; 1933: Žehušice.	
Rhododendron hirsutum L.	přírodní	5	okolo 1600	**1809: Březina**; 1859: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1921: *Průhonice;* 1933: Žehušice; 1937: Bystřice.	
Rhododendron L. **'Cunningham's White'** [*R. cunninghamii* K. Koch non T. Moore]	kulturní 2	4	okolo 1830	1852: Praha-ČSZZ (*R. Cunninghami verum*, 1859 *R. arboreum Cunninghami*), Sychrov (*R. Cunninghami*); 1910: LVA; 1914: Červený Hrádek (*R. Cunninghami*); 1927: *Průhonice;* 1933: Jezeří; 1941: Žehušice. *	* Nelze zcela vyloučit, že se pod jménem *R. Cunninghami* pěstoval choulostivější *R.* 'Cunninghami' [*R. cunninghami* T. Moore], vyšlechtěný o cca 20 let později, který již pravděpodobně není v Evropě v kultuře (Leach, 1962, s. 252).
Rhododendron minus Michx. var. ***minus*** [*R. carolinianum* Rehder, *R. punctatum* Andrews]	přírodní	5	1811	**1927: *Průhonice;*** 1933: Jezeří, Žehušice.	
Rhododendron molle subsp. ***japonicum*** (A. Gray) Kron [*R. japonicum* (A. Gray) Suringar, *A. japonica* A. Gray, *Azalea mollis* André non Blume]	kulturní 2	3	po 1830	**1878: Praha-ČSZZ**; 1880: Hluboká; 1909: Klášterec, Průhonice; 1910: LVA; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1933: Jezeří, Žehušice. *	* Příbuzný *R. molle* G. Don subsp. *molle* uváděn od 1854; zahradnická praxe oba poddruhy důsledněji nerozlišovala, případně zaměňovala. Od 70. let 19. stol. nabízeny první selekce řazené do skupiny tzv. Mollis azalek, na jejichž vzniku se podílí oba poddruhy, které během doby tato skupina prakticky nahradila; od poloviny 20. století k tomu dále přispěly i tzv. Knap-Hill azalky.
Rhododendron ponticum L. [*R. catesbaeum* Dum. Cours. *]	přírodní	4	1763	**1824: Březina**; 1835: Praha-KO; 1852: Praha-ČSZZ (*R. catesbaeum* *), Sychrov; 1910: *Průhonice.* **	* Leach (1962, s. 501) naznačuje, že by mohlo jít o hybrid *R. ponticum*. ** Od 50. let 19. století v nabídce ČSZZ v Praze hybridy tohoto druhu.
Rhododendron L. **'Praecox'** [*R.* ×*praecox* I. Davis]	kulturní 2	4	okolo 1855	**1925: *Průhonice;*** 1947: Žehušice.	
Rhododendron schlippenbachii Maxim.	přírodní	5	1893	**1927: *Průhonice.***	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Rhododendron L. **Skupina Velkokvěté stálezelené**	kulturní 2	2	*	**	* Relevantní přírodní taxony od 1/2 18. stol., kultivary od 30. let 19. stol. ** Relevantní přírodní taxony od 20. let 19. stol. (1824 *R. maximum* L., *R. ponticum* L.; 1852 *R. caucasicum* Pall., *R. catawbiense* Michx.) a kultivary od 50. let 19. stol., většinou málo zimovzdorné.
Rhododendron smirnowii Trautv.	přírodní	4	1886	**1910:** ***Průhonice.***	
Rhodotypos scandens (Thunb.) Makino [*R. kerrioides* Siebold et Zucc.]	přírodní	4	1860	**1869: Praha-ČSZZ**; 1880: Hluboká; 1884: *Praha-KO;* 1911: Průhonice; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Rhus glabra L.	přírodní	5	1620	**1785: Lány**; 1794: Nové Dvory; 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1835: Březina; 1844: Praha-KO; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká (* včetně); 1898: Praha-ČSZZ *; 1913: Jezeří; 1915: Soudná *; 1927: *Průhonice* (* včetně); 1928: Chrudim (* včetně).	* *R. g.* 'Laciniata', zavedený do kultury v Evropě 1863.
Rhus typhina L. [*R. virginiana* Garsault]	přírodní	3	1622	**1800: Nové Dvory**; 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Nové Hrady; 1835: Březina, *Praha-KO;* 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1889: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1937: Bystřice.	
Rhus typhina L. **'Dissecta'** [*R. t.* 'Laciniata']	kulturní 2	4	1898	**1914:** ***Průhonice;*** 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Ribes aureum Pursh [*R. odoratum* H. L. Wendl.]	přírodní	4	1824	**1828: Březina**; 1844: *Praha-KO;* 1847: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1922: Průhonice; 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Ribes sanguineum Pursh	přírodní	4	1826	**1844: Praha-KO**; 1848: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1922: Průhonice; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice. *	* 1848: *R. s.* 'Plenum', *R. s.* 'Atrorubens'; 1898: *R. s.* 'Carneum'.
Robinia ×***ambigua*** Poir. [*R. dubia* Foucault, *R. intermedia* Soulange-Bodin]	kulturní 2	4	před 1812	**1835: Praha-KO**; 1879: Praha-ČSZZ (1857 *, 1869 **); 1880: Hluboká * **; 1923: *Průhonice* **; 1928: Chrudim **; 1930: Bystřice **; 1941: Žehušice **.	* *R. a.* 'Bella-rosea'. ** *R. a.* 'Decaisneana'.

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Robinia hispida L.	přírodní	5	1743	**1785: Lány**; 1794: Nové Dvory; 1802: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1849: Praha-ČSZZ (*R. h. latifolia,* 1867 *); 1852: Sychrov; 1865: *Hluboká* (1880 *)*;* 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice* (1928 *); 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1933: Žehušice.	* *R. h.* 'Macrophylla'.
Robinia neomexicana A. Gray [*R. neomexicana* var. *luxurians* Dieck]	přírodní	5	1887	**1900: Praha-ČSZZ**; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Robinia pseudoacacia L.	přírodní	3	okolo 1635	**1785: Lány**; 1794: Nové Dvory; 1799: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1835: *Praha-KO;* 1852: Sychrov; 1880: Hluboká (1911 obv. km. = 2,8 m); 1889: Praha-ČSZZ; 1911: Libějovice (v = 20 m, obv. km. = 2,9 m, snad z roku 1864, případně i 1842); 1913: Jezeří; 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1935: *Průhonice;* 1947: Žehušice.	
Robinia pseudoacacia L. **'Amorphifolia'**	kulturní 2	4	1798	**1835: Praha-KO;** 1880: Hluboká.	
Robinia pseudoacacia L. **'Aurea'**	kulturní 2	5	okolo 1860	**1865: *Hluboká;*** 1884: Praha-KO; 1885: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří.	
Robinia pseudoacacia L. **'Bessoniana'** [*R. bessoniana* K. Koch]	kulturní 2	4	okolo 1860	**1853: Praha-ČSZZ**; 1880: Sychrov; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1928: Chrudim, *Průhonice;* 1930: Bystřice; 1933: Žehušice (*R. Bessoniana* var. *elegans* hort., 1941 *R. p. Bessoniana*).	
Robinia pseudoacacia L. **'Coluteoides'** [*R. p. sophoraefolia* Link]	kulturní 2	5	okolo 1765	**1835: Praha-KO**; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1889: Praha-ČSZZ.	
Robinia pseudoacacia L. **'Inermis'** [*R. inermis* Mirbel (1804) non Dum. Cours. (1811), *R. spectabilis* Dum. Cours.]	kulturní 2	4	okolo 1800	1801: LVA (*R. inermis* *); 1813: Praha-KO (*R. inermis* *); 1823: Nové Hrady (*R. inermis* *); 1852: Sychrov (*R. inermis* [*spectabilis*]).	* Nelze zcela vyloučit, že se jednalo o *R. p.* 'Umbraculifera' [*R. inermis* Dum. Cours.].
Robinia pseudoacacia L. **'Microphylla'** [*R. p.* var. *elegantissima* hort. ex Rehder]	kulturní 2	4	před 1813	**1835: *Praha-KO;*** 1909: Červený Hrádek; 1927: *Průhonice;* 1933: Jezeří.	
Robinia pseudoacacia L. **'Pyramidalis'** [*R. p.* var. *pyramidalis* (Pepin) C. K. Schneid., *R. pyramidalis* Pepin]	kulturní 2	5	okolo 1839	**1857: Praha-ČSZZ**; 1865: *Hluboká;* 1913: Jezeří; 1928: *Průhonice;* 1941: Žehušice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Robinia pseudoacacia L. **'Stricta'** [*R. stricta* Hoffmanns.]	kulturní 2	5	před 1822	1835: Praha-KO (*R. procera,* 1844 *R. procera* [*stricta*] *); 1851: Praha-ČSZZ; 1932: *Průhonice.*	* Identita kultivaru není zcela jednoznačná.
Robinia pseudoacacia L. **'Tortuosa'**	kulturní 2	4	okolo 1810	**1835: *Praha-KO;*** 1880: Hluboká (*R. p. tortuosa elegans*); 1912: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; před 1914: LVA; 1914: Červený Hrádek; 1928: *Průhonice.*	
Robinia pseudoacacia L. **'Umbraculifera'** [*R. inermis* Dum. Cours. (1811) non Mirbel (1804), *R. umbraculifera* DC.]	kulturní 2	4	okolo 1813	**1835: *Praha-KO;*** 1852: Sychrov (*R. umbraculifera*); 1872: Praha-ČSZZ (*R. umbraculifera nana,* 1876 *R. p. umbraculifera*); 1880: Hluboká (*R. p. umbraculifera nigra, R. p. umbraculifera rubra*); 1913: Jezeří (*R. p. inermis,* Kugel-Akazie); 1928: Chrudim (*R. p. inermis,* akát kulovitý), *Průhonice;* 1930: Bystřice (*R. inermis,* akát kulovitý); 1941 (*R. inermis,* akát kulovitý). *	* Nelze vyloučit, že odrůda byla u nás pěstována dříve; viz *R. pseudoacacis* 'Inermis'.
Robinia pseudoacacia L. **'Unifolia'** [*R. p.* 'Monophylla']	kulturní 2	4	okolo 1855	**1865: *Hluboká;*** 1875: Praha-ČSZZ (*R. monophylla,* 1876 *R. p. monophylla*); 1880: Hluboká; 1884: Praha-KO; 1909: Klášterec; před 1914: LVA; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice.	
Robinia viscosa Vent. [*R. glutinosa* Sims]	přírodní	4	1791	**1809: Březina**; 1811: LVA; 1823: Červený Hrádek; 1835: *Praha-KO;* 1849: Praha-ČSZZ (*R. horrida viscosa,* 1869 *R. viscosa*); 1852: Sychrov; 1880: Hluboká (*R. Pseudo Acacia glutinosa*); 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1933: Žehušice.	
Rosa britzensis Koehne	přírodní	5	1901	**1930: *Průhonice.***	
Rosa ×***centifolia*** L.	kulturní 2	4	konec 16. století	**1785: Lány** (*R. burgundica* *); 1794: Nové Dvory; 1801: LVA (1811 * **); 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady (* *** včetně); 1824: Březina; 1844: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1927: *Průhonice;* 1938: Blatná; 1941: Žehušice. ****	* *R.* 'Parvifolia' [*R. centifolia* 'Parvifolia']. ** *R. c.* 'Muscosa'. *** *R. c.* 'Petite de Hollande' [*R. c.* 'Minor'], *R. c.* 'Muscosa'. **** Od 40. let 19. stol. četné a většinou problematicky identifikovatelné kultivary.
Rosa foetida Herrm. [*R. lutea* Mill.]	přírodní	5	okolo 1583	**1808: Hluboš**; 1809: Březina; 1811: LVA (1804 *); 1927: *Průhonice* (1923 *); 1929: Žehušice; 1937: Bystřice (* včetně); 1938: Blatná (* včetně).	* *R. f.* 'Bicolor'.
Rosa glauca Pourr. [*R. rubrifolia* Vill.]	přírodní	4	před 1814	**1809: Březina**; 1914: Červený Hrádek; 1920: *Průhonice;* 1937: Bystřice; 1938: Blatná; 1941: Žehušice (*R. rubrifolia livida*).	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Rosa L. **'Kaiserin des Nordens'** [*R. rugosa* Thunb. 'Kaiserin des Nordens']	kulturní 2	5	1879	**1960: *Průhonice.***	
Rosa L. **'Macrantha'** [*R.* ×*macrantha* N. H. F. Desp., *R.* ×*waitziana* var. *macrantha* (N. H. F. Desp.) Rehder]	kulturní 2	5	18. stol.	**1937: *Průhonice*.**	
Rosa moyesii Hemsl. et E. H. Wilson	přírodní	5	1894	**1910: *Průhonice;*** 1938: Blatná; 1947: Žehušice.	
Rosa moyesii Hemsl. et E. H. Wilson **'Fargesii'**	kulturní 2	5	1900?	**1937: *Průhonice;*** 1941: Žehušice.	
Rosa multiflora Thunb. var. ***multiflora***	přírodní	4	okolo 1860 *	**1911: *Průhonice;*** 1938: Blatná (*R. m. japonica typus* **). ***	* Kulturní typy již od počátku 19. století. ** Pravděpodobně *R. m.* 'Japonica', používaná především jako podnož. *** *R. multiflora* uváděná 1835 v Praze-KO není s vysokou pravděpodobností Thunbergův druh.
Rosa ×***pteragonis*** M. Krause ex Kordes	kulturní 2	5	1938	1976 *.	* Hieke (1976).
Rosa roxburghii Tratt.	kulturní 2	5	1828	**1927: *Průhonice.***	
Rosa rugosa Thunb.	přírodní	3	1796	**1886: Chudenice**; 1898: Praha-ČSZZ; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná (*R. r. Reegeliana*); 1922: *Průhonice;* 1926: Molitorov; 1929: Žehušice; 1933: Jezeří; 1937: Bystřice; 1938: Blatná (*R. r. simplex rubra, R. r. simplex alba*).	
Rosa sericea fo. ***pteracantha*** Franch. [*R. omeiensis* fo. *pteracantha* Rehd. et Wils.]	přírodní	5	1890	**1924: *Průhonice;*** 1926: Molitorov; 1937: Bystřice; 1947: Žehušice.	
Rosa sericea subsp. ***omeiensis*** (Rolfe) A. V. Roberts [*R. omeiensis* Rolfe]	přírodní	4	1901	**1924: *Průhonice.***	
Rosa setigera Michx.	přírodní	5	1810	**1835: Březina**; 1927: *Průhonice;* 1938: Blatná.	
Rosa L. **Skupina Polyantha** [*R.* ×*rehderiana* Blackburn, *R. polyantha* Carrière non Siebold et Zucc.]	kulturní 2	2	1875	**1889: Praha-ČSZZ** *. **	* *R.* 'Mignon' ['Mignonette'], *R.* 'Pâquerette', *R.* 'Bijou de Lyon', *R.* 'Max Singer', *R.* 'Mlle. Cécile Brünner'. ** Vzhledem k obrovskému sortimentu a obecnému používání nejsou další údaje uváděny.
Rosa villosa L. [*R. pomifera* Herrm.]	přírodní	5	1603	**1794: Nové Dvory**; 1808: LVA; 1809: Březina; 1823: Nové Hrady; 1900: Praha-ČSZZ; 1923: *Průhonice;* 1938: Blatná (*R. mollis,* růže jablíčková *); 1941: Žehušice	* Ne zcela jednoznačná identita.

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Rosa willmottiae Hemsl.	přírodní	5	1904	**1922: *Průhonice;*** 1941: Žehušice.	
Rosa xanthina Lindl.	kulturní 2	5	1907	**1924: *Průhonice.***	
Rosa xanthina fo. ***hugonis*** (Hemsl.) A. V. Roberts [*R. hugonis* Hemsl.]	přírodní	5	1899	**1923: *Průhonice;*** 1938: Blatná; 1947: Žehušice.	
Rubus odoratus L.	přírodní	4	1635	**1785: Lány**; 1800: Nové Dvory; 1804: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1835: *Praha-KO;* 1852: Sychrov, 1880: Hluboká; 1898: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1933: Žehušice.	
Rubus parviflorus Nutt.	kulturní 2	5	1827	**1923: *Průhonice.***	
Salix alba L. **'Sericea'** [*S. alba* fo. *argentea* Wimm.]	kulturní 1	5	okolo 1840	**1880: Hluboká**; 1892: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; před 1914: LVA; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice.*	
Salix alba L. **'Tristis'** [*S. a.* var. *vitellina pendula* Rehder]	kulturní 1	2 *	před 1815	**1865: *Hluboká;*** 1913: Jezeří (*S. a. aurea pendula*); 1922: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1933: Žehušice.	* Podstatná část takto označených jedinců je ve skutečnosti *S.* ×*sepulcralis* či *S. s.* 'Chrysocoma'.
Salix babylonica L. **'Tortuosa'** [*S. matsudana* Koidz. 'Tortuosa']	kulturní 2	4	1924	**1929: Žehušice**; 1933: Jezeří; 1935: *Průhonice;* 1946: Bystřice.	
Salix caprea L. **'Kilmarnock'** [*S. c.* 'Pendula']	kulturní 1	4	1853	**1880: Sychrov**; 1913: Jezeří; 1923: *Průhonice;* 1930: Bystřice.	
Salix ×***sepulcralis*** Simonk. [*Salix* ×*salamonii* (Carrière) Carrière]	kulturní 2	4 *	před 1864	**1868: Praha-ČSZZ** (*S. Baron de Salamon*); 1880: Hluboká (*S. alba Baron Salamon*); před 1914: LVA; 1928: Chrudim (*S. Salamoni*). **	* Zastoupení je ve skutečnosti podstatně větší, a to na úkor *S. alba* 'Tristis'. ** Významné zastoupení má kultivar *S. s.* 'Chrysocoma' [*S.* ×*chrysocoma* Dode]; hodnověrné informace o době zavedení do kultury a jeho zastoupení však chybí.
Sambucus nigra L. **'Albovariegata'** [*S. n. albo-variegata* Weston]	kulturní 1	4	1770	**1865: *Hluboká;*** 1931: *Průhonice.* *	* Jméno této vzácně pěstované odrůdy s bíle skvrnitými lístky bývalo mylně uplatňováno pro běžnější *S. n.* 'Marginata' s lístky bíle lemovanými.
Sambucus nigra L. **'Aurea'** [*S. n. luteis* hort., *S. aurea* Carrière]	kulturní 1	5	1826	**1880: Hluboká;** 1884: Praha-KO; 1886: Chudenice; 1889: Praha-ČSZZ; 1909: Průhonice; 1913: Jezeří; 1928: Chrudim; 1933: Žehušice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Sambucus nigra L. **'Aureomarginata'**	kulturní 1	4	1867	**1889: Praha-ČSZZ**.	
Sambucus nigra L. **'Luteovariegata'** [*S. n. aureovariegata* Dipp.]	kulturní 1	5	1755	**1886: Chudenice**; 1889: Praha-ČSZZ; 1930: Bystřice.	
Sambucus nigra L. **'Marginata'** [*S. n.* 'Variegata', *S. n. argenteomarginata* G. Kirchn., *S. n.* var. *argenteo-variegata* G. Kirchn. ex Schwer.]	kulturní 1	5	1845	**1880: Hluboká**; 1882: Praha-ČSZZ; 1884: Praha-KO; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1932: *Průhonice;* 1933: Žehušice; 1946: Bystřice.	
Sambucus racemosa L. **'Laciniata'**	kulturní 1	5	před 1815	**1892: Praha-ČSZZ**; 1925: *Průhonice.*	
Sambucus racemosa L. **'Plumosa Aurea'**	kulturní 1	5	okolo 1894	**1915: Soudná**; 1947: Žehušice.	
Sciadopitys verticillata (Thunb.) Siebold et Zucc.	přírodní	5	1853	**1859: *Nové Hrady;*** 1909: Klášterec (v = 3 m), Průhonice; 1913: Jezeří; 1928: Chrudim.	
Sequoiadendron giganteum (Lindl.) J. Buchholz [*Sequoia gigantea* (Lindl.) Decne., *S. washingtoniana* Sudw., *Wellingtonia gigantea* Lindl.]	přírodní	4	1853	**1859: *Nové Hrady;*** 1860: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1909: Červený Hrádek (silná rostlina), Klášterec, Jezeří, Průhonice; 1915: Soudná.	
Skimmia japonica Thunb.	přírodní	5	1838	**1909: *Průhonice;*** 1929: Žehušice.	
Sorbaria sorbifolia (L.) A. Braun var. ***sorbifolia*** [*Spiraea sorbifolia* Aitch.]	přírodní	4	1759	**1803: LVA**; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1828: Březina; 1850: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1924: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1933: Jezeří; 1941: Žehušice.	
×***Sorbopyrus auricularis*** (Knoop) C. K. Schneid. [*Pyrus pollveria* L., *P. bollwylleriana* DC., *P.* ×*irregularis* Münchh.]	kulturní 2	5	okolo 1600	**1800: Nové Dvory;** 1807: LVA; 1809-1838: Březina *; 1844: Praha-KO; 1889: Praha-ČSZZ; 1909: Průhonice; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1933: Žehušice.	* Nedatovaný seznam rostlin z období od návratu K. M. Sternberga do Čech po jeho úmrtí.
Sorbus aria Crantz **'Majestica'** [*S. majestica* hort. ex Dippel]	kulturní 1	4	před 1858	**1909: Konopiště**; 1912: Praha-ČSZZ; 1914: *Průhonice;* 1930: Bystřice.	
Sorbus aucuparia L. **'Edulis'** [*S. a.* var. *edulis* Dieck, *S. a.* var. *dulcis* Kraetzl, *S. a.* var. *moravica* Dippel]	kulturní 1	4	1887 *	po 1894: Chudenice; **1900: Praha-ČSZZ**; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1933: Žehušice.	* Objeven v Hrubém Jeseníku 1810, komerční šíření od 1887.

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Sorbus aucuparia L. **'Pendula'**	kulturní 1	4	1853	**1852: Sychrov**; 1884: *Praha-KO;* 1892: Praha-ČSZZ; 1909: Konopiště; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1930: Bystřice; 1935: *Průhonice;* 1941: Žehušice.	
Sorbus aucuparia L. **'Pendula Variegata'**	kulturní 1	5	1874	**1900: Praha: ČSZZ**; 1913: Jezeří.	
Sorbus discolor (Maxim.) Maxim. [*S. pekinensis* Koehne]	přírodní	5	okolo 1883	**1910: *Průhonice;*** 1933: Žehušice.	
Sorbus hybrida L.	přírodní	4	1779	**1794: Nové Dvory**; 1801: LVA; 1823: Nové Hrady; 1835: *Praha-KO;* 1848: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1909: Konopiště; 1924: *Průhonice.*	
Sorbus intermedia (Ehrh.) Pers. [*S. scandica* (L.) Fr., *Pyrus intermedia* Ehrh.]	přírodní	4	dávno	**1803: LVA**; 1835: *Praha-KO;* 1900: Praha-ČSZZ *; 1909: Konopiště *; 1923: *Průhonice;* 1933: Žehušice.	* Je velmi málo pravděpodobné, že šlo o *S. mougeotii* Soy.-Will. et Godr. [*S. scandica* H . J. Coste].
Sorbus latifolia (Lam.) Pers.	přírodní	4	před 1750	**1835: *Praha-KO;*** 1850: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1909: Konopiště; před 1914: LVA; 1927: *Průhonice.*	
Spiraea* ×*arguta Zabel [*Spiraea* L. 'Arguta']	kulturní 2	4	před 1884	**1898: Praha-ČSZZ** (*S. multiflora arguta*); 1900: LVA *; 1909: Konopiště; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1929: Žehušice (*S. multiflora arguta*); 1930: Bystřice (*S. multiflora arguta*); 1933: Jezeří (*S. multiflora arguta*).	* Herbář. doklad (Businský a Businská, 2002, s. 159).
Spiraea* ×*brachybotrys Lange [*S.* ×*pruinosa* hort. Muscav. ex Zabel]	kulturní 2	4	před 1880	**1884: Praha-KO**; 1900: Praha-ČSZZ; 1909: Konopiště; 1913: Jezeří; 1937: *Průhonice;* 1946: Bystřice.	
Spiraea canescens D. Don. [*S. argentea* hort., *S. flagelliformis* hort., *S. rotundifolia* Lindl., *S. nepalensis* hort. ex C. K. Schneid.]	přírodní	5	1837	1843: Chudenice (*S. nepalensis* *); před 1844: Červený Hrádek **; 1848: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká (*S. nepalensis* *); 1909: Konopiště; 1915: Průhonice, Soudná ***; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice ***; 1930: Bystřice (*** včetně); 1933: Jezeří (*** včetně).	* *S. nepalensis* hort. uváděna i jako syn. *S. bella* Sims (GBIF, 2020), která je u nás herbářově doložena 1845 (Businský a Businská (2002, s. 60). ** Businský a Businská (2002, s. 47). *** *S. c.* 'Myrtifolia'.
Spiraea cantoniensis Lour. [*S. lanceolata* Comm. ex Poir., *S. reevesiana* Lindl.]	přírodní	5	1824	**1848: Praha-ČSZZ**; 1880: Hluboká; 1909: Konopiště *; 1915: Soudná; 1928: Chrudim (* včetně); 1930: Bystřice; 1933: Jezeří, Žehušice *.	* *S. c.* 'Lanceata' [*S. c. fl. pl., S. reevesiana fl. pl.*].
Spiraea crenata L.	přírodní	5	okolo 1800	**1794: Nové Dvory**; 1804: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek (1844 *), Nové Hrady; 1849: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1909: Konopiště; 1915: Průhonice.	* Herbář. doklad (Businský a Businská, 2002, s. 21).

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Spiraea douglasii Hook. subsp. ***douglasii*** [*S. d.* var. *roseata* (Rydb.) C. L. Hitchc.]	přírodní	4	okolo 1827	**před 1846: Praha** *; 1847: Chudenice; 1848: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1884: Praha-KO; 1909: Konopiště; 1913: Jezeří; 1924: *Průhonice;* 1928: Chrudim (*S. d. rosea*); 1929: Žehušice (*S. d. rosea*).	* Herbář. doklad (Businský a Businská, 2002, s. 155); bez přesnější lokalizace ve městě.
Spiraea douglasii subsp. ***menziesii*** (Hook.) Calder et R. L. Taylor [*S. menziesii* Hook.]	přírodní	4	1838	**1900: Praha-ČSZZ**; 1909: Konopiště; 1927: *Průhonice* *.	* Businský a Businská (2002, s. 155).
Spiraea henryi Hemsl.	přírodní	5	1900	**1923: *Průhonice*;** 1930: Bystřice.	
Spiraea chamaedryfolia L. [*S. incisa* hort. non Thunb.] *	přírodní	3	1772	**1804: LVA** (*S. ch.*); 1808: Hluboš (*S. ch.*); 1813: Praha-KO (*S. incisa*); 1823: Červený Hrádek (*S. ch.*, 1845 **), Nové Hrady (*S. ch.*); 1824: Březina (*S. ch.*); 1848: Praha-ČSZZ (*S. ch.*, 1850 *S. ulmifolia*); 1880: Hluboká (*S. ch., S. aubifolia*); 1909: Konopiště (*S. ch., S. ulmifolia*); 1914: *Průhonice* (*S. ch. ulmifolia*, 1924 *S. ch.*); 1928: Chrudim (*S. ch. transiens*).	* Rozdělení druhu na nominátní var. *chamaedryfolia* a na var. *ulmifolia,* které uplatnil Hieke (1984), zde bylo opuštěno, protože (1) prakticky všechny rostliny v parcích a zahradách ČR náleží - v rozporu s Hiekeho údaji - k var. *ulmifolia* a (2) oprávněnost vymezení var. *ulmifolia* není jednoznačná (Businský, 2020). ** Herbář. doklad *S. ch.* var. *ulmifolia* (Scop.) Maxim. (Businský a Businská, 2002, s. 155).
Spiraea japonica L. f. [*S. callosa* Thunb.]	přírodní	4	okolo 1850	**1844: Chudenice**; 1853: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1909: Konopiště; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice.* *	* 1857 *S. j.* 'Fortunei', 1866 *S. j.* 'Albiflora', 1898 *S. j.* 'Bullata', 1912 *S. j.* 'Ruberrima'.
Spiraea japonica L. f. **'Anthony Waterer'** [*S.*×*bumalda* Burv. 'Anthony Waterer']	kulturní 2	4	před 1890	**1899: Praha-ČSZZ**; 1910: Litomyšl *; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	* Herbář. doklad (Businský a Businská, 2002, s. 155); bez přesnější lokalizace ve městě.
Spiraea japonica L. f. **'Bumalda'** [*S.* ×*bumalda* Burv., *S.* ×*pumila* hort. ex Zabel] *	kulturní 2	4	před 1885	**1898: Praha-ČSZZ**; 1900: LVA **; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice.* ***	* Rostliny v současnosti takto označované nejsou zcela identické s původním klonem (Businský a Businská, 2002, s. 72). ** Herbář. doklad (Businský a Businská, 2002, s. 72). *** Část rostlin, které Hieke (1984) označil jako *S.* ×*bumalda,* by mohla zahrnovat i jiné – jím neurčené – kultivary, řazené dříve ke *S.* ×*bumalda.*
Spiraea japonica L. f. **'Macrophylla'** [*S. j.* var. *macrophylla* Zabel, *S.* ×*bumalda* Burv. 'Macrophylla', *S. fortunei macrophylla* Simon-Louis, *S. callosa macrophylla* hort.]	kulturní 2	4	před 1866	**1880: Hluboká**; 1889: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1941: Žehušice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Spiraea nipponica Maxim. var. ***nipponica***	přírodní	4	před 1882	**1914:** ***Průhonice.***	
Spiraea nipponica Maxim. **'Rotundifolia'**	kulturní 2	5	před 1882	1914: Průhonice *; 1965 **.	* Taxonomicky pochybné (Businský a Businská, 2002, s. 157). ** Hieke (1965).
Spiraea prunifolia Siebold et Zucc. [*S. p.* var. *florepleno* Siebold]	kulturní 2	4	okolo 1845	**1848: Praha-ČSZZ**; 1880: Hluboká; 1909: Konopiště; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1933: Žehušice.	
Spiraea thunbergii Siebold ex Blume	přírodní	4	1859	**1862: Praha-ČSZZ**; 1880: Hluboká; 1909: Konopiště; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Spiraea* ×*vanhouttei (Briot) Zabel [*S. aquilegiifolia* var. *vanhouttei* Briot]	kulturní 2	2	okolo 1862	**1880: Hluboká**; 1889: Praha-ČSZZ; 1909: Konopiště; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1922: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice; 1933: Jezeří.	
Spiraea veitchii Hemsl.	přírodní	5	1900	**1923:** ***Průhonice;*** 1929: Žehušice.	
Staphylea colchica Steven	přírodní	5	1850	**1880:** ***Sychrov;*** 1892: Praha-ČSZZ; 1909: Průhonice; 1913: Jezeří; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Staphylea trifolia L.	přírodní	5	1640	**1785: Lány** (*S. trifoliata*); 1800: Nové Dvory; 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1816: Březina; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1852: Sychrov; 1900: Praha-ČSZZ; 1923: *Průhonice.*	
Styphnolobium japonicum (L.) Schott [*Sophora japonica* L.]	přírodní	3	1747	**1801: LVA**; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina *; 1845: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1910: *Průhonice;* 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	* Semeno vyseto snad již 1820-1823.
Styphnolobium japonicum (L.) Schott **'Pendulum'** [*Sophora japonica* L. 'Pendula']	kulturní 2	4	1827	**1844: Praha-KO**; 1852: Sychrov; 1853: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; před 1910: LVA; 1913: Jezeří; 1933: Žehušice; 1935: *Průhonice;* 1937: Bystřice.	
Styphnolobium japonicum (L.) Schott **'Variegatum'** [*Sophora japonica* L. 'Variegata']	kulturní 2	5	před 1838	**1852: Sychrov**; 1865: *Hluboká.*	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Symphoricarpos albus (L.) S. F. Blake [*S. rivularis* Suksd., *S. racemosus* Michx., *Symphoria racemosa* Pursh] *	přírodní	1	1817	**1830: Březina**; 1845: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1929: Žehušice (*S. fructo albo*); 1937: Bystřice.	* Variety druhu v minulosti praxe nerozlišovala, přičemž u nás se vyskytuje, pravděpodobně téměř výlučně, jen *S. a.* var. *laevigatus* (Fernald) S . F. Blake. Případný výskyt jiných variet je v uvedených lokalitách a letech málo pravděpodobný a bez herbářových položek nezjistitelný.
Symphoricarpos* ×*chenaultii Rehder	kulturní 2	4	okolo 1910	**1968: Žehušice**.	
Symphoricarpos orbiculatus Moench [*S. vulgaris* Michx., *Symphoria glomerata* Pursh, *Lonicera symphoricarpos* L.]	přírodní	4	okolo 1730	**1785: Lány**; 1794: Nové Dvory; 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1835: Březina; 1865: *Hluboká;* 1885: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1929: Žehušice (*S. fructo rubro*); 1930: Bystřice.	
Symphoricarpos orbiculatus Moench **'Foliis Variegatis'** [*S. o.* 'Variegatus', *S. vulgaris* var. *variegatus* hort. ex Cowell]	kulturní 2	5	před 1837	**1844: Praha-KO**; 1848: Praha-ČSZZ; 1865: *Hluboká;* 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Symphoricarpos rotundifolius A. Gray	přírodní	5	1896	**1912: Praha-ČSZZ**.	
Syringa* ×*henryi C. K. Schneid. **'Lutèce'**	kulturní 2	5	okolo 1900	**1922: *Průhonice;*** 1937: *Molitorov.*	
Syringa* ×*chinensis Willd. [*S.* ×*persica* L. 'Chinensis', *S. rothomagensis* hort.]	kulturní 2	3	okolo 1777	**1803: LVA**; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1849: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1930: Bystřice; 1941: Žehušice. *	* 1852 *S. ch.* 'Saugeana' [*S. ch. rubra* Lodd.], 1857 *S. ch.* 'Alba', 1900 *S. ch.* 'Metensis'.
Syringa josikaea J. Jacq. ex Rchb. f.	přírodní	4	1830	**1844: Praha-KO**; 1849: Praha-ČSZZ; 1865: *Hluboká;* 1910: *Průhonice;* 1913: Jezeří; 1930: Bystřice; 1933: Žehušice.	
Syringa komarowii C. K. Schneid. [*S. komarowii* subsp. *reflexa* (C. K. Schneid.) P. S. Green et M. C. Chang, *S. reflexa* C. K. Schneid.]	přírodní	4	1908	**1922: *Průhonice;*** 1941: Žehušice.	
Syringa* ×*persica L.	kulturní 2	5	1640	**1785: Lány**; 1800: Nové Dvory; 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1849: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1913: Jezeří; 1927: *Průhonice;* 1947: Žehušice *.	* *S. p.* 'Alba'.

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Syringa pubescens subsp. ***patula*** (Palib.) M. C. Chang et X. L. Chen [*S. velutina* Kom.]	přírodní	5	okolo 1900	**1937:** ***Průhonice.***	
Syringa reticulata (Blume) H. Hara subsp. ***reticulata*** [*S. amurensis* var. *japonica* (Maxim.) Franch. et Sav., *S. japonica* (Maxim.) Decne., *Ligustrina amurensis* var. *japonica* Maxim.]	přírodní	5	1876-USA	**1900: Praha-ČSZZ**; 1909: Průhonice; 1913: Jezeří; před 1914: LVA; 1937: Bystřice. *	* Svoboda (1981) uvádí již v roce 1880 na Sychrově *S. amurensis*, což by měla být *příbuzná S. r.* subsp. *amurensis* (Rupr.) P. S. Green et M. C. Changu.
Syringa reticulata subsp. ***pekinensis*** (Rupr.) P. S. Green et M. C. Chang [*S. amurensis* var. *pekinensis* (Rupr.) Maxim., *S. pekinensis* Rupr., *Ligustrina amurensis* var. *pekinensis* (Rupr.) Maxim., *L. pekinensis* (Rupr.) Regel ex Dippel]	přírodní	5	1881	**1906: Praha-ČSZZ** (*Ligustraina pekinensis pendula* *); před 1914: LVA; 1927: *Průhonice.*	* *S. r. p.* 'Pendula'.
Syringa* ×*swegiflexa J. S. Pringle	kulturní 2	5	okolo 1935	**1968: Žehušice**.	
Syringa tomentella *subsp.* ***sweginzowii*** *(*Koehne et Lingelsh.) Jin Y. Chen et D. Y. Hong [*S. sweginzowii* Koehne et Lingelsh., *S. tigerstedtii* Harry Sm.]	přírodní	5	1894	**1910:** ***Průhonice.***	
Syringa vulgaris L.	přírodní	1	okolo 1500	**1800: Nové Dvory**; 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1824: Březina; 1852: Sychrov; 1889: Praha-ČSZZ; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1929: Žehušice1930: Bystřice; 1933: Jezeří. *	* Odrůdy, které jsou i v současnosti v kultuře, např.: 1892 *S. v.* 'Andenken an Ludwig Späth', 'Marie Legraye', 1899 *S. v.* 'Alphonse Lavallée', 'Charles X', 'Mme. Casimir Périer', 'Mme. Lemoine', 1912 *S. v.* 'Michel Buchner', 'Monument Carnot', 1913 *S. v.* 'Comte Horace de Choiseul', 'Edouard André', 'Président Loubet'.
Tamarix gallica L. [*T. g. libanotica* hort., *T. libanotica* hort. ex C. Koch]	přírodní	4	1596	**1794: Nové Dvory**; 1803: LVA; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1852: Sychrov; 1859: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1914: *Průhonice;* 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1947: Žehušice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Tamarix ramosissima Ledeb. [*T. pentandra* Pall. p. p., *T. odessana* Steven ex Bunge, *T. hispida* fo. *aestivalis* hort. ex Schelle]	přírodní	4	okolo 1885	**1909: Průhonice**; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice; 1933: Jezeří.	
Tamarix tetrandra Pall. ex M. Bieb.	přírodní	5	1821	**1859: Praha-ČSZZ**; 1865: *Hluboká;* 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1922: *Průhonice;* 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Taxodium distichum (L.) Rich. var. ***distichum***	přírodní	4	1638	**1800: Nové Dvory**; 1835: *Praha-KO*; 1852: Sychrov; 1875: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1909: Průhonice; 1913: Jezeří; před 1914: LVA; 1928: Chrudim; 1929: Soudná, Žehušice; 1930: Bystřice; 1935: Turnov.	
Taxodium distichum var. ***imbricarium*** (Nutt.) Croom [*T. ascendens* Brongn.]	přírodní	5	1789	**1859: *Nové Hrady***.	
Taxus baccata L. **'Adpressa'** [*T. adpressa* Carrière]	kulturní 1	4	okolo 1828	**1845: *Sychrov;*** 1857: Praha-ČSZZ; 1909: Konopiště; 1923: Průhonice; 1928: Chrudim; 1933: Jezeří, Žehušice.	
Taxus baccata L. **'Adpressa Aurea'**	kulturní 1	5	před 1866	**1865: *Hluboká;*** 1927: *Průhonice.*	
Taxus baccata L. **'Aurea'** *	kulturní 1	4	před 1855	**1927: *Průhonice;*** 1933: Bystřice.	* Jen skupinové jméno.
Taxus baccata L. **'Aureovariegata'**	kulturní 1	5	před 1865	**1864: Praha-ČSZZ**; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: Průhonice; 1933: Žehušice.	
Taxus baccata L. **'Compacta'**	kulturní 1	5	1910	**1941: Žehušice**.	
Taxus baccata L. **'Erecta'**	kulturní 1	4	před 1838	**1879: *Sychrov;*** 1909: Konopiště; 1912: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1928: *Průhonice;* 1930: Bystřice; 1933: Žehušice; 1935: Turnov.	
Taxus baccata L. **'Ericoides'**	kulturní 1	5	před 1855	**1858: Praha-ČSZZ**; 1923: Průhonice; 1947: Žehušice.	
Taxus baccata L. **'Expansa'** *	kulturní 1	4	před 1867	**1933: Žehušice**.	* Nejasné, zda ještě skutečně v kultuře.
Taxus baccata L. **'Fastigiata'** [*T. b. stricta* C. Lawson, *T. b.* var. *hibernica* Hook. ex Loudon, *T. fastigiata* Lindl., *T. hibernica* Hook. ex Loudon]	kulturní 1	4	okolo 1780	**1843: Chudenice**; 1845: *Sychrov;* 1851: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1909: Konopiště; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1923: Průhonice; 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1935: Turnov; 1941: Žehušice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Taxus baccata L. **'Fastigiata Aurea'** [*T. b. hibernica aurea*] *	kulturní 1	4	před 1868	**1879: *Sychrov;*** 1923: Průhonice; 1930: Bystřice; 1933: Jezeří, Žehušice.	* Kultivar bývá vzájemně zaměňován s *T. b.* 'Fastigiata Aureomarginata'.
Taxus baccata L. **'Gracilis Pendula'**	kulturní 1	5	před 1880	**1909: Konopiště**; 1923: Průhonice; 1929: Žehušice.	
Taxus baccata L. **'Overeynderi'** [*T. b. erecta overeynderi* (C. K. Schneid.) den Ouden]	kulturní 1	5	okolo 1860	**1923: Průhonice**; 1929: Žehušice.	
Taxus baccata L. **'Repandens'**	kulturní 1	4	před 1887-USA	**1923: Průhonice**; 1929: Žehušice (*T. b. repens*).	
Taxus baccata L. **'Repens Aurea'** [*T. b.* 'Repandens Aurea'] *	kulturní 1	4	před 1960	**1929: *Průhonice.***	* Jen rostliny množené z postranních větví *T. b.* 'Dovastonii Aurea' (Krüssmann, 1983, s. 326).
Taxus baccata L. **'Washingtonii'**	kulturní 1	4	před 1864	**1913: Jezeří**; před 1914: LVA; 1933: Žehušice; 1935: *Průhonice;* 1940: Bystřice.	
Taxus cuspidata Siebold et Zucc. var. ***cuspidata*** [*Cephalotaxus umbraculifera* Siebold ex Endl.]	přírodní	5	1855	**1852: Sychrov**; 1911: Průhonice; 1926: Molitorov; 1933: Žehušice; 1935: Turnov.	
Taxus* ×*media Rehder **'Hicksii'**	kulturní 2	5	okolo 1900-USA	**1968: Litomyšl, Žehušice**.	
Tetradium daniellii (Benn.) T. G. Hartley [*Evodia daniellii* (Benn.) Hemsl., *E. hupehensis* Dode]	přírodní	4	1907	**1910: *Průhonice.***	
Thuja occidentalis L.	přírodní	1	okolo 1534	**1785: Lány**; 1794: Nové Dvory; 1801: LVA; 1808: Hluboš; 1816: Březina; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1845: Praha-ČSZZ; 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1909: Praha-KO (staré stromy); 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: Průhonice; 1926: Molitorov; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Thuja occidentalis L. **'Asplenifolia'** *	kulturní 2	4	před 1868	**1944: *Průhonice.***	* Pochybnosti, zda kultivar ještě existuje.
Thuja occidentalis L. **'Aurea'** *	kulturní 2	4	před 1857	**1880: Hluboká**; 1898: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1927: *Průhonice;* 1929: Žehušice; 1933: Bystřice.	* Jméno často chybně užíváno pro více klonů.
Thuja occidentalis L. **'Aureospicata'**	kulturní 2	4	před 1896	**1927: *Průhonice.***	
Thuja occidentalis L. **'Aurescens'**	kulturní 2	5	1932	1976 *.	* Hieke (1976).
Thuja occidentalis L. **'Bodmeri'**	kulturní 2	4	před 1877	**1898: Praha-ČSZZ**; 1910: *Jezeří;* 1923: Průhonice; 1933: Žehušice; 1935: Turnov; 1946: Bystřice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Thuja occidentalis L. **'Columna'**	kulturní 2	5	1904	**1946:** ***Jezeří, Průhonice***.	
Thuja occidentalis L. **'Ellwangeriana'** [*T. ellwangeriana* Carrière]	kulturní 2	4	před 1869-USA	**1876: Praha-ČSZZ**; 1910: *Jezeří;* 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1926: Molitorov; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1933: Bystřice; 1935: Turnov.	
Thuja occidentalis L. **'Ericoides'** [*Retinispora dubia* Carrière]	kulturní 2	4	před 1867-USA	**1880: Hluboká**; 1889: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice; 1966: Průhonice (v = 6 m).	
Thuja occidentalis L. **'Fastigiata'**	kulturní 2	4	před 1865	**1923: Průhonice**; 1937: Bystřice.	
Thuja occidentalis L. **'Filiformis'**	kulturní 2	4	před 1901	**1923: Průhonice**; 1933: Žehušice; 1940: Bystřice.	
Thuja occidentalis L. **'Froebelii'**	kulturní 2	5	před 1891	**1913: Jezeří**; 1923: Průhonice; 1929: Žehušice.	
Thuja occidentalis L. **'Globosa'**	kulturní 2	3	před 1874	**1884: Praha-KO**; 1910: *Jezeří;* 1915: Soudná; 1923: Průhonice (*T. o. globosa compacta* *); 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1933: Žehušice; 1935: Turnov.	* Identifikace není jednoznačná.
Thuja occidentalis L. **'Hoveyi'**	kulturní 2	4	před 1868	**1898: Praha-ČSZZ**; 1910: *Jezeří;* 1923: *Průhonice;* 1929: Žehušice; 1930: Bystřice; 1935: Turnov.	
Thuja occidentalis L. **'Lutea'** [*T. o.* fo. *aurea* hort.]	kulturní 2	4	před 1881-USA	**1884: Praha-KO**; 1910: *Jezeří;* 1915: Soudná; 1923: Průhonice.	
Thuja occidentalis L. **'Malonyana'**	kulturní 2	4	před 1913	**1932:** ***Průhonice;*** 1933: Bystřice.	
Thuja occidentalis L. **'Ohlendorffii'** [*T. o. spaethii* P. Smith]	kulturní 2	4	před 1887	**1923:** ***Průhonice;*** 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1935: Turnov; 1940: Bystřice.	
Thuja occidentalis L. **'Pyramidalis'**	kulturní 2	4	1907	**1929: Žehušice**.	
Thuja occidentalis L. **'Pyramidalis Compacta'**	kulturní 2	4	před 1904	**1929: Žehušice**.	
Thuja occidentalis L. **'Rheingold'** [*T. o.* 'Ellwangeriana Rheingold']	kulturní 2	4	okolo 1900	**1923:** ***Průhonice;*** 1933: Bystřice; 1935: Turnov.	
Thuja occidentalis L. **'Rosenthalii'**	kulturní 2	4	před 1884	**1912: Praha-ČSZZ**; 1913: Jezeří; před 1914: LVA; 1923: Průhonice; 1926: Molitorov; 1935: Turnov.	
Thuja occidentalis L. **'Spiralis'**	kulturní 2	4	před 1923	**1928:** ***Průhonice;*** 1933: Žehušice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Thuja occidentalis L. **'Vervaeneana'** [*T. vervaeneana* Van Geert ex Gordon]	kulturní 2	5	před 1862	**1866: Praha-ČSZZ**; 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1930: Bystřice; 1933: Žehušice.	
Thuja occidentalis L. **'Wareana'** [*T. o.* fo. *robusta* Carrière]	kulturní 2	3	okolo 1827	**1884: Praha-KO**; 1898: Praha-ČSZZ; 1909: Sychrov; 1910: LVA; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice; 1935: *Průhonice,* Turnov.	
Thuja occidentalis L. **'Wareana Lutescens'**	kulturní 2	4	1884	**1913: Jezeří**; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice; 1935: Turnov.	
Thuja plicata Donn ex D. Don [*T. gigantea* Nutt., *T. lobbii* Gordon et Glend.]	přírodní	3	1853	**1859: Praha-ČSZZ**; 1880: Hluboká; 1909: Červený Hrádek (v = 18 m), Průhonice; 1910: LVA (v = 8,4 m); 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1934: Bystřice. *	* *T. plicata* uváděná 1843 v Chudenicích, 1844 v Praze-BZ a Praze-KO, 1851 v Praze-ČSZZ a 1852 na Sychrově je nejspíše identická s *T. occidentalis* 'Mastersii' [*T. plicata* Endl. non D. Don či *T. plicata* Parl. non D. Don; viz Rehder (1949, s. 46) a Beissner (1909, s. 504).
Thuja plicata Donn ex D. Don **'Excelsa'**	kulturní 2	5	1941 *	1970 **.	* 1941 uveden kultivar do prodeje, až 1947 pojmenován. ** Hieke (1970).
Thuja plicata Donn ex D. Don **'Hillieri'**	kulturní 2	5	okolo 1900	1973 *.	* Hieke (1973).
Thuja plicata Donn ex D. Don **'Rogersii'**	kulturní 2	5	1914	1981 *.	* Hieke (1981).
Thuja plicata Donn ex D. Don **'Zebrina'** [*T. p.* 'Aureovariegata', *T. gigantea aureovariegata* Beissn.]	kulturní 2	4	1868	**1910:** ***Jezeří;*** 1923: Průhonice; 1930: Bystřice; 1935: Turnov; 1941: Žehušice.	
Thuja standishii (Gordon) Carrière [*T. japonica* Maxim., *Thujopsis standishii* Gordon]	přírodní	4	1860	**1865:** ***Hluboká;*** 1910: LVA (v = 11 m); 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1923: Průhonice; 1930: Bystřice; 1941: Žehušice.	
Thujopsis dolabrata (L. f.) Siebold et Zucc. var. ***dolabrata***	přírodní	4	1853	**1859: Nové Hrady, Praha-ČSZZ**; 1880: Hluboká; 1909: Průhonice; 1913: Jezeří; 1926: Molitorov; 1928: Chrudim; 1929: Soudná, Žehušice; 1930: Bystřice.	
Thujopsis dolabrata (L. f.) Siebold et Zucc. **'Nana'** [*T. d.* var. *laete-virens* (Lindl.) Mast., *T. d.* var. nana Endl., *T. laetevirens* Lindl.]	kulturní 2	4	okolo 1860	**1860: Praha-ČSZZ** (*T. nana*); 1880: Hluboká (*T. lacte virens*), 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1915: Soudná.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Thujopsis dolabrata (L. f.) Siebold et Zucc. **'Variegata'**	kulturní 2	4	okolo 1860	**1868: Praha-ČSZZ**; 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; před 1914: LVA; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1928: Chrudim (*T. d. plicata,* stříbřitě pestrý); 1929: Žehušice; 1935: Turnov; 1937: Bystřice.	
Tilia americana L. var. ***americana*** [*T. glabra* Vent., *T. nigra* Borkh., *T. mississippiensis* Bosc]	přírodní	4	1726	**1801: LVA**; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1835: *Praha-KO;* 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1909: Konopiště; 1914: *Průhonice;* 1928: Chrudim.	
Tilia americana var. ***heterophylla*** (Vent.) Loudon [*T. heterophylla* Vent., *T. caroliniana* subsp. *heterophylla* (Vent.) Pigott.]	přírodní	5	1755	**1852: Sychrov**; 1880: Hluboká; 1909: Konopiště; 1927: *Průhonice.* *	* Od roku 1794 uváděna v Nových Dvorech i velmi podobná *T. a.* var. *caroliniana* (Mill.) A. E. Murray [*T. caroliniana* Mill., *T. pubescens* Aiton]. Obě variety se vzhledem ke složité taxonomii amerických lip a nejednotnému přístupu k ní snadno vzájemně zaměňovaly a zaměňují.
Tilia americana L. **'Macrophylla'** [*T. macrophylla* hort. ex V. Engl.]	kulturní 2	4	1864	**1913: Jezeří** (*T. macrophylla* hort., mit sehr großen Blättern *); 1915: Soudná (*T. macrophylla,* ohromné listy *); 1927: *Průhonice.*	* Je velmi málo pravděpodobné, že šlo o *T. platyphyllos* nebo *T. tomentosa,* pro které bylo jméno *T. macrophylla* v minulosti též použito.
Tilia ×euchlora K. Koch [*T. ×europaea* L. 'Euchlora', *T. dasystyla* Loudon non Steven, *T. dasystyla* G. Kirchn. p. p. non Steven]	kulturní 2	4	okolo 1860	**1880: Hluboká** (*T. dasystilla,* Krim-Linde *); 1912: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří (*T. dasystyla* Stev., *euchlora* C. Koch, rauhgriffliche Krimlinde *); před 1914: LVA; 1915: Soudná (*T. dasystyla* [*euchlora*], lípa krymská *); 1923: *Průhonice;* 1930: Bystřice; 1941: Žehušice.	* Je velmi málo pravděpodobné, že se jednalo o *T. dasystyla* Steven.
Tilia platyphyllos Scop. **'Laciniata'** [*T. p. asplenifolia* hort., *T. p. filicifolia* hort.]	kulturní 1	4	1835	**1844: Praha-KO**; 1852: Sychrov; 1865: *Hluboká;* 1913: Jezeří.	
Tilia platyphyllos Scop. **'Vitifolia'**	kulturní 1	5	1875	**1913: Jezeří**.	
Tilia tomentosa Moench [*T. alba* Aiton, *T. argentea* DC.]	přírodní	3	1767	**1804: LVA**; 1823: Nové Hrady; 1835: *Praha-KO;* 1852: Sychrov; 1880: Hluboká; 1909: Konopiště; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1941: Žehušice.	
Tilia tomentosa Moench **'Petiolaris'** [*T. t.* 'Pendula', *T. petiolaris* DC., *T. pannonica* J. Jacq. ex Bayer, *T. americana pendula* hort.]	kulturní 2	4	před 1840	**1835: Praha-KO**; 1852: Sychrov (*T. pendula* *); 1866: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1909: Bystřice-p, Karlovy Vary (velký strom); Klášterec (silná rostlina), Konopiště; 1913: Jezeří; před 1914: LVA; 1927: *Průhonice.*	* *T. oliveri* Szyszył. [*T. pendula* V. Engl.] byla do Evropy introdukována až 1900.
Torreya californica Torr.	přírodní	5	1851	**1879: *Sychrov;*** 1910: LVA (v = 4,5 m), 1913: Průhonice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Torreya nucifera (L.) Siebold et Zucc.	přírodní	5	1764	**1845: *Sychrov*;** 1909: Průhonice; 1941: Žehušice.	
Toxicodendron radicans (L.) Kuntze [*Rhus radicans* L.]	přírodní	5	1640	**1794: Nové Dvory**; 1804: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Nové Hrady; 1835: *Praha-KO;* 1852: Sychrov; 1889: Praha-ČSZZ; 1911: *Průhonice.*	
Tsuga canadensis (L.) Carrière [*Abies canadensis* (L.) Dum. Cours. non Mill., *Pinus americana* (Mill.) Du Roi non Gaertn., *P. canadensis* L. non Du Roi, *Picea canadensis* (L.) Link non (Mill.) Britton, Sterns et Poggenb.]	přírodní	2	1736	**1794: Nové Dvory** (*Pinus canadensis* *); 1804: LVA (*Pinus canadensis* **); 1812: *Hluboš;* 1824: Březina (*Pinus americana, P. canadensis* ***); 1852: Sychrov (*Abies canadensis* ****); 1870: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká (*Abies canadensis* *****); 1909: Červený Hrádek (malebné stromy), Hrubá Skála, Praha-KO (staré stromy); 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1924: *Průhonice;* 1929: Žehušice; 1935: Turnov; 1937: Bystřice.	* Viz Pejchal a Štefl (2019). ** Viz Pejchal a Krejčiřík (2015). *** Nelze vyloučit, že šlo o *Picea rubens* Sarg. [*Pinus americana* Gaertn.], mohlo jít i o *Picea glauca* [*Pinus canadensis* Du Roi]. **** Méně pravděpodobné, že šlo o *Picea glauca* [*Abies canadensis* Mill.], neboť 1909 uváděny staré stromy *T. canadensis.* ***** Je méně pravděpodobné, že šlo o *Picea glauca*, neboť ve stejném seznamu je *Picea americana glauca.*
Tsuga canadensis (L.) Carrière **'Nana'** *	kulturní 2	4	1855	**1870: Praha-ČSZZ**; 1913: Jezeří.	* Jen skupinové jméno.
Tsuga canadensis (L.) Carrière **'Pendula'** *	kulturní 2	4	před 1891	**1909: Jezeří, Klášterec**; 1923: Průhonice; 1947: Žehušice.	* Jen skupinové jméno.
Tsuga canadensis (L.) Carrière **'Sparsifolia'**	kulturní 2	5	před 1891	1970 *.	* Hieke (1970).
Tsuga diversifolia (Maxim) Mast.	přírodní	5	1861	**1923: Průhonice**.	
Tsuga heterophylla (Raf.) Sarg.	přírodní	5	1851	**1929: *Průhonice.***	
Tsuga mertensiana (Bong.) Carrière subsp. ***mertensiana*** [*T. pattoniana* (J. Jeffrey ex Balf.) Engelm., *Hesperopeuce mertensiana* (Bong.) Rydb.]	přírodní	5	1854	**1879: *Sychrov*;** 1909: Konopiště, Turnov (*T. m. macrophylla,* silná rostlina); 1913: Jezeří; 1923: Průhonice.	
Tsuga sieboldii Carrière	přírodní	5	1850	**1879: *Sychrov*;** 1927: *Průhonice.*	
Ulmus glabra Huds. **'Camperdownii'** [*Ulmus* L. 'Camperdownii', *U. montana pendula* G. Kirchn. non Loudon]	kulturní 1	4	okolo 1850	***Průhonice*** *. **	* Nedatováno, v = 4,5 m, obv. km. 214 cm (Svoboda a kol., 1967); meziválečné období, snad i starší. ** Odrůda mohla být mylně zaměňována za podobnou *U. g.* 'Pendula'; viz tam.
Ulmus glabra Huds. **'Exoniensis'** [*U. montana* var. *fastigiata* hort. ex Loudon, *U. m. pyramidalis* hort., *U. exoniensis* hort. ex Loudon]	kulturní 1	4	1826	**1844: Praha-KO** (*U. fastigiata*); 1848: Praha-ČSZZ (*U. oxoniensis,* 1849 *U. fastigiata* [*oxoniensis*]); 1852: Sychrov (*U. exomensis* [*fastigiata*]); 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1930: Bystřice; 1933: Žehušice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Ulmus glabra Huds. **'Pendula'** [*U. g.* 'Horizontalis', *U. montana* var. *pendula* Loudon non G. Kirchn.]	kulturní 1	4	před 1816	**1844: Chudenice**; 1852: Sychrov (*U. latifolia pendula*); 1880: Hluboká (*U. montana horizontalis*); 1889: Praha-ČSZZ *; 1909: Karlovy Vary (Schirmulme); 1913: Jezeří *; 1924: *Průhonice.*	* Nelze vyloučit, že mohlo jít o *U. g.* 'Camperdownii' [*U. montana pendula* G. Kirchn.].
Ulmus glabra Huds. **'Purpurea'** [*U. g. corylifolia purpurea* hort., *U. montana purpurea* C. Koch]	kulturní 1	5	před 1864	**1889: Praha-ČSZZ**; 1913: Jezeří; 1933: Žehušice.	
Ulmus* ×*hollandica Mill. [*U.* ×*webbiana* J. Lee ex K. Koch]	kulturní 2	5	dávno	**1852: Sychrov** (*U. montana superba* *); 1880: Hluboká (*U. montana vegata, U. serpentina* **); 1889: Praha-ČSZZ (*U. Webbiana*); 1927: *Průhonice* ***; 1933: Žehušice ****.	* *U. h.* 'Superba'. ** *U. h.* 'Vegeta', *U. h.* 'Serpentine'. *** 1927 *U. h.* 'Belgica', *U. h.* 'Vegeta'; 1929 *U. h.* 'Major'; 1935 *U. h.* 'Klemmer'. **** *U. h.* 'Belgica'.
Ulmus* ×*hollandica Mill. **'Dampieri'** [*U. carpinifolia* Gled. 'Dampieri', *Ulmus montana dampieri* hort. ex G. Kirchn.]	kulturní 2	4	před 1862	**1852: Sychrov** (*U. exomensis* [*fastigiata*] *Dampieri*); 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1927: *Průhonice.*	
Ulmus* ×*hollandica Mill. **'Wredei'** [*U. h.* 'Dampieri Aurea', *U. montana* var. *dampieri wredei* Rümpler, *U. dampieri* var. *wredei* Jühlke]	kulturní 2	4	okolo 1875	**1889: Praha-ČSZZ**; 1913: Jezeří; 1914: Červený Hrádek; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1930: Bystřice; 1933: Žehušice.	
Ulmus minor Mill. **'Argenteovariegata'** [*U. campestris argenteo-variegata* Weston, *U. c.* var. *foliis variegatis* Lodd. ex Loudon, *U. procera* Salisb. 'Argenteo-Variegata']	kulturní 1	4	před 1770	**1844: *Praha-KO;*** 1880: Hluboká; 1900: Praha-ČSZZ; 1915: Soudná; 1927: *Průhonice;* 1933: Jezeří, Žehušice; 1937: Bystřice.	
Ulmus minor Mill. **'Louis van Houtte'** [*U. campestris Louis van Houtte* Deegen, *U. procera* Salisb. 'Louis van Houtte']	kulturní 1	4	okolo 1880	**1889: Praha-ČSZZ**; 1913: Jezeří; 1923: *Průhonice;* 1930: Bystřice; 1933: Žehušice.	
Ulmus minor Mill. **'Umbraculifera'** [*U. carpinifolia* Gled. 'Umbraculifera', *U. campestris* var. *umbraculifera* Trautv.]	kulturní 1	4	1879	**1884: Praha-KO** (*U. umbraculifera*); 1912: Praha-ČSZZ (*U. umbraculifera*); 1913: Jezeří; 1915: Soudná (*U. umbraculifera*); 1927: *Průhonice;* 1937: Bystřice.	
Ulmus minor Mill. **'Umbraculifera Gracilis'** [*U. carpinifolia* Gled. 'Umbraculifera Gracilis', *U. carpinifolia* fo. *gracilis* (Späth) Rehder, *U. campestris umbraculifera gracilis* Späth]	kulturní 1	5	1897	1981 *.	* Hieke (1981).
Vaccinium corymbosum L.	přírodní	5	1765	**1807: LVA**; 1922: *Průhonice.*	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Viburnum buddleifolium C. H. Wright	přírodní	5	1900	**1935: *Průhonice;*** 1937: Bystřice.	
Viburnum* ×*burkwoodii Burkwood et Skipwith	kulturní 2	5	1924	**1937: *Průhonice;*** 1941: Žehušice; 1946: Bystřice.	
Viburnum* ×*carlcephalum Burkwood ex R. B. Pike	kulturní 2	5	okolo 1932	**1968: Litomyšl**.	
Viburnum carlesii Hemsl.	přírodní	4	1902	**1909: Průhonice**; 1929: Žehušice; 1933: Jezeří; 1937: Bystřice.	
Viburnum farreri Stearn [*V. fragrans* Bunge]	přírodní	4	1910	**1928: *Průhonice;*** 1929: Žehušice; 1933: Jezeří; 1946: Bystřice.	
Viburnum farreri Stearn **'Nanum'** [*V. fragrans* Bunge 'Nanum']	kulturní 2	4	1937	**1946: Bystřice**.	
Viburnum* ×*juddii Rehder [*V. carlesii* Hemsl. 'Juddii']	kulturní 2	5	1920-USA	**1968: Žehušice**.	
Viburnum lantana L. **'Aureum'**	kulturní 1	5	1921	**1927: *Průhonice;*** 1930: Bystřice (*V. lantana aureis*).	
Viburnum lentago L.	přírodní	4	1761	**1816: Březina** (*V. lantago*); 1852: Sychrov; 1898: Praha-ČSZZ; 1923: *Průhonice.*	
Viburnum opulus L. **'Nanum'** [*V. o. pygmaeum* Lavallée, *V. nanum* hort. ex Dippel]	kulturní 1	4	okolo 1841	**1884: Praha-KO**; 1889: Praha-ČSZZ; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1930: Bystřice; 1931: *Průhonice;* 1941: Žehušice.	
Viburnum opulus L. **'Roseum'** [*V. o.* var. *sterile* DC., *V. roseum* hort. et *V. rosaceum* hort. ex C. K. Schneid.]	kulturní 1	3	1594	**1785: Lány** (*V. rosea*); 1794: Nové Dvory; 1802: LVA; 1808: Hluboš; 1823: Nové Hrady; 1835: *Praha-KO;* 1852: Sychrov; 1853: Praha-ČSZZ (*V. opulus fl. pl.*); 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1923: *Průhonice;* 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Viburnum plicatum Thunb. var. ***plicatum*** [*V. plicatum* var. *plenum* Miquel, *V. tomentosum* var. *sterile* K. Koch] *	kulturní 2	4	1844	**1880: *Sychrov;*** 1898: Praha-ČSZZ; 1928: Chrudim; 1930: Bystřice.	* Hoffman (2016) označuje *V. p.* s. str. jako *V. p.* 'Thunberg's Original'.
Viburnum plicatum var. ***tomentosum*** (Thunb.) Miq. [*V. tomentosum* Thunb.]	přírodní	4	1862	**1900: Praha-ČSZZ**; 1910: *Průhonice;* 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1941: Žehušice.	

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Viburnum L. **'Pragense'** [V. ×*pragense* Vikulova, *V.* ×*pragense* 'Josef Vik']	kulturní 2	4	po 1959	**1959: Praha-Ďáblice** *.	* Místo vzniku.
Viburnum prunifolium L.	přírodní	5	1727	**1800: Nové Dvory**; 1807: LVA; 1823: Červený Hrádek, Nové Hrady; 1828: Březina; 1898: Praha-ČSZZ; 1922: *Průhonice.*	
Viburnum ×***rhytidophylloides*** Suringar	kulturní 2	5	před 1927	**1927: *Průhonice.***	
Viburnum rhytidophyllum Hemsl.	přírodní	4	1900	**1910: *Průhonice;*** 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice; 1933: Jezeří.	
Viburnum utile Hemsl.	přírodní	5	1901	**1909: Průhonice**; 1937: Bystřice.	
Vinca major L. **'Variegata'** [*V. m.* var. *variegata* Loudon, *V. m. elegantissima* G. Nicholson]	kulturní 2	4	1838	1880: Hluboká; 1912: Praha-ČSZZ (*V. m. fol. aur. var.*). *	* 1851 *V. m.* 'Reticulata' (Praha-ČSZZ, *V. m. fol. var. reticulatis*).
Vitis coignetiae Pulliat ex Planch. [*V. kaempferi* K. Koch]	přírodní	5	1875	**1922: *Průhonice;*** 1940: Bystřice.	
Vitis riparia Michx. [*V. odoratissima* Donn, *V. vulpina* Leconte non L., *V. vulpina* subsp. *riparia* (Michx.) R. T. Clausen]	přírodní	4	1806 *	**1844: *Sychrov;*** 1871: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1913: Jezeří; 1915: Soudná; 1926: Molitorov (*V. vulpina* L. [*V. odoratissima* Donn] **); 1927: *Průhonice;* 1930: Bystřice; 1941: Žehušice (*V. vulpina* [*V. odoratissima*] **).	* Část pramenů uvádí pro tento druh rok 1656 a 1806 pro *V. vulpina* L., druhá část pramenů to podává opačně. ** Mohlo se snad jednat i o méně rozšířený druh *V. vulpina* L.
Weigela coraeensis Thunb. [*W. intermedia* hort. ex K. Koch, *W. amabilis* (Carrière) Planch., *W. biformis* K. Koch]	přírodní	5	1850	1864: Praha-ČSZZ (*W. intermedia**); 1880: Hluboká (*W. amabilis* **), 1915: Soudná (*W. biformis*); 1924: *Průhonice;* 1933: Jezeří (*W. coracensis*); 1937: Bystřice (*W. coracensis*); 1941: Žehušice (*Diervillea biformis*).	* Mohlo jít i o *W. intermedia* hort. ex G. Kirchn., hybrid vzniklý v kultuře. ** Mohlo jít i o *W. florida* [*W. amabilis* hort. ex Carrière].
Weigela florida (Bunge) A. DC. [*W. rosea* Lindl. *, *W. amabilis* hort. ex Carrière]	přírodní	3	1845	**1849: Praha-ČSZZ** (*W. rosea*); 1880: Hluboká (*W. amabilis* **); 1913: Jezeří (*W. rosea* Lindl.); 1914: Červený Hrádek (*W. rosea*); 1915: Soudná (*W. amabilis* **); 1924: *Průhonice;* 1928: Chrudim (*W. rosea*); 1930: Bystřice (*W. rosea,* 1937 *W. amabilis* **); 1933: Jezeří (*W. amabilis* **). 1941: Žehušice (*W. amabilis* **). ***	* Jako *W.* 'Rosea' [*W. florida* 'Rosea'] pěstováno několik klonů nejasného původu a nevýrazné kvality (Weber, 1965; Hoffman, 2007). ** Nelze vyloučit, že šlo o *W. coraeensis* [*W. amabilis* hort. (Carrière) Planch.]. *** 1864 (Praha-ČSZZ) již i hybridogenní kultivary *W.* 'Groenewegenii', *W.* 'Isolinei', *W.* 'Stelzneri', *W.* 'Van Houttei'.

Vědecké jméno	Původ	ČU	ZK-E	ZK-ČR	Poznámka
Weigela florida (Bunge) A. DC. **'Foliis Purpureis'** [*W. f.* 'Purpurea']	kulturní 2	4	před 1930	**1929: Žehušice** (*Veigelia Rosea fol. purpureis*); 1946: Bystřice (*Diervilea rosea foliis purpureis*).	
Weigela florida (Bunge) A. DC. **'Variegata'** [*W.* 'Florida Variegata', *W. amabilis variegata*] *	kulturní 2	4	1853	**1875: Chudenice** (*W. rosea fol. var.*); 1900: Praha-ČSZZ (*W. amabilis fol. arg. var.*); 1913: Jezeří (*W. rosea fol. var.*); 1937: Bystřice (*W. aureo variegata* **).	* Velmi obtížně odlišitelná od *W. praecox* (Lemoine) Bailey 'Variegata' [*W.* 'Praecox Variegata']. ** Identifikace není jednoznačná.
Weigela japonica Thunb.	přírodní	5	1892	**1924: *Průhonice;*** 1929: Žehušice.	
Weigela japonica Thunb. **'Carnea'** *	kulturní 2	5		1970 **.	* Kultivar neidentifikován. ** Hieke (1970).
Weigela japonica Thunb. **'Luteovariegata'** *	kulturní 2	5		1970 **.	* Kultivar neidentifikován. ** Hieke (1970).
Wisteria floribunda (Willd.) DC. [*Glycine floribunda* Willd.]	přírodní	4	1830	**1850: Praha-ČSZZ**; 1937: Bystřice *; 1941: Žehušice *.	* *W. f.* 'Multijuga' [*W. f.* 'Macrobotrys', *W. multijuga* Van Houtte].
Wisteria sinensis (Sims) Sweet [*W. chinensis* DC., *Glycine sinensis* Sims]	přírodní	4	1816	**1847: Chudenice**; 1850: Praha-ČSZZ; 1880: Hluboká; 1913: Jezeří, *Průhonice;* 1915: Soudná; 1928: Chrudim; 1929: Žehušice; 1930: Bystřice.	
Yucca filamentosa L.	přírodní	4	1675	**1864: ČSZZ**; 1875: Praha; 1910: LVA; 1924: *Průhonice;* 1937: Bystřice.	
Zelkova carpinifolia (Pall.) K. Koch [*Z. crenata* Spach, *Planera richardii* Michx., *Ulmus nemoralis* Aiton]	přírodní	5	1760	**1803: LVA** (*Ulmus nemoralis*); 1831: Březina (*Planera Richardi*); 1880: Hluboká (*Planera Richardi*); 1927: *Průhonice.*	
Zelkova serrata (Thunb.) Makino [*Planera keaki* (Siebold) K. Koch, *P. japonica* Miq.]	přírodní	5	1861	**1913: Jezeří** (*Planera Keaki* Sieb. [*P. japonica* Miq.]); před 1914: LVA; 1927: *Průhonice*.	

Tabulka 2:

Přehled vlastností nepůvodních dřevin pro posouzení jejich negativních vlivů při zplaňování

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Abies alba Mill. × ***A. nordmanniana*** (Steven) Spach ?	kulturní 2		3	0	0
Abies amabilis (Douglas ex Loudon) J. Forbes	přírodní		3	0	0
Abies balsamea (L.) Mill.	přírodní		3	0	0
Abies cephalonica Loudon	přírodní		3	0	0
Abies concolor (Gordon et Glend.) Lindl. ex Hildebr.	přírodní	cas	3	0	0
Abies concolor (Gordon et Glend.) Lindl. ex Hildebr. **'Compacta'**	kulturní 2		3	0	0
Abies concolor (Gordon et Glend.) Lindl. ex Hildebr. **'Glauca'**	kulturní 2		3	0	0
Abies concolor (Gordon et Glend.) Lindl. ex Hildebr. **'Violacea'**	kulturní 2		3	0	0
Abies fraseri (Pursh) Poir.	přírodní		3	0	0
Abies grandis (Douglas ex D. Don) Lindl.	přírodní	cas	3	0	2

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Abies homolepis Siebold et Zucc.	přírodní		3	0	0
Abies koreana E. H. Wilson	přírodní		3	0	0
Abies lasiocarpa var. ***arizonica*** (Merriam) Lemmon	přírodní		3	0	0
Abies lasiocarpa var. ***arizonica*** (Merriam) Lemmon **'Compacta'**	kulturní 2		3	0	0
Abies nordmanniana (Steven) Spach	přírodní	cas	3	0	0
Abies pinsapo Boiss.	přírodní		3	0	0
Abies pinsapo Boiss. **'Glauca'**	kulturní 2		3	0	0
Abies pinsapo Boiss. **'Kelleriis'**	kulturní 2		3	0	0
Abies procera Rehder	přírodní		3	0	0
Abies procera Rehder **'Glauca'**	kulturní 2		3	0	0
Abies sibirica Ledeb.	přírodní		3	0	0
Abies veitchii Lindl.	přírodní		3	0	0
Acer campestre L. **'Postelense'**	kulturní 1		9	0	0
Acer cappadocicum Gled. subsp. ***cappadocicum***	přírodní		3	1	0
Acer circinatum Pursh	přírodní		3	0	0
Acer davidii Franch. subsp. ***davidii***	přírodní		3	0	0
Acer davidii subsp. ***grosseri*** (Pax) P. C. de Jong [*A. grosseri* var. *hersii* (Rehder) Rehder]	přírodní		3	0	0
Acer griseum (Franch.) Pax	přírodní		3	0	0
Acer japonicum Thunb. **'Aconitifolium'**	kulturní 2		3	0	0
Acer monspessulanum L. subsp. ***monspessulanum***	přírodní	cas	3	0	0
Acer negundo L.	přírodní	inv	8	0	2, 4

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Acer negundo L. **'Aureovariegatum'**	kulturní 2		x	0	0
Acer negundo L. **'Odessanum'**	kulturní 2		x	0	0
Acer negundo L. **'Variegatum'**	kulturní 2		x	0	0
Acer negundo L. **'Versicolor'**	kulturní 2		x	0	0
Acer palmatum Thunb. subsp. ***palmatum***	přírodní		3	0	0
Acer palmatum Thunb. **'Atropurpureum'**	kulturní 2		3	0	0
Acer palmatum Thunb. **'Crispum'**	kulturní 2		3	0	0
Acer palmatum Thunb. **'Dissectum'**	kulturní 2		3	0	0
Acer palmatum Thunb. **'Elegans'**	kulturní 2		3	0	0
Acer palmatum Thunb. **'Enkan'**	kulturní 2		3	0	0
Acer palmatum Thunb. **'Fireglow'**	kulturní 2		3	0	0
Acer palmatum Thunb. **'Ornatum'**	kulturní 2		3	0	0
Acer palmatum Thunb. **'Purpureum'**	kulturní 2		3	0	0
Acer pensylvanicum L.	přírodní		3	0	0
Acer platanoides L. **'Crimson King'**	kulturní 1		9	0	0
Acer platanoides L. **'Dissectum'**	kulturní 1		9	0	0
Acer platanoides L. **'Drummondii'**	kulturní 1		9	0	0
Acer platanoides L. **'Globosum'**	kulturní 1		9	0	0
Acer platanoides L. **'Laciniatum'**	kulturní 1		9	0	0
Acer platanoides L. **'Palmatifidum'**	kulturní 1		9	0	0
Acer platanoides L. **'Schwedleri'**	kulturní 1		9	0	0
Acer platanoides L. **'Stollii'**	kulturní 1		9	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Acer pseudoplatanus L. **'Atropurpureum'**	kulturní 1		9	0	3
Acer pseudoplatanus L. **'Aureo-variegatum'**	kulturní 1		9	0	0
Acer pseudoplatanus L. **'Leopoldii'**	kulturní 1		9	0	0
Acer pseudoplatanus L. **'Nizetii'**	kulturní 1		9	0	0
Acer pseudoplatanus L. **'Purpurascens'**	kulturní 1		9	0	3, 4
Acer pseudoplatanus L. **'Purpureum'**	kulturní 1		9	0	0
Acer pseudoplatanus L. **'Variegatum'**	kulturní 1		9	0	0
Acer pseudoplatanus L. **'Worley'**	kulturní 1		9	0	0
Acer rubrum L.	přírodní		3	0	0
Acer rufinerve Siebold et Zucc.	přírodní		3	0	0
Acer saccharinum L.	přírodní	cas	3	0	0
Acer saccharinum L. **'Born's Graciosus'**	kulturní 2		x	0	0
Acer saccharinum L. **'Laciniatum Wieri'**	kulturní 2		x	0	0
Acer saccharinum L. **'Lutescens'**	kulturní 2		x	0	0
Acer saccharum Marshall subsp. ***saccharum***	přírodní		3	0	0
Acer sieboldianum Miq.	přírodní		3	0	0
Acer tataricum L. subsp. ***tataricum***	přírodní	cas	7	0	3
Acer tataricum L. subsp. ***ginnala*** (Maxim.) Wesm. [*A. ginnala* Maxim.]	přírodní	cas	7	0	0
Aesculus ×***carnea*** Hayne	kulturní 2	cas	3	0	0
Aesculus ×***carnea*** Hayne **'Briotii'**	kulturní 2		3	0	0
Aesculus flava Sol. [*A. octandra* Marshall]	přírodní		3	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Aesculus glabra Willd. var. ***glabra***	přírodní		3	0	0
Aesculus hippocastanum L.	přírodní	nat	4	0	1, 2, 4
Aesculus* ×*hybrida DC.	přírodní		3	0	0
Aesculus L. **'Laciniata'** [*A. hippocastanum* L. 'Laciniata']	kulturní 2		3	0	0
Aesculus parviflora Walter	přírodní		4	1 ,2, 3	0
Aesculus pavia L.	přírodní		3	0	0
Ailanthus altissima (Mill.) Swingle	přírodní	inv	8	1, 2, 3?	3, 4
Akebia quinata (Thunb. ex Houtt.) Decne.	přírodní		4	0	0
Alnus cordata (Loisel.) Duby	přírodní		3	0	0
Alnus glutinosa (L.) Gaertn. **'Laciniata'**	kulturní 1		x	0	0
Alnus glutinosa (L.) Gaertn. **'Pyramidalis'**	kulturní 1		x	0	0
Alnus rugosa (Du Roi) Spreng.	přírodní	cas	4	–	–
Alnus* ×*spaethii Callier	kulturní 2		3	0	0
Amelanchier alnifolia (Nutt.) Nutt. ex M. Roem.	přírodní	cas	4	0	1
Amelanchier arborea (F. Michx.) Fernald **'Robin Hill'**	kulturní 2		3	0	0
Amelanchier laevis Wiegand	přírodní		3	0	0
Amelanchier lamarckii F. G. Schroed.	přírodní		4	0	4
Amelanchier ovalis Medik.	přírodní		3	0	0
Amelanchier spicata (Lam.) K. Koch	přírodní	nat	4	0	0
Amorpha fruticosa L.	přírodní	nat	8	1, 2	4
Aralia chinensis L.	přírodní		4	2	0
Aralia spinosa L.	přírodní		4	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Araucaria araucana (Molina) K. Koch	přírodní		3	0	0
Aristolochia macrophylla Lam. [*A. durior* Hill, *A. sipho* L'Hér.]	přírodní		4	0	0
Aronia melanocarpa (Michx.) Elliott	přírodní		3	0	0
Artemisia abrotanum L.	přírodní	cas	3	–	–
Berberis canadensis Mill.	přírodní		3	0	0
Berberis candidula (C. K. Schneid.) C. K. Schneid.	přírodní		3	0	0
Berberis* ×*frikartii C. K. Schneid.	kulturní 2		3	0	0
Berberis gagnepainii C. K. Scheid. var. ***gagnepainii*** [*B. g.* var. *lanceifolia* Ahrendt.]	přírodní		3	0	0
Berberis julianae C. K. Scheid.	přírodní	cas	3	0	0
Berberis* ×*stenophylla Lindl.	kulturní 2		3	0	0
Berberis thunbergii DC.	přírodní	cas	3	0	0
Berberis thunbergii DC. **'Atropurpurea'**	kulturní 2		3	0	4
Berberis thunbergii DC. **'Atropurpurea Nana'**	kulturní 2		3	0	0
Berberis thunbergii DC. **'Aurea'**	kulturní 2		3	0	0
Berberis thunbergii DC. **'Minor'**	kulturní 2		3	0	0
Berberis verruculosa Hemsl. et E. H. Wilson	přírodní		3	0	0
Berberis vulgaris L. **'Atropurpurea'**	kulturní 1		9	0	0
Betula ermanii Cham.	přírodní		3	0	0
Betula lenta L.	přírodní		3	0	0
Betula nigra L.	přírodní		3	0	0
Betula papyrifera Marshall	přírodní		3	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Betula pendula Roth **'Fastigiata'**	kulturní 1		9	0	0
Betula pendula Roth **'Laciniata'** [*B. p.* 'Dalecarlica']	kulturní 1		9	0	0
Betula pendula Roth **'Purpurea'**	kulturní 1		9	0	0
Betula pendula Roth **'Tristis'**	kulturní 1		9	0	0
Betula pendula Roth **'Youngii'**	kulturní 1		9	0	0
Betula pubescens Ehrh. **'Urticifolia'**	kulturní 1		9	0	0
Betula utilis var. ***jacquemontii*** (Spach) H. J. P. Winkl.	přírodní		3	0	0
Broussonetia papyrifera (L.) L'Hér. ex Vent.	přírodní		3	0	0
Buddleja alternifolia Maxim.	přírodní	cas	3	0	0
Buddleja davidii Franch.	přírodní	nat	7	0	0
Buxus microphylla Siebold et Zucc.	přírodní		3	0	0
Buxus sempervirens L.	přírodní	cas	4	0	4
Buxus sempervirens L. **'Angustifolia'**	kulturní 2		x	0	0
Buxus sempervirens L. **'Argenteovariegata'**	kulturní 2		x	0	0
Buxus sempervirens L. **'Aureovariegata'**	kulturní 2		x	0	0
Buxus sempervirens L. **'Bullata'**	kulturní 2		x	0	0
Buxus sempervirens L. **'Elegantissima'**	kulturní 2		x	0	0
Buxus sempervirens L. **'Glauca'**	kulturní 2		x	0	0
Buxus sempervirens L. **'Rotundifolia'**	kulturní 2		x	0	0
Buxus sempervirens L. **'Suffruticosa'**	kulturní 2		x	0	0
Buxus sempervirens L. **'Suffruticosa Aureospica'** ?	kulturní 2		x	0	0
Callicarpa japonica Thunb. var. ***japonica***	přírodní		3	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Calocedrus decurrens (Torr.) Florin	přírodní		3	0	0
Calycanthus floridus L. var. ***floridus***	přírodní		3	0	0
Calycanthus floridus var. ***glaucus*** (Willd.) Torr. et A. Gray [*C. fertilis* Walter]	přírodní		3	0	0
Calycanthus occidentalis Hook. et Arn.	přírodní		3	0	0
Campsis radicans (L.) Seem.	přírodní		4	0	0
Caragana arborescens Lam.	přírodní	cas	4	0	3, 4
Caragana arborescens Lam. **'Pendula'**	kulturní 2		x	0	0
Caragana arborescens Lam. **'Walker'**	kulturní 2		x	0	0
Caragana frutex (L.) K. Koch	přírodní		4	2	0
Caragana fruticosa (Pall.) Besser	přírodní		3	0	0
Carpinus betulus L. **'Columnaris'**	kulturní 1		9	0	0
Carpinus betulus L. **'Fastigiata'**	kulturní 1		9	0	0
Carpinus betulus L. **'Incisa'**	kulturní 1		9	0	0
Carpinus betulus L. **'Pendula'**	kulturní 1		9	0	0
Carpinus betulus L. **'Quercifolia'**	kulturní 1		9	0	0
Carya glabra (Mill.) Sweet	přírodní		3	0	0
Carya tomentosa (Lam.) Nutt.	přírodní		3	0	2
Caryopteris ×***clandonensis*** A. Simmonds	kulturní 2		6	0	0
Castanea sativa Mill.	přírodní	cas	4	0	3, 4
Catalpa bignonioides Walter	přírodní	cas	3	0	0
Catalpa bignonioides Walter **'Nana'**	kulturní 2		3	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Catalpa ovata G. Don	přírodní		3	0	0
Cedrus atlantica (Endl.) Manetti ex Carrière **'Glauca'**	kulturní 2		3	0	0
Cedrus libani A. Rich.	přírodní		3	0	0
Cedrus libani A. Rich. **'Glauca'**	kulturní 2		3	0	0
Celastrus orbiculatus Thunb.	přírodní	cas	4	–	–
Celastrus scandens L.	přírodní		4	0	0
Celtis occidentalis L.	přírodní	cas	7	0	3, 4
Cephalotaxus harringtonii (Knight ex J. Forbes) K. Koch	přírodní		3	0	0
Cephalotaxus harringtonii (Knight ex J. Forbes) K. Koch **'Fastigiata'**	kulturní 2		3	0	0
Cercidiphyllum japonicum Siebold et Zucc. ex J. J. Hoffm. et J. H. Schult. bis	přírodní		3	1	3
Cercis canadensis L.	přírodní		3	0	0
Cercis siliquastrum L.	přírodní		3	0	0
Citrus trifoliata L. [*Poncirus trifoliata* (L.) Raf.]	přírodní		3	0	0
Cladrastis kentukea (Dum. Cours.) Rudd [*C. lutea* Raf.]	přírodní		3	0	0
Clematis flammula L.	přírodní	cas	3	–	–
Clematis L. **'Jackmanii'** [*C.* ×*jackmanii* T. Moore]	kulturní 2		3	0	0
Clematis tangutica (Maxim.) Korsh.	přírodní	cas	3	–	–
Clematis viticella L.	přírodní	cas	3	–	–
Clethra alnifolia L.	přírodní		3	0	0
Colutea arborescens L.	přírodní	nat	4	0	4
Comptonia peregrina (L.) Coult.	přírodní		3	2*	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Cornus alba L. [*Swida alba* (L.) Opiz]	přírodní		7	1, 2	0
Cornus alba L. **'Elegantissima'** [*Swida alba* (L.) Opiz 'Elegantissima']	kulturní 2		x	0	0
Cornus alba L. **'Sibirica Variegata'**	kulturní 2		x	0	0
Cornus alba L. **'Spaethii'**	kulturní 2		x	1	0
Cornus florida L.	přírodní		3	0	0
Cornus kousa F. Buerger ex Hance	přírodní		3	0	0
Cornus kousa F. Buerger ex Hance **cv.**	kulturní 2		3	0	0
Cornus mas L. **'Aurea'**	kulturní 1		9	0	0
Cornus sanguinea L. **'Compressa'** [*Swida sanguinea* (L.) Opiz. 'Compressa']	kulturní 1		9	0	0
Cornus sanguinea L. **'Viridissima'** [*Swida sanguinea* (L.) Opiz. 'Viridissima']	kulturní 1		9	0	0
Cornus sericea L. [*C. stolonifera* Michx.]	přírodní	nat	4	1, 2*	0
Cornus sericea L. **'Flaviramea'** [*C. stolonifera* Michx. 'Flaviramea', *Swida sericea* (L.) Holub 'Flaviramea']	kulturní 2		x	1, 2	0
Corylus avellana L. **'Aurea'**	kulturní 1		9	0	0
Corylus avellana L. **'Contorta'**	kulturní 1		9	0	0
Corylus avellana L. **'Fuscorubra'** [*Corylus* L. 'Fuscorubra']	kulturní 1		9	0	0
Corylus avellana L. **'Heterophylla'**	kulturní 1		9	0	0
Corylus avellana L. **'Pendula'**	kulturní 1		9	0	0
Corylus colurna L.	přírodní	cas	4	0	1, 2, 3, 4
Corylus cornuta subsp. ***californica*** (A. DC.) A. E. Murray	přírodní		3	0	0
Corylus maxima Mill.	přírodní	cas	3	–	–
Corylus maxima Mill. **'Purpurea'**	kulturní 2		3	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Cotinus coggygria Scop.	přírodní	cas	3	1	0
Cotinus coggygria Scop. **'Purpureus'**	kulturní 2		3	0	0
Cotinus coggygria Scop. **'Royal Purple'**	kulturní 2		3	0	0
Cotinus coggygria Scop. **Skupina Rubrifolius** [*C. c.* 'Rubrifolius', *C. c.* 'Foliis Purpureis']	kulturní 2		3	0	0
Cotoneaster adpressus Bois	přírodní		4	0	0
Cotoneaster bullatus Bois	přírodní	cas	4	0	0
Cotoneaster dammeri C. K. Schneid.	přírodní		4	4	0
Cotoneaster dielsianus E. Pritz.	přírodní	cas	4	0	3
Cotoneaster divaricatus Rehder et E. H. Wilson	přírodní	cas	4	0	4*
Cotoneaster horizontalis Decne.	přírodní	cas	4	0	1
Cotoneaster lucidus Schltdl.	přírodní	cas	4	0	0
Cotoneaster moupinensis Franch.	přírodní		4	0	0
Cotoneaster multiflorus Bunge	přírodní		4	0	2
Cotoneaster nanshan M. Vilm. ex Mottet	přírodní		4	0	0
Cotoneaster nites Rehder et E. H. Wilson	přírodní		4	0	0
Cotoneaster procumbens G. Klotz	přírodní		4	2*	0
Cotoneaster radicans (Dammer ex C. K. Schneid.) G. Klotz **'Eichholz'**	kulturní 2		4	2*	0
Cotoneaster salicifolius Franch.	přírodní		4	0	0
Cotoneaster ×***suecicus*** G. Klotz **cv.**	kulturní 2		4	1, 2*	0
Cotoneaster ×***suecicus*** G. Klotz **'Skogholm'** [*C. dammeri* C. K. Schneid. 'Skogholm']	kulturní 2		4	2*	0
Cotoneaster ×***watereri*** Exell	kulturní 2		4	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Cotoneaster zabelii C. K. Schneid.	přírodní	cas	4	–	–
Crataegus coccinea L. var. ***coccinea*** [*C. pedicellata* Sarg.]	přírodní	cas	4	0	4
Crataegus crus-galli L.	přírodní	cas	4	–	–
Crataegus flabellata (Spach) K. Koch	přírodní	cas	4	–	–
Crataegus chrysocarpa Ashe	přírodní		3	0	0
Crataegus intricata Lange	přírodní		4	0	0
Crataegus laevigata (Poir.) DC. **'Rosea'**	kulturní 1		9	0	0
Crataegus ×***lavallei*** Herincq ex Lavallée **'Carrierei'**	kulturní 2		3	0	0
Crataegus ×***media*** Bechst. **'Paul's Scarlet'** [*C. laevigata* (Poir.) DC. 'Paul's Scarlet', *C. oxyacantha* auct. 'Paul's Scarlet']	kulturní 1		9	0	0
Crataegus ×***media*** Bechst. **'Punicea'** [*C. laevigata* (Poir.) DC. 'Punicea', *C. oxyacantha* auct. 'Punicea']	kulturní 1		9	0	0
Crataegus ×***media*** Bechst. **'Rubra Plena'** [*C. laevigata* (Poir.) DC. 'Rubra plena', *C. oxyacantha* auct. 'Rubra plena']	kulturní 1		9	0	0
Crataegus pentagyna Waldst. et Kit. ex Willd.	přírodní		3	0	0
Crataegus ×***persimilis*** Sarg. **'Prunifolia'** [*C. prunifolia* (Poir.) Pers.]	kulturní 2		4	0	0
Crataegus ×***persimilis*** Sarg. **'Splendens'** [*C.* ×*prunifolia* (Poir.) Pers. 'Splendens']	kulturní 2		4	0	0
Crataegus pinnatifida Bunge	přírodní		3	0	0
Cryptomeria japonica (Thunb. ex L. f.) D. Don	přírodní		3	0	0
Cunninghamia lanceolata (Lamb.) Hook.	přírodní		3	0	0
×***Cupressocyparis leylandii*** (A. B. Jacks. et Dallim.) Dallim. [×*Hesperotropsis leylandii* (A. B. Jacks. et Dallim.) Garland et Gerry Moore]	kulturní 2		3	0	0
Cupressus sempervirens L.	přírodní		3	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Cydonia oblonga Mill.	přírodní	cas	4	0	0
Cytisophyllum sessilifolium (L.) O. Lang [*Cytisus sessilifolius* L.]	přírodní		3	0	0
Cytisus scoparius (L.) Link subsp. ***scoparius*** [*Sarothamnus scoparius* (L.) W. D. J. Koch]	přírodní	nat	5	–	–
Dasiphora fruticosa (L.) Rydb. [*Potentilla fruticosa* L.]	přírodní	cas	6	1	0
Dasiphora fruticosa (L.) Rydb. **'Hopley´s Orange'** [*Potentilla fruticosa* L. 'Hopley´s Orange']	kulturní 2		x	0	0
Dasiphora fruticosa (L.) Rydb. **'Primrose Beauty'** [*Potentilla fruticosa* L. 'Primrose Beauty']	kulturní 2		x	0	0
Davidia involucrata Baill. var. ***vilmoriniana*** (Dode) Hemsl.	přírodní		3	0	0
Deutzia gracilis Siebold et Zucc.	přírodní		3	0	0
Deutzia ×***lemoinei*** Lemoine ex Bois	kulturní 2		3	0	0
Deutzia ×***magnifica*** (Lemoine) Rehder	kulturní 2		3	0	0
Deutzia ×***rosea*** (Lemoine) Rehder	kulturní 2		3	0	0
Deutzia scabra Thunb. [*D. crenata* p. p.]	přírodní	cas	3	0	3
Deutzia scabra Thunb. **'Candidissima'**	kulturní 2		3	0	0
Diervilla lonicera Mill.	přírodní	cas	3	0	0
Elaeagnus angustifolia L.	přírodní	cas	4	1, 2*	0
Elaeagnus commutata Bernh. ex Rydb. [*E. argentea* Pursh]	přírodní	nat	4	3*	0
Elaeagnus multiflora Thunb. [*E. edulis* Siebold ex Carrière]	přírodní		3	0	0
Elaeagnus umbellata Thunb.	přírodní		3	0	0
Enkianthus campanulatus (Miq.) G. Nicholson	přírodní		3	0	0
Euonymus alatus (Thunb.) Siebold	přírodní		3	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Euonymus europaeus L. **'Microphyllus'**	kulturní 1		9	0	0
Euonymus fortunei (Turcz.) Hand.-Mazz.	přírodní		3	3	0
Euonymus fortunei (Turcz.) Hand.-Mazz. **'Emerald Gaiety'**	kulturní 2		3	3	0
Euonymus fortunei (Turcz.) Hand.-Mazz. **'Emerald'n Gold'**	kulturní 2		3	0	0
Euonymus fortunei (Turcz.) Hand.-Mazz. **'Reticulatus'**	kulturní 2		3	0	0
Euonymus fortunei (Turcz.) Hand.-Mazz. **'Variegatus'** [*E. f.* 'Gracilis', *E. f.* 'Silver Gem']	kulturní 2		3	0	0
Euonymus fortunei var. ***radicans*** (Miq.) Rehder	přírodní		3	0	0
Euonymus latifolius (L.) Mill.	přírodní		3	0	3
Euonymus nanus M. Bieb. [*E. nanus* var. *turkestanicus* (Dieck) Krishtofowich, *E. koopmannii* Lauche]	přírodní		3	0	0
Exochorda racemosa (Lindl.) Rehder	přírodní		3	0	0
Fagus sylvatica L. **'Aspleniifolia'**	kulturní 1		9	0	0
Fagus sylvatica L. **'Atropunicea'**	kulturní 1		9	0	0
Fagus sylvatica L. **'Black Swan'**	kulturní 1		9	0	0
Fagus sylvatica L. **'Cristata'**	kulturní 1		9	0	0
Fagus sylvatica L. **'Cuprea'**	kulturní 1		9	0	0
Fagus sylvatica L. **'Dawyck'** [*F. s.* 'Fastigiata']	kulturní 1		9	0	0
Fagus sylvatica L. **'Dawyck Purple'**	kulturní 1		9	0	0
Fagus sylvatica L. **'Eugen'** [*F. s.* 'Fruticosa']	kulturní 1		9	0	0
Fagus sylvatica L. **'Laciniata'**	kulturní 1		9	0	0
Fagus sylvatica L. **'Pendula'**	kulturní 1		9	0	0
Fagus sylvatica L. **'Purple Fountain'**	kulturní 1		9	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Fagus sylvatica L. **'Purpurea Latifolia'**	kulturní 1		9	0	0
Fagus sylvatica L. **'Purpurea Pendula'**	kulturní 1		9	0	0
Fagus sylvatica L. **'Purpurea Tricolor'** [*F. s.* 'Roseomarginata']	kulturní 1		9	0	0
Fagus sylvatica L. **'Quercifolia'**	kulturní 1		9	0	0
Fagus sylvatica L. **'Rohan Obelisk'**	kulturní 1		9	0	0
Fagus sylvatica L. **'Rohanii'**	kulturní 1		9	0	0
Fagus sylvatica L. **'Rotundifolia'**	kulturní 1		9	0	0
Fagus sylvatica L. **'Tortuosa'**	kulturní 1		9	0	0
Fagus sylvatica L. **'Zlatia'**	kulturní 1		9	0	0
Fallopia aubertii (L. Henry) Holub [*Polygonum baldschuanicum* auct.]	přírodní	nat	8	2*	0
Ficus carica L.	přírodní	cas	3	0	0
Fontanesia fortunei Carrière [*F. phillireoides* var. *fortunei* (Carrière) Yalt.]	přírodní		3	0	0
Fontanesia phillireoides Labill.	přírodní		3	0	0
Forsythia* ×*intermedia Zabel	kulturní 2		4	0	0
Forsythia ovata Nakai	přírodní		4	0	0
Forsythia suspensa (Thunb.) Vahl [*F. s.* var. *sieboldii* Zabel, *F. s.* var. *fortunei* (Lindl.) Rehder]	přírodní	cas	4	2*	0
Fothergilla major Lodd.	přírodní		3	0	0
Frangula alnus Mill. **'Aspleniifolia'**	kulturní 1		9	0	0
Fraxinus americana L. [*F. a.* var. *juglandifolia* (Lam.) K. Koch, *F. juglandifolia* Lam.]	přírodní		3	0	0
Fraxinus angustifolia Vahl **'Elegantissima'** [*F. excelsior* L. 'Elegantissima']	kulturní 1		3	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Fraxinus angustifolia Vahl **'Raywood'**	kulturní 1		3	0	0
Fraxinus excelsior L. **'Aurea'**	kulturní 1		9	0	0
Fraxinus excelsior L. **'Diversifolia'** [*F. e.* var. *diversifolia* Ait., *F. heterophylla* Vahl, *F. monophylla* Dum. Cours.]	kulturní 1		9	0	0
Fraxinus excelsior L. **'Erosa'**	kulturní 1		9	0	0
Fraxinus excelsior L. **'Heterophylla Pendula'**	kulturní 1		9	0	0
Fraxinus excelsior L. **'Jaspidea'**	kulturní 1		9	0	0
Fraxinus excelsior L. **'Nana'**	kulturní 1		9	0	0
Fraxinus excelsior L. **'Pendula'**	kulturní 1		9	0	0
Fraxinus ornus L. subsp. ***ornus***	přírodní	cas	3	0	0
Fraxinus pennsylvanica Marshall [*F. pubescens* Lam.]	přírodní	inv	8	0	4*
Fraxinus pennsylvanica Marshall **'Aucubifolia'** [*F. p.* 'Aucubaefolia']	kulturní 2		x	0	0
Fraxinus profunda (Bush) Bush [*F. tomentosa* F. Michx.]	přírodní		3	0	0
Fuchsia magellanica var. ***gracilis*** (Lindl.) L. H. Bailey [*F. magellanica* Lam. 'Gracilis', *F. gracilis* Lindl.]	přírodní		3	0	0
Ginkgo biloba L.	přírodní		3	0	0
Gleditsia japonica Miq.	přírodní		3	0	0
Gleditsia triacanthos L.	přírodní	cas	8	2	3*
Gleditsia triacanthos fo. ***inermis*** Zabel	přírodní		x	0	0
Gleditsia triacanthos L. **'Sunburst'**	kulturní 2		x	0	0
Gymnocladus dioicus (L.) K. Koch [*G. canadensis* Lam., *Guilandina dioica* L.]	přírodní		8	1, 2, 3	0
Halesia carolina L. [*H. tetraptera* L.]	přírodní		3	0	0
Hamamelis* ×*intermedia Rehder	kulturní 2		3	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Hamamelis japonica Siebold et Zucc. var. ***japonica***	přírodní		3	0	0
Hamamelis mollis Oliv.	přírodní		3	0	0
Hamamelis vernalis Sarg.	přírodní		3	0	0
Hamamelis virginiana L.	přírodní		3	0	0
Hedera helix L. **'Pedata'**	kulturní 1		9	0	0
Hibiscus syriacus L.	přírodní		3	0	2
Hippocrepis emerus (L.) Lassen [*Coronilla emerus* L.]	přírodní	cas	3	–	–
Hippophae rhamnoides L. [*Elaeagnus rhamnoides* (L.) A. Nelson]	přírodní	cas	4	3	0
Holodiscus discolor (Pursh) Maxim.	přírodní		3	0	0
Hydrangea anomala subsp. ***petiolaris*** (Siebold et Zucc.) E. M. McClint. [*H. petiolaris* Siebold et Zucc.]	přírodní		3	0	0
Hydrangea arborescens L.	přírodní		3	1	0
Hydrangea arborescens L. **'Grandiflora'**	kulturní 2		3	0	0
Hydrangea aspera D. Don	přírodní		3	0	0
Hydrangea heteromalla D. Don [*H. bretschneideri* Dippel]	přírodní		3	0	0
Hydrangea macrophylla (Thunb.) Ser. [*H. hortensis* Sm.]	přírodní		3	0	0
Hydrangea paniculata Siebold	přírodní		3	0	0
Hydrangea paniculata Siebold **'Grandiflora'**	kulturní 2		3	0	0
Hydrangea quercifolia W. Bartram	přírodní		3	0	0
Hydrangea sargentiana Rehder [*H. aspera* subsp. *sargentiana* (Rehder) E. M. McClint.]	přírodní		3	0	0
Hypericum calycinum L.	přírodní		3	3	0
Hypericum kalmianum L.	přírodní		3	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Hypericum L. **'Hidcote'**	kulturní 2		3	0	0
Hypericum ×***moserianum*** André	kulturní 2		3	1	0
Hyssopus officinalis L.	přírodní	cas	6	–	–
Chaenomeles japonica (Thunb.) Lindl. ex Spach var. ***japonica*** [*Cydonia maulei* T. Moore]	přírodní	cas	3	0	0
Chaenomeles japonica var. ***alpina*** Maxim.	přírodní		3	0	0
Chaenomeles speciosa (Sweet) Nakai [*Ch. lagenaria* (Loisel.) Koidz., *Cydonia japonica* auct.]	přírodní		3	1, 2	1
Chaenomeles ×***superba*** (Frahm.) Rehder	kulturní 2		3	1	0
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl.	přírodní	cas	3	0	1
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Stewartii'**	kulturní 2		3	0	0
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Alumii'**	kulturní 2		3	0	0
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Aurea'**	kulturní 2		3	0	0
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Columnaris'**	kulturní 2		3	0	0
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **cv.**	kulturní 2		3	0	0
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Ellwoodii'**	kulturní 2		3	0	0
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Glauca'**	kulturní 2		3	1	0
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Lane'**	kulturní 2		3	0	0
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Lutea'**	kulturní 2		3	0	0
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Naberi'**	kulturní 2		3	0	0
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Rogersii'**	kulturní 2		3	0	0
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Silver Queen'**	kulturní 2		3	0	0
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. **'Triomf van Boskoop'**	kulturní 2		3	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Chamaecyparis nootkatensis (D. Don) Spach [*Callitropsis nootkatensis* (D. Don) Oerst.]	přírodní		3	1	0
Chamaecyparis nootkatensis (D. Don) Spach **'Aureovariegata'** [*Callitropsis nootkatensis* (D. Don) Oerst. 'Aureovariegata']	kulturní 2		3	0	0
Chamaecyparis nootkatensis (D. Don) Spach **'Compacta'** [*Callitropsis nootkatensis* (D. Don) Oerst. 'Compacta']	kulturní 2		3	0	0
Chamaecyparis nootkatensis (D. Don) Spach **'Glauca'** [*Callitropsis nootkatensis* (D. Don) Oerst. 'Glauca']	kulturní 2		3	0	0
Chamaecyparis nootkatensis (D. Don) Spach **'Pendula'** [*Callitropsis nootkatensis* (D. Don) Oerst. 'Pendula']	kulturní 2		3	0	0
Chamaecyparis obtusa (Siebold et Zucc.) Endl.	přírodní		3	0	0
Chamaecyparis obtusa (Siebold et Zucc.) Endl. **'Coralliformis'**	kulturní 2		3	0	0
Chamaecyparis obtusa (Siebold et Zucc.) Endl. **'Crippsii'**	kulturní 2		3	0	0
Chamaecyparis obtusa (Siebold et Zucc.) Endl. **'Filicoides'**	kulturní 2		3	0	0
Chamaecyparis obtusa (Siebold et Zucc.) Endl. **'Nana'**	kulturní 2		3	0	0
Chamaecyparis obtusa (Siebold et Zucc.) Endl. **'Nana Gracilis'**	kulturní 2		3	0	0
Chamaecyparis pisifera (Siebold et Zucc.) Endl.	přírodní		3	0	0
Chamaecyparis pisifera (Siebold et Zucc.) Endl. **'Aurea'**	kulturní 2		3	0	0
Chamaecyparis pisifera (Siebold et Zucc.) Endl. **'Boulevard'**	kulturní 2		3	0	0
Chamaecyparis pisifera (Siebold et Zucc.) Endl. **'Filifera'**	kulturní 2		3	0	0
Chamaecyparis pisifera (Siebold et Zucc.) Endl. **'Filifera Aurea'** [*Ch. p.* 'Filifera Aurea Nana']	kulturní 2		3	0	0
Chamaecyparis pisifera (Siebold et Zucc.) Endl. **'Filifera Nana'**	kulturní 2		3	0	0
Chamaecyparis pisifera (Siebold et Zucc.) Endl. **'Plumosa'**	kulturní 2		3	1	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Chamaecyparis pisifera (Siebold et Zucc.) Endl. **'Plumosa Aurea'**	kulturní 2		3	0	0
Chamaecyparis pisifera (Siebold et Zucc.) Endl. **'Squarrosa'**	kulturní 2		3	0	0
Chamaecyparis pisifera (Siebold et Zucc.) Endl. **'Squarrosa Lombarts'**	kulturní 2		3	0	0
Chamaecyparis thyoides (L.) Britton, Sterns et Poggenb. **'Ericoides'**	kulturní 2		3	0	0
Chamaecytisus elongatus (Waldst. et Kit.) Link [*Cytisus elongatus* Waldst. et Kit.]	přírodní	cas	4	–	–
Chionanthus virginicus L.	přírodní		3	0	0
Ilex aquifolium L.	přírodní		4	0	4
Ilex aquifolium L. **'Ferox'** [*I. echinata* Mill.]	kulturní 2		x	0	0
Ilex aquifolium L. **'Myrtifolia'**	kulturní 2		x	0	0
Ilex ×***meserveae*** S. Y. Hu	kulturní 2		3	0	0
Jasminum nudiflorum Lindl.	přírodní		3	2	0
Juglans ailantifolia var. ***cordiformis*** (Maxim.) Rehder [*J. cordiformis* Maxim., *J. sieboldiana* var. *cordiformis* Makino]	kulturní 2		3	0	3
Juglans cinerea L.	přírodní		3	0	4
Juglans ×***intermedia*** Jacques	kulturní 2		3	0	0
Juglans mandshurica Maxim.	přírodní		3	0	0
Juglans nigra L.	přírodní	cas	7	0	2, 3, 4
Juglans regia L.	přírodní	nat	2	0	4
Juniperus communis L. **'Depressa Aurea'**	kulturní 1		9	0	0
Juniperus communis L. **'Depressed Star'**	kulturní 1		9	0	0
Juniperus communis L. **'Hibernica'**	kulturní 1		9	0	0
Juniperus communis L. **'Hornibrookii'**	kulturní 1		9	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Juniperus communis L. **'Suecica'**	kulturní 1		9	0	0
Juniperus horizontalis Moench **cv.**	kulturní 2		3	0	0
Juniperus horizontalis Moench **Skupina Glauca**	kulturní 2		3	0	0
Juniperus horizontalis Moench **'Wiltonii'**	kulturní 2		3	0	0
Juniperus chinensis L.	přírodní		3	0	0
Juniperus chinensis L. **cv.**	kulturní 2		3	0	0
Juniperus chinensis L. **'Femina'**	kulturní 2		3	0	0
Juniperus chinensis L. **'Kuriwao Gold'** [*J.* ×*pfitzeriana* (Späth) P. A. Schmidt 'Kuriwao Gold']	kulturní 2		3	0	0
Juniperus chinensis L. **'Plumosa'** [*J.* ×*pfitzeriana* (Späth) P. A. Schmidt 'Plumosa', *J.* ×*media* Melle 'Plumosa']	kulturní 2		3	0	0
Juniperus L. **'Hetzii'** [*J. virginiana* L. 'Hetzii', *J. v.* 'Hetz', *J.* ×*pfitzeriana* (Späth) P. A. Schmidt 'Hetzii', *J. chinensis* L. 'Hetzii']	kulturní 2		3	0	0
Juniperus ×***pfitzeriana*** (Späth) P. A. Schmidt **cv.** [*J.* ×*media* Melle cv.]	kulturní 2		3	0	0
Juniperus ×***pfitzeriana*** (Späth) P. A. Schmidt **'Old Gold'** [*J.* ×*media* Melle 'Old Gold', *J. chinensis* L. 'Old Gold']	kulturní 2		3	0	0
Juniperus ×***pfitzeriana*** (Späth) P. A. Schmidt **'Pfitzeriana Aurea'** [*J.* ×*media* Melle 'Pfitzeriana Aurea', *J. chinensis* L. 'Pfitzeriana Aurea']	kulturní 2		3	0	0
Juniperus ×***pfitzeriana*** (Späth) P. A. Schmidt **'Pfitzeriana Glauca'** [*J.* ×*media* Melle 'Pfitzeriana Glauca', *J. chinensis* L. 'Pfitzeriana Glauca']	kulturní 2		3	0	0
Juniperus ×***pfitzeriana*** (Späth) P. A. Schmidt **'Wilhelm Pfitzer'** [*J.* ×*media* Melle 'Pfitzeriana', *J. chinensis* L. 'Pfitzeriana']	kulturní 2		3	0	0
Juniperus pingii W. C. Cheng ex Ferré **'Prostrata'** [*J. squamata* Buch.-Ham. ex D. Don 'Prostrata']	kulturní 2		3	0	0
Juniperus rigida var. ***conferta*** (Parl.) Patschke [*J. conferta* Parl.]	přírodní		3	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Juniperus sabina L. var. ***sabina***	přírodní		3	0	0
Juniperus sabina L. **'Glauca'**	kulturní 2		3	0	0
Juniperus sabina L. **'Mas'**	kulturní 2		3	0	0
Juniperus sabina L. **'Tamariscifolia'**	kulturní 2		3	0	0
Juniperus sabina L. **'Variegata'**	kulturní 2		3	0	0
Juniperus scopulorum Sarg. **cv.**	kulturní 2		3	0	0
Juniperus scopulorum Sarg. **'Skyrocket'**	kulturní 2		3	0	0
Juniperus squamata Buch.-Ham. ex D. Don **'Blue Carpet'**	kulturní 2		3	0	0
Juniperus squamata Buch.-Ham. ex D. Don **cv.**	kulturní 2		3	0	0
Juniperus squamata Buch.-Ham. ex D. Don **'Meyeri'**	kulturní 2		3	0	0
Juniperus virginiana L. var. ***virginiana***	přírodní		3	0	0
Juniperus virginiana L. **'Burkii'**	kulturní 2		3	0	0
Juniperus virginiana L. **'Canaertii'**	kulturní 2		3	0	0
Juniperus virginiana L. **'Glauca'**	kulturní 2		3	0	0
Juniperus virginiana L. **'Pendula'**	kulturní 2		3	0	0
Juniperus virginiana L. **'Tripartita'**	kulturní 2		3	0	0
Kalmia angustifolia L. var. ***angustifolia***	přírodní		4	0	0
Kalmia latifolia L.	přírodní		3	0	0
Kalopanax septemlobus (Thunb.) Koidz. subsp. ***septemlobus*** [*K. pictus* var. *maximowiczii* (Van Houtte) H. Hara ex H. L. Li, *K. pictus* var. *magnificus* (Zabel) Nakai]	přírodní		3	0	0
Kerria japonica (L.) DC.	přírodní		4	1	0
Kerria japonica (L.) DC. **'Picta'** [*K. j.* 'Variegata']	kulturní 2		x	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Kerria japonica (L.) DC. **'Pleniflora'**	kulturní 2		4	1, 2	0
Koelreuteria paniculata Laxm.	přírodní	cas	4	0	4*
Kolkwitzia amabilis Graebn.	přírodní		3	0	0
Laburnum alpinum (Mill.) Bercht. et J. Presl [*Cytisus alpinus* Mill.]	přírodní		3	0	0
Laburnum anagyroides Medik. [*Cytisus laburnum* L.]	přírodní	nat	7	0	2, 4
Laburnum* ×*watereri (G. Kirchn.) Dippel **'Vossii'**	kulturní 2		3	0	0
Larix decidua Mill. **'Pendula'**	kulturní 1		9	0	0
Larix decidua Mill. **'Repens'**	kulturní 1		9	0	0
Larix* ×*eurolepis A. Henry	kulturní 2		3	0	0
Larix gmelinii (Rupr.) Kuzen. var. ***gmelinii*** [*L. dahurica* Turcz. ex Trautv.]	přírodní		3	0	0
Larix kaempferi (Lamb.) Carrière	přírodní		3	0	0
Larix kaempferi (Lamb.) Carrière **'Diana'**	kulturní 2		3	0	0
Larix* ×*marschlinsii Coaz	kulturní 2		3	0	0
Lavandula angustifolia Mill. subsp. ***angustifolia*** [*L. officinalis* Chaix, *L. spica* L.]	přírodní	cas	6	0	0
Lespedeza thubergii (DC) Nakai	přírodní		3	0	0
Leucothoe D. Don ***sp.***	přírodní		3	0	0
Ligustrum ovalifolium Hassk. var. ***ovalifolium***	přírodní		3	0	0
Ligustrum ovalifolium Hassk. **'Aureum'** [*L. o.* 'Aureomarginatum']	kulturní 2		3	0	0
Liquidambar styraciflua L.	přírodní		3	0	0
Liriodendron tulipifera L.	přírodní		3	1, 2	0
Liriodendron tulipifera L. **'Aureomarginatum'**	kulturní 2		3	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Liriodendron tulipifera L. **'Integrifolium'**	kulturní 2		3	0	0
Liriodendron tulipifera L. **'Obtusilobum'**	kulturní 2		3	1	0
Lonicera acuminata Wall. [*L. henryi* Hemsl.]	přírodní		3	0	0
Lonicera caerulea var. ***kamtschatica*** Sevast. [*L. kamtschatica* Pojark.]	přírodní		3	0	0
Lonicera caprifolium L.	přírodní	cas	5	–	–
Lonicera caprifolium L. **'Pauciflora'**	kulturní 2		x	0	0
Lonicera fragrantissima Lindl. et Paxton	přírodní		3	0	0
Lonicera ×***heckrottii*** Rehder	kulturní 2		3	0	0
Lonicera involucrata var. ***ledebourii*** (Eschsch.) Jeps. [*L. ledebourii* Eschsch.]	přírodní		3	0	0
Lonicera japonica Thunb.	přírodní		3	0	0
Lonicera maackii (Rupr.) Maxim.	přírodní		7	0	4*
Lonicera nitida E. H. Wilson [*L. ligustrina* var. *yunnanensis* Franch., *L. pileata* var. *yunnanensis* (Franch.) Bernd Schulz]	přírodní		3	0	0
Lonicera nitida E. H. Wilson **'Maigrün'**	kulturní 2		3	0	0
Lonicera ×***notha*** Zabel	kulturní 2		3	0	0
Lonicera periclymenum L.	přírodní	nat	4	1, 2*	4
Lonicera pileata Oliv. [*L. ligustrina* var. *pileata* (Oliv.) Franch.]	přírodní		3	0	0
Lonicera tatarica L.	přírodní	cas	4	0	4*
Lonicera tatarica L. **'Angustifolia'**	kulturní 2		x	0	0
Lonicera tatarica L. **'Lutea'**	kulturní 2		x	0	0
Lonicera tatarica L. **'Sibirica'**	kulturní 2		x	0	0
Lonicera ×***xylosteoides*** Tausch **'Clavey's Dwarf'**	kulturní 2		3	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Lycium barbarum L. [*L. halimifolium* Mill.]	přírodní	inv	8	2	0
Lycium chinense Mill.	přírodní	cas	4	–	–
Magnolia acuminata (L.) L. var. ***acuminata***	přírodní		3	0	0
Magnolia kobus DC.	přírodní		3	0	0
Magnolia liliiflora Desr.	přírodní		3	0	0
Magnolia ×***loebneri*** Kache	kulturní 2		3	0	0
Magnolia obovata Thunb. [*M. hypoleuca* Siebold et Zucc.]	přírodní		3	0	0
Magnolia sieboldii K. Koch subsp. ***sieboldii***	přírodní		3	0	0
Magnolia ×***soulangeana*** Soul.-Bod.	kulturní 2		3	0	0
Magnolia ×***soulangeana*** Soul.-Bod. **'Lennei'**	kulturní 2		3	0	0
Magnolia stellata (Siebold et Zucc.) Maxim. [*M. kobus* var. *stellata* (Siebold et Zucc.) Blackburn]	přírodní		3	0	0
Magnolia tripetala (L.) L.	přírodní		3	0	0
×***Mahoberberis neubertii*** C. K. Schneid.	kulturní 2		3	0	0
Mahonia aquifolium (Pursh) Nutt. [*Berberis aquifolium* Pursh]	přírodní	nat	7	1, 2?	2, 3, 4
Malus ×***arnoldiana*** (Rehder) Rehder	kulturní 2		3	0	0
Malus ×***atrosanguinea*** (Späth) C. K. Schneid.	kulturní 2		3	0	0
Malus baccata (L.) Borkh.	přírodní	cas	3	0	0
Malus coronaria (L.) Mill.	přírodní		3	0	0
Malus domestica Borkh. **cv. ovocnářsky významné**	kulturní 2		2	0	0
Malus floribunda Siebold ex Van Houtte	kulturní 2		3	0	0
Malus fusca (Raf.) C. K. Schneid.	přírodní	nat	3	–	–

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Malus Mill. **'Elise Rathke'** [*M. domestica* Borkh. 'Elise Rathke']	kulturní 2		x	0	0
Malus Mill. **'Rudolph'**	kulturní 2		x	0	0
Malus pumila Mill.	kulturní 2	nat	3	–	–
Malus pumila Mill. **'Niedzwetzkyana'** [*M. niedzwetzkyana* Dieck ex Koehne]	kulturní 2		3	0	0
Malus ×***purpurea*** (Barbier et al.) Rehder	kulturní 2		3	0	0
Malus sargentii Rehder	přírodní		3	0	0
Malus toringo (Siebold) Siebold ex de Vriese [*M. sieboldii* (Regel) Rehder]	přírodní		3	0	0
Menispermum canadense L.	přírodní		4	2*	0
Mespilus germanica L.	přírodní	cas	4	0	0
Metasequoia glyptostroboides Hu et W. C. Cheng	přírodní		3	0	0
Microbiota decussata Kom.	přírodní		3	0	0
Morus alba L. var. ***alba***	přírodní	cas	4	0	4*
Morus alba L. **'Aurea'**	kulturní 2		x	0	0
Morus nigra L.	přírodní		3	0	0
Neillia incisa (Thunb.) S. H. Oh [*Stephanandra incisa* (Thunb.) Zabel]	přírodní		3	0	0
Ostrya carpinifolia Scop.	přírodní		3	0	0
Ostrya virginiana (Mill.) K. Koch	přírodní		3	0	0
Paeonia suffruticosa Andrews **cv**.	kulturní 2		3	0	0
Pachysandra terminalis Siebold et Zucc.	přírodní		3	2*	0
Parrotia persica C. A. Mey.	přírodní		3	0	0
Parthenocissus inserta (A. Kern.) Fritsch [*P. vitacea* (Knerr.) Hitchc.]	přírodní	inv	8	4	4

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Parthenocissus quinquefolia (L.) Planch. [*Hedera quinquefolia* L.]	přírodní	nat	7	4	4
Parthenocissus tricuspidata (Siebold et Zucc.) Planch.	přírodní		7	0	0
Paulownia tomentosa (Thunb.) Steud.	přírodní	cas	7	0	4*
Perovskia abrotanoides Kar.	přírodní		6	0	0
Phellodendron amurense Rupr.	přírodní		3	0	0
Philadelphus coronarius L.	přírodní	cas	4	1, 2	0
Philadelphus coronarius L. **'Aureus'**	kulturní 2		x	0	0
Philadelphus coronarius L. **'Duplex'** [*P. c.* 'Pumilus', *P. nanus* Mill.]	kulturní 2		x	0	0
Philadelphus inodorus L. [*P. inodorus* var. *grandiflorus* (Willd.) A. Gray, *P. grandiflorus* Willd.]	přírodní		3	0	0
Philadelphus L. **'Belle Etoile'**	kulturní 2		x	0	0
Philadelphus L. **'Dame Blanche'**	kulturní 2		x	0	0
Philadelphus L. **'Falconeri'** [*P.* ×*falconeri* Sarg.]	kulturní 2		x	0	0
Philadelphus L. **'Lemoinei'** [*P.* ×*lemoinei* Lemoine]	kulturní 2		3	0	0
Philadelphus L. **'Virginal'** [*P.* ×*virginalis* Rehder]	kulturní 2		x	0	0
Philadelphus microphyllus A. Gray	přírodní		3	0	0
Philadelphus pubescens Loisel.	přírodní		3	0	0
Physocarpus opulifolius (L.) Maxim.	přírodní	nat	8	1	0
Physocarpus opulifolius (L.) Maxim. **'Diabolo'**	kulturní 2		x	0	0
Physocarpus opulifolius (L.) Maxim. **'Luteus'**	kulturní 2		x	0	0
Picea abies (L.) H. Karst. **'Barryi'**	kulturní 1		9	0	0
Picea abies (L.) H. Karst. **'Compacta'**	kulturní 1		9	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Picea abies (L.) H. Karst. **'Cranstonii'**	kulturní 1		9	0	0
Picea abies (L.) H. Karst. **'Cupressina'**	kulturní 1		9	0	0
Picea abies (L.) H. Karst. **'Falcato-viminalis'**	kulturní 1		9	0	0
Picea abies (L.) H. Karst. **'Finedonensis'**	kulturní 1		9	0	0
Picea abies (L.) H. Karst. **'Formanek'**	kulturní 1		9	0	0
Picea abies (L.) H. Karst. **'Harrachii'**	kulturní 1		9	0	0
Picea abies (L.) H. Karst. **'Inversa'**	kulturní 1		9	0	0
Picea abies (L.) H. Karst. **'Nidiformis'**	kulturní 1		9	0	0
Picea abies (L.) H. Karst. **'Pendula'**	kulturní 1		9	0	0
Picea abies (L.) H. Karst. **'Pyramidalis Compacta'**	kulturní 1		9	0	0
Picea abies (L.) H. Karst. **'Remontii'**	kulturní 1		9	0	0
Picea abies (L.) H. Karst. **'Repens'**	kulturní 1		9	0	0
Picea abies (L.) H. Karst. **'Rothenhaus'**	kulturní 1		9	0	0
Picea abies (L.) H. Karst. **'Tuberculata'**	kulturní 1		9	0	0
Picea abies (L.) H. Karst. **'Viminalis'**	kulturní 1		9	0	0
Picea abies (L.) H. Karst. **'Virgata'**	kulturní 1		9	0	0
Picea alcoquiana (H. J. Veitch ex Lindl.) Carrière [*P. bicolor* (Maxim.) Mayr]	přírodní		3	0	0
Picea asperata Mast. var. ***asperata***	přírodní		3	0	0
Picea breweriana S. Watson	přírodní		3	0	0
Picea engelmannii Parry ex Engelm. subsp. ***engelmannii***	přírodní		3	0	0
Picea glauca (Moench) Voss [*P. laxa* (Münchh.) Sarg.]	přírodní		3	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Picea glauca (Moench) Voss **'Coerulea'** [*P. laxa* (Münchh.) Sarg. 'Coerulea']	kulturní 2		3	0	0
Picea glauca (Moench) Voss **'Conica'** [*P. laxa* (Münchh.) Sarg. 'Conica']	kulturní 2		3	0	0
Picea jezoensis (Siebold et Zucc.) Carière [*P. ajanensis* Fisch. ex Carrière]	přírodní		3	0	0
Picea mariana (Mill.) Britton et al.	přírodní		3	0	0
Picea mariana (Mill.) Britton et al. **'Doumetii'**	kulturní 2		3	0	0
Picea obovata Ledeb.	přírodní		3	0	0
Picea omorika (Pančić) Purk.	přírodní		3	0	0
Picea omorika (Pančić) Purk. **'Pendula'**	kulturní 2		3	0	0
Picea orientalis (L.) Peterm.	přírodní		3	0	0
Picea orientalis (L.) Peterm. **'Aureospicata'**	kulturní 2		3	0	0
Picea pungens Engelm.	přírodní		3	0	0
Picea pungens Engelm. **'Argentea'**	kulturní 2		3	0	0
Picea pungens Engelm. **'Glauca'**	kulturní 2		3	0	0
Picea pungens Engelm. **'Glauca Pendula'** [*P. p.* 'Pendens']	kulturní 2		3	0	0
Picea pungens Engelm. **'Hoopsii'**	kulturní 2		3	0	0
Picea pungens Engelm. **'Koster'**	kulturní 2		3	0	0
Picea sitchensis (Bong.) Carrière	přírodní		3	0	0
Picea torano (Siebold ex K. Koch) Koehne [*P. polita* (Siebold et Zucc.) Carrière]	přírodní		3	0	0
Pieris floribunda (Pursh.) Benth. et Hook. f.	přírodní		3	0	0
Pieris japonica (Thunb.) D. Don ex G. Don	přírodní		3	0	0
Pieris japonica (Thunb.) D. Don ex G. Don **'Variegata'**	kulturní 2		3	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Pinus aristata Engelm.	přírodní		3	0	0
Pinus armandii Franch.	přírodní		3	0	0
Pinus banksiana Lamb.	přírodní		3	0	0
Pinus cembra L.	přírodní		3	0	0
Pinus contorta var. ***latifolia*** Engelm. [*P. c.* subsp. *latifolia* (Engelm.) Critchf.]	přírodní		3	0	0
Pinus heldreichii Christ [*P. leucodermis* Antoine]	přírodní		3	0	0
Pinus heldreichii Christ **'Smidtii'**	kulturní 2		3	0	0
Pinus jeffreyi Balf.	přírodní		3	0	0
Pinus koraiensis Siebold et Zucc.	přírodní		3	0	0
Pinus nigra J. F. Arnold subsp. ***nigra***	přírodní	nat	4	0	0
Pinus nigra subsp. ***pallasiana*** (Lamb.) Holmboe [*P. n.* subsp. *caramanica* (Loudon) Businský]	přírodní		3	0	0
Pinus peuce Griseb.	přírodní		3	0	0
Pinus pinea L.	přírodní		3	0	0
Pinus ponderosa Douglas ex C. Lawson var. ***ponderosa***	přírodní		3	0	0
Pinus ponderosa var. ***scopulorum*** Engelm.	přírodní		3	0	0
Pinus rigida Mill.	přírodní		3	0	0
Pinus ×***schwerinii*** Fitschen	kulturní 2		3	0	0
Pinus strobus L.	přírodní	inv	podle kontextu 3 až 8	0	4
Pinus strobus L. **'Pendula'**	kulturní 2		x	0	0
Pinus sylvestris L. **'Bayer'** [*P. s.* 'Bayeri']	kulturní 1		9	0	0
Pinus sylvestris L. **'Fastigiata'**	kulturní 1		9	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Pinus sylvestris L. **'Watereri'** [*P. s.* 'Pumila']	kulturní 1		9	0	0
Pinus wallichiana A. B. Jacks. [*P. excelsa* Wall. ex D. Don, *P. griffithii* McClell.]	přírodní		3	0	0
Platanus* ×*hispanica Münchh. [*P.* ×*acerifolia* (Ait.) Willd.]	kulturní 2	cas	3	0	0
Platanus* ×*hispanica Münchh. **'Suttneri'** [*P.* ×*acerifolia* (Ait.) Willd. 'Suttneri']	kulturní 2		3	0	0
Platanus occidentalis L.	přírodní		3	0	0
Platanus orientalis L.	přírodní		3	0	0
Platycladus orientalis (L.) Franco [*Thuja orientalis* L.]	přírodní	cas	3	0	0
Platycladus orientalis (L.) Franco **cv.** [*Thuja orientalis* L. cv.]	kulturní 2		x	0	0
Platycladus orientalis (L.) Franco **'Elegantissima'** [*Thuja orientalis* L. 'Elegantissima']	kulturní 2		x	0	0
Populus alba L. **'Nivea'**	kulturní 1		9	2, 3	0
Populus alba L. **'Pyramidalis'** [*P. a.* 'Bolleana']	kulturní 1		9	2*	0
Populus balsamifera L. [*P. tacamahacca* Mill.]	přírodní	nat	7	2*	0
Populus* ×*berolinensis K. Koch	kulturní 2		3	2	0
Populus* ×*canadensis Moench	kulturní 2	inv	8	1	0
Populus lasiocarpa Oliv.	přírodní		3	0	0
Populus nigra L. **'Italica'** [*P. n.* var. *italica* Münchh., *P. dilatata* Ait.]	kulturní 1		9	0	0
Populus simonii Carrière	přírodní		3	0	0
Populus wilsonii C. K. Schneid.	přírodní		3	0	0
Prunus armeniaca L.	přírodní	cas	2	–	–
Prunus avium (L.) L. **cv. ovocnářsky významné**	kulturní 1		2	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Prunus avium (L.) L. **'Plena'**	kulturní 1		9	0	0
Prunus cerasifera Ehrh.	přírodní	inv	8	2*	4*
Prunus cerasifera Ehrh. **'Nigra'**	kulturní 2		x	0	0
Prunus cerasifera Ehrh. **'Pissardii'** [*P. c.* 'Atropurpurea']	kulturní 2		x	0	0
Prunus cerasus L.	kulturní 2	nat	2	–	–
Prunus domestica L.	kulturní 2	nat	2	–	–
Prunus dulcis (Mill.) D. A. Webb	přírodní		2	0	0
Prunus ×***eminens*** Beck **'Umbraculifera'** [*P. fruticosa* Pall. 'Globosa']	kulturní 2		5	0	0
Prunus fruticosa Pall. **'Pendula'**	kulturní 1		9	0	0
Prunus insititia L.	přírodní	nat	5	–	–
Prunus L. **'Amanogawa'** [*Prunus serrulata* Lindl. 'Amanogawa']	kulturní 2		3	0	0
Prunus L. **'Kanzan'** [*P. serrulata* Lindl. 'Sekiyama', *P. s.* 'Kanzan', *P. s.* 'Kwanzan', *P. s.* 'New Red', *P. s.* 'Hisakura']	kulturní 2		3	0	0
Prunus L. **'Kiku-shidare-zakura'** [*P. serrulata* Lindl. 'Kiku-shidare-zakura']	kulturní 2		3	0	0
Prunus L. **Skupina Sato-zakura** [*P. serrulata* Lindl. cv.]	přírodní		3	0	0
Prunus laurocerassus L. **'Schipkaensis'**	kulturní 2		x	0	0
Prunus laurocerassus L. **'Zabeliana'**	kulturní 2		x	0	0
Prunus laurocerasus L.	přírodní	cas	4	0	4
Prunus laurocerasus L. **'Novita'**	kulturní 2		x	0	0
Prunus maackii Rupr.	přírodní		3	0	0
Prunus nipponica var. ***kurilensis*** (Miyabe) E. H. Wilson [*P. kurilensis* (Miyabe) Miyabe]	přírodní		3	0	0
Prunus padus L. **'Colorata'**	kulturní 1		9	1	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Prunus pendula Maxim. [*P.* ×*subhirtella* Miq. 'Pendula', *P. spachiana* Kitam., *Cerasus itosakura* (Siebold) H. Ohba et S. Akiyama]	přírodní		3	0	0
Prunus persica (L.) Batsch	přírodní	cas	2	0	0
Prunus serotina Ehrh.	přírodní	inv	podle kontextu 3 až 8	0	4*
Prunus ×***subhirtella*** Miq.	kulturní 2		3	0	0
Prunus triloba Lindl.	kulturní 2		3	0	0
Prunus virginiana L.	přírodní	cas	4	0	4
Pseudotsuga menziesii (Mirb.) Franco var. ***menziesii***	přírodní	nat	podle kontextu 3 až 8	0	2, 3
Pseudotsuga menziesii (Mirb.) Franco **'Fletcheri'**	kulturní 2		x	0	0
Pseudotsuga menziesii var. ***glauca*** (Beissn.) Franco	přírodní		x	0	0
Pseudotsuga menziesii (Mirb.) Franco **'Pendula'**	kulturní 2		x	0	0
Pseudotsuga menziesii (Mirb.) Franco **'Variegata'**	kulturní 2		x	0	0
Ptelea trifoliata L.	přírodní	cas	3	0	0
Pterocarya pterocarpa Kunth ex I. Iljinsk. [*P. fraxinifolia* (Poir.) Spach, *P. caucasica* C. A. Mey.]	přírodní		8	1, 2, 3	0
Pterocarya rhoifolia Siebold et Zucc.	přírodní		3	0	0
Pyracantha coccinea M. Roem.	přírodní	nat	podle kontextu 3 až 8	0	1, 2
Pyracantha coccinea M. Roem. **'Pauciflora'**	kulturní 2		x	0	3
Pyracantha coccinea M. Roem. **'Red Column'**	kulturní 2		x	0	0
Pyracantha M. Roem. **'Soleil d'Or'**	kulturní 2		x	0	0
Pyrus communis L.	kulturní 2	nat	2	–	–
Pyrus communis L. **'Beech Hill'**	kulturní 2		x	0	0
Pyrus communis L. **cv. ovocnářsky významné**	kulturní 2		2	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Pyrus nivalis Jacq.	přírodní	cas	3	0	0
Pyrus pyrifolia (Burm. f.) Nakai	přírodní		3	0	0
Pyrus salicifolia Pall.	přírodní		3	0	0
Quercus alba L.	přírodní		3	0	0
Quercus coccinea Münchh.	přírodní		3	0	0
Quercus dentata Thunb.	přírodní		3	0	0
Quercus ilicifolia Wangenh.	přírodní		3	0	0
Quercus imbricaria Michx.	přírodní		3	0	0
Quercus ithaburensis subsp. ***macrolepis*** (Kotschy) Hedge et Yalt.	přírodní		3	0	0
Quercus macranthera Fisch. et C. A. Mey. ex Hohen.	přírodní		3	0	2
Quercus macrocarpa Michx.	přírodní		3	0	0
Quercus montana Willd. [*Q. prinus* L. p. p.]	přírodní		3	0	0
Quercus palustris Münchh.	přírodní		3	0	0
Quercus petraea (Matt.) Liebl. **'Cochleata'**	kulturní 1		9	0	0
Quercus petraea (Matt.) Liebl. **'Giesleri'**	kulturní 1		9	0	0
Quercus petraea (Matt.) Liebl. **'Mespilifolia'**	kulturní 1		9	0	0
Quercus petraea (Matt.) Liebl. **'Muscaviensis'**	kulturní 1		9	0	0
Quercus robur L. **'Albomarmorata'**	kulturní 1		9	0	0
Quercus robur L. **'Atropurpurea'**	kulturní 1		9	0	0
Quercus robur L. **'Concordia'**	kulturní 1		9	0	0
Quercus robur L. **'Cupressoides'**	kulturní 1		9	0	0
Quercus robur L. **'Fastigiata'**	kulturní 1		9	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Quercus robur L. **'Fastigiate Koster'** [*Q. r.* 'Koster']	kulturní 1		9	0	0
Quercus robur L. **'Fennessii'** [*Q. r.* 'Heterophylla']	kulturní 1		9	0	0
Quercus robur L. **'Fürst Schwarzenberg'**	kulturní 1		9	0	0
Quercus robur L. **'Mašek'**	kulturní 1		9	0	0
Quercus robur L. **'Pectinata'**	kulturní 1		9	0	0
Quercus robur L. **'Pendula'**	kulturní 1		9	0	0
Quercus rubra L.	přírodní	inv	podle kontextu 3 až 8	0	2 ,3, 4
Quercus ×***turneri*** Willd. **'Pseudoturneri'**	kulturní 2		3	0	0
Rhododendron calendulaceum (Michx.) Torr.	přírodní		3	0	0
Rhododendron canadense (L.) Torr.	přírodní		3	0	0
Rhododendron impeditum Balf. f. et W. W. Sm.	přírodní		3	0	0
Rhododendron L. **'Cunningham's White'**	kulturní 2		3	0	0
Rhododendron L. **'Ledicanense'**	kulturní 2		3	0	0
Rhododendron L. **'Praecox'** [*R.* ×*praecox* I. Davis]	kulturní 2		3	0	0
Rhododendron L. **Skupina Japonské azalky**	kulturní 2		3	0	0
Rhododendron L. **Skupina Knap Hill azalky**	kulturní 2		3	0	0
Rhododendron L. **Skupina Mollis azalky**	kulturní 2		3	1, 2	0
Rhododendron L. **Skupina Velkokvěté stálezelené**	kulturní 2		3	0	0
Rhododendron L. **Skupina Yakushimanum**	kulturní 2		3	0	0
Rhododendron luteum Sweet [*R. flavum* (Hoffmanns.) G. Don]	přírodní		3	0	0
Rhododendron ponticum L.	přírodní		3	0	0
Rhododendron schlippenbachii Maxim.	přírodní		3	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Rhododendron smirnowii Trautv.	přírodní		3	0	0
Rhodotypos scandens (Thunb.) Makino [*R. kerrioides* Siebold et Zucc.]	přírodní	nat	8	0	3*
Rhus glabra L.	přírodní		3	0	0
Rhus glabra L. **'Laciniata'**	kulturní 2		3	0	0
Rhus typhina L.	přírodní	nat	8	1, 2, 3, 5	3?, 4?
Rhus typhina L. **'Dissecta'** [*R. t.* 'Laciniata']	kulturní 2		4	0	0
Ribes aureum Pursh	přírodní	cas	4	0	0
Ribes odoratum H. L. Wendl.	přírodní	cas	4	–	–
Ribes rubrum L.	přírodní	nat	4	–	–
Ribes sanguineum Pursh	přírodní	cas	3	0	0
Ribes spicatum Robson	přírodní	cas	4	–	–
Robinia hispida L.	přírodní		3	0	0
Robinia pseudoacacia L.	přírodní	inv	8	1, 2, 3	2, 3, 4
Robinia pseudoacacia L. **'Amorphifolia'**	kulturní 2		x	0	0
Robinia pseudoacacia L. **'Bessoniana'**	kulturní 2		x	0	0
Robinia pseudoacacia L. **'Frisia'**	kulturní 2		x	0	0
Robinia pseudoacacia L. **'Inermis'**	kulturní 2		x	0	0
Robinia pseudoacacia L. **'Microphylla'**	kulturní 2		x	0	0
Robinia pseudoacacia L. **'Stricta'**	kulturní 2		x	0	0
Robinia pseudoacacia L. **'Tortuosa'**	kulturní 2		x	0	0
Robinia pseudoacacia L. **'Umbraculifera'**	kulturní 2		x	0	0
Robinia viscosa Vent.	přírodní		3	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Rosa* ×*alba L.	kulturní 2	cas	3	–	–
Rosa* ×*centifolia L.	kulturní 2	cas	3	–	–
Rosa foetida Herrm.	přírodní	cas	3	–	–
Rosa glauca Pourr.	přírodní	cas	4	0	0
***Rosa* L. 'Burgundiaca'**	kulturní 2		3	0	0
***Rosa* L. 'Celsiana'**	kulturní 2		3	0	0
***Rosa* L. 'Félicité et Perpétue'**	kulturní 2		3	0	0
***Rosa* L. 'Kordalu'** [*R.* ANDALUSIEN]	kulturní 2		3	0	0
***Rosa* L. 'Marigold'**	kulturní 2		3	0	0
***Rosa* L. Skupina Historické růže**	kulturní 2		3	0	0
***Rosa* L. Skupina Pnoucí růže**	kulturní 2		3	0	0
***Rosa* L. Skupina Záhonové růže**	kulturní 2		3	0	0
***Rosa* L. 'The Fairy'**	kulturní 2		3	1	0
Rosa moyesii Hemsl. et E. H. Wilson	přírodní		3	0	0
Rosa multiflora Thunb. var. ***multiflora***	přírodní	cas	7	0	0
Rosa nitida Willd.	přírodní		3	2*	0
Rosa rugosa Thunb.	přírodní	cas	4	1, 2	0
Rosa sericea fo. ***pteracantha*** Franch. [*R. omeiensis* fo. *pteracantha* Rehd. et Wils.]	přírodní		3	0	0
Rosa villosa L. [*R. pomifera* Herrm.]	přírodní		4	0	0
Rosa virginiana Mill.	přírodní		3	0	0
Rubus allegheniensis Porter	přírodní	cas	5	–	–

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Rubus armeniacus Focke	přírodní	nat	7	–	–
Rubus canadensis L.	přírodní	cas	5	–	–
Rubus laciniatus Willd.	přírodní	nat	7	–	–
Rubus occidentalis L.	přírodní	cas	5	–	–
Rubus odoratus L.	přírodní	nat	8	2*	0
Rubus parviflorus Nutt.	přírodní	nat	7	–	–
Rubus phoenicolasius Maxim.	přírodní	cas	5	–	–
Ruta graveolens L.	přírodní	cas	6	–	–
Salix acutifolia Willd.	přírodní	cas	4	–	–
Salix alba L. **'Sericea'** [*S. a.* fo. *argentea* Wimm.]	kulturní 1		9	0	0
Salix babylonica L. **'Tortuosa'** [*S. matsudana* Koidz. 'Tortuosa']	kulturní 2		4	0	0
Salix caprea L. **'Kilmarnock'** [*S. c.* 'Pendula']	kulturní 1		9	0	0
Salix eleagnos Scop. **'Angustifolia'**	kulturní 1		9	0	0
Salix glabra Scop.	přírodní		3	0	0
Salix integra Thunb. **'Hakuro Nishiki'**	kulturní 2		3	0	0
Salix L. **'Erythroflexuosa'** [*S.* ×*erythroflexuosa* Ragonese et Alberti, *S.* ×*sepulcralis* Simonk. 'Erythroflexuosa', *S.* ×*pendulina* fo. *erythroflexuosa* Belyaeva]	kulturní 2		3	0	0
Salix ×***sepulcralis*** Simonk.	kulturní 2	cas	4	0	0
Salvia officinalis L.	přírodní	cas	6	–	–
Salvia officinalis L. **'Purpurascens'**	kulturní 2		3	0	0
Sambucus nigra L. **'Aureomarginata'**	kulturní 1		9	0	0
Sambucus nigra L. **'Eva'** [*S. n.* BLACK LACE]	kulturní 1		9	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Sambucus nigra L. **'Laciniata'**	kulturní 1		9	0	0
Sambucus nigra L. **'Luteovariegata'** [*S. n. aureovariegata* Dipp.]	kulturní 1		9	0	0
Sambucus nigra L. **'Marginata'**	kulturní 1		9	0	0
Sambucus racemosa L. **'Plumosa'**	kulturní 1		9	0	0
Sasa palmata fo. ***nebulosa*** (Makino) Sad. Suzuki	přírodní	cas	4	–	–
Sciadopitys verticillata (Thunb.) Siebold et Zucc.	přírodní		3	0	0
Sequoiadendron giganteum (Lindl.) J. Buchholz [*Sequoia gigantea* (Lindl.) Decne., *Wellingtonia gigantea* Lindl.]	přírodní		3	0	0
Skimmia japonica Thunb.	přírodní		3	0	0
Sorbaria sorbifolia (L.) A. Braun var. ***sorbifolia*** [*Spiraea sorbifolia* Aitch.]	přírodní	nat	8	1, 2, 3	0
Sorbaria tomentosa (Lindl.) Rehder [*S. aitchisonii* (Hemsl.) Hemsl. ex Rehder]	přírodní		3	2*	0
×***Sorbopyrus auricularis*** (Knoop) C. K. Schneid.	kulturní 2		3	0	0
Sorbus aria Crantz **'Majestica'**	kulturní 1		9	0	0
Sorbus aucuparia L. **'Edulis'** [*S. a.* var. *edulis* Dieck, *S. a.* var. *dulcis* Kraetzl, *S. a.* var. *moravica* Dippel]	kulturní 1		9	0	0
Sorbus aucuparia L. **'Pendula'**	kulturní 1		9	0	0
Sorbus austriaca (Beck) Hayek	přírodní	cas	4	–	–
Sorbus decora (Sarg.) C. K. Schneid.	přírodní		3	0	0
Sorbus domestica L.	přírodní	cas	4	0	0
Sorbus intermedia (Ehrh.) Pers.	přírodní	cas	4	0	0
Sorbus latifolia (Lam.) Pers.	přírodní	cas	4	0	0
Spiraea alba Du Roi var. ***alba***	přírodní	nat	8	3*	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Spiraea alba var. ***latifolia*** (Aiton) Dippel [*Spiraea latifolia* (Ait.) Borkh.]	přírodní	nat	4	3*	0
Spiraea ×***arguta*** Zabel [*Spiraea* L. 'Arguta']	kulturní 2		3	0	0
Spiraea betulifolia Pall.	přírodní		3	0	0
Spiraea ×***billardii*** Hérincq	kulturní 2	nat	4	3*	0
Spiraea ×***cinerea*** Zabel **'Grefsheim'**	kulturní 2		3	0	0
Spiraea crenata L.	přírodní		3	0	0
Spiraea decumbens W. D. J. Koch	přírodní		3	0	0
Spiraea douglasii Hook. subsp. ***douglasii***	přírodní	nat	4	3*	0
Spiraea douglasii subsp. ***menziesii*** (Hook.) Calder et R. L. Taylor [*S. menziesii* Hook.]	přírodní		4	3*	0
Spiraea henryi Hemsl.	přírodní		3	0	0
Spiraea chamaedryfolia L.	přírodní	nat	8	2	0
Spiraea japonica L. f. **'Anthony Waterer'** [*S.* ×*bumalda* Burv. 'Anthony Waterer']	kulturní 2		3	0	0
Spiraea japonica L. f. **cv.** [*S.* ×*bumalda* Burv. cv.]	kulturní 2	cas	3	0	0
Spiraea japonica L. f. **'Golden Princess'** [*S.* ×*bumalda* Burv. 'Golden Princess']	kulturní 2		3	0	0
Spiraea japonica L. f. **'Goldflame'** [S. ×bumalda Burv. 'Goldflame']	kulturní 2		3	0	0
Spiraea japonica L. f. **'Little Princess'** [*S.* ×*bumalda* Burv. 'Little Princess']	kulturní 2		3	0	0
Spiraea japonica L. f. **'Macrophylla'** [*S.* ×*bumalda* Burv. 'Macrophylla']	kulturní 2		3	0	0
Spiraea japonica L. f. **'Pruhoniciana'** [*S.*×*bumalda* Burv. 'Pruhoniciana']	kulturní 2		3	0	0
Spiraea ×***macrothyrsa*** Dippel [*S.* ×*billardii* Hérincq 'Macrothyrsa']	kulturní 2	cas	4	–	–
Spiraea media Schmidt	přírodní		3	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Spiraea nipponica Maxim. var. ***nipponica***	přírodní		3	0	0
Spiraea nipponica Maxim. **'Snowmound'** [*S. nipponica* var. *tosaensis* hort.]	kulturní 2		3	0	0
Spiraea thunbergii Siebold ex Blume	přírodní		3	0	0
Spiraea* ×*vanhouttei (Briot) Zabel	kulturní 2		3	0	0
Spiraea veitchii Hemsl.	přírodní		3	0	0
Staphylea trifolia L.	přírodní		3	0	2*
Styphnolobium japonicum (L.) Schott [*Sophora japonica* L.]	přírodní		3	0	0
Styphnolobium japonicum (L.) Schott **'Pendulum'** [*Sophora japonica* L. 'Pendula']	kulturní 2		3	0	0
Symphoricarpos albus var. ***laevigatus*** (Fernald) S. F. Blake	přírodní	inv	8	1, 2, 3, 5	3, 4
Symphoricarpos* ×*chenaultii Rehder	kulturní 2		4	2	0
Symphoricarpos* ×*chenaultii Rehder **'Hancock'**	kulturní 2		4	2	0
Symphoricarpos orbiculatus Moench	přírodní	cas	4	2*	0
Symphoricarpos rotundifolius A. Gray	přírodní		3	0	0
Syringa* ×*chinensis Willd. [*S.* ×*persica* L. 'Chinensis', *S. rothomagensis* hort.]	kulturní 2		3	0	0
Syringa josikaea J. Jacq. ex Rchb. f.	přírodní		3	0	0
Syringa komarowii C. K. Schneid. [*S. komarowii* subsp. *reflexa* (C. K. Schneid.) P. S. Green et M. C. Chang, *S. reflexa* C. K. Schneid.]	přírodní		3	0	0
Syringa meyeri C. K. Schneid. **'Palibin'** [*S. pubescens* Turcz. 'Palibin']	kulturní 2		3	0	0
Syringa microphylla Diels [*S. pubescens* subsp. *microphylla* (Diels) M. C. Chang et X. L. Chen]	přírodní		3	0	0
Syringa* ×*persica L.	kulturní 2		3	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Syringa* ×*prestoniae McKelvey	kulturní 2		3	0	0
Syringa pubescens Turcz.	přírodní		3	0	0
Syringa reticulata (Blume) H. Hara subsp. ***reticulata*** [*S. amurensis* var. *japonica* (Maxim.) Franch. et Sav.]	přírodní		3	0	0
Syringa villosa Vahl subsp. ***villosa***	přírodní		3	0	0
Syringa villosa subsp. ***wolfii*** (C. K. Schneid.) Jin Y. Chen et D. Y. Hong [*S. wolfii* C. K. Schneid.]	přírodní		3	0	0
Syringa vulgaris L.	přírodní	nat	8	1, 2, 3	2, 3, 4
Tamarix gallica L.	přírodní		3	0	0
Taxodium distichum (L.) Rich.	přírodní		3	0	0
Taxus baccata L. **'Adpressa'**	kulturní 1		9	0	0
Taxus baccata L. **'Adpressa Variegata'**	kulturní 1		9	0	0
Taxus baccata L. **'Aurea'**	kulturní 1		9	0	0
Taxus baccata L. **'Aureovariegata'**	kulturní 1		9	0	0
Taxus baccata L. **cv.**	kulturní 1		9	0	0
Taxus baccata L. **'Dovastoniana'**	kulturní 1		9	0	0
Taxus baccata L. **'Erecta'**	kulturní 1		9	0	0
Taxus baccata L. **'Ericoides'**	kulturní 1		9	0	0
Taxus baccata L. **'Fastigiata'**	kulturní 1		9	0	0
Taxus baccata L. **'Fastigiata Aurea'**	kulturní 1		9	0	0
Taxus baccata L. **'Nissen's Kadett'**	kulturní 1		9	0	0
Taxus baccata L. **'Repandens'**	kulturní 1		9	0	0
Taxus baccata L. **'Repens Aurea'** [*T. b.* 'Repandens Aurea']	kulturní 1		9	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Taxus baccata L. **'Semperaurea'**	kulturní 1		9	0	0
Taxus baccata L. **'Summergold'**	kulturní 1		9	0	0
Taxus baccata L. **'Washingtonii'**	kulturní 1		9	0	0
Taxus cuspidata Siebold et Zucc. var. ***cuspidata***	přírodní		3	0	0
Taxus ×***media*** Rehder **'Hicksii'**	kulturní 2		3	0	0
Thuja occidentalis L.	přírodní	cas	3	0	0
Thuja occidentalis L. **'Aurea'**	kulturní 2		3	0	0
Thuja occidentalis L. **'Aureospicata'**	kulturní 2		3	0	0
Thuja occidentalis L. **'Aurescens'**	kulturní 2		3	0	0
Thuja occidentalis L. **'Columna'**	kulturní 2		3	0	0
Thuja occidentalis L. **'Ellwangeriana'**	kulturní 2		3	0	0
Thuja occidentalis L. **'Ericoides'**	kulturní 2		3	0	0
Thuja occidentalis L. **'Filiformis'**	kulturní 2		3	0	0
Thuja occidentalis L. **'Froebelii'**	kulturní 2		3	0	0
Thuja occidentalis L. **'Globosa'**	kulturní 2		3	0	0
Thuja occidentalis L. **'Lutea'**	kulturní 2		3	0	0
Thuja occidentalis L. **'Malonyana'**	kulturní 2		3	0	0
Thuja occidentalis L. **'Pyramidalis'**	kulturní 2		3	0	0
Thuja occidentalis L. **'Pyramidalis Compacta'**	kulturní 2		3	0	0
Thuja occidentalis L. **'Rheingold'** [*T. o.* 'Ellwangeriana Rheingold']	kulturní 2		3	0	0
Thuja occidentalis L. **'Rosenthalii'**	kulturní 2		3	0	0
Thuja occidentalis L. **'Semperaurea'**	kulturní 2		3	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Thuja occidentalis L. **'Smaragd'**	kulturní 2		3	0	0
Thuja occidentalis L. **'Spiralis'**	kulturní 2		3	0	0
Thuja occidentalis L. **'Wareana'** [*T. o.* fo. *robusta* Carrière]	kulturní 2		3	0	0
Thuja occidentalis L. **'Wareana Lutescens'**	kulturní 2		3	0	0
Thuja plicata Donn ex D. Don	přírodní		3	0	2
Thuja plicata Donn ex D. Don **'Atrovirens'**	kulturní 2		3	0	0
Thuja plicata Donn ex D. Don **cv.**	kulturní 2		3	0	0
Thuja plicata Donn ex D. Don **'Hillieri'**	kulturní 2		3	0	0
Thuja plicata Donn ex D. Don **'Zebrina'**	kulturní 2		3	0	2
Thujopsis dolabrata (L. f.) Siebold et Zucc. var. ***dolabrata***	přírodní		3	2	0
Thujopsis dolabrata (L. f.) Siebold et Zucc. **'Nana'**	kulturní 2		3	0	0
Thujopsis dolabrata (L. f.) Siebold et Zucc. **'Variegata'**	kulturní 2		3	0	0
Tilia americana L.	přírodní		7	0	3*
Tilia americana L. **'Nova'**	kulturní 2		x	0	0
Tilia cordata Mill. **cv.**	kulturní 1		9	0	0
Tilia ×***euchlora*** K. Koch [T. ×*europaea* L. 'Euchlora']	kulturní 2		3	1	0
Tilia mongolica Maxim.	přírodní		3	0	0
Tilia platyphyllos Scop. **'Laciniata'**	kulturní 1		9	0	0
Tilia tomentosa Moench [*T. alba* Aiton, *T. argentea* DC.]	přírodní	cas	3	1, 2*	0
Tilia tomentosa Moench **'Petiolaris'** [*T. t.* 'Pendula', *T. petiolaris* DC.]	kulturní 2		3	1	0
Torreya californica Torr.	přírodní		3	0	0
Toxicodendron pubescens Mill. [*Rhus toxicodendron* L.]	přírodní	cas	5	–	–

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Tsuga canadensis (L.) Carrière	přírodní		3	0	3
Tsuga canadensis (L.) Carrière **'Jeddeloh'**	kulturní 2		3	0	0
Tsuga canadensis (L.) Carrière **'Nana'**	kulturní 2		3	0	0
Tsuga diversifolia (Maxim) Mast.	přírodní		3	0	0
Tsuga mertensiana (Bong.) Carrière subsp. ***mertensiana*** [*Hesperopeuce mertensiana* (Bong.) Rydb.]	přírodní		3	0	0
Ulex europaeus L.	přírodní	cas	3	–	–
Ulmus glabra Huds. **'Camperdownii'** [*Ulmus* L. 'Camperdownii']	kulturní 1		9	0	0
Ulmus glabra Huds. **'Exoniensis'**	kulturní 1		9	0	0
Ulmus glabra Huds. **'Pendula'** [*U. g.* 'Horizontalis']	kulturní 1		9	0	0
Ulmus glabra Huds. **'Purpurea'**	kulturní 1		9	0	0
Ulmus ×***hollandica*** Mill.	kulturní 2		9	0	0
Ulmus ×***hollandica*** Mill. **'Dampieri'** [*U. carpinifolia* Gled. 'Dampieri']	kulturní 2		9	0	0
Ulmus ×***hollandica*** Mill. **'Wredei'**	kulturní 2		9	0	0
Ulmus L. **'Lobel'** [*U.* ×*hollandica* Mill. 'Lobel']	kulturní 2		9	0	0
Ulmus minor Mill. **'Argenteovariegata'** [*U. procera* Salisb. 'Argenteo-Variegata']	kulturní 1		9	0	0
Ulmus minor Mill. **'Jacqueline Hillier'** [*U.* ×*hollandica* Mill. 'Jacqueline Hillier']	kulturní 1		9	0	0
Ulmus minor Mill. **'Louis van Houtte'** [*U. procera* Salisb. 'Louis van Houtte']	kulturní 1		9	0	0
Ulmus minor Mill. **'Umbraculifera'** [*U. carpinifolia* Gled. 'Umbraculifera']	kulturní 1		9	0	0
Ulmus parvifolia Jacq.	přírodní		3	0	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Ulmus pumila L. var. ***pumila***	přírodní		3	0	0
Ulmus pumila var. ***arborea*** Litv.	přírodní		3	0	0
Vaccinium corymbosum L.	přírodní	cas	3	0	0
Viburnum ×***bodnantense*** Aberc. ex Stearn	kulturní 2		3	0	0
Viburnum ×***burkwoodii*** Burkwood et Skipwith	kulturní 2		3	0	0
Viburnum ×***carlcephalum*** Burkwood ex R. B. Pike	kulturní 2		3	0	0
Viburnum carlesii Hemsl.	přírodní		3	0	0
Viburnum farreri Stearn [*V. fragrans* Bunge]	přírodní		3	0	0
Viburnum farreri Stearn **'Nanum'** [*V. fragrans* Bunge 'Nanum']	kulturní 2		3	0	0
Viburnum ×***juddii*** Rehder [*V. carlesii* Hemsl. 'Juddii']	kulturní 2		3	0	0
Viburnum L. **'Pragense'** [*V.* ×*pragense* Vikulova, *V. p.* 'Josef Vik']	kulturní 2		3	0	0
Viburnum lantana L. **'Aureum'**	kulturní 1		9	0	0
Viburnum lentago L.	přírodní		3	0	0
Viburnum opulus L. **'Roseum'** [*V. o.* var. *sterile* DC.]	kulturní 1		3	0	0
Viburnum plicatum Thunb. var. ***plicatum*** [*V. plicatum* var. *plenum* Miquel, *V. tomentosum* var. *sterile* K. Koch]	kulturní 2		3	0	0
Viburnum plicatum Thunb. **'Mariesii'**	kulturní 2		3	0	0
Viburnum rhytidophyllum Hemsl.	přírodní	cas	3	0	2, 4
Vinca major L. **'Variegata'**	kulturní 2		4	3*	0
Vinca minor L. **'Alba'**	kulturní 1		4	4	0
Vitis coignetiae Pulliat ex Planch.	přírodní		7	0	0
Vitis riparia Michx.	přírodní	cas	7	2*	0

Vědecké jméno	Původ	Invazní status	Skupiny dřevin ve vazbě na jejich kulturní ekologii a management	Způsob samovolného šíření v památkách zahradního umění	
				Vegetativní	Generativní
Vitis vinifera L.	kulturní 2	cas	2	0	0
Weigela florida (Bunge) A. DC. **cv.**	kulturní 2		3	0	0
Weigela florida (Bunge) A. DC. **'Foliis Purpureis'** [*W. f.* 'Purpurea']	kulturní 2		3	0	0
Weigela florida (Bunge) A. DC. **'Variegata'**	kulturní 2		3	0	0
Weigela japonica Thunb.	přírodní		3	0	0
Weigela Thunb. **cv.**	kulturní 2		3	0	0
Weigela Thunb. **Skupina Variegata**	kulturní 2		3	0	0
Wisteria floribunda (Willd.) DC.	přírodní		7	0	0
Wisteria sinensis (Sims) Sweet	přírodní		7	0	0
Yucca filamentosa L.	přírodní		4	2*	0
Yucca flaccida Haw.	přírodní		3	1	0
Zelkova carpinifolia (Pall.) K. Koch	přírodní		3	0	0
Zelkova serrata (Thunb.) Makino	přírodní	cas	3	0	0

prof. Ing. MILOŠ PEJCHAL, CSc. (*1949) je akademickým pracovníkem na Ústavu biotechniky zeleně Zahradnické fakulty v Lednici (Mendelova univerzita v Brně). V letech 2016 až 2020 současně působil na Oddělení ekologie invazí Botanického ústavu AV ČR v Průhonicích. Jako pedagog se zaměřuje na použití rostlin – obzvláště dřevin – v krajinářské architektuře. Těžištěm jeho současného odborného zájmu je použití rostlin v památkách zahradního umění a hodnocení dřevin pro potřeby krajinářské architektury.

RNDr. JIŘÍ SÁDLO, CSc. (*1958) je biolog. Pracuje v Oddělení ekologie invazí Botanického ústavu AV ČR v Průhonicích. Jeho odborné zaměření zahrnuje hraniční témata spojující humanitní a přírodovědnou sféru. Jde např. o dynamiku rostlinných invazí, holocenní historii krajiny a její současný vývoj včetně praktických aplikací do krajinné architektury, urbanismu či ochrany přírody. Je autorem široké škály publikací odborných i popularizačních včetně umělecké tvorby. Externě učil na několika vysokých školách.

Ing. LUKÁŠ ŠTEFL, Ph.D. (*1985) vystudoval zahradní a krajinářskou architekturu. Působí na Ústavu biotechniky zeleně Zahradnické fakulty v Lednici (Mendelova univerzita v Brně). V letech 2016 až 2020 současně působil na Oddělení ekologie invazí Botanického ústavu AV ČR v Průhonicích. Specializuje se na problematiku zakládání a péče o zeleň, hodnocení stavu a kvality objektů zeleně a rozvoj plánovacích nástrojů a metod pro jejich management. Výsledky své práce pravidelně publikuje. Je praktikující projektant v oboru krajinářská architektura.

ISBN 978-80-86188-71-3